

L.B.

H.M. 255.

This was the first work of
Sagadahoc Division published

This order is scarce

2

2

G A I R M

A N

DE MHOIR

DO 'N T SLUAGH

NEIMH-IOMPOICHTE,

IOMPOCHADH AGUS BITH BEO.

LE RICHARD BAXTER.

EIDIR-THEANGAICHT' O GHAILL-BHEARLA CHUM
GAOIDHEILG ALBANNAICH, AIR IARTAS AGUS
COSTAS EIRIONNAICH DHEAGH-RUNAICH
OIRDHEIRC, CHUM LEASS COITCHEANN
GAOIDHEALTACHD ALBA.

CLO-BHUAILT' ANN

G L A S S A C H A

LE ROIB. AGUS AIND. FOULIS CLOI-

FHEARA AN OILL-TIGH.

M. DCC. L.

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

A B H A R

N A H O I B R E S H O.

A NNS an eolas ghairrid a bha ag-am air sheirbhisheach urramach foghlomta Chrìost, Easpuig Usher, bu triç leis, o am gu h am bith 'g am bhrosdachadh, chum riaghail fduiridh a sgriobhadh, do gath inbhe fa leath, do luchd-aidmheil a chreiddeimh chrìostuidh a shonraicheagh amach do gach neach a chuimhreann fein; ag toisheachadh leis na daoineibh neimh-iompoicht' agus ag gabhail air m' aghaidh chum nan leanba ann an Crìost, agus ann a dhiaidh shin, chum nan daoine neart-mhor, ag coi'-measgadh cuiddeachaidh shonraicht' ann aghaidh gach peacaidh fa leath, air am bheil iad teomadh. Thuig mi air iartas obbann 'san ann ar cead cho'-luadar, gu roibh sho ann a ruin roimh an am shin; agus dh' innis mi dh'a, gu d' rinneadh shin gu coi'-lìonta cheanna le moran, agus gu b' e ain-eolas 'san air mo laigh', a thug air a smuainteachadh gu roibh mi ni bu teomadh air an obbair na bha mi. Cho d' fhoghainn sho leis, ach thug

e ionfuidh eill' or-m. 'Ta e ag-am r'a aidmheachadh nach do ghluaisth impidh mi, oir cho bu lear dhomh gu roibh an-barr feim air tuille dheanamh, na bha deanta cheanna air an doidh shin: no gu bu chosmhail domhsa tuille dheanamh. Agus air an abhar shin dheallaich mi ris; gun ruin air bith chum freagra thoirt air iartas. Ach o dh'eag e, is tric a chuimhnich mi a bhriathara: agus dh'aom am meaf mor agus urramhach a bha ag-am air mi, a smuainteachadh air iartas le cail-eigin do thlachd. Agus mar a bha e ann mo runi o cheann ghairid, riaghail a fduireadh teaghlach a fgriobhadh, thoisich mi r'a thoirt fa dearr, cia direach a dheanadh sho an t iul domh; agus gu labhrainn air staid anama dhaoine fa leath, roimh an daimhe fa leath. Ann a lorg sho, chuir mi romh-am le comhna Dhe, ghabhail air m' aghaidh air a mhodh sho a leannas. Air tus, labhairt ris an t fluagh pheacach nach do bhiorragh le h aithreachas, agus anns nach bheill, sheadh, uirid ruin pillidh, no air a chuid a 's lugha, nach bheill ag gabhail curaim do 'n obbair. Agus mheaf mi gu b' fheimeile dhoibh sho, impidh mhosglach na riaghail fduiridh amhain. Oir 'ta riaghail ag reimh-chiallachadh gu bheill daoine toilleach

gluasachd d' a reir: ach 'ta an dream re 'm bheil
 mo chead ghnothach, ann an fuain pheacach le 'n
 toill, agus mar dhaoine gun mhothach, thug iad
 tharraish iad fein, do pheaca, le ciocras, Ephe. 4.
 19. Anns an darra h ait, 'ta mo ghnothach ris
 an dreim shin ann am bheil cail-eigin do ruin
 pillidh, agus a 'ta ag gabhail curaim do 'n ob-
 bair; d' an fduireadh gu fir-leasacha beathaidh
 coi'-liona, chum as nach caill iad an faothair.
 Anns an treas ait, is eigin sheola thoirt do na
 crìostuidhibh a 's oige, agus a 's laige, chum as
 gu bith iad air an daighneachadh agus air an
 togbhail suas gu b'uan mairtheannach. Anns a
 cheathramh' ait, 'ta sheola r'a thoirt chum na
 crìostuidh' a chuil-seamhnaich, agus a fhuair tuish-
 le, a thogbhail gu tearainte. Os barr 'ta impidh
 agus sheola ann aghaidh cuid do sheacharanaibh
 sonraichte na linn sho do 'n t saoghal, agus ann
 aghaidh cuid do pheacaibh coitcheann milteach,
 ann mo ruin. Mar a bhuinneas do sheola thoirt
 do choguisibh a 'ta fa amharas buaireasach, rin-
 neadh shin cheanna. Cho sgriobh mi sheola do'n
 t sluagh neart-mhor, do bhrìdh gu d' fhuair iad
 uirrid eolais o Dhia cheanna. Agus 'ta a chuid
 dheirreannach sgriobhta do theaghlachaibh gu son-
 raicht', a sheoladh nan daimhe fa leath, ann an

coi-líonagh an dleasdanaísh. Agus sgríobhadh cuid d' diu shín cheanna: is ann ag Dia amháin ata síos, am bith uin no athaísh ag-am a sgríobhadh tuille. Air an abhar shín, foilsíochidh mi gach cuid d'hiu sho leo féin, mar a sgríobh mi iad: gu h-araid, do bhrídh gu do dhealbhadh iad a fduireadh dhaoín' anns gach inbhe fa leath, agus nach bu mhaith learn gu cuirreadh mead, no luach an leabhair, eagal orr' a chongbhagh iad, o leaghadh nan níthe shín a sgríobhadh chum an leas. Dh' fhoilsícheagh a chuid sho, air tús, do cheann-ardaibh agus do pharantaibh r'a leaghadh gu tric ann an teaghlachaibh, ma 'ta luchd-tuairasdail, no clann neimh-iompoicht' ac-a. Anns an darra h-ait, do 'n dreim neimh-iompoichte shín r'a leaghadh, agus re smuainteachadh uirr-e, leo féin. Anns an treas ait, do 'n dreim a 's faibhre, ann am bheill tiomchroidh' air bith, do na h-anamaibh truagh sho, r'a toirt do 'n aittim mbíonaomha, ag am bheill féin uirr-e: mur bheill ní a 's deishe ac-a laimh reu, r'a ghnathachadh, no r' a thoirt uath-a. Gu mofgladh Dia shínn, a shaothaireachadh obbair ar slainte, chum tearmainn d' ar n-anamaibh féin, agus do anamaibh dhaoín' eile, mar dheisciopla díleas fa cheansal an De uille-

bheannuichte, Cruthai-fhear, Fear-saoraidh agus Fear-naomhachaidh an anama. Gu mofgladh Dia shinn chum sho a dheanamh, am feadh a mhairreas an la, la tairgshe nan gras', agus mun tig oir-'n oich tinneish is baish: chum as nach spionar as fearrann nam beo shinn, ann am boillsghin ar neamh-churaim agus ann am meadhon ar n aingidheachd. Amen.

RICHARD BAXTER.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF LONDON
1871

1871

AN REAMH-RADH.

*Do gach neach mio-naomh' a leaghas an leabhar
sìo; gu h araid do mo luchd eishdeachd ann am
baille, agus ann an sgìreachd Chidderminster.*

Fheara agus a Bhrathaire.

AIR bith do 'n Dia fhioruidh a chruthaich
shìbh chum beathaidh bhìoth-bhuain, agus
a shaor' shìbh le h aon-mhac a ghraidh, an uair
a chaill shìbh shìbh-fein, agus ar coir air sonnas,
cuimhneach oir-ibh ann ar peaca agus truaidh',
dhealbh e an fòisgeul, agus naìfhg e le a Spiorad
e, agus sparr e air a luchd teagaisg a shearmon-
achadh do 'n t saoghal, chum as air bith do
mhaitheamhnas air a thairgsheadh dh'ibh gu faor,
agus air bith do neamh air a curr fa 'r coinne,
gu feadadh she ar gairm, o ar n an-toill fheol-
mhoir agus o leanmhuinn an t saoghail mheal-
taich sìo, agus eolas a thoirt d'ibh air a bheath-
aidh chum an do chruthaicheadh agus an do
shaoradh shìbh, mum bafaich shìbh gun tearmann.
Cho d' chuir e d' ar n ionfuidh faidh no Apstol,
ag an roibh an teachdaireachd o fhoillsheacha

neimh-mheadhonach, gidheadh, 'ta e 'g ar gairm le a luchd teagaisg gnathaichte, ag am bheil barrantas uaidh-fein an soifgeul ceadn' a shearmonachadh, a chuirreagh ann ceill air tus le Criost agus le a chuid Apstola. 'Ta an Tighearna re furrachras oir-ibh, is lear dh'a cia dearmadach air fein agus air ar crìch dheirreannaich shìbh, agus cia coi'-dheas shìbh mu nithe shìoruidh; mar dhaoine nach tuig cìod e ata ac-a r'a dheanamh no r'a fhullang: is lear dh'a cia dana ann am peaca, neimh-eagalach roimh bhagra, agus neamh-churamach m' ar n anama shìbh, agus gu bheil gnìomhara luchd an neimh-chreiddeimh ann ar beathaidh, an uair ata creiddeamh nan crìostuidhe ann ar briatharaibh. Is lear dh'a an la tabhasach dluth dh'ibh, an la ann an tionsgain ar shìordholas, ar caoidh agus ar gearran gun tairbh' ann an dorainn agus ann an an-dochas; agus reabaidh cuimhn' ar n ammaideachd na h anama as-aibh, mur gabh shìbh roimh-e sho, le fìr-iompocha. Is aithne do 'n Tighearna ar corr, ni 's fearr na is aithne dh'ibh-fein e: agus o a thiom-chroidhe d' ar n anamaibh peacach truadh, sparr e air a luchd teagaisg labhairt r'ibh ann a ainm fein, ar peaca agus ar truaidh' fhoillsheachadh dh'ibh gu foillear, agus cia truadh ar crìoch, agus cia bro-

nach an t atharach' a thig oir-ibh gu gairrid; ma theid shibh ach beagan ni s' faidd' air ar n aighidh. Mar a cheannaich e shibh le luach co'-daor, le fuill neimh-chiontaich a Mhic Josa Criost, agus mar a thug e dh'ibh gcalla co'-choitcheann shaor air maithcamhnas peacaidh, geannmaith agus glair shioruidh; dh' iarr e air a luchd teagaisg, sho uill' a thairgheadh dh'ibh mar thiolaca De, agus earrallachadh oir-ibh smuainteachadh air mor-luach na tairgshe, agus air an fheim a 'ta ag-aibh uirr-e. Is truadh leis bith ag amharc oir-ibh bait' ann an ro-churam saoghalt' agus ann an ain-miannaibh, ag dian leanmhuinn diamhanaish chlainne bige, agus ag mio-bhuilleachadh ar n aimshir ghairrid luach-mhoir air nithe faoin, an aimshir ann am bu choir dh'ibh shibh-fein ulmhachadh fa choinne na beathaidh shioruidh; agus air an abhar shin, sparr e air luchd teagaisg an t foisgeil bith ag glaodhaich 'n ar diaigh, agus ag insheadh gu bheill shibh ag call ar faothair, agus ann cuntart ar n anam' a chall mar an ceadna, agus bith ag foillsheachadh dh'ibh cia mor agus maith na nithe shin a gheibh shibh gun amharas, ma dh' eisdheas shibh re gairm Dhe. Thug an luchd teagaisg geill do iartas an Tighearna, thainig iad d' ar n ionfuidh leis an

teachdaireachd a sparr e orr' a shearmonachadh dh'ibh le durachd, ann am, agus ann an-am, agus thog iad an guth mar ghall-troimp, a leigeil ar sheacharana peacach ris d'ibh. Ach mo thruaidh! chum an dolaisht-'sin agus ar leir-sgrìofs fein, dhruidd shibh ar cluafa, ragaich shibh ar muinnealla, chruadhaich shibh ar croidhe fein, agus bhrìsh shibh an croidhe-'sin, chuir shibh ar an aisth iad chum Dhe, le h ofnaih; dh' insh-eadh dh'a gu do reic iad a theachdaireachd i'ibh, ach nach b' urr' iad maith a dheanamh oir-ibh, no eifdeachd mheaffara fhaghail ach gann. Och! nach tobbar deara fuile luchd teagaisg, chum as gu guilleagh iad air son ain-eolais am popuil ag am bheill crìost, maitheamhnas, beatha shioruidh agus flaitheas na gloire, ann an tairgshe; gidheadh, ag nach bheill croidh' a ghabhail eolais orr-a, no d' am meaf do reir am mor-luaich! ag am feada Crìost, gras agus gloir, bith, co-mhaith re daoinibh eille, mur bhitheagh an aincolas agus an di-meaf toilleil! O! nach lionagh an Tighearna ar n anama le tuille tiom-chroidhe do na truadhanaibh sho, chum 's gu tilgearnaid shinn-fein, sheadh, ag an cofsa, gu leannamaid iad chum an ionnada comhnuidh, agus gu labhramaid reu le dèaraibh goirt. Shearmoinicheadh fadda

do mhoran diu gun tairbh' air bith, dhealbhadh briathara foillear fo-thuigfhinn, ach 'ta moran diu nach tuig: dhealbhadh briathara guinneach durachdach a thoirt mothachaidh dhoibh, ach cho mhothaich iad. Nan oibricheagh an impidh a 's mo orr-a, mhofglagh iad. Nan oibricheagh na nithe a 's blast' orr-a, chataicheadh luchd teagaisg reu fein iad, agus bhuineagh iad an croidhe. Nam maothaicheagh am bagra borb a 's uabhafaich' iad, dh' oilticheagh iad, air a chuidd a 's lugha, roimh an ain-gidbeachd. Nan cordadh firinn agus neamh-thruaillidheachd reu, chuir' impidh orr-a gun dail. Nan eishdeagh iad rish an Dia a chruthaich iad, agus re Criost a cheannaich iad, dh' atharaicht' an corr air ball. Nan eishdeagh iad rish an sriptur naomha, cho b' fhadda gus an tug-tadh buaidh orr-a. Nan eishdeagh iad re reason, sheadh, rish an reason a 's treishe, agus a 's fearr, cho teagamh nach cuirt' impidh orr-a gu luath. Nan eishdeagh iad re am fiosafracha fein agus re fiosafracha an t saoghail gu leir, leassaicht' a chuish: sheadh, nan eishdeagh iad r' an coguisibh fein, bhitheagh an staidh ni 's fearr na 'ta i. Ach mur eishdear re gne air bith, ciod e tuill' a nithear reu! ma nithear di-meas air Dia uamhafach neamha, co a bheirrear fa dearr! ma nithear di-meas

air gradh luach-mhor agus air fuill rioghail an fhir shaoraidh, ciod e air am bith meaf? mur creidd iad gu bheill gloir in-mhiannaicht' anns na flaitheasaibh, agus ma 's neimh-ni leo gairdeachas shioruidh. Ma ni iad sgeig air ifrionn, ma ni iad damhsa air bruaich an t sluichd gun iochdar, agus fugra re teinne milteach, an uair a bhitheas Dia agus daoine' ag toirt rabhaidh dhoibh bith air am faichill: ciod e a nithear ris na h anamaibh truadh shin?

Aon uair cille, ann an ainm Dhe nam flaitheasa, reicidh mi an teachdaireachd a sparr e orm, agus fagaidh mi ag-aibh i, ann an sgriobha sheasmhach buan, d' ar n iompochadh no d' ar dideadh: d'ar n atharachadh no dh' eiridh ann am breitheamhnas 'n ar n aghaidh, agus chum bith na fianais 'n ar n aghaidh, gu d' fhuair shibh aon uair cuirre durachdach gu pilleadh. Cluinnibhs' uill' a 'ta fa thraileallachd do 'n diabhol do 'n t faoghal agus do 'n fheoil. Shibhs' a 'ta ag struidheagh ar n aimsir air toir suaimehneish thalmhuidh, agus ag bathagh ar coguishe, le misg, le craos, le diamhanas agus macnus ammaideach, shibhs' d' an lear am peaca, gidheadh, a 'ta 'g a churr an gnioimh, mar gu tugadh shibh dubh-'lan an De uillea-

chumbachdaich, agus gach do'rainn a 's urr' e a dheanamh, agus mar gu 'n abradh shibh rish doll g' a chommas agus gun ar caomhnadh? cluinnibhs' uille nach cuimhnich Dia, agus nach bheill ag gabhail tlachd ann nithibh naomha, am focall no ann a'radh an Tighearna, ann smuaintibh no ann iom-radh air beatha shioruidh; shibhs' a 'ta neamh-churamach mu'r n anama nach bafaich, agus nach buillich aon uair ag feachainn ciod i an staid am bheill iad, am bheill iad mio-naomha, no naomhaichte agus deasf r' an tairbhineagh ann lathair an Tighearna! cluinnibhs' uill' a pheacaich ann aghaidh foillhe, a thruaill shibh-fein le h ain-diadhachd, agus neimh-chreiddeimh, agus nach creidd focall De. An ti ag am bheill cluafa chum eishdeachd, eishdeagh e gairm ghraf-mhor, gidheadh, uamhasach Dhe! 'ta fuil aig-e oir-ibh fadd na h uine sho uille, 'ta ar peaca sgriobht' ann an leabhar a chuimhne, agus cluinnidh shibh gu deimhin a rish e; 'ta an leabhar air coimhead Dhe anns an am sho, agus sgriobhaidh she air ar n anama e le h uambasaibh: agus ann shin coimhididh shibh-fein e: a dhaoine peacach, is truadh gun fhios ag-aibh ciod e ata shibh ag deanamh: agus co d' am bheill shibh ag toirt oilbheim fadd na h uine

sho! is dorchadas a ghrian fein ann lathair gloir na morachd shin, d' am bheill shibh ag toirt mio-mhodh gach la, agus a bhrosduich shibh chum feirg 'n ar n aghaidh fein. Cho b' urra na h aingle peacach a sheaffamh 'n a fhianais, ach thilgeadh urchuir uamhasach dhiu ann doimhne dorainn shioruidh! am bheill do croidhe ag cnuimhe diblidh mar shibhs', oil-bheim a thoirt do Dhia gu dubh-'lanach, agus curr ann aghaidh an De uillea-chumhachdaich a ghairm o neimh-ni shibh! Och! nach bheill am fios a 's lugha ag-aibh air an ftaidd bhronaich ann am bheill na h anama shin, a bhrosduich an Dia neart-mhor 'n an aghaidh fein. Theid ag focal De le 'n do ghairmeagh o neimh-ni thu, air do bha-gradh gu neimh-ni air t aish. Cuirridh gruaim a ghnuish afs d'ut, agus tilgidh she 'mach thu ann dorchadas iommallach. Cia toilleach dhiot na diabhol a le 'n do bhuaireadh thu, ni ni bheill iad ach ag feitheamh ceadd an Tighearna, do d' ghlacadh agus do d' ghnathachadh mar an cuidd fein! agus ann shin bithidh tu ann ifrionn gun dail. Ma ta Dia ann a t aghaidh, 'ta gach ni ann a t aghaidh: ni bheill an fao-ghals' ach mar ghain-tir dh'ut giodh mor do ghradh air: ni bheill thu ach air do choimhead ann gu

la na feirge. Ta am breitheamh ag teachd, ta t anams' ag triall. Sheadh, ann uine ghearr, deir do chairde gu d' eug thu: agus chidh thu na nithe shin air am bheill thu ag deanamh di-meisf anoisf, agus mothaichidh tu gur fíor an ní nach do chreidd thu ann am fearrann nam beo. Bheir am bas leisf arguimeint nach fead thu a fhreagradh: arguimeint a thilgeas bonn os ceann gu turr, do bhreishleach fhein-speisheil, agus do chonspoid ann aghaidh focaill agus flighe Dhe. Agus ann shin thig gradd-atharacha air t intinn. Ann shin bith a' d' neimh-chreidmheach ma 's urr' thu. Sheafs ann shin risf gach briathar a bu ghnath leat a labhairt ann aghaidh nan scríptura, agus ann aghaidh beathaidh neamhaidh naomha. Dean a chuifh shin a thagrah ann lathair an Tighearn' a bu ghnath leat a chonsachagh ann aghaidh do luchd teagaisgh agus na h aittim shin air am bheill eagal De. Sheafs ann shin re do sheannbhar'ailibh, agus re do smuaintibh di-meassach air dicheall nan naomha: deassaich anoisf do reason a 's treishe, sheafs suas ann lathair do bhreitheamh agus tagair gu duin'eil cuifh do bheathaidh fheolmhoir, shaoghalt' agus ain-diadhaidh. Ach bith-eadh fíofs ag-at gu tagrar thu le neach nach fead thu a smadagh uai-t, mar a smadas tu do choimh-

chreataire. O! anamain thruaidh mbealta! nì bheil
 ach sgaile tanna feol-mhor cidir thu agus an sheal-
 la uamhafach shin, a chuirreas tofd or-t gu gair-
 rid agus a bheir ceol agus run eille dh'ut! co-
 luath as a thairngeas bas an curtin sho, chidh
 thu nì a dh' fhagas gun smidd thu. Agus cia
 gradd a thig an la agus an uair shin? mun caith
 thu ach beagan tuill' uine re fugaradh, mun ceal-
 laich thu ach beagan tuille do lon so-bhlaista, mun
 teagair thu ach beagan tuille do 'n urram agus
 do 'n t faibhreas shaoghalta, struithear do chuibh-
 reann, criochnaichear do sholas, triallaidh gach nì
 air an do shocraich thu t intinn, gach nì air an
 do reic thu do shlanai-fhear agus do shonnas; a-
 agus cho 'n fhagar ag-at ach an cuntas trom. Mar
 mheirleach ladronn, a shuigheas gu misgheach
 ceol-mhor anns an tigh-leanna, ag ol na braidh,
 agus am bith a mhuinneal ann fas ag marc-shluagh
 a 'ta gu dian air a thoir, d' a glacadh: is ion-
 nann shibhs'. Am feadh ata shibh air mhisg le
 ro-churam agus solas feol-mhor, agus ag deanamh
 uail abs abhar ar naire, 'ta am bas gu dian air
 ar toir, d' ar glacadh, chum an t anam a spio-
 nagh a fhuair, agus d'a iommain do 'n ait air am
 beag ata shibh anois ag smuainteachadh. Ab-
 raibh an uair a bha shibh gnìomhach dana ann

am peacadh, gun roibh maor ag teachd le cabh-aig, d' ar glacadh agus d' ar curr gu bas; giodh nach faiceadh shibh e, gidheadh nam bitheadh fiosa ag-aibh gu roibh e re teachd, nach cuir-readh sho stadd air ar fagra, agus nach bitheadh shibh ag smuainteachadh air cabhaig a mhaoir, agus ag eifhdeachd dh' fheachainn cuin a bhuaileadh e an dorrus! is truadh nach tuigeadh shibh cabhag baish; giodh nach do rug e oir-ibh! ni bheill pofta co'-luath rish! ni bheill maor air bith coi'-chinteach rish! coi'-chinteach as a bheirr a ghrian follas d'ibh air maidinn, giodh ta iom-mad mile aic-i re an ruidh anns an oiche: is coi'-chinteach a thig am bas gun dail oir-ibh, agus c'ait ann shin am bheill ar fagra agus ar folas? an toir shibh a dhubh-'lan gu fannoid each? an dean shibh ball-magaidh do 'n dreim a thug rabha dh'ibh? am fearr ann shin bith crabhach naomha, na faoghalt' agus ain-miannach? agus ann shin co leish na nithe shin a theagair shibh? nach faic shibh gu bheill la agus sheachd-uin ag triall gun stadd, oich' agus maidinn ag leanmhuinn a cheile gu dluth, caidlidh shibh fein, ach cho chaddal d' ar dorainn: ta ar triall'fa mall, ach is cabhagach am breitheamhnas a 'ta ann toir oir-ibh, glacadh e shibh gu h obbann agus

bheirr e shibh do dhioghaltas mar chabhartach. Is truadh gun ghliocas ag-aibh d' a thuighinn sho, agus a smuainteachadh air ar crich dheirreannaich. An ti ag am bheill cluasa chum eishdeachd, cluinneagh e, gairm Dhe ann la sho a shlainte.

O! dhaoine peacach gun churam, is truadh gun fhir-eolas ag-aibh air mor-luach a ghraidh a 'ta shibh ag dearmad, agus air fuill luach-mhoir Chioft air am bheill shibh ag deanamh di-meish! och! gun fhir-eolas ag-aibh air faibhreas slainteil an t foisgeil! is mairg gun an t eolas a 's lugha ag-aibh air cint agus firinn, gloir agus sonnas na beathaidh shioruidh, air nach socraich shibh ar n intinne, agus nach gabh shibh os laimh iarraidh os ceann gach ni. Na'm bitheadh ach an t eolas a 's lugha ag-aibh air a bheathaidh gun chrich ann lathair Dhe, a bheatha a 'ta shibh anoish ag dearmad, cia gradd a thilgeadh shibh uai-bh ar peaca? cia gradd dh'atharaicheadh shibh ar n intinne agus ar beatha, ar giulan agus ar cuid-deachd, agus a philleadh shibh ar curam agus fruth ar ceatfadha chum fruth-chlais eille? nach bu mhor am maga leibh aomadh leis a bhuairreas a 'ta anoish 'g ar mealladh agus 'g ar curr ar sheacharan? cia ead-mhor a mhosgladh shibh gu fear'ail, air toir na beathaidh ro-shonna sho?

cia durachdach a dheanadh shibh urnaidh re Dia?
 cia deinneafach a bhitheadh shibh ag eisdheadh
 ag foghlam, agus ag fiosrachadh? cia fonn-mhor
 ann an smuainteacha air naoimh-reachd De? cia
 gealtach roimb' pheaca, ann an sinuain ann am
 briathar agus ann an gnìomh? cia dileas ann an
 toilleachadh Dhe, agus ann am fas ann naomh-
 achd? o! nach b' adh-mhor an t atharachadh sho?
 ciod air son nach creiddeadh shibh, agus nach
 tugadh shibh geill do fhìor-fhocal De, a leigeas
 ris d'ibh na nithe fhìoruidh glòr-mhor sho?

Sheadh, ceaddaichibh dhomh insheadh dh'ibh
 gur beag ar n eolas air an eidir-dheallach shìn
 a 'ta air tallamh fein, eidir a bheatha shìn a dhiùlt
 shibh, agus a bheatha shìn a roighnich shibh. 'Ta
 na daoine naomhaicht' ann co'-chaint Dhe, an
 uair is gann ata do chroidhe ag-aibhse smuain-
 teachadh air, agus an uair nach bheill shibhs' ach
 ann co'-chaint an t saoghail agus na feola, 'ta
 an co'-luadar-'san air neamh, an uair ata shibhse
 'n ar coicreachaibh air an ionnad naomha shìn,
 agus ar bolg ag-aibh mar Dhia, agus shibh ag
 smuainteachadh air nithe saoghalta. 'Ta iad-san
 ag iarraidh shealla do ghnuis ghlor-mhoir an Aird-
 rìgh, an uair nach bheill shibhs' ag iarraidh ni
 air bith a 's airde na an tallamhs'. 'Ta iad-san

ag teagradh fa choinne na beathaidh gun crìch, ann am bith iad mar na h aingle, an uair ata shìbhse gu faothaireach ag ruagadh nan samhla mealtach, agus ag teagradh nithe diom-buan nach meall shìbh ach gairrid. Cia diblidh truadh a bheatha thalmhuidh, fheol-mhor, pheacach agus ain-diadhaidh, r'a coi'-meaf's re beathaidh spioradail luach-mhoir nan creidmheacha! is tric bu doillich truadh leam, bith ag amharc air mac-samhuil nan daoine sho, ag curr re drugaireachd shaoghalta, ag caitheagh am beathaidh le curam agus le faothair, gun ghne shollair, ach beagan join agus cadaich, no beagan do thoic dhiom-buain, do shuaimhneas feol mhor, no do urram gaoitheil, mar nach bitheadh ni a bhu mho morluach ac-a r'a chuimhneachadh. Am bheill eidir-dheallacha eidir beatha nan daoine sho, agus beatha nam bruide shin a chaitheas an aimshir re h ith agus re h obbair, agus ag tarraing aile na beathaidh, ambain chum as gu bith iad beo? cho bhlaish iad an folas neamhaidh shin a 's lon anama do 'n chreidmheach, agus air am bheill e ag teachd ann tir. B' fhearr leam beagan do 'n cho'-fhurtachd a 'ta an reamh-smuainteachadh air an oighreachd neamhaidh ag toirt do 'n fhir-chriostuidh, le oil-bheimibh agus le fhullungas gu leir, na

uillea-sholas agus foirbheacha mealtach a pheacaich. Cho b' ail leam bith aon uair air mo bhiorradh gu di-mhair le h agartas coguisth, no le smuaintibh doillear uamhasach baisth agus beathaidh re teachd, air gach eadail shaoghalt' a theagair an droch shluagh, no ris an ionn doibh duil a bhith ac-a gu brath. Nam bithinn fein ann an staidh fheol-mhoir neimh-iompoicht' luchd-aingidheachd, agus fios ag-am ach air na nithe shin a 's aithne dhomh, agus mi ag creidshinn ach na nithe shin a 'ta mi anois ag creidshinn, shaoilinn gu bu reamh-bhlais air ifrionn mo bheatha: cia tric a smuaintichinn air uamhas an Tighearna, agus air la oilteil breitheamhnaisth a 'ta ag teachd le moir-dheifir do m' ionsuidh! is cin-teach gu bitheadh bas agus ifrionn ann mo fhraodharc do shior. smuaintichinn orr-a anns an la, agus bhruadairinn orr-a anns an oiche; luidh-inn shios, agus mhosglainn le geilt-chrioth, agus chaithinn mo bheatha gu h uamhasach, air eagal gu tigeadh bas or-m roimh' iompocha. Bu bheag mo sholas ann aon ni a shealbhaichinn; bu bheag mo thlachd do chuiddeachd, agus bu bheag mo ghairdeachas ann aon ni faoghalt' am feadh bu lear dhomh mi-fein fa fheirg agus fa mhallachd Dhe: b' eagal leam an guth sho a chluinntinn, " O! ammadain, ann nochd fein iar-

“rar t anam or-t.” Agus bhitheagh a bhreith uamhasach sho sgriobht’ air mo choguis, “Ni bheill shioth do ’n aingidh deir mo Dhia.” Ifa. 48. 22. O! pheacacha truadh! Dh’ fheadadh shibh beath’ a ’s solasaiche na sho a chaith-eadh, nam bitheadh shibh ach toilleach, do rir-eadh toilleach, eishdeachd re Criost agus teachd dh’ionfuidh Dhe. Dh’ fheadadh shibh ann shin tarraing dluth do Dhia le danadas, ar n athair neamhaidh a radh rish, agus earbs’ a dheanamh afe gu muinghineach. Ma dh’ amhairceas shibh air gealtanasa, feadaidh shibh a radh is leinn fein iad sho uille. Ma dh’ amhairceas shibh air mal-lachd, feadaidh shibh a radh shaoragh uaidh-e sho shinn. An uair a leaghas shibh an reachd, is lear dh’ibh cia uaidh a shaoradh shibh; an uair a leaghas shibh an foisgeul, chi shibh ar Fear-saoraidh chi shibh fruth-chlais a ghraidh, a bheatha naomha, agus fhulungas; feadaidh shibh a lorgachadh ann an obbair ar slainte, air a dheach-ainn, air a dheara agus air fhuill. Chi shibh am bas lan-chloite, neamh fosgailte gu farfaing reidh, ar n aish-eiridh agus ar gloracha daighnicht’ ann an aish-eiridh agus ann an gloracha ar Tighearna. Ma dh’ amhairceas shibh air an naomh-shluagh, feadaidh shibh ar brathaire agus ar co’-chompanaich a radh reu. Ma dh’ amhairceas

shibh air daoine mio-naomha, is abhar gairdeachais leibh gu do shaoradh shibh o 'n fhaidh shin. Ma dhearcas shibh air na neamha spear-ghlan, air a ghrein, air a gheallaich agus air na realta fionn-ghlan gun aireamh, nach ionn d'ibh a radh, is glor-mhora gu neimh-chrionaidheach gnuis ar n Athair neamhuidh 'ne na na foillshe dealrach shin uille; agus is glor-mhora an sonnas a bheir e mar oighreachd shioruidh d'a naomh-shluagh. Cho 'n fhacadh fuil, cho chualadh cluas, agus cho do thuig croidhe duin' an t shioruidheachd shonna ghlor-mhor a gheall an Dia nach breaghaichear d' a theaghlach reasont' air tallamh, a bheir geill d'a iartas. Ma smuainticheas shibh air an uaigh, feadaidh shibh a chuimhneachadh le gairdeachas gu bheill ar n Athair neamhaidh, ar Slanai-shear beannuichte, agus an Spiorad glormhor, co'-dluth ann daimh d' ar luair, as nach feadar a dhio-chuimhneachadh no a dhearmad; ach aith-bheodhaichear e ni 's cintiche, na na treabha luish-bheodh anns an earrach. Do bhrìdh gu bheill an t anam, freamh a choirp, shir-bheo; agus gu bheill Crìost freamh a choirp agus an anama, shir-bheo. Sheadh, feadar am bas rìgh nan uamhas', a chuimhneachadh le gairdeachas; do bhrìdh gu roibh duil ag-aibh rìsh, d' ar fao-

ragh, o fhuighleach peacaidh agus amhghair; agus leigeadh ris d'ibh na nithe sonna air an cualladh shibh iomradh, chum as gu mothaicheadh shibh o ar fìofrachadh fein cia luach-mhor a chuidt a roighnich shibh, iodhron, creiddeamh, naomhachd, agus neimh-chealgaireachd. Leigear a chuisth fa 'r raidh fein a chairde caomh. Nach roighniche gu mor leibh, bith cinteach as sonnas shioruidh, agus bith deas chum an saoghal sho fhag'ail air iartas baisth, na ar beath' a chaitheadh mar an aittim ain-diadhaidh, ag am bheill an croidhe trom-luchdaichte le deistheann, oraisth, misg' agus ro-churam na beathaidh sho, agus air an tig am bas gu h obbann? nach bu sholasach ar beatha, nan deanta oighreacha neamha dh'ibh, agus nan tugadh cìnt d'ibh air teassairginn an uair a dh' fhagas shibh an saoghal sho? O! sheallaibh timchioll oir-ibh anoisth, sinuaintichibh cìod e ata shibh ag deanamh, agus na tilgibh uai-bh an do-chas sho air son fir-neimh-ni. Cho toir an saoghal agus an fheoil mar-aon, d'ibh a leithid sho do dhochas solasach.

Gun luadh air an an-rath a thairngeas shibh oir-ibh fein, 'ta shibh draghail do dhaoin' eill', an feadh ata shibh neimh-iompoichte. Is draghail do 'n uachdaran ar curr fa reachd. 'Ta

shibh draghail d' ar luchd teagaisg le bith ag
 curr ann aghaidh an t follaisi luil a 'ta iad ag
 tairgsheadh dh'ibh. Ni bheill dragh air domhan
 a 's mo leo, na ar peaca agus ar n an-rath.
 *Ta shibh draghail do 'n rioghachd, agus ag tar-
 raing dioghaltais De uirr-e. Is eigin gur shibh
 ata ag buaireadh shioth nan Eaglaishe, agus ag
 bacagh ar coi'-reite, ar deagh riaghail, agus ar
 leasfacha beathaidh. Is eigin gur masla draghail
 shibh do na h eaglaishibh ann am bheill shibh
 'g ar foirneadh fein, agus do gach ionnad eill'
 ann am bith shibh. Och! a Thighearna! Cia
 bronach an gnothach ann Salsonn fein, ann am
 bheill faibhreas an t soisgeil os ceann gach aon
 rioghachd eill' air tallamh; ann am bheill teag-
 aig co'-shoillear choitcheann; agus gach cuid-
 deach' a b' ail leinn, co'-dluth dhuinn; an uair
 a chosgair an cloidheamh shinn; an uair a ruidh
 dioghaltas mar theinne trid an fhearrainn; an uair
 a shaoradh shinn; agus a choi'-cheangail trocair
 coi'-iongantach shinn re Dia; ris an t soisgeul,
 agus re beathaidh naomha: sheadh, ann a dhiaidh
 sho uille, gu bitheagh ar caithreacha, ar bailte
 agus ar duthaich, air an lionadh le h an-barr do
 shluagh neamh-naomhaichte, agus air luistreadh
 le h ailgheas agus ain-mein mar a chi shinn le

mullad anns gach ait! shaoileadh neach ann díaidh an t follais, a chostaish, agus an dioghaltais sho uille; agus ann diaidh trocair sho Dhe; gu deanadh sluagh na rioghachd sho coi'-cheangal dluth r'a cheile, gu pilleagh iad chum an Tighearna mar aon duine; agus dh' ionfuidh an luchd-munaidh, ag caoidh am peacaidh, agus ag aillachadh orr-a gabhail leo, ann an uir-ishleacha follasach, ann an aidmheil peacaidh, ann an iarraidh maitheamh-naish o 'n Tighearna, agus ag guidheadh comhairle shlainteil d' an sduireagh anns an am re teachd, agus gu b' aitt leo bith riaghlaichte leis an Spiorad o 'n leath a 's tigh, agus le ministribh Chrìost o 'n leath amach do reir focaill De. Shaoileadh neach ann diaidh uirrid reasoin agus dearbhaidh as a chualadh shìbh: agus ann diaidh nam meadhona agus na trocair sho uille, nach d' fhagagh ann ar measg, aon neach ain-diadhaidh, no an-faoghalta, no misgheach, agus nach bheill ann am baille ann ar duthaich, namhad do naomhachd, no neach air am beag aith-leasfacha creiddeimh, no beasa. Giodh nach do choi'-reitich fhinn uille mu dheasf-ghnatha araid, no mu mhodh riaghlaidh eaglais agus rioghachd; shaoileadh neach gu bu choir dhuinn roimh' an am sho cordadh mu ar beath' a chaitheadh

gu neamhaidh naomha; gu freagarach umhal do Dhia, agus d'a mhinishteribh, ann an shioth agus ann an gradh d'a cheile. Ach mo thruaidh, cia fadd o' na beasaibh sho ar muintir! 'ta an-barr dhiu ann an iommad ait, ag focrachagh an croidh' air nithe talmhuidh, gun iarraidh ac-a air rioghachd De agus a ceartas air tus, ach ag amharc air naomhachd mar ni gun fheim; ma chluintear urnaigh 'n an teaghlachaibh, cho 'n urnaigh intinneach dhurachdach gach la; ach briathara coi'-dheifh gun sheadh, an uair thearc a chuirrear ann ceill iad; cho do theagaisgheadh eolas Chrìost no coi'-cheangal nan grasa d' an sliochd; cho do thogbhadh suas iad ann an teagsg an Tighearna, giodh do ghealladh sho as an leath ann am bailhte. Cho toir iad teagsg slainteil d' an luchd-tuarusdail; ach ma ni iad an obbair cho 'n iarrar tuille. 'Ta barrachd do ghraostachd neimh-gheanmnaidh, do 'n ainchaint mhallaichte, do mhionnaibh gairrishneach, agus do mhallacha oilteil 'n an teaghlachaibh na a chluintear do bhriatharaibh graf-mhor a 'ta chum foghlaim. Cia tearc teaghlach air am bheil eagal an Tighearna, agus a dh' fhiosfraicheas ann am focall De, agus d'a mhinishteribh, cia am modh air an coir dhoibh am beath' a riaghlachadh, a-

agus ciod e a ni iad! is tearc iad a 'ta toilcach
 bith teagaisgte agus riaghlaithe, agus ag am
 bheill duil chroidheil re beathaidh shioruidh! is
 iad a bhuidheann thearo a bheannuicheadh mar
 sho le Dia, gnath-fhocall nan coimhearsnacha.
 An uair a chi shinn cuid dhaoi', ag caitheagh
 am beathaidh le misg, uail, agus an-saoghal-
 tachd, agus a chuid mhor dhiu ag gabhail ro-
 bheagan curaim d' an fonnas, giodh 'ta a chuifh
 mulladach gun teagamh air bith, gidheadh is
 gann dh' fheadar an truaidh a leigeadh ris
 doibh, agus is gainne gu mor dh' fheadar an
 teassairginn agus an aith-leassachadh: ach ann
 diaidh dhuinn gach ni a dheanamh a 'ta ann ar
 cumhachd, chum an teassairginn o am peacaibh
 is eigin duinn cuid diu fhagail mar a fhuair
 shinn iad. Ma thilgeas shian amach iad do
 reir focaill De o cho'-chommunn na h eaglais,
 ann diaidh dhoibh ar comhairl' a dhiultadh gu
 rag-mhuinnealach; lassaidh am fearg ann ar n a-
 ghaidh gu brats, mar gu bu naimhde dhoibh shinn;
 lionaidh an anama le mio-ruin agus bruchdaidh
 iad oir-n i; is fearr leo doll ann ordo catha, ann
 aghaidh an Tighearna, agus a naoimh-reachd,
 ann aghaidh eaglais, agus a mhinistère; na ann
 aghaidh a pheacaidh blas-mhoir. Sho staid

bhrònach Shasfainn, 'ta ar n' uachdarana cairdeil do ghiulan diadhaidh: 'ta far-cho'-throm ag-ainn chum co'-reite agus aith-leasfacha creiddeimh agus beasa, agus is fadha le ministèribh tairrigh an t fòisgeil gus an faic iad eaglaish De fa dheagh riaghail, agus naòimh-reachd De mar riaghail beasa ag gach neach: ach is beag nach bheill cumhachd peacaidh an t sluagh ag curr gach nì ann neimh-brìdh. Is tearc ait ann am fead-ministèr tairrigh an t fòisgeil fìor-fhoghlam smachdail Chrìost a churr ann gnìomh; no ain peacach leish nach aithreach an giulan a 's maslaich', fhogradh afe co'-chaidre na h eaglaish, no, o cho'-ghabhail suippeir an Tighearna, gun bhith mar chuspair an-chaint ag cuid mhòir do 'n t sluagh: mar gu bu ghlice na h anama ain-eolach neamh-churamach sho na an luchd teagaisg, sheadh na Dia fein, agus mar gu b' fhearr an luchd riaghlaidh iad na an aittim rìst an d' carb Dia riaghail na h eaglaish. Agus mar sho, ann an la ar fìorachaidh, an uair a bheir Dia gairm dhuinn eaglaish fein aith-leasfachadh, abraibh gu bheill na h uachdarana deònach, agus gu bheill na ministèr treibh-dhireach ro-dheònach, gidheadh, 'ta an sluagh ro ain-deònach, 'ta iad dall agus cruadhaichte le peaca, air achd as gu bheill iad, sheadh, ann an la an t

follaisfh iuil agus tairgthe nan grafa, ceannairceach naimhdeil ann aghaidh an t follaisfh glraf-mhoir, agus cho phill iad air impidh Dhe fein, a 'ta 'g an cuirreadh gu cairdeil, agus cho ghabh iad sheal-la d' an ammaideachd, no eolas air an leasf. Och! is truadh gun eolas ag sluagh Shaffoinn a-noish fein air na nithe shin a bhuinneas d' an shioth mum follaichear o 'n fuilibh iad!

O! dhaoin' ammaideach truadh! c'i an draoidh-eachd a lion ar n anama le h uirrid boille, agus ar croidhe le h urrid marabhantaish as gur naimhde co'-bhas-mhor dh'ibh-fein shibh! an ruidh shibh co'-chroffanta dhian chum dorainn, as nach fead focall De no impidh dhaoin' ar n intinne atharachadh, ar lamhan a bhacadh, no stadd a churr oir-ibh gus am sag shibh ait ar teassairginn. Sheadh, a dhaoin' aingidh cho mhairr a bheatha sho gu brath; cho 'n fhuirrich an fhoidhid sho r'ibh gu shioruidh. Na faoilbh gu mio-ghnath-aich shibh ar Cruthai-fhear agus ar Fear-saoraidh; gu toir shibh geill d'a naimhdibh; gu truaill shibh ar anama fein; gu cuirr shibh dragh air an t faoghal; gu dean shibh ca-coir air an eaglais; gu toir shibh oil-bheim do 'n t sluagh dhiadhaidh; gu cuirr shibh campar air ar luchd-munaidh; no gu bac shibh aith-leasfacha creiddeimh; na

faoilibh gu dean shibh sho uille, agus nach creann shibh air. Ni bheill fiosa ag-aibh ciod e a chof-tas sho dh'ibh, ach gheibh shibh fiosa air gu gair-rid, an uair a gabhas an Dia co'-thromach cun-tas d'ibh, agus a bhuinneas e r'ibh air modh nach do bhuinn ar n uachdarana faoghalta no ar n Aodhaire neamh-acarach r'ibh, mur gabh shibh roimh dhorainn shioruidh le fir-iompocha, agus le gradd-umhlachd a thoirt do ghairm Dhe. An ti ag am bheill cluasa chum eifhdeachd cluin-neagh e, am feadh ata ard-ghuth na trocair ag toirt cuirre dh'a.

Is lear dhomh cunnuil aingidh a 'ta air tuin-neachadh gu teann ann an anamaibh morain dhaoin' ain-diadhaidh.

Saoilidh iad nach bheill Dia co'-churamach mu smuainte, bhriathara agus ghniomhara dhaoi-ne, as ata a chleir ag curr ann ceill doibh; agus air an abhar shin, is ro bheag an curam fein diu. Chum an ain-diadhachd sho a leigeil rish do 'n dreim shin, cuirridh mi orr-a na ceishte sho a leannas.

1. An faoil thu gur coi'-dheas le Dhia an duine no bruid thu? ma 's eadh, cia a chruthaich agus a choimhid thu? mur eadh, bith cinteach

gur maith leis do ghiulan a bhith mar dhuine; Ni bheill neach air bith co'-ammaideach as gu dean e obbair eallanta, gu tog e tigh no long, gun churam a ghabhail gu freagair iad am feim fein. Na leigeagh ar naire dh'ibh ammaideachd cho'-mhor a churr as leath an De a 'ta neimh-mhéarrachdach ann gliocas, as gu cruthaicheagh e creatuір co'-luach-mhor ris an duine, sgeadaichte le ceatfadhaibh co'-oirdheire gun tuille curaim a ghabhail d'e. Ciod e mu'n d' thug Dia dh'ut anam commasach air eolas a ghabhail air fein; ciod e mu'n d' thug e croidhe dh'ut commasach air lassadh le gradh dh'a fein; ma 's coi'-dheas leis am bith thu eolach no ain-eolach air; an toir thu gradh no fuath dh'a? nach faic thu ann an cruithheadh an t faoghail, gach ni cumta no dealbhta chum fheim-fein! 'ta na bruide ain-eolach air Dia; cho 'n urr' iad gradh a thoirt d'a, do bhrìdh nach do dhealbhadh iad chum na crìche sho; ach 'ta do chruth'sa ag dearbhadh gu do chruthaicheadh do Dhia thu, agus fa choinne faoghail eile.

2. An faoil thu gu bheill Dia uillea-lathaireach, neimh-chriochnaidheach, agus lan-fhoghainteach? mur faoil thu sho, ni bheill thu ag creid-

fhinn gur Dia e; agus is mi-reasonta r'a smuainteachadh gu do chruthaich Dia faoghal a 's mo mor-luach na e fein! oir cho cho'-partaich neach air bith tuille na ata aig-e fein. Ach ma 's eigin d'ut aidmheachadh gu bheill Dia uillea-lathaireach, agus co'-fhoghainteach do gach aon neach fa-leath, as giodh nach bitheadh creatuir air bith eill' aig-e r'a thoirt fa dcarr, is eigin d'ut aidmheachadh nach bheill e neamh-churamhach mu chroidhe agus mu ghiulan clainn nan daoine: oir 'ta iad ann a shealla do shior. Is barr'ail mhaflach mu Dhia, mar bhith chriochnaidheach, neamh-fhoghainteach, neamh-lathaireach, a 'ta ag toirt air daoin' a smuainteachadh gu bheill e neamh-churamhach mu 'n croidh' agus mu 'n giulan.

3. An faoil thu gur comma le Dia ciod e a tharlas do d' chorp? an comma leish am bith thu tinn no slan? beo no marbh? ma 's comma, co uaidh a fhuair thu beatha, slaint' agus lon faogh-alta? ma fhuair thu o neach eill' ach o Dhia iad, innis co e? nach bheill thu ag guidheadh beatha agus slaint' o Dhia? am bheill thu co'-an-dana as gu 'n abbair thu ris, cho dean mi bun a's do chairdeas, cho bhith mi fa d' chom-

main, air son beathaidh no loin laidh cille? ma 'ta thu co'-an-dana as gu'n abbair thu sho, is duine dall ain-diadhaidh thu. Ma shaoileas tu gu bheill speish ag Dia do d' chorp, an faoil thu nach bheill speish aig-e do t anam, a 's mo mor-luach? ma 'ta e ga t altram le faibhreas a mhaitheish nach traogh, bith cinteach nach coi'-dheafs leish an toir thu gradh no fuath dh'a ann eiric a chairdeish.

4. An creidd thu gur e Dia Aird-riaghlai-fhear an t faoghail? mur e, ni bheill an faoghal fa riaghail cho'-thromaich air bith. Oir mar nach bheill cumhachd ag shith-bhreitheamh ach o an uachdaran; mar an ceadna, ni bheill cumhachd ag uachdaran ach o Dhia; ni mo ata uachdaran laghail ach fa ughdaras-'fan. Ach mur bheill ugh-daras ag Dia, 'ta an faoghal aimh-reidh. Ach ma 's eigin d'ut aidmheachadh gur e Dia aird-riaghlai-fhear an t faoghail, cia neimh-ghlic agus mio-cho'-thromach an riaghlai-fhear a b' ail leats' a dheanamh dh'e, ma shaoileas tu gu bheill e coi'-dheafs mu ruin agus mu ghiulan a chuidid ioch-darana? ni bheill ann sho ach bith ag sheanadh gur Dia e.

5. Ma 's coi'-dheafs le Dia ciod e ata ann ar n intinnibh agus ann ar gnìomharaibh. Ciod

air son a dhealbh e lagh d'ar sinuaintibh, d' ar briatharaibh, agus d' ar gnìomharaibh? an spar-ragh e oir-'n an nì bu chomma leish? an toir-mishgeagh e am peaca coi'-teann na 'm bu choi'-dheafs Teish giodh do chuirreamaid ann gnìomh e? an geallagh e beatha shìoruidh do 'n umhlachd naomha, na 'm bu choi'-dheafs leish giodh do chaitheamaid ar beatha gu h eaf-umhal mio-naomha? am bagragh e daoìn' ain-diadhaidh le h ifrionn na 'm bu choi'-dheafs leish giodh do bhitheamaid ain-diadhaidh. Am bheil thu co'-ro-dhana as gu 'n abbair thu, gur maith leish an Dia chumhachdach naomha, an faoghal a mhi-riaghlachadh le breig, agus daoìn' a mhealladh gu h umhlachd? 'ta ag-ainn anns an lagh natù-ra, cho 'n i amhain comhairl' ar leafs, ach dochas an t sonnaish shìoruidh, agus bagar na dorainn bhìoth-bhuain, afs eagmhuish nach feadar an faoghal a riaghlachadh; agus air chinnt cho 'n ann le mealtaireachd, ata gliocas gun mhear-rachd, uilica-chumhachd, agus maihteas nach traogh ag riaghlachagh an t faoghail.

6. Mur bitheadh Dia ro-churamach mu'r croidhe agus mu 'r giulan, ciod air son a dhe-a-nagh e an faoghal freasdalach dhuinn? nach d'

thug e grian, geallach agus realt' a dheanamh an iuil dhuinn; an tallamh agus a luchd-aiteachaidh a fhreasdal d'ar feim, le'm blagh agus le'm beathaidh; agus an abbair thu nach bheill e ro-churamach mu'r croidh' agus mu'r giulan? 'ta sho co'-ammaideach r'a radh, as giodh d' abradh tu gu do chruthaich Dia an faoghal ann diamhanas, agus nach do ghabh e curam air bith dh'e o 'n am shin.

7. Mur bitheadh Dia curamach mu leafs ar n anama, cho chuirreagh e a Mhac d' ar faoradh, d' ar glannagh o aingidheachd, agus d' ar naomhachadh dho fein mar phopul dileas. 'Ta mor-luach-faoraidh an t sluagh pheacaich, agus deadh-run iongantach Dhe, ann an obbair a tearmainn, ag taisbaineadh, gu foillear ag taisbaineadh, nach bheill e coi'-dheafs mu pheaca, agus gur ro-mhor a ghradh air naomhachd.

8. Mur tugadh Dia fa dearr ar n anama agus ar beafa, cho tugagh e mar obbair d'a mhinihteribh bith 'g ar cuirreadh gach la chum aith-reachais, agus naomhachd beathaidh, cho sparragh e orr-a uirrid faothair a bhuilleachagh air sluagh peacach, chum an cosnadh do Dhia;

ni m^o dh' ordoicheagh e chum na criche sho,
 gach deadh ghníomh diamhair agus follas. Am
 bheill Dia ag sparragh an t faothair sho a bhuil-
 leachadh air ni a 's comma leish;

9. Ni m^o a chloidheadh Dia daoín' aingidh
 le h ifrionn na dorainn an taobh thall do 'n
 uaigh, no le dioghaltas uamhasach an taobh a-
 bhos d'i, mar ata na milte ag mothachadh; na'm
 bitheagh e coi'-dheafs mu'n smuainte, am bria-
 thara agus an gníomhara. Shaoilinn gu tuigeadh
 daoín' aingidh a 'ta ag osnaidh fa smachd coi'-
 tric, gu bheill fuil ag Dia air an croidhe agus
 air an guilan.

10. Agus cia mar dh' fheadas an spiorad
 naomha bith mar Fhear-naomhachaidh ag-ainn,
 ma 'ta Dia coi'-dheafs, am bith shinn glan no
 neamh-ghlan? am bheill thu co'-ro-dhana as gu
 'n abbair, no gu smuaintich thu gu do' ghabh
 an Spiorad naomha obbair gun fheim os laimh?

11. Shaoilinn gu tuigeadh shibh, sheadh, o
 mhío-ruin a bhuaireadair, gu bheill Dia naomha,
 agus gur fuathach leish ea-coir; agus gur fíor
 fhocall-'fan, a 'ta ag toirt fíofs duinn air dioghal-

tas shioruidh a pheacaidh. 'Ta an scription ag toirt fios duinn air tuishle nan aingle, agus gu d' rinn am peaca diabh'la do mhoran diu, agus eas-cairde mio-runach do shonnas an duine. Agus nach leor-shoillcar dh'ibh gur fìor shin? cia mar eill' a bhitheagh iad ag buaireadh dhaoine co-dhurachdach, mar ata shinn ag mothachadh o ar fìofrachadh fein? no mur lain-dearbha leifh an neimh-chreidmheach sho, ciod uim' a dhealbh iad coi'-lin in'leachd a tharraing dhaoine o an Dia, agus o an sonnas, mar a rinn iad? ciod uim' a thaisibin iad iad fein do choi'-lin neach ann cruitheachdaibh agus ann riochdaibh uamhasach, agus mu ghnathaiche milteach, a 'ta gu leor-shoillcar ag dearbhadh an corr mulladach deifh-teannach, an eas-cairdeas mallaichte do Dhia agus do dhaoineibh, agus an dian-thogradh chum daoine' a mhealladh chum fìighe peacaidh, d' an crìoch leir-sgrìofs? mur creidd an neimh-chreidmheach gu bheill diabh'la do rìreadh ann, no spiorada mio-runach truadh, d' an do thilg am Messiah neart-mhor, urchur uamhasach o airde nam flaitheasa, chum doimhn' ifrionn na dorainn, d' an shior-chlaoidh air son an fìaint an-barraich inbhe, diabhla le 'm miann an cinne-daon' a tharraing le 'n in'leachdaibh chum

an ionnada comhnuidh dorainneach fein; mur creidd an neimh-chreidmheach sho, thigeagh e agus reafonaicheagh e a chuifh reumfa, agus gun dail air bith, bheirr mi dh'a coi'-lion dearbha gun teagamh, as nach bith finidd aig-e r'a radh ann aghaidh an cint agus am firinn, mur abbair e nach creidd e. Uirrid dearbhaidh, as nach toir mi buidheachas do 'n neimh-chreidmheach ain-diadhaidh air son geill a thoirt dhomh, mur toir e tharraifh d'a reafon, ann ait ceadd a thoirt d'a dearcagh air follas iuil na firinn.

12. Fa dheoigh, ma shaoileas shibh do rireadh, gu bheill Dia (an t aird-riaghlaidh-fhear shioruidh, uillea-lathaireach, a ta ag congmhail suas an t faoghail le h uillea-chumbachd,) ag gabhail coi'-beag curaim do dhaoineibh agus d' an gníomharaibh; agus gu bheill e coi'-dheafs am bith iad naomha no mio-naomha, umhal no eafumhal d'a lagh: ann shin, meaffaidh shibh, mar mo bharr'ail, gur coi'-beag curaim is coir dh'ibhs' agus d' ar co'-brathairibh a ghabhail do na nitibh shin.

Air an abhar shin is eigin domh da cheist a chur oir-ibh ann sho.

1. An comma leibh ciod e a labhras daoine' eill'

um-aibh, no a ni iad oir-ibh? am bu taitneach leibh gu maslaicheagh, agus gu mio-ghnathaicheagh iad shibh; no gu cuirreagh iad teinne r'ar tigh, no r'ar bailtibh; no gu millecagh iad ar mnaidh, ar clann, agus ar 'n callach; no gu cuirreagh iad shibh-fein ann gainn-tir, chum ar lot agus ar cosgraidh? ma 's mor an t abhar gearrain leibh an an-chaint a bheir daoine eille dh'ibh, agus an ca-coir a ni iad oir-ibh; am bheill shibh co'-mhor air boille, as gu faoil shibh nach olc leish an Dia uillea chumhachdach naomh' an an-chaint a bheirrean, agus an ca-coir a nithear air fein, no air a luchd-muintiora, agus shin, le cnuimhibh coi'-diblidh re daoineibh, a chruthaicheagh le a lamhaibh fein? mur fagagh ar fein-speish dall agus claoine-bhreitheach shibh, bu lear dh'ibh gur toilteanaich' ar tuille dioghaltais aon pheac' ann aghaidh Dhe, na deich mile do mhiltibh peac' ann aghaidh thruaghana fuarach mar shibh-fe. Nach eidir-dheallaich shibh deagh fhear-tuarusdail, o dhroch fhear-tuarusdail? leanabh umhal, o leanabh eas-umhal? Mac a chuirreas anam ann cuntart air ar son, o mhac leish am fadda gus an leagar le faigheid baish shibh, chum 's gu shealbhaich e-fein ar n oighreachd? carraid dileas o eas-carraid milteach? mur eidir-dheallaich, cho

daoine shibh, ach creatuire eill' ann riochd dhaoine. Ma dh' eidir-dheallaicheas, ann shin, is measfa shibh na daoineibh, ma b' ail leibh nach eidir-dheallaicheagh an t uillea-chumhachdach, ach gu gann, na h anama naomha le 'n ionmhuinn e os ceann an t faoghail gu h iomlan; o na h anamaibh mio-naomha nach toir fa dearr e.

2. Chuirrinn mar cheist oir-ibh am bu mhaith no am b' olc leibh, gu tugadh na h uachdarana faoghalta fa dearr briathara agus gnìomhara nan iochdarana? ma b' olc leibh sho, ciod e a b' aitt leibh, ach gu rachagh an faoghal uill' air ai-reite; gu feadagh am meirleach aim-beartach ar creachadh; gu feadadh luchd mio-ruin ar marbhadh agus ar murt; gu feadadh daoine fantach ar n aitreabh, ar fearrann, ar n callach agus ar maoin a thoirt uai-bh; agus gu feadadh luchd diolanaish agus adhaltrannaish ar mnaidh phosta agus ar n inghin' a thruaillleadh? anois nan tarladh na nithe shin a b' aitt leibh, b' uamhasach ar dorainn! ach mur taitneach leibh an ainm-reite sho, ann shin, is daoine ro mhi-reasanta shibh, nam b' ail leibh gu tugadh na h uachdarana faoghalta gnìomhara dhaoine fa dearr, agus nach tugadh Dia, ard-uachdaran nan uille bheo fa dearr iad. Ma b' ail leibh gu croch.

adh na h uachdarana faoghalta an dream a ni ea-coir oir-ibh, agus nach buinneagh an t uachdaran fhioruidh rish an dreim a ni ea-coir air fein, a ni di-meafs air a lagh, agus tailceas air ugh-daras, lochd a 's mo gu neimh-chrionaidheach na aon ea-coir a nithear air duine. Mar gu b' ail leibh gu smachdaichteadh daoine' ea-corach le maoraibh, gun riogh, gun bhreitheamh, d'an toirt fa dearr, oir 'ta riogh ni 's ishle gu h an-mor fa ughdaras De, na 'ta maor fa ughdaras riogh.

- C'uim-e cheilthear an fhirinn! 'Ta daoine' ain-gidh air tuitteam co'-fhadd o Dhia, agus co'-domhainn annt-a fein, as gu bheill iad mar Dhe 'n am barr'ailibh mearrachdach fein, agus cho 'n aithne dhoibh Dia, ach iad fein: agus air an abhar shin, b' ail leo gu tugtadh fa dearr gach ea-coir a nithear orr-a agus maith a bheirrear dhoibh. Ach b' ail leo nach cuirteadh ann fuim air bith, an ea-coir a nithear air Dia, no an eas-umhlachd a bheirrear dh'a. 'Ta smuainte co'-mhaslach agus co'-mhio-mhor ac-a air Dia, (as giodh bu chre-tuir mar iad fein e, nach fead bith ach anns an aon ait, anns an aon am,) as gu bheill iad ag toirt orr' a fhreasdal a mhaslachadh agus a smuain-teachadh nach cuirr e ann fuim am maith no

an t olc, agus nach toir e fa dearr an duine diadhaidh, agus nach smachdaich e an duin' ain-diadhaidh, ach gu bheill e mar iodhola nam finneacha, ag am bheill fuile leish nach lear dhoibh, cluasa leish nach cluinn iad, agus lamha leish nach cuir iad cumhachd ann gnìomh. Ach an uair dh' fhosglas Dia leabhar a chuimhne, ann am bheill sgriobhat' an aittim shin air am bheill eagal fein agus a smuainticheas air ainm, agus an uair a deir an Triath reu, anns an am ann an dean e suas a sheada, " Is leams' an dream " sho ; " agus caomhnaidh she iad mar a chaomhnas Athair a Mhac umhal, ann shin thig daoine ain-diadhaidh g' an ceill, agus faorar daoine diadhaidh o 'm fullangas agus o an eagal gu shioruidh, agus eidir-dheallaichidh am breitheamh luchd deagh bheasa, o luchd mi-bheasa, agus an dream a bheirr geil d'a, o 'n dreim nach toir. Mal. 3. 16, 17, 18.

Chluinn mi cunnuil eille ro choitcheann ann am briatharaibh dhaoine ain-diadhaidh, gu h araid o cheann ghairrid : deirr shiad, " Cho 'n urra shinn " gnìomh air bith a dheanamh a' s eagmhuish " De ; 'ta shinn gun ghras mur toir e dhuinn " e ; agus ma bheirr, pillidh shinn gu gradd ; " mur do reamh-ordeich e shinn chum sonnaish,

“ agus mur pill e-fein shinn, am fead shinn
 “ shinn-fein a philleadh, no a theaffairginn? cho
 “ ’n ann anns an neach a mhiannaicheas no anns
 “ an neach a ruidheas ata sho.” Agus ann shin
 faolidh iad gu bheill an leith-sgeul gabhta.

Phreagair mi a chunnuil sho cheanna, sheadh
 anns an leabhar sho fein; ach ceaddaichibh
 dhomh anoish an uirrid sho a radh.

1. Giodh nach urra shibh shibh-fein a theaffairginn; is urra shibh deoch do neimh bhafmhoir a ghabhail chum ar dochainn. Is e Dia amhain a naomhaicheas ar n anama; ach cia a thruaill iad? an gabh shibh deoch do neimh bhafmhoir gu deonach, do bhrìdh nach urra shibh shibh-fein a theaffairginn? shaoilinn mur urra shibh mearrachd a pheacaidh a leaffachadh, gur mo bu choir dh’ibh sgurr dh’e, agus bith air ar faicill roimh-e.

2. Giodh nach iompoichear shibh ach le gras sonraicht’ Dhe, gidheadh is feimeil dh’ibh fios a bhith ag-aibh, gu toir an Tighearn’ a ghras, ann an gnathacha nam meadhona naomh’ a dheonaich e-fein chum na crìche shin; agus seadaidh an gras coitcheann, neart a thoirt dh’ibh na meadhona shin a ghnathachadh; agus am peacadh milteach a chongmhail o bhrisheagh amach ann

an gnìomharaibh. Am fead shìbh a radh le firinn, gu bheil shìbh ag deanamh uirrid as ata ann ar commas? am fead shìbh gabhail sheach tigh an oil, no deoch bhuaireasach a sheachnadh? no fgurr do 'n chomunn a chruadhaicheas ann am peaca shìbh? am bheil commas ag-aibh doll dh' eishdeachd focaill De, agus smuainteachadh air an teagasg a chluinn shìbh, air pilleadh dh'ibh chum ar n ionnada comhnuidh? Agus smuainteachadh ann uaigncas, air ar staid fein, agus air nithe shìoruidh? am beill shìbh commasach deagh leabhar a leaghadh, o la gu la, gu sonraicht' air la an Tighearna, agus doll ann co'-chaint luchd eagail De? cho 'n fhead shìbh a radh le firinn, gu do rinn shìbh do reir ar com-maish.

3. Agus air an abhar shin, bithibh cìnteach gu caill shìbh coir air gras agus cuiddeachadh Dhe, le 'r peaca toille, agus le'r neamh-churam, giodh nach fead shìbh gun ghras, pilleadh re Dia. Mur dean shìbh na dh' fheadas shìbh, is ceart do Dhia an gras shin a dhuiltadh dh'ibh, leish am feadadh shìbh tuille mor a dheanamh.

4. Na smuaintichibh mu ordocha Dhe, gu do fgarr e a chrìoch o na meadhonaibh, ach gu do choi'-cheangail e gu teann re cheill' iad. Cho

do reamh-ordoich Dia sonnas shioruidh riamh, ach do 'n t sluagh naomhaichte, no truaigh bhiobhuan ach do 'n t sluagh mhio-naomhaichte. Reamh-ordoich Dia coi'-chinteach o shioruidh-eachd, am bith barr ar fearrainn tarbhach no mio-tharbhach am bliadhan, agus a cheart aim-fhir a bhitheas shibh beo air tallamh; as a reamh-ordoich e an shealbhaich no nach shealbhaich shibh sonnas bioth-bhuan. Mheasfadh shibh mar ammadan, an neach a fguirreadh do threabha, do churr, agus do chliatha, ag radh, "Ma reamh-ordoich Dia, gu bith barr m' fhearrainn tarbhach trom, tarlaidh sho, giodh nach treabh, nach cuirr, agus nach cliath mi. Ma reamh-ordoich Dia saoghal fadda dhomh, meallaidh mi e, giodh nach ith agus nach ol mi; ach mur do reamh-ordoich e sho, cho chum bia no deoch beo mi." An aithne dh'ibh am freagra bheir shibh air a leithid sho do dhuine? ma 's aithne thugaibh am freagra ceadn' oir-ibh fein; oir is ionnann a chuibh: 'ta ordocha Dhe coi'-chinteach mu ar corpa, as ata e mu ar n anama. Mur aithne dh'ibh am freagra, dearbh-aibh gach co'-dhuna dhiu shin air ar corpa, mu 'n gabh shibh do dhanadas am feachainn air ar n anama: feachaibh ar tus an cum Dia suas

shibh gun bhia, gun deoch, gun eadach; an toir e barr tarbhach dh'ibh, gun treabha, gun faothair; an treoraich e gu ceann ar n uighe shibh gun astar, gun dicheall: agus ma shoirbhicheas shibh ann sho, feachaibh 'n a dhiaidh shin, an treoraich Dia shibh chum fhlaithéis na gloire, gun ghnathacha dicheallach a dheanamh air meadhona nan grafa; agus fuidhibh shios, agus abraibh, cho 'n urra shinn shinn-fein a naomhachadh.

Mar a bhuinneas do 'n t faor-thoill, mu 'n do chonfaich shibh co'-fhadd: ní bheill na Dia-dhaire ag mio-chordagh uimp-i, co'-mhor as a shaoileas shibh. 'Ta Augustinus agus Pelagius, 'ta Calmbinus agus Arminius, 'ta a Chleir dhominicanach agus a Chleir Jesuiteach gu h aoin-sgeulach, agus gu coitcheann, ag dearbhadh faor-thoill an duine; deirr luchd an fhir-chreiddeimh, gu bheill an t faor-thoill truailte agus ag clao-nadh gu h aimh-leas. Thagair Epiphanius Origenes, air son gu dubhairt e gu do chaill an duine dreach na diadhachd, agus chuir e sho as a leath mar mhi-chreiddeamh. Gidheadh feadaidh neach a radh le firinn, gu do chaill an duine dreach na diadhachd; agus feadaidh nach eill' a radh nach do chaill. Oir 'ta da dhreach

dhiadhaidh air an duine: h aon diu natura, iodhon, reafon agus faor-thoill, agus cho do chailleagh iad fho. Ta an dreach eille ceatfadhach, agus beafach, agus is i fho an naomhachd, agus chailleadh moran d' i, ach dh'aishigeadh agus dh' ath-nuadh-aicheadh le gras i. Is neach gun tuigh' a dhiultas gu bheil toill anns an duin' a 'ta faor do bhrìdh natuir, faor a sheachnagh uille agus a leanmhuinn maitheish. Ach ni bheil i faor o dhroch-thograibh. Is cleachdainn d'i (o an-barr ain-eolaish agus mio-fhaicill,) bith gu tric ann aghaidh Dhe agus naomhachd, agus ag claonadh gu nithe talmhuidh feol-mhor. 'Ta i 'n a trail ag togra peacach. Shaoilinn nach feadagh an creidmheach crìostuidh, no an mio-chreidmheach a thainig gu h aoish agus neart reafoin, fho a sheanadh no a dhiultadh. Ach is mulladach le m' anam, ann diaidh m' uille theagaisfhg agus m' impidh, gu bheil e ag-am r'a aidmheachadh le dubh-bron, nach bheil deagh-thogra, no an t faor-thoill spioradail ann-aibh; oir nam bith-eadh, cho 'n fheimeadh shìbh a leithid fho do leabhar a churr impidh oir-ibh dorainn a sheachnadh, agus fonnas a roighneachadh. Ma 'ta easbhuidh na faor-thoille spioradail fho oir-ibh, cho ghabh shìu ar feith-sgeul, ach meadaichidh e ar

truaidh, agus an-tromaichidh she ar dioghaltas: do bhrìdh gu feadh shìbh rìgheachd air uirrid d'i, as a cheaddaicheas neamh-fhoir-fidheachd ar n-atuir dh'ibh a shealbhachadh. Oir 'ta shearmach' an fhocail, eifhdeachd churamach, agus giulan do reir an teagaisg fhallainn a chluinn shìbh; 'n am meadhonaibh sonraicht' agus 'n an sheola, chum rìgheachd air saor-thoill spioradail, no dian-thogra slainteil, a roighnicheas ar leas, agus a sheachnas ar n aimh-leas.

Sheadh, a mhuintir ionmhuinn, ceaddaichibh dhomh trì athchuinge iarruidh oir-ibh, agus ann sin sguirridh mi.

Leaghaibh an leabhran sho gu darachdach; agus ma dh' fheimeas neach air bith d' ar teaghlach-aibh e, leaghaibh a rìsh, agus a rìsh e: agus nan rachadh luchd eagail De, o am gu h am, dh' ionfuidh an coimhearsnach' ain-eolach, agus an leabhar sho no a leithid cill' air an steidh cheadn' a leaghadh dhoibh, dh' fheadtadh gu bitheagh iad 'n am meadhonaibh a chosnagh a-nama. Ma bhitheas shìbh coi'-leasg mu 'r saothair, as nach leagh shìbh air m' impidh an teagasg aith-ghearr sho, chum ar slainte fein, ni bheil ach speis ro bheag ag-aibh d' ar n anamaibh; agus is ceart an ni gu rachadh shìbh am mugh.

2. Ann diaidh dh'ibh an leabhran sho a leagh-adh a rish, agus a rish, sparrainn oir-ibh doll air uaigneas, agus an ni shin a leagh shibh a ran-fachadh feadh tammaill, agus a smuainteachadh ag-aibh fein ann lathair an Tighearn', am bheill e fìor, am bheill e maothachadh ar n anama, agus am mithich leibh amharc mu 'r timchioll. Ghuidhinn oir-ibh mar an ceadna, gu lubadh shibh ar gluna gu h urramach crabhach, agus gu 'n aslaicheadh shibh air an Tighearn', ar fuile fhosglagh a learfainn na firinn; ar n anama iompochagh a thoirt graidh lasta dh'a fein; agus gu guidheadh shibh uaidh-e gach gras slainteil a dhearmaid shibh co'-fhadd, agus gnathaichibh an obbair shin o la gu la, gus an lain-iompoichear ar n anama. Of-barr, rachaibh dh' ionfuidh ar n aodhaire, re 'n d' carb Cricl' ar faodachadh chum iniltre na slainte shioruidh, agus a 'ta ag gabhail curaim d' ar slainte, agus d' ar tearmann spioradail, mar a ghabhas leigh curam d' ar slainte chorporadh, agus iarraibh orr-a an t flighe air an coir dh'ibh triall a sheoladh dh'ibh; agus thugaibh fios doibh air staid ar n anama, chum 's gu bith an comhairle agus an comhna ag-aibh mar chuiddeacha. No mur bheill fear teagaisg dilcas ag-aibh, ann ar sgireachd fein,

rachaibh dh' ionfuidh fir eill' a chuiddicheas leibh ann ar feim an-barrach.

3. Co'-luath as a gheibh shibh, le leaghadh, smuainteachadh, agus comhairle fir-theagaisg, mothachadh do pheaca agus do thruaigh; agus eolas ar dleastanaish, ar sonnaish, agus ar n ioc-shlainte; na deanaibh maille ach treigibh ar com-munn agus ar giulan peacach gun dail; agus pillibh re Dia, agus freagraibh a ghairm. Ma 's ionmhuinn leibh ar n anama fein, thugaibh fa dearr nach diult shibh gairm ard-ghuthach Dhe, agus nach much shibh ar cogusha; chum 's nach meassa dh'ibh ann an la a bhreitheamh-naish, na do Shodom agus do Ghomorrah. Iarraibh o Dhia eolas na firinn; mar a b' aitt leibh ag-aibh e: agus na meallaibh ar n ana-ma fein gu toilleil. Ransaichibh an scription naomha gach la, agus feachaibh am bheill a chuibh mar a chluinn shibh o ar luchd teagaisg; feachaibh an tearuinte dh'ibh shibh-fein earbsadh re neamh no re tallamh; am fearr dh'ibh Dia a leanmhuinn na duine; reason a leanmhuinn na ain-miann; am fearr dh'ibh ar beath' a chaith-eagh ann am fìor-ghlain gun simall, no ann am peaca graineil; agus an tearuint' dh'ibh buanach-agh ann an staidh neamh-naomhaichte aon la

ni 's faidde; agus ann diaidh dh'ibh ammus air an ni a 's fearr, togaibh e mar roghainn gun dail. Ma b' ail leibh bith dileas d' ar n anamaibh fein; agus mur ionmhuinn leibh shior-dhorainn, guidhim oir-ibh, ann ainm an Tighearna gabhaibh a chomhairle reasonta sho. O! nach bu shonn' an rioghachd sho, agus nach bu shonna gach baille agus duthaich int-i, nam b' urra shinn impidh a churr air ar coimhearsnach' aontachadh leish an earrail fheimeil sho! nach b' aitt leish gach aodhaire dileas amharc air a thread ag fas naomha, neamhuidh do rireadh! B' e sho coi'-reite, shith, tearmann, agus uaill ar n eaglaishe; sonnas ar coimhearsnach', agus co'-fhurtachd ar n anama. Ann shin, cia h intinneach a shearmonaicheamaid shith agus fuasgla dh'ibh; agus a fhritheolamaid dh'ibh bailhte agus suipper an Tighearna; na deasf-ghnatha shin a 'ta ag ciallachadh nasga na shith? agus cia mor an gradh agus an gairdeachas leish an caitheamaid ar beath' ann ar cuideachd? ag adhart ar baish, cia dochasach a bheirreamaid misheanach d' ar n anamaibh, an uair a thriallagh iad chum saoghail eille? agus ann am ar n al-lacaidh cia croidheil a ghabhamaid ceadd d'ibh ag an uaigh, ann duil co'-dhail a chongmhail

r' ar n anamaibh ann an rioghachd nam flaith-easa; agus ann dochas ar corpa fhaicshinn, ar-daichte chum an ionnaid ghlor-mhoir shin. Ach, ma bhuanaicheas shibh ann an giulan neamh-churamach, ain-colach, collaidh, faoghalta, agus mio-naomha; agus mur fead ar guidhe durachdach agus ar faothair, impidh a chur oir-ibh gun shibh-fein a leir-sgrìosadh gu deonach; ann shin leannamaid eishempleir ar Tighearn' a 'ta speisheil mu 'n bheagan shead' a 'ta aig-e, agus mu 'n treadan a ghabhas an rioghachd neamhaidh mar oidhreacht, an uair a shealbhaicheas am mor-shluagh aingidh, an dorainn a thoill iad. Is tearc nithe luach-mhor an domhain. Nì bheill iommad grian, no geallach, anns an t faoghal sho. Is beag do 'n chruinne-che a 's or, no a 's airgid. Is tearc rìghre, flaithe agus ard-uaisle, ann am measg clainn nan daoine. Cho mhor ata gear-chuifheach, glic air tallamh. Air an abhar shin, ma 'ta an geata cumhainn, agus an t flighe aimh-leathan, is tearc iad a gheibh fonnas; gidheadh, gheibh Dia a ghloir, agus a sholas fein, anns a buidhinn theirc shin. An uair a thig Crìost le ainglibh cumhachdach, ann an teinne lassaradh, a dheanamh dioghaltaish air an dreim nach gabh colas air Dia, agus nach toir

geil d'a shoifgeul, cliudhaichear a theachd leis a naomh-shluagh, agus is abhar iongantais aitt e do gach creidmheach.

Mar a bhuinneas do 'n chuid eile do 'n chinnea-daona, mar dh' aontaich Dia an t Athair an cruthachadh; agus Dia am Mac paineachas an peacaidh a ghiulan air a chroich, agus mar nach do mheaf e am fullangas shin faon, giodh do bha fios aig-e, le diult naomhachaidh an Spioraid, gu milleagh iad iad fein, fa dheirre; mar an ceadna, giodh nach feadar iad shin a chruinneachadh chum Chrìost, cho mheaf luchd teagaisg an t Soisgeil gu bheil an saothair uille cailte.

A leaghoir sguirridh mishe dhìot, an uair a leaghas tu an leabhar sho; ach cho do sguir am peaca dhìot, sheadh am peaca shin a shaoil thu a dhio-chuimhnicheadh o chian fhadha. Cho do sguir an diabhol dìot, giodh nach faic thu anns an ams' e. Cho do sguir Dia dhìot, do bhrìdh nach ail leats' gu sguir thu air impidh-'fin, do 'n pheaca mhilteach, a fhuair lamh-ann-uachdar or-t. Sgrìobh mi an impidh sho dh'ut, mar do neach ag am bheil fios gu bheil e ag doll chum saoghail eile gu gairid, saoghal, ann am faic e-fein na nithe shin air an do labhair

mi. Mar a b' ail leat am feasda mish' a choin-
neachadh le gairdeachas ann lathair an Tighearn'
a chruthaich shinn le cheile; mar a b' ail leat
tearnagh o 'n phlaigh fhioruidh a dheasfaicheadh
do gach neach a ni di-meafs air sonnas; gach
neach nach do naomhaicheadh le Spiorad nan
grafa; agus leish nach ionmhuinn co'-chommunn
nan naomha, mar bhall do 'n eaglaish fhior-ghlain
choit-cheann; mar ata duil ag-at gu faic thu gnuish
Chriost am breitheamh, agus morachd Dhe an
Athair ann shith sholasaich; agus gu gabhar thu
gu failteach chum rioghachd na gloir' am feasd',
an uair dh' iommainear lom-nochta afe fearrann
nam beo thu; guidhim, guidhim or-t, cluinn
gairm Dhe, agus freagair i; pill le ruin sheaf-
mhaich anama, chum as gu shealbhaich thu
beatha fhioruidh. Mur gabh thu re cuirre
Dhe, agus gun fhior-abhar ag-at a dhiul-
tagh, ach t an-toill fein; 'ta mi ag toirt iartuish
theann dh'ut freagrah air a shon sho, ann la-
thair an Tighearna ann an la a bhreitheamh-
naish, agus ag sparragh or-t, fiadhnaish a thog-
mhail leams' ann shin, gu d' thug mi rabha
dh'ut, agus gu bheill thu mar chobhartach ag
an diabhol, cho 'n ann do bhrìdh nach d'
fhuair thu cuirre gu pilleadh chum beatha shon-

na, ach do bhrìdh nach d' thug thu creiddeas
no geill do 'n chuirre; mar a dhearbhar of-barr
le fiadhnaish

Do chomhairlich dhurachdaich,

RICHARD BAXTER.

AN LEABHAIR SHO.

Reamh-radh do an t sluagh neimh-iompoicht',
ag sparragh orr-a pilleadh, agus ag freagradh
cuid * chunnuile.

An teagasg minichte.

Teagasg 1. Is e lagh neamh-chaohladhach Dhe,
gur eigin do luchd-aingidheachd iompochadh
no basachadh.

An Dearbha.

Cunnuil. Cho bhith Dia coi'-mhio-throcaireach
as gu cuir e am mugha shinn.

Am Freagra.

Am Feim.

Co iad na daoine' aingidh, agus ciod e an t
iompocha; agus cia am modh air an aithni-
cheam am bheill shinn aingidh no iompoich-
te?

An Co'-churr.

Teagasg 2. Is e gealla Dhe gu bith daoine' ain-
gidh beo, ma philleas iad, gu h iom-lan, a-
agus gu neimh-chealgach.

An Dearbha.

Teagasg 3. Is taitneach le Dia iompocha agus
* objections.

sonnas dhaoine, ach cho taitneach leish am bas agus an dorainn: is roighniche leish gu pilleadh agus gu mairreagh iad beo, na gu gabh-agh iad air an aghaidh agus gu bafaicheagh iad.

Am Mineacha.

An Dearbha.

Teagasg 4. Dhaighnich an Tighearna le mion-na, nach taitneach leish bas dhaoin' aingidh, ach gur taitneach leish gu pilleadh agus gu mairreagh iad beo: chum as nach fagagh e abhar ac-a a chuish a churr an teagamh.

Am Feim. Co anoish a ghabhas tlachd ann am peaca agus ann am bas dhaoine? cho ghabh Dia, no luchd-munaidh, no deagh-dhaoin' air bith.

Teagasg 5. 'Ta Dia co'-dhurachdach mu iompocha nam peacach', as gu d' ath-nuadhaich e iartas a rish agus a rish gu deinneachdach, ag radh, "pillibh, pillibh."

An Co'churr.

Cail-eigin do chulla-bhrosdachaidh, chum geill a thoirt do ghairm Dhe, agus iompochadh.

Teagasg 6. Dh' aontaich Dia a chuish a reas-sonachadh re peacachaibh neimh-iompoicht'?

agus a churr mar cheist orr-a, ciod air son is ail leo basachadh.

Conspoid iongantach. 1. na ceishte. 2. an luchd-conspoid.

Basaichidh luchd-aingidheachd, no leir-sgriosar leo iad fein.

An Feim. 'Ta cuish luchd peacaidh mi-reasont' air chint.

An samhla reasoin tilgte bonn os ceann.

Ceist. Ciod air son ata daoine coi-mhi-reasont', agus coi'-leasg a philleagh o an leir-sgrioss fein?

Teagasg 7. Ann a dhiaigh sho uille, mur pill daoine, cho 'n i coirre Dhe, ach an coirre fein, ma theid iad am mugha. Basaichidh iad do bhrìdh nach ail leo pilleagh ach basachadh.

Feim. 1. Is neimh-iom-chuidh do luchd-aingidheachd Dia a choirreachadh air son an dorainn. Oir theid iad am mugha, cho 'n ann do bhrìdh gu bheill Dia mio-throcaireach, ach do bhrìdh gu bheill iad ain-ìochd-mhor agus mio-throcaireach dhoibh-fein.

Cannuil. Cho 'n fhead shinn shinn-fein iompo-chadh, agus ni bheill saor-thoill ag-ainn.

Freagra, agus anns an reamh-radh.

Feim 2. Cealgaireachd an diabhoil, mealtoireachd peacaidh, agus ammaideachd nam peacacha, foillsichte.

Feim 3. Cho 'n iongantach giodh do bhacas daoine aingidh slaint' agus iompocha dhaoine cille.

Feim 4. Ni bheill namhad ag an duin' a 's mo na e-fein.

Dearbha, gu bheill leir-sgrìofs an duin' uaidh fein.

An-tromacha uabhasach an fhein-leir-sgrìofs.

Earrail co'-dhunaidh.

Deich sheolaidh do 'n dreim leish am fearr pileadh na basachadh.

MEARRACHDA CLO-BHUALAIDH.

Taobh-dhuilleog iv. line 12. leagh ruin. T. xxxvii. l. 20. l. maitheas. T. xxxviii. l. 15. l. ar.. T. 1. l. 1. l. 33. ann cuidd chornaibh. T. 1. l. 6. l. shibh. T. 3. l. 3. l. Dia. T. 5. l. 17. ann diaidh 2. l. teagasg. T. 5. l. 19. ann diaidh 3 l. teagasg. T. 6. l. 2. l. ath-. T. 9. l. 26. l. foisgeul. T. 10. l. 24. l. treorachadh. T. 23. l. 18. l. riarachadh. T. 24. l. 15. l. earrallaichir. T. 25. l. 7. l. 'n a. T. 37. l. 21. l. air. T. 38. l. 19. l. son. T. 50. l. 22. l. fiosa. T. 61. l. 22. l. dilsheachd. T. 63. l. 15. l. bafaich. T. 66. l. 14. l. cas-aontach. T. 69. l. 18. l. fiosa. T. 73. l. 25. l. bas. T. 79. l. 5. mill comma ann diaidh 'n, agus fgrìobh e ann diaidh sluagh. T. 90. l. 18. l. ceisht. T. 93. l. 18. l. fear. T. 94. l. 16. air son is l. i. T. 97. l. 12. l. leoghann ann cuidd chornaibh. T. 97. l. 25. l. mill an, ann cuidd chornaibh. T. 103. l. 11. l. triath. T. 137. l. 1. l. freagra. T. 172. l. 8. l. e re. T. 192. l. 26. l. ann. T. 197. l. 3. l. ar, ann diaidh cofg. T. 215. l. 6. l. freagra. T. 220. l. 11. l. 111 ann cuidd chornaibh. T. 241. l. 16, l. feasfair.

G A I R M

DO 'N T SLUAGH NEIMH-IOMPOICHTE

ESECIEL, 33. 11.

‘ Abbair teu, mar is beo mi ars’ an tighearna Dia,
 ‘ ni bheill tlachd ag-ams’ ann am bas an aingidh,
 ‘ ach gu pilleagh an t aingidh o a shlighe agus gu
 ‘ mairreagh e beo: pillibhs’, pillibhs’, o ar droch
 ‘ shlighibh; oir ciod uime bhafaicheas shhibh, o
 ‘ thigh Israel?’

B’ Iongantas ua’bhasach le moran comh-maith
 as leamfa, bith ag leaghadh anns an scrioptur
 naomha, cia tearc an dream a theasfairgir; agus
 gu bith a chuidh a ’s mo do ’n dream a ghairimir,
 air an druiddeagh amach o rioghachd nam flaitheasa
 gu shioruidh, agus air an cloidh le diabhlaidh ann
 an teinne bioth-bhuan. cho chreidd an neimh-chreid-
 mheach sho, an uair a leaghar e, agus air an abhar
 shin, is eigin gu mothaich e gu trom e. is eigin do
 ’n aittim a chreiddeas e, an guth a churr le h ard
 ghlaodh Phoil, Rom. 11. 33. ‘ o doimhne faibhrish.

‘ mar-aon agus eolais De! cia doth-ranfachaidh a
 ‘ bhreitheamhnas, agus doth-sgrudaidh a shlighe!’
 ach ‘ta reason fein ag teagasg coirre na droch-oibre
 agragh air an dream a rinn i. uime shin an uair a
 chi shinn droch gnìomh air bith, brosfuchaidh fonn
 ceartaish shinn a ransachagh amach an ughdair, chum
 as gu giulaineagh e do-choir mhaslach a ghniomh, mar
 a mhi-chliudh fein. ma chi shinn duine milte, agus
 air a ghearra ‘n a bhloidibh air an t slighe; nach
 glaoth shinn air ball, ‘ oh! co a rinn an t ain-ìochd?’
 ma mhilleas neach baille le teinne gu deonach, nach
 fiosaicheadh shìbh gu gradd, ‘co an t ifrionnach a
 ‘ rinn sho?’ mar an ceadn’ an uair a leaghas shinn
 gu bith moran mar athaine teinne ann an griosaich
 ifrionn gu shìoruidh; nach eigin duinn a sinuain-
 teach’ ag inn-fein cia mar a tharlas sho? co an coir-
 reach? co is abhar ain-ìochd-mhor do ‘n truaidh’ sho?
 agus is tearc neach a dh’aidmhicheas a chionta. aid-
 mhichidh gach duine gur e an diabol an coirreach:
 ach cho fhreagra sho do ‘n cheist, do bhrìdh nach e
 am prìomh-ughdar. cho ‘n eignich, ach brosfuchaidh
 the daoine gu peaca; agus bheir e an roghain doibh,
 a dheanamh, no gun a dheamh. cho ghiulain e daoine
 chum tigh na mìshge; cho ‘n fhosgail e am beul le
 foir-neart, a thaosgadh deoch bhuaireafach ant-a. cho
 ghlac e coimh-teann iad, as nach fead iad doll a thoirt

umhlachd do Dhia : agus cho 'n eignich e an anama o smuaintibh naomha. uime shin, 'ta a choirre r'a fagail eidir Dhia fein, agus am peacach ; is eigin gur e an darra neach dhiu, priomh-abhar na truaidh sho uille, cia air bith e ; oir ni bheill neach eille r'a choirreachadh : diultaidh Dia a choirre sho, agus cho ghabh e air fein i : agus is tric leish a pheacach aingidh gu diult e a gabhail air fein. is i sho a chonspoid a 'ta r'a reiteachagh ann mo theagaisgfa.

'Ta an Tighearna ag gearran air an t sluagh ; agus 'ta an sluagh ag coirreachagh an Tighearna. 'ta a chonspoid sho laimhsichte, caib. 18. 25. ann an abair an sluagh gu foilleir, agus gu h an-dana ; 'nach ' bheill slighe an Tighearna co'-thromach.' arsa Dia ; ' is i an slighes' nach bheill co'-thromach.' caib. 33. 10. ars' an sluagh ; 'ma bhitheas ar sheacharana agus ' ar peaca oir-ne-fein, agus gu bafaich shinn ant-a, ' cia mar a bhitheas shinn beo' ?' mar gu 'n abragh iad, ma bhafaicheas shinn gu truadh, am fead shinn a leassachadh ? mar nach b' i sho an coirre sin ach coirre Dhe. ach ta Dia ann am briatharaibh mo theagaisgh 'g a shaoradh fein uaith-e, agus ag in-sheadh dhoibh cia mar dh' fhedeas iad an truaidh sho a bhacadh ma shantaicheas iad : agus ag curr impidh orr-a meadhona feimeil chum na criche shin a ghnathachadh ; agus mur gabh iad r'a impidh, 'ta

e ag toirt fìofs doibh gu bheill coirre an truaidh ac-a fein; agus giodh nach toillich sho iad, cho sguir e d' an smachdachadh. is e am breitheamh agus bheir e breith orr-a do reir an flighe; cho luchd breitheamhnaish iad air Dia, no orr-a fein; a dhith ughdaraish, gliocaish agus breitheamhnaish neamh-chlaoin; cho trodd agus cho chonspoid re Dia a ni an gnothach, no a theasairgeas iad o'n cheartas a chuir-reas e ann gnìomh, agus air am bheill iadfan ag deanamh gearrain.

1. 'Ta an rann sho ag ciallachadh, gu bheill Dia 'g a shaoradh fein o choirre leir-sgrìofs dhaoine' aingidh nach iompoich. cho dean e sho le sheanagh an reachd, leish an cuirrir daoine' aingidh gu bas shioruidh; no le sheanagh a bhreitheamhnaish a chuir-reas e ann gnìomh do reir an reachd shin; no le dochas a thoirt dhoibh nach cuirrir a reachd ann gnìomh; ach le fìor-aidmheil, nach taitneach leish am bas, ach gu 'n iompoicheagh iad, chum as gu mairr iad beo: agus dhaingnich e sho le a mhionna fein.

2. Earrail dhurachdach do luchd-aingidheachd iompochadh; earrail anns nach bheill Dia, amhain ag sparragh an leas orr-a, ach ag curr impidh chair-deil orr-a gabhail ris, agus ag aontachagh a chuisth a reasonachadh reu. ciod uime bhafaicheas iad? is i

cead chrìoch neimh-mheadhonach na h earrail sho, gu pill agus gu mairr iad beo. agus is iad a darra crìocha, (mur pill iad) an diash fhin a leannas.

1. A leigeil ris doibh le meadhonaibh a ghnath-aich e, nach i coirre Dhe, ach an coirre fein ma theid iad am mugha.

2. A dhearbhadh dhoibh o an toilleileachd shoil-leir fein, ann diultadh mill' aitheanta agus impidh an Tighearna, gur i an coirre fein ma mhillir iad; agus gu bafaich iad, sheadh, do bhrìdh nach ail leo ach bas.

'Ta blagh an teagaisg sho anns na nithibh fhin a 'ta r'an toirt fa dear mar a leannas.

1. Theagasg. Is e lagh neamh-chaochladhach an Tighearna, gur eigin do luchd-aingidheachd iompochadh no basachadh.

2. Is e gealla Dhe, gu mairr luchd-aingidheachd beo, ma philleas iad.

3. Is taitneach le Dia iompocha agus flainte dhaoin' aingidh, ach is mìo-thaitneach leish am bas agus an damna: is roighniche leish gu pilleagh agus gu bitheagh iad beo, na gu gabhag iad air an aghaidh agus gu bafaicheagh iad.

4. Teagasg. Is deirbh-fhirinn sho, agus do bhrìdh nach b' ail le Dia gu cuirreadh daoine ann teaganh i, dhaingnich e dhoibh i, le a mhionn' follasach fein,

5. Teagasg. 'Ta an Tighearna ag aithneadh agus ag earrallachadh, ath-bhuailt' agus aith-bhuailt', air luchd-aingidheachd iompochadh.

6. Teagasg. 'Ta an Tighearna ag aontachadh a chuifh a reafonachadh reu, agus ag fiosafrachadh do luchd-aingidheachd ciod uime bhafaicheas iad?

7. Teagasg. Mur iompoich luchd-aingidheachd 'n a dhiaidh sho uille, cho 'n i coirre Dhe ach an coirre fein gu bafaich iad; is i an an-toilleileachd fìor-abhar an damnaidh; uime fhin bafaichidh iad do bhrìdh nach ail leo ach bas.

Mar a leigeagh rìsh dìbh gach teagasg dhiu sho, ann am briatharaibh foilleir, anois fhlabharar cail-eigin orr-a gu h aith-ghearr ann diaidh a cheile.

1. Theagasg. Is e lagh neamh-chaochladhach De, gur eigin do 'n duin' aingidh pilleadh no bafachadh.

Ma chreiddeas shìbh Dia creiddibh sho: nì bheill ach iompochadh no damna ag an duin' aingidh fa roghainn. 'ta deirbh-beachd ag-am gur gann a chuir-rìr mar fhiacha air luchd-aingidheachd gur fìor no co'-thromach sho. cho 'n iongantach giodh do chuir-reas luchd-cionta cunnail ar an lagh. is tearc an dream a chreiddeas a nì nach bu mhaith leo a bhith fìor; agus is teirce iad gu mor le 'm bu mhaith a nì fhin a bhith fìor, a shaoileas iad a bhith 'n an

sgaidh fein. ach cho ghearran air an lagh, no air a bhreitheamh a theasairgeas fear mi-ghniomh. ghabhadh creiddeamh agus geil do 'n lagh roimh a bhas ; ach luathaichir e le bith ag sheanadh agus ag dideagh an reachd. mur tarladh sho, dhideadh cead an lagh mu 'n aon-duin' a dhearbhadh a mhor-luach : agus bu roighniche le luchd-aingidheachd bith ag tagradh nach bu choir an smachdachadh, na bith ag eifhdeachd aitheanta agus reason an cuidd uachdaran' a dh'iar-ras geil uath-a. cho do dhealbhagh an lagh chum as gu tugadh tusa breith air ; ach chum do riaghlachadh, agus a thoirt breith or-t, do reir t umhlachd, no t eas-umhlachd dh'a. ach ma 'ta neach air bith comh-dall an-dana, as gu cuirr e firinn agus ceartas an reachd dhiadhaidh ann teagamh ; bheir mi dh'a dearbha aith-ghearr orr-a le chiele, dearbha, a lan-toillicheas mar a shaoileas mi, gach duine reasont' air bith.

1. Ma chuirreas shibh ann teagamh gur e sho focal De ; ann ait cead teagasg eille toillicheagh am beagan sho shibh. Mat. 18. 3. 'Gu dimhin deirrim ' r'ibh, mur iompoichir shibh, agus mur bith shibh ' mar leanbana, nach teid shibh a's teach do 'n rio-ghachd neamhaidh.'

Join. 3. 3. 'Gu dimhin, dimhin, deirrim reut, ' mur aith-ghinthir daine, cho 'n fhead e rioghachd ' De fhaicshin.'

2 Cor. 5. 17. 'Ma bhitheas duin' ann Crìost, is
 ' creatuir nuadh e, dh'imich shein-nithe sheach,
 ' feach 'ta na h uille nithe nuadh.'

Col. 3. 9, 10. 'Chuirr shibh dhibh an shean-duine
 ' le a ghnìomharaibh, agus chuirr shibh oir-ibh an
 ' nuadh-dhuine ath-nuadhaicht' ann eòlas do reir a
 ' dhreachfan a chruthaich e.'

Eabh. 12. 14. 'Gun naomhachd cho 'n fhaic
 ' aon neach Dia.'

Romh. 8. 8, 9. 'Cho 'n fhead an dream a 'ta
 ' anns an fheoil Dia a thoilleachadh. cho le Crìost,
 an neach ag nach bheill a spiorad.'

Gal. 6. 15. 'Ann Josa Crìost, ni bheill tairbh'
 ' air bith ann timchill-gearra, no ann neimh-thim-
 ' chill-gearra, ach anns an nuadh-chruthacha.'

1 Pead. 1. 3. 'Do reir lan-shaibhreas a ghraisth,
 ' dh'aith-ghin e skin chum beo-mhuighin.'

Rann. 23. 'Air bith dhibh aith-ghinte, ni le fhiol
 ' truaillidh, ach neamh-thruaillidh, le briathar an
 ' De bhith-bheo, bhuan-mhairreannaich.'

1 Pead. 2. 12. 'Ag curr uaibh gach ain-ìochd,
 ' gach cealgaireachd, gach mealtaireachd, gach tnuth,
 ' agus an-chaint; miannaichibh mar leanbana, bainne
 ' fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fas shibh leisf.'

Sal. 9. 17. 'Chum ifrionn pillear luchd-aingid-
 ' heachd; agus gach finneach a ni dearmad air Dia.

Sal. 11. 4. ‘Dearbhaidh an Tighearn’ an t ion-
“racan, ach is fuath le anam an t aingidh.’

Mar nach feim mi stadd, a mhineachadh nam
briathara leor-shoilleir sho : shaoilinn nach mo na
shin dh’fheimeas mi tuill’ a churr reu do’n mho-
ran a dhearbhas an ni ceadna. ma ’s duine thu a
chreiddeas focal De, chual thu cheanna ni a ’s leor,
a dhearbhadh gur eigin do an duin’ aingidh iompo-
chadh no doll am mugha. thugadh comh-fhadd air
t’ aghaidh thu cheanna, as gur eigin d’ut aidea-
chadh gur fìor sho no a radh gu dìreach nach creidd
thu focal De. agus mur creidd thu Dia, thug mi duil
diot : thoir fa dearr thu fein, mar is fearr is urra thu;
oir is còs’ail gur gairrid gus am bith thu ann ifrionn.
b’eallamh a dheanadh tu laimh-dhearg air neach
a chuirreadh breag ort ; agus am bheill thusa comh-
an-dana as gu cuirr thu breag air Dia? ma dh’innis
thu do d’ Dhia gu faor, nach creidd thu e ; na coir-
rich e giodh nach toir e tuille rabhaidh dh’ut ; no
giodh do threigeas e thu ; no giodh do bheir e thair-
raish d’ut mar dhuine gun dochas : oir ciod uime
bheir e rabha dhut, mur creidd thu e? giodh do
chuirreagh e aingel o neamh gu t’ ionfuidh, is còs-
s’ail nach creiddeadh tu e ; oir ciod e a labhras ain-
gel ach briathara De : agus nan tugagh aingel fois-
geula ir bith eille gu t’ ionfuidh, cho b’ ion d’ut a

chreidsin; ach a mheas mar theachdaire mal-
laichte, Gal. 1. 8. agus gu dimhin cho chomh-maithe
an airridh air creidd'eas aingel air bith, re mac Dhe,
a thainig o an athair a thoirt an teagaisg sho dhuinn',
mur airridh e-fin air creidd'eas, cho 'n airridh air
creidd'eas uill' aingle nam flaitheasa. ma sheaffas tu
air na cumhnanta sho re Dia, sguirridh mi dhìot,
gus am buinn e-fein reut, air modh a's fearr a lei-
geas ris do chionta dh'ut. Bheir ard-ghuth Dhe
or-t gu cluinn thu e. Giodh d'earrlaicheas e or-t gu
fheimh eishdeachd re guth a shoisgeil, bheir e or-t
gu cluinn thu guth labhar a bhine, leis an di-
dear thu, an uair nach cluinnir doghearran. Cho 'n
urra shinna thoirt or-t gu creidd thu ann aghaidh
do thoille; ach bheir Dia or-t gu mothaich thu
ann aghaidh do thoille.

Cluinneamaid do leith-sgeul? Ciod uime nach
creidd thu focal De? An e gu 'n abbair e gur ei-
gin do luchd-aingidheachd iompochadh no doll am
mugha? Is aithne dhomh do leith-sgeul; meaf-
faidh tu nach cofsa'ail gu bith Dia comh-ain-ìochd-
mhor; faoilidh tu gur ain-ìochd daoin' a dhamnadh
gu shioruidh, air son coirre coimh-beag re giulan
peacach. Agus 'ta sho 'g ar treorachd chum an

2, Darra ceann teagaisg, sheadh, a dhearbhadh
ceartias De, ann lagh agus am breitheamhnas. agus

1. Air tus, shaoilinn nach sheanadh agus nach diultadh shibh, gur ro iom-chuidh do anam neamh-bhas-mhor, bith riaghlaichte le lagh a gheallas duaish bhioth-bhuan, agus a bhagras dioghaltas shioruidh. Air doigh cille, cho bhitheagh an lagh freagarach do natur an iochdarain, nach lain-riaghlaichir le meadhonaibh a 's laige na muinghin agus eagall nithe shioruidh : mar a tharlas ann 'cas dioghaltais aimshir'eil, nan tugadh Dia amach reachd, a simachdaicheadh gach peaca uabhasach le bruidh chead bliadhan, dh'fheadadh sho bith foghainteach ann cail eigin, mar is comh-fhadha re ar n aoish e. Ach mur bitheadh paineachas eille roimh an Tuill, ach am paineachas chead bliadhan sho, an uair a mhairr daoine ochd no naoi cead bliadhan air tallamh, cho 'n fhoghnagh e, do bhrìdh gu feadagh iad fìofs a bhith ac-a, gu meallagh iad na h ùirrid do cheadaibh bliadhan, faor o 'n phaineachas nach roibh ach cead bliadhan am buanas. Is ionann a thachair ann ar staid-ne.

2. Shaoilinn gu 'n abradh shibh, gu bheill gealla air gloir shioruidh agus dho-thuigshinn, ag coimh-fhreagradh do ghliocas De agus do staid an duine : agus ciod uime nach creidd shibh gu bheill bagra na truaigh shioruidh agus dho-labhairt, ag coimh-fhreagradh dhoibh mar an ceadna ?

3. An uair a chi shibh am focal De, gu bheil ni air an doigh sho, agus gu bith e air an doigh sho, an faoil shibh gur ion d'ibh curr ann aghaidh an fhocaill shin? An gairm shibh ar cruthai-fhear ann lathair cathair breitheamh-naish; agus an toir shibh breith air fhocall do reir caisaid na breig? An suigh shibh, a thoirt breith air, do reir lagh ar smuainte fein? An glioca, am fearr, agus an ionraice shibh na Dia; an eigin do Dhia nam flaitheasa agus na talmhainn, gliocas fhoghlam uaibhs'? An eigin do ghliocas gun mhearrachd foghlam a ghabhail o ammaideachd? An eigin do fhior-ghlaine gun smail gabhail re smachd o pheacach fallach, nach urr' e-fein a chongmhail glan, fheadh carr aon uaire? An eigin do 'n uillea-chumbhachdach sheassamh an lathair cathair breitheamh-naish chnuimhe diblidh. Och an-danadas uabhasach an luaithreagain gun tuigshe! An cuirr am fadh, an cuirr an dall-luch, dorchadas afs leath na greine, agus an gabh iad os-laimh an faoghal a shoillsheachadh? Cia an t ait ann an roibh thu an uair a dhealbh an t uillea-chumbhachdach a lagh, agus nach d'iarr e do chomhairle? Gu dimhin dhealbh e a lagh mun do ghinneadh thu, gun do chomhairl' iarraidh, agus bha thu ro-fhadha gun

teachd dh'ionfuidh an t saoghail d'a thilgeadh bun os-ceann: ma bha thu coimh-ghniomh-chomasach, ciod uime nach do mhosgail thu o neimh-ni, agus nach do chuirr thu ann aghaidh Mhaois̃ agus Chrìost, an uair a bha iad air tallamh, agus nach do theaffairg thu Adhamh agus a shliochd peacach, o 'n bhas bhagarach, chum as nach bitheadh feim air Crìost! Agus ciod e ma chongmhas Dia fhoidh-idin agus a thearmann uai-t, agus ma cheaddaich eas e dh'ut tuittim ann Ifrionn am feadh ata thu ag consachadh ann aghaidh a reachd, an creidd thu ann shin gu bheill Ifrionn ann?

4. Ma 's olc comh-mor am peaca, as gu feim e bas Chrìost mar Jobhairt glannaidh, cho 'n iongantas giodh do thoilleagh e ar truaidh' shioruidh-ne.

5. Ma thoill peaca nan Diabhola cloidh shioruidh, ciod uime nach toilleadh peaca dhaoin' i, mar an ceadna?

6. Shaoilinn gu tuigeadh shibh nach fead na daoin' a 's fearr, agus ni a 's lugha na shin gu mor, luchd-aingidheachd, breith cho'-thromach a thoirt air droch-thoilteanas peacaidh. Mo thruaidh' 'ta shinn dall agus claoin-bhreitheach. Cho 'n fhead shibh bith lain-eolach air droch-thoilteanas peacaidh, gus am bith shibh lain-eolach air aimh-

leasf peacaidh; agus cho 'n fhead shibh bith lain-eolach air aimh-leasf peacaidh gu brath, gus am bith shibh lain-eolach, 1. air mor-luach an anama air an do chuirr e mi-dhreath. 2. Air mor-luach na naomhachd a chuirr e afs cuimhne. 3. Air reafon agus mor-luach an reachd a bhrisheadh leis. 4. air Mor-luach na gloire air an do rinn e dimeasf. 5. Air feim agus mor-luach an reafoin air an do shaltair e gu trom. 6. Sheadh, no gus am bith shibh eolach, air mor-luach gun chrìoch, uillea-chumhachd agus naomhachd an De mhoir, air an do rinn am peacach uirrid ceannairc! an uair is aithne dhibh iad fhìn uille, is aithne dhibh droch-thoilteanas peacaidh of-barr. 'Ta fios ag aibh gu bheil an ceannairceach ro chlaon, a thoirt breith cho'-thromach air naoimh-reachd agus air gnìomhara an aird-riaghlai-fhir. Bheirr fhinn breith le mothach a chuibhricheas ar reafon. Chi fhinn ann gnothaichibh coitcheann faoghalta, gu measf moran gur ceart an cuish fein; agus gur mi-cheart gach cuish a'ta 'n an aghaidh: agus is diambain d'an cairdibh glic agus neamh-chlaoin-bhrcitheach atharach sho a churr mar fhiacha orr-a. Is tearc clann mhio-umhal, nach abbair gur athair gun iochd le am buailir iad. Is tearc duine rag-mhuinneallach, neamh-ghlan, nach cuirr e-ceart afs leath.

na cleire, ma dh' fhogras iad o chomunn nan naomh' e, gus am pill e r'a Dhia le nuadh-umhlachd. Is tearc meirleach no fear-murt a chrochar, nach cuirreagh e-ceart afs leath an reachd agus a bhreitheamh; nam fuasgladh shin o 'n chroich iad.

7. An faoil shibh gu bheill na h anama neamh-ghlan iom-chuidh air neamh; an t ionnad nach fosglar gu brath do thruaillidheachd? Mo thruaidh, cho 'n urr' iad cuspair an graidh a dheanamh do Dhia air tallamh, no obbair air bith a dheanamh, a 's taitneach leish. 'Ta iad ann aghaidh Dhe, is fuath leo an ni shin a 's ionmhuinne leish; cho 'n urr' iad a mhealtainn a chomh-chommuinn neamh-fhoirfidh shin le Dia, a 'ta a chuid naomh' ag shealbhachadh air tallamh. Uime shin, cia mar dh' fheadas iad teassghradh iom-lan, a thoirt dh'a, agus comh-chomunn solasach a shealbhachadh leish, sheadh sonnas shioruidh nam flaitheasa? Cho chuirr shibh ain-iochd afs ar leath fein, giodh nach failtich shibh ar namhad ann glacaibh ar graidh, mar fhear-cogair dileas; agus giodh nach toir shibh cuid d'ar bord agus d'ar leabbaidh do mhuic bhrein an otraich: cho chuirr, sheadh, giodh do chasgaireadh shibh i shin, nach do pheacaich

riamh ; gidheadh, an coirrich shibh Aird-thighearna, agus Riaghlai-fhear glic, co'-thromach, agus grafmhor an t Saoghail ; ma dh'fhogras e an sluagh neimh-iompoichte chum dorainn shioruidh.

F E I M.

Guidhim, guidhim oir-ibhs' uille, le an ionmhuinn ar n Anama fein, an ait conspoid a churr air Dia, geilibh dh'a gu gradd : agus ann ait cunnuil a churr air fhocal, gabhaibh risa gun dail, agus gluaishibh d'a reir, chum ar leasf. Gabhaibhs' uill' a'ta neimh-iompoicht' anns a choimhthionnal sho, re sho mar dheirbh-fhirinn De ; iodhon, gur eigin dibh gu gairrid, impochadh, no doll am mugha ; ni bheill dibh ach an darra cuidd pilleadh no basachadh. An uair dh'innish an Dia nach breagaichir sho dhibh ; an uair a chluinn shibh e o Chruthai-fhear agus o bhreithcamh co'-thromach na talmhainn : is mithchich, sheadh, is tuill' is mithich, do neach ag am bheill cluasa eishdeachd ; oir chi shibh anoish, an ni afs an ion dibh earbs' a dheanamh. Is daoine marbh agus air doll am mugha shibh, mur pill shibh. Nan inshinn atharach sho dhibh mheallainn le breig shibh. Nan ceillinn sho oir-ibh mhillinn shibh, agus bhithinn

ciontach ann ar fuill: mar a dhearbhas na ranna
shin, roimh mo theagasg, Rann. 8: “ An uair a
“ deir mi ris an duin’ aingidh, O dhuin’ ain-
“ gidh, bafaichidh tu gu dimhin; mur labhair
“ thu, a thoirmeasg a shlighe do ’n aingidh,
“ gheibh an duin’ aingidh shin bas ’n a e-ceart,
“ ach iarraidh mis fhuilt a’s do laimhs’.” Chi
shibh anois, giodh gur teagasg garbh agus mio-
thaitneach sho, gidheadh, is e a leithid, a ’s eigin
duinn’ a shearmonach’, agus a ’s eigin dibhs’ eish-
deachd. Is fearr dhibh iomra a chluinntinn air
ifrionn, na a dorainn fhulang. Mur feimeadh
shibh e, cho shearbhaicheamaid ar cluasa beadda-
rach le firinn a ’ta coi’-neimh-bhinn leibh r’a cluin-
tinn. Cho bhitheagh ifrionn comh-lan, nam bu
toilleach le shiol Adhaimh ach eolas a ghabhail
air an staidh fein, a h iomra a chluinntinn, agus
smuainteachadh uirr-e le durachd. Is e an t abh-
ar gur tearc an dream a theasairgir o ifrionn; nach
gabh daoine do dhocair orr-a fein, doll a’s teach
gu spairneil, air dorras cumhainn an iompochaidh;
no triall air slighe aimh-leathan na naomhachd,
am feadh ata uin ac-a; agus cho chuir iad spairn
orr-a fein, do bhrìdh nach do mhosglagh iad gu
beo-mhothacha do ’n ghabha mhor, ann am bheill
iad; agus cho do mhosglagh iad, do bhrìdh gur

leasg leo an cuntart a chluinntinn, no sinuainteach-
agh air; agus tarlaidh cuidd d'e sho, o rimheigh
ammaideach, agus o fhein-speisf fheol-mhor; ag-
us tarlaidh cuidd eille dh'e, do bhrìdh nach maith
a chreiddeas iad am focall a bhagras an dorainn.
Mur lain-chreidd shìbh an fhirinn sho, shaoilinn
gu tugagh a truimead oir-ibh a cuimhneachadh,
agus gu greamaicheagh i r'ibh, gun fhoisf a thoirt
d'ar n anamaibh, gus an iompoichir shìbh. Nan
cluinneadh tu an guth sho ach aon uair, o bheul
Aingil, " Is eigin d'ut iompochadh no doll am
" mugh: pilleadh no basachadh! " Nach leann-
agh e re t' anam gu teann: agus nach tathaich-
eagh e gach oich agus la thu? Nach cuimhnich-
eadh tu ann an gnìomh a pheacaidh e? Nach
cluinneadh tu gu labhar ann do chluasaibh do shìor,
" Pill no bafaich! " O, nach bu shonn' ar n an-
ama, nan oibricheagh e orr-a mar sho; agus mur
dio-chuimhnichteadh gu brath e: agus mur tu-
gagh e foisf d'ibh, gus an iommaineagh e dh'
ionfuidh Dhe shìbh! Ach ma dh' fhogras shìbh
uai-bh e, le dio-chuimhne, agus le mi-chreiddeamh,
cia mar dh'oibricheas e chum slaint' agus iom-
pochaidh dhibh? Ach thugaibh sho leibh mar abhar
dubh-broin, giodh d' fhogras shìbh an guth sho
afis ar cuimhne; cho 'n urra shìbh d'a fhogradh

afs ar Bioblabh: ach sheaffaidh e ant-a, mar fhirinn naifhgte, a thoirt fannaish d'ibh gu brath, nach bheill d'ibh ach Pilleadh no Bafachadh.

Och, ciod uime 'noish nach bheill croidhe gach peacaich gonta leis an deirbh-fhirinn sho! shaoil-cadh neach anoish, gu bitheadh gach anam neimh-iompoicht' a chluinn na briathara sho, air a bhiorradh gu goirt; agus gu smuainticheagh iad ant-a fein, agus gu 'n abradh gach neach, "Is e sho mo " chorr-fa, " agus nach gabhagh e foish gu brath, gus am mothaicheagh e iompocha fein. Creidibh a dhaoine, nach mairr am fonn fuaimhneach neamh-churamach sho ach gairrid. Is da ni mhoglach, iompocha agus Damna: agus cho 'n fhadda gus am mothaich shibh a h aon diu. Feadaidh mi a gbealtainn, coimh-chinteach as giodh d' fhaicinn le m' shuilibh e, gu toir gras, no ifrionn oir-ibh a radh, gu gairrid, (an uair a bheirr iad dh'ibh beo-mhothacha air na nithe shin) " Ciod e a rinn shinn? Cia ammaideach aingidh a " ghluais shinn? " Cho mhairr staid sgigeil nam peacach' gun umhaill ach tammall beag. Comhluath as a Philleas no a Bhafaicheas iad, theid crìoch air am breislich an-dana, agus pillidh an ciall agus am mothacha reu. Ach 'ta da ni ag-am anns an amharc d'an cofinhuil an duine neimh-

iompoicht' a chruadhachadh, agus mo shaothairs' a churr ann neimh-bridh, mur gabhar romp-a: agus is iad shin an da fhocall sho, aingidh, agus iompocha, an uair a thuigir ann an sheagh mearrachdach iad. Ars' aon neach rish fein, "is fìor gur eigin do 'n aingidh iompochadh no basachadh: " ach ciod e shin domhsa? " Ni bheill mi aingidh giodh 'ta mi peacach, mar gach duin' eille do 'n t sluagh. Arsa neach eille rish fein, is fìor gureigin domh pilleagh o m' dhroch shlighe; ach 'ta duil ag-am nach bheill shin gun deanamh gus anoish, oir phill mi o chian fhadda. Agus mar sho, an uair a shaoileas daoine' aingidh nach bheill iad aingidh, ach iompoichte; chaill shinn ar saothair, ann an impidh a churr orr-a gu pilleadh. Air an abhar shin, mun gabh mi ni 's faidd' air m' aghaidh, inshidh mi dhibh co iad na daoine' aingidh d' an eigin pilleadh no basachadh; agus mar an ceadna, ciod e is ciall do 'n iompocha; agus co ata lain-iompoichte; agus chuir mi romham gun sho insheadh dhibh gus anoish; oir is i sho riaghail is fearr a fhreagras do'm ghnòthach.

Agus 'ta e ag-aibh r'a thoirt fa dearr ann sho, ann am briatharaibh ar teagaisg, nach ionnann duin' aingidh agus duin' iompoichte; oir ni bheill duin' aingidh iompoichte, agus ni bheill duin' iom-

pocht' aingidh : agus mar sho is ionnann bith aingidh agus bith neimh-iompoichte. Air an abhar shin, ann an leigeil a h aon diurish, leigir rish iad mar-aon.

Mum fead mi natur aingidheachd no iompo-chaidh insheadh dhibh; is eigin domh toisheach-agh o an cead thionsgna.

B' iom-chuidh le cruthai-fhear cumhachdach an t sàoghail, tri teaghlaiche do chreatuiribh beo a ghairm o neimh-ni; dhealbh e na h aingle, spiorada fior-ghlan, reasonta, neimh-hhas-mhòr, agus neimh-cheangailte re corpaibh; agus air an abhar shin iom-chuidh dh'aiteachadh nam Flaith-easa. Dhealbh e na bruide, le h anamaibh beachd-mhòr, neimh-reasonta, agus coimh-cheangailte re corpaibh; agus air an abhar shin iom-chuidh dh' aiteachadh na talmhann. Thug e do 'n duine natur meadhonach eidir aingle agus bruide; dhealbh e a chorp gu h iongantach in-leachdach, agus chuir e spiorad reasont' agus neamh-bhas-mhòr ann, d'a aiteachadh, agus d'a riaghlachadh; agus uime shin, iom-chuidh dh' aiteachadh neamh agus talmhann. Ach mar thugadh corp do 'n duine mar iochdaran umhal d'a anam; cho d'fhuair e an tallamh sho mar bhuan-chomhnuidh shonna : ach mar shligh' air an triall e dh'ionsuidh nam flaitheasa. Chruthaicheagh an

duin' ann an staidh bheannuicht', a dhearcagh air morachd ghlor-mhor an Tighearn', a sheinn hallelujah dh'a leish na h ainglibh naomha; agus a dheanamh ard-chuspair a ghraidh dh'e gu shioruidh. Agus mar a chruthaicheagh an duine chum na criche sho, dheonaich Dia dh'a meadhona iomchuidh a righeachd uirr-e. Do na meadhonaibh shin, 'ta da ghne. A chead ghne a riaghlachadh fonn anam' an duine. An darra gne, a riaghlachadh a bheatha agus a ghnìomhara. Mar a bhuinneas do'n chead ghne, chuimshich Dia fonn anam' an duine r'a chrich; ag toirt dh' a uirrid colaish air fein as a bha iomchuidh air a staidh, agus croidhe ag aomadh d'a ionfuidh fein le gradh naomha. Gidheadh cho do dhaingnich Dia an duine gu neamh-chaòchladhach anns an staidh shin; ach air a dhealbh dh'a 'n a dheanadaich faor, dh'fhag e gu comhairl' a shaor-thoille fein e. Mar a bhuinneas do an darra gne, thug Dia mar a fhreagradh dh'a fein, lagh iom-lan do'n duine; ag sparragh air buanachadh ann an teafs-ghradh nach fuaraich gu brath, agus ann an umlachd gun mhearrachd a thoirt dh'a fein. Ach le brishe toilleil an reachd shin, cho do chaill an dunie, coir, amhain air muinghin na beathaidh shioruidh; ach mar an ceadna, dh' iompoich e anam o Dhia

fhocraich e a smuainte air nithe diblidh feolmhor, agus mar sho, is beag nach do thilg e dh'e dreach na diadhachd gu b iom-lan. Air an doidh sho, dhearmaid an duine gloir Dhe, agus geil d'a reachd, a chrìoch chum an do dhealbh-agh e, agus chaidh e air sheacharan eian, o 'n t sligh' a threoraicheas d'a h ionfuidh; agus shin ann smuaintibh anama, agus ann gnìomharaibh a bheathaidh. Chaill an duine am fonn naomha shin, speis an anama do Dhia agus d'a lagh; agus theagair e'n a ait shin, fein-speis fheolmhor, a shafaicheas e le nithibh talmhuidh! Air fas d'a ain-eolach air Dia, agus eolach air na creatuirc: ta cuairt na beathaidh sho ag freagradh do thogra claon a chroidhe; ni bheil e beo do reir naoimh-reachd De ach do reir an-toill fheolmhor fein: dh' iarr e an creatuir a thoilleachagh a chiocraish fheolmhoir, ann ait bith ag iarraidh an tighearn' a riarr. Thainig shinn uille chum an t saoghail, leish an natur, no leish a chlaon-thogra thruaillidh sho: "Oir co dh' fheadas " ni fìor-ghlan a thoirt o ni neamh-ghlan? Job. " 14. 4. " Mar ata natur fuilleachdach borb anns an leombann, mun cosgair e an t shealg, agus natur nimheill anns an nathair, mun lot i le gath; mar an ceadna, 'ta an natur peacach, no an togra mhillteach sho, sheadh, ann ar naoidheantachd, mun

sinuaintich, mun labhair, agus mun dean shin am mi-ghniomh. Agus uaidh sho fruthaidh uillepheaca ar beathaidh. Cho 'n e sho amhain, ach an uair a shollair an Dia trocaireach cungaidh-leighish duinn, sheadh an Tighearn' Josa Criost, mar leigh d'ar n anamaibh, agus mar cheann-ard d'ar treorachadh gu Dia; is ionmhuinn le'r natur an staid ann am bheill shinn, agus is leasg leinn a fagail, agus uim-e shin 'ta shinn ann aghaidh uille-mheadhona ar faoraidh: giodh do theagaisg cleachdainn duinn buidheachas a thoirt do Chriost air son a chairdis, gidheadh, 'ta fein-speish fheolmhor ag curr impidh oir-n a chungaidh-leighish a thairgeas e, a dhuiltadh, agus ag sparragh oir-n ar leith-sgeul fein a ghabhail an uair dh'earraliaichir oir-n an leigheas a thairgeas Chriost duinn a ghabhail, agus a ghairmir shinn a threighinn gach ni faoghalta, agus d'a leanmhuinn-sin chum Dhe na gloire.

Guidhim, guidhim oir-ibh, leaghaibh an duilleog sho a rish, agus comharraichibh i; oir anns na briatharaibh sho; 'ta fìor-chuntas ag-aibh air staid ar natuir thruailte; agus air an duin' aingidh. Oir is duin' aingidh, agus buailteach do bhas shioruidh, gach neach a 'ta anns an staid thruailte sho.

Mar an ceadna, dh' abaicheadh shibh le sho, a thuigshinn an iompochaidh. Chum na criche sho, tuigibh os-barr, mar nach ail le Dia, gu bafaicheadh daoine ann am peaca; gu do shollair e cungaidh-leighis duinn gu trocaireach, mar a thug e air a mhac ar natur a ghabhail, chum as airbith dh'a 'na Dhia-dhuin', ann aon phearsa, gu bitheag e 'n a eider-mheadhoin-fhear cidir Dia agus duine; agus air fullang d'a baist mhaf-laich na croiche air son ar peacaidh, gu saorag e shinn o mhallachd De agus o chumhachd an diabhoil; agus mar a shaor e shinn air an doidh sho, thug an t athair 'n a lamhaibh shinn mar a choir fein. Dhealbh an t athair agus an 't eider-mheadhoin-fhear lagh agus coimh-cheangal nuadh do 'n duine: cho 'n ann mar an cead choimh-cheangal, nach tugadh beatha ach do 'n neach a bheirreagh umh-lachd iom-lan d'a, agus a dhideag an duine gu dorainn air son gach peacaidh: ach dhealbh Crìost lagh grais, gheall e maitheamhnas peacaidh, agus beatha shioruidh, do gach neach a dh' iompoicheas chum Dhe, le fir-chreiddeamh, airreachas neimh-chealgach agus leasfacha beathaidh durachdach: Mar reachd diochuimhne no mar logha, a bheir Riogh do luchd ceannairc, ma leagas iad an arma, ma phil-

leas iad ris fh le nuadh-umhlachd, agus ma bhuan-
aicheas iad mar iochdarana freagarrach dh'a anns
an am re teachd.

Ach mar is aithne do 'n Tighearna gu d' fhas
anam an duine comh-aingidh, as nach gabh e a
chungaidh-leighish, ma dh' fhagar dh'a fein e;
uim-e shin, roighnich an spiorad naomha mar ob-
bair, gach apstol a theagasg, diadachd an scriop-
tuir a nàsgadh le miorbhailibh iongantach; agus
na h anama toght' a shoillsheachadh agus iom-
pochadh.

Chi shibh o 'n uirrid shio, mar ata triur pear-
fa anns an Diadhachd, an t Athair, am Mac ag-
us an Spiorad naomha; gu bheil obbair shon-
raichte fein ainimnicht' air gach pearfa fa leath
dhiu.

Is i obbair an Athair ar cruthachadh, agus ar
riaghlachadh mar a chlann reasonta, le lagh na-
tura; agus breith a thoirt oir-n d'a reir: agus
fear-faoraidh a shollar dhuinn gu trocaireach, an
uair a bha shinn ann cuntart doll am mugha;
agus a Mhac a churr d'ar teassairgin, agus ga-
bhail r'a luach-faoraidh a thug e dh'a air son
peacaidh shiol-adhaimh.

Is i obbair a Mhic air ar son: ar saoradh le
fhullangas agus le a cheartas; lagh no gealla

graf-mhor a thoirt d'ar n anamaibh; shinn a riaghlachadh agus breith a thoirt oir-n mar ar fear-saoraidh, air modh graf-mhor; eadar-ghuidh' a dheanamh air ar son, chum as gu comh-partaichir r'inn tairbh' a bhaish; agus an spiorad naomh' a churr d'ar n ionfuidh, an spiorad a 'ta an t Athair mar an ceadna ag curr, leish a Mhac.

Is i obbair an Spioraid naoimh' air ar son: an scrioptur fìor-ghlan a dheachdadh do na faidhibh agus do na h apstolaibh, agus sheol' a thoirt doibh d'a churr ann ceill; cint agus fìrinn an fhocaill a nasgadh le miorbhailibh, tiolacaibh, agus gnìomh-araibh iongantach slainteil; luchd teagaisg gnath-aicht' an t fòisgeil a shoilsheachadh agus a bhros-
 duchadh; cuiddeachadh leo ann an teagasg, agus ann an craobh-sgaoileagh an fhocaill; agus leish an fhocall cheadna, ag foilsheachadh agus ag iompochadh anama dhaoine. Anois, mar nach bu chreataire reasonta shìbh mur cruthaicheagh an t Athair mar shìbh shìbh; agus mar nach feadadh shìbh doll dh' ionfuidh an athar mur saoragh am Mac shìbh; cho mho na shìbh a bhitheadh coir agaibh air Crìost, no air tearmann uaidh-e mur naomhaicheagh an Spiorad shìbh.

Chi shìbh anois abhara fa leath na h oibre sho. An t Athair ag curr a Mhic d'ar saoradh; am

Mac 'g ar faoradh, agus ag toirt tairgshe nan grafa dhibh; an Spiorad naomh' ag deachdadh agus ag nasgagh an t foisgeil; na h apstola mar luchd-cogair an spioraid 'g a sgriobhadh; luchd teagaisg 'g a fhoillsheachadh, agus ag curr impidh air daoine gabhail rish; agus an spiorad naomha, chum an teagasg a dheanamh dìongmhalt', ag fosgladh croidheacha dhaoin' a thoirt oidheachd dh'a; agus sho uille dh'ath-nuadhachadh dreach na diadhachd air ar n anama; a shocrachadh na h intinn air Dia a rish; a thogmhail an anama os ceann a chreatuir agus fein-speis fhcolmhoir, chum an do theich e o Dhia; agus mar sho, a thoirt air gnìomhara na beathaidh, a chleachd rith ann fruth-chlais thalmhuidh, rith ann fruth-chlais neamhaidh; agus sho uille le oidheachd a thoirt, trid creiddeimh, do Chrìost Leigh an anama.

Uaidh sho a labhradh r'ibh, feadaidh shibh fhaicshinn, co e an duin' aingidh, agus co e an duin' iompoichte. Agus tuigidh shibh sho nì a 's fearr, mur mealta mi, ma gheibh shibh mion-chuntas air am buaidhe agus air an giulan fa leath: agus mar a bhuinneas do 'n duin' aingidh, aithnichir e air na trì nithe sho.

1. Is neach e a'ta lan-toillichte le nithibh talmhuidh; is fearr leis an creatuir na an cruthai-

fhear; agus fuaimhneas feolmhor na fonnas neamhaidh: 'ta deagh-thoill aig-e do nithibh feolmhor air am bheill e eolach, agus mio-thoill do nithibh spioradail air am bheill e ain-eolach: giodh d' abbair e, gur fearr neamh na tallamh, cho mheas e aig-e-fein gur fearr do rìreadh. Nam b' oidhreacht chinteach leis an tallamh, cho ghabhagh e neamh mar roghainn air; b' fhearr leis fuirreachd ann sho, na doll air imirch do na flaitheasaibh. Bu roighniche leis beatha shlainteil, thoiceil, aird-inbheach air tallamh; na beatha fhior-ghlan, fhior-shonna, ann lathair Dhe anns na Neamhaibh; sheadh, na bith ag gradhachadh agus ag fhior-mholladh na diadhachd. Giodh d' aidmicheas e gu cealgach, gur ionmhuinn leis Dia os gach neach, gidheadh, cho do mhothaich anam riamh cumhachd a ghraidh dhiadhaidh do rìreadh, ach 'ta intinn ni 's fuidhicht' air an t Saoghal, agus air fuaimhneas feolmhor na air Dia. Ann aon fhocall, cia b' e neach le 'n ionmhuinne tallamh na neamh, fuaimhneas feolmhor na Dia, is duin' aingidh neimh-iompoicht' e.

Air an laimh eille, 'ta an duin' iompoichte foilshicht' a dhearcagh air ionmhuinneachd na diadhachd: is leir dh'a uirrid mor-luach anns a ghloir a 'ta r'a faghail o Dhia, as gu do fhoc-

raich e a chroidh' uirr-e, ni a's mo gu mor na air aon ni faoghalta. B' fhearr leis shealla do ghnuis Dhe, agus a bheath' a chaitheadh 'n a ghradh shioruidh, ag sheinm a chliudh gu biothbhuann, na gach faibhreas agus fuaimhneas faoghalta. Is leir dh'a gur diamhanas gach aon ni eille, agus nach sfaichir an t' anam ach le Dia ambain: agus air an abhar shin, rachagh an faoghal an taobh a thogras e, taisgaidh an duin' iompoicht' a shaibhreas agus a mhuinghin, anns na neamhaibh; agus ann geall reu shin, bheir e tharraish do gach ni, gu deonach. Mar a lassas an teinne suas, agus mar a dhearcas an t snathad a bheannas do 'n tarrang-art air an Airde tuath: mar an ceadna, aomaidh an t anam iompoichte dh' ionfuidh Dhe. Cho lansa-faich aon ni eill' e; ni bheill toilleacha intinn no fois aig' ach ann an gradh an Tighearna. Ann aon fhocall, 'ta meas agus gradh ag gach duin' iompoicht' air Dia, a 's mo gu mor na a 'ta ac-a air an t faoghal gu leir; agus is roighniche leo sonnas neamhaidh, na fuaimhneas feolmhor, cia mor air bith e. Gheibh shibh dearbhagh an teagaisg sho anns na scrioptuiribh a leanas. Phil. 3. 18, 21. Mat. 6. 19, 20, 21. Col. 3. 1, 4. Romh. 8. 5, 9. 18. 23. Sal. 73. 25. 26.

2. Is prìomh-obbair do 'n duin' aingidh bith ag teagràdh faibhris shàoghalt' a shasachagh an-toill fheol-mhoir fein. Giodh do leaghas, giodh d' eishdeas, giodh do nì e moran do ghnìomh-araibh crabhach o an leath amach, agus giodh do sheachnas e peaca maslach; gidheadh nì bheill ann sho uill' ach leath-obbair: cho phrìomh-obbair dh' a iddir Dia a a thoilleachadh, chum fonnas biothbhuan a shealbhachadh; cuirridh e Dia sheach le fuileach an t saoghail, agus cho toir e dh'a do gheill ach am beagan a sheachnas an fheoil, oir cho chuir e a chuid do 'n t saoghal an geall neamha gu deonach.

Air an laimh eille, is prìomh-obbair do 'n duin' iompoichte bith ag toilleachadh Dhe gu curamach, agus ag faothaireachagh a theasfairgin fein; cho ghabh e folas na beathaidh sho ach mar lon goir-easach a thurruish trid an t saoghail sho, chum saoghail a 's fearr; gnathaichidh e na creatuire mar dh' iarras Dia; is toigh leish beatha naomha, agus is fadda leish gus am bith e-fein nì a 's naoimhe gu mor; is beag air gach peac' a 'ta r'a agragh air; 'ta e ag guidheadh agus ag cathachadh 'n a aghaidh gu spairneil, agus is bliadhann leish gach la gus am bith e faor dh'e. Ta run agus togra anam' ann geall air Dia: ma thuitteas e am peac-

ca ni h ann gu deonach, ach ann aghaidh ruin
 shuidhicht' a chroidhe; agus air an abhar shin,
 eirghidh she a rish, le dubh-bron air son a neamh-
 churaim, agus ni bheill e comh-an-dana as gu
 cuir e peac' air bith ann gnìomh le fhìofs. Cuir-
 ridh e an saoghal gu leir, cia mor air bith a' speis-
 d'e, ann geall Dhe agus muinghin an t sonnaish
 fhioruidh, le uille chroidhe; bheir e suas do Dhia
 gu deonach, gach tiolac saoghalt' a fhuair e uaidh-
 e, le cliu air son an iasaid. Chi shìbh sho uille,
 Col. 3. 1, 5. Mat. 6. 20, 23. Luc. 18. 22,
 29. Luc. 14. 18, 27. Romh. 8. 13. Gal. 5,
 24. Luc. 12. 21. &c.

3. Cho do ghabh anam an aingidh riamh fir-
 colas air obbair na faoirshe, ach 'ta i dh' a mar
 dhiamhaireachd, agus ni bheill speis aig-e dh'i;
 cho do ghabh e le buidheachas re tairgsh' an t
 slanai-fhir, agus cho do theoigh a chroidhe le
 gradh do 'n Fhear-shaoraidh; ni mo is toilleach
 leish bith riaghlaichte le leigh an anama, chum as
 gu teassairgir do Dhia e, o chionta, agus o chumh-
 achd peacaidh; ach 'ta a chroidhe neamh-mboth-
 achail air an tiolac do-labhairt sho, agus gu turr
 ann aghaidh nam meadhona slainteil, le an teass-
 airt' e nan gabhagh e reu. Abbair gur taitneach
 leish bith crabhach air modh feol-mhor, gidheadh

cho d'thug e riamh suas anam do Chrìost, no do chomhairl' a Spioraid agus fhocail.

Air an laimh eille, air mothachadh do 'n anam iompoichte gu roibh e milte le peaca; gu do chaill e a shith re Dia, agus a mhuinghin neamhaidh; agus gu roibh e ann cuntart dorainn shioruidh, ghabh e le buidheachas re teachdaireachd na faoirshe; chreidd e anns an Tighearn' Josà, mar aon fianai-fhear, agus choisrig e dh' a e-fein, chum gliocais, ceartaish, naomhachaidh, agus faoraidh. Ghabh e Crìost mar bheathaidh d'a Anam agus mar Leigh slainteil d' a chreachdaibh; 'ta meas mòr agus urramach aig-e air gliocas agus gradh Dhe ann obbair iongantaich sho ar faoraidh. Ann aon fhocall, 'ta comhnuidh Chrìost, sheadh, 'n a anam trid creideimh, agus 'ta a bheatha sho a 'ta a lathair aig-e, trid creideimh ann am Mac Dhe, a ghradhaich e agus a thug e-fein air a shon. Sheadh cho 'n e-fin a 'ta beo, ach Crìost a 'ta beo ann. A dhearbhadh sho, faic Romh. 8. 1. Philip. 3. 7—10. Gal. 2. 20. Join. 15. 2—4. 1. Cor. 2. 2.

Chi shibh anois, am briatharaibh foilleir o fhocall De, co iad na daoine' aingidh, agus co iad na daoine' iompoichte. Saoilidh luchd-ain-eolaish mur bith daoine' ag curr re mionnaibh, no re mallacha,

re h ain-chaint, re mifhg, no re neamh-ghlain, re foir-neart no re h ca-coir ann gnothaichibh, agus ma thig iad do 'n Eaglais, agus ma ni iad urnaigh nach feadar am meafis mar dhaoine aingidh. No ma bha neach ciontach am mifhg, am mion-nacha, ann immoirt thoirmifhgte, no an leithid fhin do mhi-bheafaibh, ach ma fguirreas e dhiu anns an aimfhir a thig, faoilidh an sluagh ain-eolach gur duin' iompoicht' e sho. Saoilidh dream eille, gur duin' iompoichte gun amharus, an neach a bha naimhdeil do 'n Diadhachd, agus ag deanamh fannaid uirr-e, ma 'ta e ag gabhail tlachd dh'i anoifh, ag doll ann cuiddeachd dheagh-dhaoine, agus uim-e fhin, mar chuspair ain-iochd ag luchd-aingidheachd mar ata na deagh-dhaoine. Ta cuidh dhaoine comh-ammaideach as gu faoil iad gu bheill iad iompoichte, ma thog'as iad nuadh-bharrail mhearrachdach; agus ma thuit-teas iad ann an cuiddeachd eigin a sgarras iad fein o 'n t sluagh, mar luchd ana-baishtidh, crith-chreiddeimh, papanachd, agus mar fhin fhios. Saoilidh daoine eille, gur fir-iompocha, ma chuirr eagal ifrionn uamhann orr-a, ma leigeadh ris doibh an cionta agus ma bhiorragh an croidh' le h agartas coguifh air a fon; agus ma chuirr iad romp-a agus ma gheall iad leaffacha beathaidh; agus

ma roighnich iad giulan crabhach beafach o an leath amach. Is iad shìin na h-anama mealta truadh, d' an cosmhuil tairbh' ar n-impidh-n' a chall gu turr: an uair a chluinn iad gur eigin do an duin' aingidh iompochadh no basachadh; faoilidh iad nach do labhradh sho-reu fein; oir nì bheill iad aingidh ach lain-iompoichte ma 's fìor iad fein. Is e sho an t-abhar a thug air Crìost infheadh do chuid do na Riaghlai-fhearaibh Judhuigheach a b' aird-inbhiche agus a bu fhuaire na an sluagh coitcheann; gu rachadh Cìos-mhaora, agus ftriopacha, chum rioghachd Dhe air thoisheach orra. Mat. 21. 31. Cho an e gu teassairgir ftriopoch no primh-pheacach gun iompocha, ach gu b' uffa peaca, truaidh, agus fein pillidh, a leigil rìsh do na primh-pheacachaibh shìin, na do an dream a bu mhuinte na iad; dream a bha 'g an mealladh fein le dochas gu roibh iad lain-iompoichte, an uair a bha iad ann am boillsghin an ain-eolais agus ann am meadhon an aingidheachd.

A dhaoine, is obbair nach faoil shìibh an t-iompocha: cho ghaothach fuail an duine rìsh nach taitinn ach nìthe talmhuidh, a thoirt chum neamha, agus mor-luach ionmhuinneach na diadhachd a leigil rìsh d'a, gus an toir e do Dhia teass-ghradh nach fuaraich gu brath, teass-

ghradh a leaghas a chroidhe cruaidh gu h aithreachas air son peacaidh, agus a bheir air teicheadh chum Chrìost, d'a ghlacail mar leigh anama le buidheachas; gus an iompoichir miann agus togragh a chroidhe, chum an truaidh shìin a sheachnagh a ghabh e ann an riochd a shonnaish, agus an fonnas shìin a roighneachagh, a sheachainn e ann an riochd a thruaidh; agus gus an treig e gach crìoch agus gnothach a bha aig-e roimh-e shìin: ann aon fhocall, ' Is creatuir nuadh an " neach a 'ta ann Crìost; thriall sheann nithe " sheach, feach dh' fhas na h uille-nithe nuadh, " 2. Cor. 5. 17. " 'Ta aig-e nuaidh-eolas, nuadh-thoill agus nuadh-run; nuadh-dholas, nuadh-mhian-na, nuadh-ghradh agus nuadh-sholas; nuadh-smuainte, nuadh-labhra, nuadh-chuiddeachd (ma 's urr' e) agus nuaidh-iompocha. 'Ta am peaca a bha aig-e mar abhar macnuish anns an aimshir a chaidh sheach, air fas anois coimh-screattaidh uabhasach d'a rosgaibh, as gu teich e uaidh-e mar o an bhas. Ni bheill an faoghal a bha comh-luach-mhor ann a shuilibh, ach camparach diarmhain anois; is e an Dia air an do rinn e dearmad, aon fonnas anama anois; roimh-e sho leig e Dia air dio-chuimhne, agus bu roighniche leis gach ain-miann na e: ach anois, 'ta cathair aird-in-

bheach a chroidh' aig-e, agus 'ta na mianna gu leir fa a cheanfai: is priomh-obbair do an anam, bith ag toirt airre agus geill d'a: is abhar dubhbroin leish gruaime a thriath, agus cho leir dh'a sonnas a's eagmhuish. Is e Crioft air an do chleachd e smuainteachadh le neamh-churam, a mhuinghin agus a thearmann amhain; ta e d'a anam mar an t arran lath'ail d'a chorp; cho an fhead e urnaigh a dheanamh a's eagmhuish, cho dean e gairdeachas, cho smuaintich, cho labhair agus cho bhith e beo a's eagmhuish. Roimh-e sho cho d' amhaire e air neamh ach mar thearmann so-fhullang a bha duil aig-e b' fhearr a chordadh rish na ifrionn, an uair nach feadagh e fuirreachd ni a b' fhaidde air tallamh; ach anois roighnich e na flaitheasa mar cheann-uidhe agus mar chomhnuidh, mar ionnad a lan-mhuinghin, agus a shuaimhnish, ann am faic, ann an gradhaich, agus ann an cliudhaich e, an Dia d'an do choisrig e anam gu h iomlan. Roimh e sho cho d' amhaire e eir ifrionn ach mar bhocan a churr eagal peacaidh air daoine; ach anois creathnaichidh e roimp-e mar ionnad na fiondhorrainn, is baoghalach leish doll 'n a dail, agus cho sugra leish fannoid a dheanamh uirr-e. Roimh-e sho bha e fgiùth do obbair na naombachd,

agus mheafs e mar an-barr gun fheim i; ach anoish, cho suaimhneas, cho an obbair, agus cho an callain beathachaidh leis ach i. Roimh-e sho, is beag nach do mheafs e am Biobol mar leabhar coitcheann; ach mheafs e anoish e mar naomh-lagh De, mar littir a sgrìobhadh d'a ion-fuidh o neamh, le laimh na morachd shioruidh, agus ghabh e r'i mar riaghaill d'a smuaintibh, d'a bhriatharaibh agus d'a ghnìomharaibh; littir a 'ta le h iartus 'g a cheangal, le bagar 'g a oilt-eachadh, agus le gealla ag labhairt briathara na beathaidh r'a anam. Cho bu mho air daoine diadhaidh na daoine' eille anns an aimshir a chaidh sheach; ach anoish cho lear dh'a air tallamh daoine sonna luach-mhor ach iad. Roimh-e sho b'iad na daoine' aingidh a luchd-fugraidh; ach anoish is iad a luchd-campair, agus giodh b' ard a chluint' a ghair gairdeachais mu am peaca; cia anoish is mo a ghuilleas air fon am peacaidh; agus an dorainn, na e? Sal. 16- 3. agus 15. 4. Phil. 3. 18. Am briatharaibh aith-ghear, 'ta crìoch nuadh aig-e d'a smuaintibh, agus slighe nuadh d'a shaothair; agus air an abhar shin, 'ta a chroidhe agus a bheatha nuadh. Roimh-e sho bu chrioch dh'a an-toill fheol-mhor fein: agus bu slighe dh'a a suaimhneas, a thairbhe agus a

chreiddeas faoghalta: ach anois is crìoch dh'a Dia agus glòir fhioruidh: agus is slighe dh'a Crìost, an Spiorad, an foisgeul, an t ordocha diadhaidh, naomhachd a thaoibh Dhe, ceartas agus trocair a thaoibh dhaoine. Roimh-e sho, b' aird-riaghlaidh-fhear dh'a fein-speish, agus b' eigin do an choguis agus do ghnòthaichibh Dhe bith fa a ceannsal agus geill a thoirt d'i; ach anois is e Dia ann an Crìost, trid an Spioroid, am focall agus a fhritheola, an t aird-riaghlaidh-fhear, d' an geill fein-speish agus feun-ghnòthaiche: air achd as nach atharacha sho, ann an nì no dha, no fichid; ach ann an ruin agus ann am beasaibh an anama gu leir. Feadaidh neach ceim taoibh a thoirt o aon slighe gu sligh' eille, agus aghaidh a bhith air an aon aird, agus a thriall a bhith chum an aon ait: ach cho 'n ionnann a tharlas ma bheir e aghaidh an taobh a bha a chul, agus ma thrial-las e chum aird agus ait eille. Mar an cead-na, feadaidh neach iompochadh o mhisg gu caomhna; o dhroch-cuiddeachd agus o mhi-bheasaibh chum cuid do dhleasdanas crabhaidh; ach bith ag gabhail air aghaidh chum nan crìocha ceadn' a bha roimh-e shin aig' anns an amharc, agus bith ag miannachadh fuaimhnish fheol-mhoir os ceann gach nì, agus ag toirt aird-riaghail an

anama d'a fhein-speish. Ach an uair a dh'iompoichir e, sheanar an fhein-speish, tilgir afs a h ughdaras i, cuirrir an t anam fa cheanfal Dhe, pillidh an duin' iompoichte re neamh, agus trialaidh e air an t flighe d' an ceann-uidhe an t ionnad glor-mhor shin; bha e roimh-e sho, fein-speisheil, agus ag gluafachd do reir an-toill fein; ach ta e anoish, coishrigte do Dhia, agus ag gluafachd do reir a thoille: roimh-e sho, dh' fharraid e dh'e fein ciod e a dheanagh e r'a aimshir, r'a cheadfaibh, agus r'a oidhreachd, agus bhuillich e air fein iad: ach anoish farraididh e do Dhia ciod a ni e reu, agus gnathaichidh e do reir iartaish iad. Roimh-e sho, thoillich e Dia comh-fhadd, as a fhreagradh shin d'a fhein-speish, agus d'a shuaimhneas feol-mhor; gun mhoran mio-thlachd a churr orr-a. Ach anoish toillichidh e Dia, cia mor air bith a mhio-rhlachd a chuirreas sho air fhein-speish agus air a shuaimhneas feol-mhor. Is e sho an t atharacha mor a ni Dia air an dream shin uill' a theaffairgir.

Feadaidh shibh a radh gu bheill spiorad De 'g ar naomhachadh, ach am bheill fiosa ag-aibh ciod is ciall do naomhacha? Is e sho a thaishbin mi dhibh anoish: agus is eigin do gach duin' air tal-lamh bith naomhaichte no doll am mugha gu

fhioruidh. Is eigin doibh pilleadh no basachadh.

A dhaoin', an creidd shibh sho uille? Is cin-teach leam nach bheill danadas ag-aibh a radh nach creidd; oir is cuish gun teagamh sho, agus cho an fheadar a sheanadh: cho chonspoid sho mu am bheill daoine foghlamta diadhaidh ann aghaidh a cheile; mu an abbair aon dream sho agus dream eile shud; 'ta am papanach, agus an t anabaishteach, gach dream agus aittim ann ar measg, a 's airridh air an ainm chriostaidh, ag coimh-shineadh r' a cheile, ann am barr'ail mu na nithe shin a labhair mi, agus mur creidd shibh Dia na firinn, anns an ni shin a 'ta gach dream agus aittim ag creidshinn, cho an fheadar ar leith-sgeul a ghabhail.

Ach ma chreidmheas shibh sho ciod e mu am bheill shibh comh-shamhach ann ar staid neimh-iompoichte? Am bheill cint ag-aibh gu d'iompoicheadh shibh? An do mhothaich shibh an t atharacha iongantach sho air ar n anama? An d'aith-ghinneadh no an do nuadh-chruthaicheadh mar sho shibh? nach iongantach an ni sho le moran ag-aibh? An do mhothaich shibh riamh a leithid ann-aibh fein? Mur fead shibh la no sheachd-uin ar n atharachaidh, no an t shearmoin

leish an d' iompoiceadh shibh infheadh, am fead shibh a radh gu bheill an obbair deanta; gu d' atharaicheadh shibh do rircadh; agus gu bheill na h intinne shin ann-aibh a thaishbin mi cheanna dhibh? Mo thruaidh leannaidh ro-mhoran na gnothaiche faoghalta, agus cho chuirr iad ach roi-bheag docair orr-a fein le smuaintibh air an atharacha sho. Agus ma dh' fhannas neach ach o pheacaibh mallach, agus ma dh' fheadas e a radh, “ Cho an fhear neamh-ghlaine, no gaddaidh, “ cho an fhear mallachaidh no mionnachaidh, “ cho an fhear misg no foir-neart mi, theid mi “ do an Eaglais agus ni mi urnaigh. ” Ma dh' fheadas neach sho a radh, faoilidh e gu bheill e lain-iompoichte, agus gu teassairgir e comh-luath re neach eille. Ach mo thruaidh, 'ta e 'g a mhealladh fein gu h ammaideach: oir is di-meas an-barrach sho air gloir fhioruidh, agus dearmad oilteil air an anam nach bafaich. Am fead shibh bith comh-chaon-shuaracha mu Fhlaitheas na gloire agus mu ifrionn na dorainn? Is gairrid gus an taisgair ar corpa anns an uaigh, agus gus an glac aingle caomh no diabhla borb ar n anama. Is gairrid gus am bith gach fear agus bean ag-aibh, ann an cuiddeachd, agus ann an faoghal eille. Cho an fhadd dh' aitheas shibh ar tighe. Cho

an fhadd dh' oibricheas shibh ann ar buthaibh. Cho an fhadd a shaothairicheas shibh ar fearrann. Cho an fhadd is ionnad comhnuidh dhibh an tallamh. Is gairrid a chi shibh leish na fuilibh shin, a chluinn shibh leish na cluasaibh shin, agus a labhras shibh leish na teangaibh shin, is gairrid gus am fag faighead a bhaish shibh gun radharc, gun eifhdeachd, gun chaint; agus bithidh shibh mar shin gus an coimh-cheanglar ar n anama agus ar corpa r'a cheille, ann an la na h aish-eiridh; agus ciod e an sheol' air am fead shibh na nithe sho a dhearmad? O, ciod e an t ionnad aimhnish, no dorainn, ann am bith shibh gu gairrid! O, ciod e an shealla chi shibh gu gairrid anns na neamhaibh shuas, no ann an ifrionn shios! O, na smuainte shin a lionas ar n anama gu gairrid, le solas do-labhairt, no le h amhghar an-oilt'eil! Ciod i a's obbair dhibh anns an t faoghal shin eille ann taobh thall do anuaigh? Am bith shibh ag cliudhachadh Dhe leish na h ainglibh, agus leish na naomhaibh, no ag sgreaddadh gu gairish-neach ann am builshgin nan diabhl, anns an teinne nach muchar gn brath? Agus an coirsho uill' a dhearmad? Bithidh na nithe sho uille gun chrìoch, agus naishgte gu daingeann le reachd neamh-chaochladhach. Is i an t shioruidheachd,

an t shioruidheachd, le an toimhishir ar solas agus ar dolas, agus am feadar sho a dhearmad? Is fìor sho, a dhaoine, is fìor gach fìnidh dh'è: ann diaigh dhibh triall shìos agus fuas beagan nì 's faidde; agus ann diaigh dhibh coddal agus mofgladh tammall beag eille; spìonar a's fearannam beo shìbh, agus ann shìn chì shìbh gur fìor gach nì dh'innish mì dhibh anns an am sho, agus an ceaddaich shìbh anòish dhibh-fein an dìo-chuimhneachadh! Cuimhnichidh shìbh ann faoghal eille, gu cualadh shìbh an t shearmoin sho, agus gu do chuirreadh na nìthe sho ann cuimhne dhibh anns an am agus anns an àit sho! agus chì shìbh an shìn, gur mò na nìthe sho, mìle uair na aon nì a dh' fheadas shìbhs' no mìsh a thuigsinn ann taobh a bhòis do an uaigh; agus an deanar dearmad comh-mhor air na nìthe sho anòish?

A chairde caomh, mur mofglagh an Tighearna mìsh a chreidsinn na nìthe sho, ann mochroidhe fein, bhithinn air mò dhalladh le dorchadas na fein-speish, agus rachainn am mugha gu shoruidh: ach ma thug e dhomh fìor-mhothacha orr-a, brofduchaidh sho mì, chum truadhas a ghabhail dhibhfe comh-mhaith as dh'im fein. Nam bithcagh ar fuile comh-fhòsgailte as gu faiceadh shìbh ifrionn na dorainn, agus ar coimhearsnacha

neimh-iompoichte air an iommain d'a h ionfuidh, agus ag fgreaddadh gu gairishneach ann a builshgin; giodh do mheafs shibh iad mar dhaoine deagh-thoilteanach air tallamh, agus giodh nach roibh eagal orr-a fein roimh an dioghaltas shin; shaoilinn gu tugaghan shealla sho oir-ibh doll air uaigneas, a smuainteachadh air a rish, agus a rish; agus gu tugagh e oir-ibh rabha thoirt do gach neach mu'r timchioll mar an Geocoir an-faoghalt' a chaidh am mugha, (Luc. 16. 28.) agus leish am b' ail gu tugta rabha d'a bhrath-airibh d' an congmhail o ionnad na dorainn ann an roibh e-fein 'g a chloidh. Is gne radhairc an creiddeamh; is e fuil an anama, agus dearbha nithe do-fhaicshinn: ma chreidmheas mishe Dia, is gne mhothachaidh sho: agus air an abhar shin guidhim, guidhim oir-ibh, gabhaibh mo leith-sgeul, ma bhitheas mi coimh-leath-dhurachdach ribh mu na nithe sho, as giodh d' fhaicinn le m' shuil-ibh iad. Nam b' eigin domh basachadh am maireach, agus nam b' urra mi pilleagh o an t faoghal eille a dh' insheadh dhibh ciod e a chonnaire mi, nach eifhdeadh shibh reum gu deonach? Nach tugadh shibh fa dearr, agus nach creiddeadh shibh mo sgeul? Nan ceaddaichteadh dhomh ach aon shearmoin a thoirt d'ibh ann diaigh

mo bhaish, agus ann diaigh dhomh obbair luchd-ait-eachaidh an t saoghail a 'ta re teachd fhaic-shinn, nach b' ail leibh gu 'n inshinn an fhirinn dibh gu foilleir faor, agus nach cruinnicheadh shibh mu m' thimchioll do m' eifhdeachd? Agus nach tairisgeadh shibh mo theagasg 'n ar cuimhne? Ach cho 'n fhead sho tachairt; 'ta sheola fuidhicht' ag Dia, d' ar teagasg le a scrioptur agus le a Mhinishteribh; agus cho toir e uirrid d' an toill do luchd mi-chreiddeimh as gu cuir e luchd teagaisg o mharbhaibh d' an ionfuidh, no gu 'n atharaich e a sheola fuidhichte fein; ma ni neach air bith gearran air dorchadas na greine, cho toir Dia uirrid d'a thoill d'a, as gu las e dh' a follas a 's dealraiche. Guidhim oir-ibh, a chairde gaoil, guidhim oir-ibh, thugaibh an airre dhomh anoish, comh-mhaith as giodh do thiginn le teachdaireachd d'ar n ionfuidh o mharbhaibh; oir feadaidh mi lain-dearbh' a thoirt d'ibh air cint agus firinn nan nithe shin a theagaisg mi dhibh, comh-mhaith as giodh d' fhaicinn le m' shuilibh iad ann an saoghal eille; oir feadaidh teachdair o mharbhaibh ar mealladh; ach cho an fhead Josa Criost ar mealladh gu brath; cho an fhead focall De a chuirreagh ann ceill anns an scrioptur, agus a nairisgeadh le miorbhailibh an spioraid naoimh',

ar mealladh gu brath. Creiddibh sho, ma chreid-
mheas shibh dadda. Creidibh agus geilibh, no theid
shibh am mugha. Anois ma chreidmheas shibh
focall De, agus ma ghabhas shibh curam do leas
ar n anama gu brath, ceaddaichibh dhomh an
ath-chuinge reasonta sho iarraidh oir-ibh, agus
guidhim oir-ibh na tugaibh an eara dhomh: air
fagail an ionnaid sho, cuimhnichibh gun dail na
chualadh shibh, ranfaichibh ar n intinne gu du-
rachdach, agus abraibh r'ibh-fein. " Am bheill a
" chuibh mar sho? An eigin domh pilleadh no
" basachadh: iompochadh no doll am mugha? Is
" mithich dhomh anois amharc mu m' thimch-
" ioll, mun tig or-m oiche tinnis agus baish. Och
" ciod uim-e nach roibh fuil ag-am air na ni-
" the sho gus anois. Ciod uim' a chuirr mi
" dail anns a ghnathach mhor sho gu h an-dana,
" agus mun do choiddil mi air comh-fhadd? An
" roibh mi a' m' fhairreach! An roibh mo chiall
" ag-am! A Dhe uille-bheannaicht', is i do thro-
" cair a chum nach do spionagh as fearran nam
" beo mi, mun roibh duil chinteach ag-am re
" beathaidh shioruidh do m' anam! Ach nar leig-
" eadh Dia gu dearmaid mi an obbair sho tuille
" gu brath. Ciod i an staid ann am bheill m'
" anam? Am bheill mi iompoichte, no neimh-

“ iompoichte? An d' oibricheagh an t atharach
 “ mor sho air m' anam riamh? An do shoilshi-
 “ chadh mi le Spiorad an 'Thighearn' a thoirt fa
 “ dearr grainéalachd peacaidh, feim slanai-fhir,
 “ gradh Chríost, agus ard-mhor-luach Dhe na
 “ gloire? Am bheill mo chroidhe brishte bruite
 “ ann mo chom, air son na ciont' a 'ta i'a h
 “ agragh or-m'? An d' thug mi oidheachd chairdeil
 “ do mo 'Thighearn' agus do mo shlanai-fhear
 “ a thairg e-fein domh le maitheamhnas agus
 “ beathaidh do m' anam? Am beag or-m' mo
 “ bheatha chiontach a chaidh sheach, agus fuil-
 “ each gach peacaidh a 'ta ann mo natur? Am
 “ bheill mi ag teicheagh uath-a mar o naimhdibh
 “ milteach? An bheill mi 'g-am thoirt fein suas do
 “ ghiulan naomha? Am bheill mi umhal do Dhia?
 “ An taitneach leam an umhlachd? Am fead mi a'
 “ radh do riradh gu bheill mi marbh do an t
 “ faoghal agus do an fhein-speish fheol-mhoir?
 “ Agus am bheill mi beo do Dhia, agus do an
 “ ghloir a gheall e dhomh? Am mo ata do m'
 “ speish agus do mo ruin air neamh, na air Tall-
 “ amh? An e Dia roghainn m' anama os gach
 “ neach? An d' thug mi an t ait a 's inbhich ann
 “ m' anam dh'a? Is cinneach leam gu roibh mi
 “ roimh-e sho beo do an t faoghal agus do an

“ fheoil, gu h araid, agus nach d’thug mi do
“ Dhia ach umhlachd neamh-chroidheil, sheadh,
“ am fuileach truadh nach b’ fhiu leis an t
“ fant an-barrach shaghalt’ fheol-mhor. An do
“ phill m’ anam anois chum sligh’ eille? am
“ bheill nuadh-run, nuaidh-cheadfadh naomh’, a-
“ gus nuaidh-chrioch ag-am? am bheill m’ anam
“ agus mo dhochas ag ploscartaidh ann diaigh
“ nam flaitheasa, le ciocras nach diolar gu brath
“ ach leo fein? nach i crioch mo bheathaidh,
“ lan-run agus dian-thogra m’ anama, righeachd
“ air neamh, agus air shealla do ghnuis ghlor-
“ mhoir mo Thighearn’, agus bith beo ’n a
“ ghradh agus ’n a chliu shioruidh? am bheill
“ am peaca ann aghaidh ruin agus tograidh
“ ghnathaichte mo chroidhe? am bheill mi ag
“ cloidh gach peacaidh ghraineil? am bheill mi
“ sgith dh’e; agus am bu mhaith leam bith
“ saor dh’e? sho staid anamain iompoichte.
“ Is eigin domhsa bith mar sho no basachadh.
“ An i sho mo staid do riradh? is mithich
“ dhomh freagra fhaghail do ’n cheist sho, mum
“ freagair am breitheamh neamh-chlaon i gu h
“ uabhasach. Ni bheill mi ann mo choigreach comh-
“ mhor air m’ anam, agus air mo ghiulan, as
“ nach tuig mi ann cail-eigin am bheill, no nach

“ bheill mi iompoichte: agus mur bheill, ni bheill
 “ feim dhomh m’ anam a bhreagadh le dochas
 “ mealtach. Is i mo run gun mi-fein a mheal-
 “ ladh ni ’s mo: ach a churr afs an teagamh
 “ am bheill no nach bheill mi iompoichte;
 “ chum as ma ’ta, gu gabh mi air m’ aghaidh
 “ gu suntach aitt, ag cliudhachadh mo Dhia glor-
 “ mhoir, gus an ruig mi air a choroin a ’ta
 “ dealrach mar a ghrian agus buan mar m’ an-
 “ am nach bafaich; agus mur bheill mi iom-
 “ poichte mosglaidh mi o m’ neamh-churam,
 “ iarraidh agus griofaidh mi an gras, a dh’ fhea-
 “ das mo philleadh, agus iompoichidh mi gun
 “ dail air bith: agus ma mhothaicheas mi trath
 “ gu do chaill mi slighe na beathaidh, feadaidh
 “ mi pilleadh le comhna Chrìost, agus gabhar
 “ reum gu failteach; ach ma staddas mi gus am
 “ fag Dia m’ anam ann dorchadas, agus ann
 “ cruadhas, no gus am fuadaich bas afs fearrann
 “ nam beo mi; is ro an-moch dhomh pilleaghl
 “ ann fhin. Cho ghabhar ann fhin re h aith-
 “ reachas agus iompocha; ’ta fios ag-am gur eig-
 “ in domh iompochadh anois ann an la tairgshe
 “ nan grafa, no doll am mugha gu shioruidh.”

A dhaoine, is i sho m’ a’chuinge, gu gabhadh
 fhìbh cuntas d’ ar n anamaibh, agus gu ceasnai-

cheadh shibh iad, air an doidh sho, gus am faic shibh, ma 's urra shibh, am bheill no nach bheill shibh iompoichte; agus mur fead shibh sho a ransachagh amach le ar dicheall fein, raigibh ar luchd teagaisgh, ma 's daoine siofrach dileas iad; agus iarraibh an comhna. 'Ta an gnothach sho mor, agus uim-e shin na bacadh naire, no neamh-churam shibh. 'Ta ughdaras ac-a os ar ceann a thoirt comhairl' oir-ibh chum slaint' ar n anama, mar a bheirr leigh comhairl' oir-ibh chum slaint' ar corpa. Is doll am mugha do mhiltibh, gu faoil iad bith air slighe na slaint', an uair nach bheill iad ach air slighe na h ea-slainte: agus gu faoil iad gu bheill iad iompoicht' an uair nach bheill. Agus ann shin, an uair a ghlaodhas shinn reu pilleadh gach la, triallaidh iad air slighe na h ea-slainte, mar bu ghnath leo; agus faoilidh iad nach buinn a chomhairle sho dhoibh. sin; oir 'ta iad iompoichte cheanna ma 's fìor iad fein, agus 'ta duil ac-a gur leoir-cheart an t sligh' air am bheill iad, ma roighnicheas iad an ceim a 's glaine, agus ma sheachnas iad an ceim a 's ro shailliche; an uair nach bheill iad fadd na h uine sho, ach beo do an t faoghal agus do an fheoil gu truagh, agus ain-eolach air Dia agus air beatha shioruidh; agus air sheacharan cian o

an t flighe d' an ceann-uighe flaitheas na gloire. Agus tarlaidh moran d'e sho uille do bhrìdh nach feadar impidh a churr orr-a cail-eigin d'an aimshir a bhuilleachadh ag smuainteachadh gu durachdach air an staidh, agus 'g a ransachadh le curam. Nach iommad truaghan fein-mhealtach a 'ta 'g-am eishdeachd, nachd do bhuillich riamb an uin a 's lugha d' am beathaidh, ag ceasnachagh an anama, agus ag feachainn an roibh iad do rìreadh iompoichte no nach roibh? a Dhe threacairich, is tus' a ghabhas curam d'an leithid shin do thruaghanaibh nach gabh curam dhiu fein, agus a theassairgeas o ifrionn, agus a threoraicheas chum neamh' an aittim nach dean ach roi-bheagan air an son fein! nam b' aithne do an dream a 'ta air an t flighe chum ifrionn, agus buailteach do leir-sgrìofs, an cuntart ann am bheill iad, philleagh iad gu gradd le h oilt agus le h uamhann. Ma cheaddaicheas shìbh do an diabhol ar daladh le h ain-colas mu 'r staidh, agus a thoirt oiribh gu creidd shìbh gur lain-cheart ar flighe, bheir sho an dochas a 's mo dh'a gu fead e ar treorachadh gun spairn chum leir-sgrìofs gun tearmann. Nam bu lear dhibh nach bheill shìbh air an t flighe chum neamh', agus gu teid shìbh am mugha gu shìoruidh, ma bhafaicheas shìbh anns an staidh

ann am bheill shibh, an leigeagh oilt agus eagal
dibh caddal aon oiche, no fuirreachd aon la int-i?
an deanadh shibh gaire croidheil no fugra anns
an staidh shin? an deanadh? agus gun fhios ag-
aibh nach tilgir shibh air a cheart-uair sho ann am
boilshgin ifrionn! shaoilinn gu tugadh sho oir-ibh
cul a churr re ar droch cuiddeachd agus re ar
mi-bheafaibh gnathaichte; agus teicheadh chum
slighe na naomhachd, agus comh-chommuinn nan
naomha. Shaoilinn, air chint shaoilinn, gu 'n
iommaineadh sho shibh a ghuidheadh croidhe
nuadh o Dhia, agus comhairle mar chomhna o
an dream ag am bheill i r'a sheachnadh. Is cin-
teach nach bu mhaith le aon neach ag-aibh doll
am mugha gu shioruidh. Agus mar nach bu
mhaith, guidhim oir-ibh, guidhim ranfaichibh ar
n anama gun dail, agus na tugaibh foish doibh,
gus an lear dhibh ar staidh; chum 's ma ta i
maith gu gabh shibh air ar n aghaidh int-i le
gairdeachas: agus ma 'ta i olc, gu 'n amhaire
shibh mu 'r timcheoll gu gradd, ag iarraidh tear-
mainn mar dhaoin' a chreidmheas gur eigin doibh
pilleadh no no basachadh. Abraibh a dhoine.
An i ar run agus an geall shibh an t saothair sho
a bhuilleachadh air ar n anama? an tionsgain shibh
am fein-cheasnach? sho an uair a theid shibh chum

ar n ionnada comhnuidh? an ain-iartas m' a'chuinge? is lear d'ar n anamaibh nach eadh: uim-e shin tionsgainibh air ball. Air bith dhibh fiosrach gur e sho leas ar n anama, guidhim oir-ibh air ghaol an De a 'ta 'g a iarraidh sho oir-ibh, agus d' an eigin dibh cuntas a thoirt gu gairrid, ann an lathair cathair a bhreitheamhnais, guidhim oir-ibh na diultaibh m' a'chuinge reasonta? air ghaol nan anama shin d' an eigin pilleadh no basachadh, guidhim oir-ibh na tugaibh an cara dhomh: ach glacaibh mar obbair, ar staidh fein a thuigshinn; togaibh ar muinghin air steigh shocraich; bitheadh fiosa ag-aibh am bheill no nach bheill shibh iompoichte; agus na h earbaibh ar n anama re neamh-churam fuaimhneach.

Ach feadaidh e bith, gu 'n abbair shibh, ma chi shinn gu bheill shinn neimh-iompoichte, ciod e a ni shinn ann shin? treoraichidh sho mi chum mo dharra teagaisg; ann am bheill suaigla na ceishte sho ann an cail eigin, agus gabhaidh mi anoish air m' aghaidh d' a ionfuidh.

TEAGASG II.

Is e gealla Dhe gu bith daoine aingidh beo ma philleas iad, gu h iom-lan agus neimh-chealgach.

'Ta an Tighearn' ann sho ag aidmbeachadh gur taitneach leish, gu pilleadh daoine aingidh agus gu bitheagh iad beo. 'Ta neamh coimh-chinteach do 'n duine' iompoichte, as ata ifrionn do 'n duine neimh-iompoichte. Is frinn choimh-chinteach, pill agus bith beo, re pill no basaidh. Cho do chuirr ni air bith ach a dheagh-run athaireil mar fhiacha air Dia, slanai-fhear a shollar, dorras na neamh-bhasmhorachd fhosgladh d' ar muinghin, agus cuirre thoirt duinn pilleadh le h aithreachas, an uair a chuirr shinn as duinn fein le peaca. Shruth sho uille gu saor o chaomh-throcair ar Triath. A dhaoine peacach, ni bheill abhar ag neach ag-aibh doll d'a thigh, agus a radh, gu bheill mi ag teagasg an-dochais dibh. An gnath leinn dorras na trocair' a chrannagh oir-ibh? och, b' fhearr nach crannadh shibh oir-ibh fein e? an gnath leinn insheadh dhibh nach dean Dia trocair oir-ibh, giodh do philleas, agus giodh do naomhaichir shibh? cuin a chuladh shibh riamh fear teagaisg ag curr a leithid sho ann ceill? cainidh cuidd ag-aibh luchd teagaisg an t foisgeil air son bith ag iarraid ar coimhead o ifrionn, agus cuirridh shibh as an leith gu shearmoinich iad an-dochas; ach inshibh dhomh, ma 's urra shibh, cuin a chualadh shibh riamh duine glic

ag radh, nach bheill abhar dochaish ag-aibh, giodh do philleadh shibh le h aithreachas air son peacaidh? Cho 'n fhead shibh insheadh: oir is e a cheart atharachadh shin; a 'ta shinn ag curr ann ceill d'ibh o an Tighearna gach la. Agus cia b' e neach a 'ta aith-ghinte, agus a dh' fhas mar chreatuir nuadh le creiddeamh agus aithreachas teassairgir e gun teagamh; agus is comh-fhadd a ghabh e uai-nnibh impidh an-dochaish a churr oir-ibh mu 'n chuish sho, as gu bheill shinn ag earrallachadh oir-ibh gun a curr an teagamh. Is beatha, agus cho bhas, cead chuidd na teachdaireachd a 'ta shinn ag curr an ceill d'ibh; is e ar barrantas-'ne tairgshe na slainte chintich, shioruidh, ghlór-mhoir, a thoirt do gach aon neach ag-aibh; do 'n diol deirce dhiblidh, dhaibhir, comh-mhaith as do 'n triath shaibhir aird-inbhich; do 'n dream a 's meassa ag-aibh, do luchd mishg agus mionna, do luchd faint agus braidd, sheadh, agus do 'n dream a ni di-meafs agus fannoid air slighe naomha na slainte. 'Ta iartas ag-ainn o an triath d' an geill shinn, maitheamhnas gach peacaidh a chaidh sheach a churr ann ar tairgshe, ma philleas shibh ach anoish, agus ma 's ail leibh beatha; ta iartas ag-ainn bith ag earrallachadh agus ag asluachadh oir-ibh gabhail rish an tairgshe

sho, agus pilleagh a thoirt fìofs dibh, cìod e an t ulmhacha shin a rinn Crìost dibh, cìod i an trocair agus an fhoidhidinn, agus cìod e an cair-deas a 'ta ag feitheamh oir-ibh o Dhia ; agus cia sonna, cia sonna air modh do-labhairt, a bhith-eas shìbh gu cìnteach, ma 's ail leibh sonnas. 'Ta ag-ainn gu dìmhin, teachdaireachd feirg agus baish mar an ceadna, sheadh da ghne feirg agus baish : ach cho phrìomh-ghnothach dhuinne h aon diu: is eigin duinn an fhearg agus am bas, d'an d' fhag brìshe lagha nan gnìomhara buailteach shìbh insheadh dhibh: ach nì bheill sho, ach a thaisbìneadh dhibh am feim a 'ta ag-aibh air trocair, agus d'ar brosdachadh chum meas urramach a bhith ag-aibh air gras an fhir shaoraidh. Agus cho an innis shinn dibh ach an fhirinn amhain, air an eigin dibh-fein eolas a ghabhail: oir co a dh' iarras cungaidh-leighis, ag nach bheill fìofs a thinnis? cho dean fìofs ar truaighe, truagh shìbh, ach iòmmainidh e shìbh dh'iarraidh trocair. Is shìbh a tharraing am bas sho oir-ibh fein. Ata shinn ag toirt fìofs dibh air bas eille mar an ceadna, sheadh bas gun tearmann, agus dorainn a 's ro-mho, d' am bheill an sluagh nach iompoich buailteach. Ach mar is fìrinn sho a 's eigin insheadh dhibh; is i cuid

a 's deircannaich, agus a 's mulladaiche d'ar teachdaireachd. Air tus 'ta shinn re trocair a churr ann ar tairghe, ma philleas shibh: agus is iad an aittim shin amhain, a gheibh cuirre trocaireach agus nach pill, a 's eigin duinn a bhagradh le truaigh. Cuirribh ach-cul re ar sheacharanaibh, air iartas Chrìost, gun tuille maille, fasaibh mar chreataire nuadh, thigibh agus pillibh, agus cho bhagrar shibh le feirg mhiltich, no le bas. 'Ta mish' ann sho, ann ainm triath na beathaidh, ag gealtainn trocair agus sonnaish, dhibhs' uill' a 'ta 'g-am eishdeachd, do 'n dream a 's measa, do 'n peacach a 's mo, agus a 's shinne ann ar measg, ma philleas shibh. 'Ta trocair ann an Dia, ta mor-luach anns an lain-diola shin a thug Crìost do cheartas De air ar son, ta an gealla faor, iom-lan, agus uillea-choitcheann; agus gheibh shibh beatha ma philleas shibh. Ach mar is ionmhuinn leibh ar n anama fein, cuimhnichibh ciod e an t iompocha, a ta an scription ag iarraidh. Cho an e an sheintigh a leasachadh, ach a leagadh gu lar, agus a thogbhail a's ur, air Crìost, an fdeigh shocrach, nach failnich gu brath. Cho an e cail-eigin do 'n bheathaidh fheol-mhoir a leasachadh, ach na h ain-mianna feol-mhor a churr gu bas, agus glua-

fachd do reir comhairl' an Spioraid. Cho an e geill a thoirt do 'n 't saoghal agus do an fheoil air modh aith-leffaichte, le peacaibh maflach graineil air bith, no le cail-eigin do Chrabha; ach ar Maighishter, ar n obbair, agus ar crìoch a rnhudhadh; ar cul a thiontadh réu, agus gach aon ni a dheanamh chum na beathaidh nach facadh fhìbh riamh; fhìbh-fein agus gach ni a 'ta ag-aibh a choisrighthead do Dhia. Is e sho an t atharacha fa an eigin dibh doll, ma 's ail leibh beatha.

Anoish is fia'naishe fhìbh-fein, gur fonnas agus leir-sgrìofs, an teagasg mor a shearmonaich mi dhìbh: agus gur e sho a chead chuid do m' theachdaireachd. Gabhaibh fonnas agus sheach-naibh leir-sgrìofs, agus cho teid shinn ni's faidde leibh: oir cho chuirreamaid an dragh, no an t eagal a 's lugha oir-ibh, sheadh, le h ainm an leir-sgrìofs mur b' eigin e.

Ach mur ail leibh tearmann, ni bheill teaffairgin ag-aibh, ach is eigin gu leir-sgrìofsar fhìbh. Oir ni bheill roghainn ag-aibh eidir tearmann agus leir-sgrìofs: ach is eigin dibh bas no beatha thogbhail mar roghainn.

Agus ni bheill shinn amhain re beatha churrann ar tairghe; ach re dearbha thoirt dibh, ciod

e an t ughdaras a 'ta ag-ainn chum sho a dheanamh, agus gairm a thoirt d'ibh a chreidsinn gu bheil run De mar ata e 'g a labhairt: gu bheil an gealla fìor agus gu ruig e oir-ibhs' air chumhnanta sonraichte, comh-maith as air daoine eille, agus nach meanm-mhacnus neamh, ach fìorfhonnas.

Ma chuirreas sibh mar cheist oir-'ne ciod e an t ughdarras le am bheil fhinn ag toirt na taighe sho d'ibh? ann am measg cead teagasg scriptuir, 'ta ar n ughdaras leor-shoilleir o 'n bheagan sho.

Air tus, chi sibh ar barrantus, ann sho, ann mo theagasg-fa, agus anns na rannaibh a leanas, agus anns an 18 Efec. comh-shoilleir 's is urra briathara d'a dhearbhadh. Agus ann an 2 Cor. 5. 18—20. 'ta ag-aibh fuim ar barrantuish; 'Ta
 “ na h uille nithe o Dhia, a reitich shinne rish
 “ fein, trid Josa Crìost, agus a thug dhuinn fritheola
 “ na reite shin; iodhon gu roibh Dia, ann Crìost,
 “ ag reiteachadh an t faoghail rish fein; gun an
 “ sheachrana a churr as an leith; agus chuir e
 “ ann-ainne briathar na reite shin: air an abhar
 “ shin, is teachdaire fhinn o Chrìost, mar o Dhia
 “ a 'ta ag curr impidh oir-ibh leinne. Guidhimid
 “ oir-ibh air son Chrìost, bithibh reidh re Dia? ”

Mar an ceadna, Marc. 16. 15, 16. “ Triallaibh
 “ air feadh an domhain uille, agus foilshichibh an
 “ foisgeul do gach creatuir. Slanaichir an neach
 “ a chreidmheas agus a bhaistir; ach bheirir
 “ breitheamhnas air an neach nach creidd.” Agus
 Gnìomh- 13. 38. “ Bitheadh fìofs ag-aibh
 “ fhèara agus a bhrathaire, gu do churreadh
 “ maitheamhnas peacaidh ann ceill dibh trid an
 “ fhir sho.” Agus chum as nach faoileadh shìbh
 gu d’ thugagh an tairgshe sho do ’n fhinneach
 iudhuigheach amhain, faicibh Gal. 6. 15. “ Ann
 “ Josa Crìost, nì bheill tairbh’ air bith ann an
 “ timchill-gearra, no ann an neimh-thimchill-gear-
 “ ra, ach anns an nuadh-chruthacha.”

Chi shìbh anois, gu do sparragh oir-’ne tairg-
 she na beathaidh a thoirt dibh uille, agus insheadh
 dhibh o Dhia, ma philleas shìbh gu bith shìbh
 beo.

Is tearuinte dhibh ar n anama earbsadh ris
 an tairgshe sho; oir shruth i o ghradh Dhe, agus
 choisinn fuill luach-mhor Mhic De i: chuir frinn
 agus dilsheahd De mar fhiacha air, a gheal-
 la fein a choimh-lionadh: naishgeadh frinn a
 gheallaidh sho, gu tric le miorbhailibh: chuirreadh
 luchd teagaisg air feadh an t saoghail d’ a fhoil-
 sheachadh: ’ta baisthe agus fuipper an Tighearn?

ordoicht' agus gnathaichte chum an gealla sho a thoirt gu follas air taoibh Dhe, agus a ghabhail air ar taoibh-ne: fosglaidh an spiorad an Croidh' a ghabhail ris an tairghe sho, agus 'ta e-fein ag-ainn mar airlis gu lain-shealbhaich shinn i. Mar sho is firinn gun teagamh gu teaffairgir shibh uille, cidir dheagh-dhaoin' agus dhroch-dhaoine; ma bhunaicheas an deagh-dhuin' ann am bea-faibh fìor-ghlan an t foisgeil, agus ma philleas an droch-dhuine.

Gu dimhin, ma chrcidmheas shibh gu teaffairgir shibh gun iompocha, creiddidh shibh breag: agus nan teagaisginn shin dibh theagaisginn breag: cho 'n e sho creidsinn ann an Dia, ach anns an diabhol, agus ann ar n intinnibh cealgach fein. 'Ta a ghealla beathaidh fein ag Dia, agus a ghealla beathaidh fein ag an Diabhol. Is e gealla Dhe, " Pill agus bith beo; " ach is e gealla an diabhoil, " Bithidh tu beo giodh nach pill thu gu " brath." 'Ta briathara De mar dh'innis mi dhibh, " mur iompoichir shibh agus mur bith shibh " mar leanbana, cho teid shibh chum rioghachd " nan neamha. Mat. 18. 3. Mur aith-ghinnir " duine cho 'n fhead e rioghachd De fhaicsinn. " Join. 3. 3. Gun naomhachd cho 'n fhaic aon " neach an Tighearna. Eabh. 12. 14." Is e

briathar an diabhoil: “ Teasfairgir shibh, agus
 “ bithidh shibh lain-cheart, gun aith-ghinneamh-
 “ uinn; gun iompocha agus gun naomhacha; ni
 “ bheill Dia ach ag curr eagail oir-ibh, 'ta e
 “ ni 's trocairiche na gu dean e mar a bhagras
 “ e, bithidh e ni 's fearr na a ghealla dhibh.”
 Agus mo thruaidh, creiddidh cuidd mhor do an t
 faoghal focall an diabhoil roimh fhocall De; ceart
 mar a thainig ar cead pheaca agus truaidh chum
 an t faoghail. Arsa Dia re ar cead shinshear-
 achd, “ Ma dh'itheas shibh bafaichidh shibh; ”
 ars' an diabhol, ann aghaidh Dhe, “ Giodh d'ith-
 “ eas shibh cho bhafaich shibh;” agus chreidd Ebh
 an diabhol, roimh Dhia. Mar sho anois arsa an
 Tighearna, “ Pill no bafaich;” ach ars' an dia-
 bhol, “ giodh nach pill cho bhafaich, ma dh'iar-
 “ ras shibh trocair o Dhia anns an uair dheir-
 “ reannaich, agus ma sguirreas shibh do 'n pheac-
 “ ca, an uair nach urra shibh d' a churr ann
 “ gniomh.” Agus is i sho caint a chreididir leish
 an t faoghal. Och, aingidheachd ard-uamhasach!
 an diabhol a chreidshinn roimh Dhia!

Agus cho 'n e sho cuidd a 's meassa; ach deirr
 luchd-aingidheachd re sho, gu dia-mhaslach, creid-
 shinn ann Dia, agus bith earbsach asf, an uair a
 chuirreas iad e ann riochd Shatain, Athair nam

breag' o thoisheach; agus an uair a chuirreas iad mar fhiacha orr-a fein gur breag focall De, deir iad re sho, creiddeamh ann Dia, agus earbs' a dheanamh afs chum slainte. Ach cia an t ait ann an dubhairt Dia riamb, gu teassairgir daoine gun aith-ghinneamhuinn, gun iompocha, agus gun naomhacha? dearbhaibh smidd d' e sho o an scriop-tur, ma 's urra shibh. Bheir mi ar dubh-'lan. Oir is i sho caint an diabhoil, agus cia b' e neach a chreidmheas i, creiddidh e na diabhla, agus is i sho a chionta re 'n abrar gu coitcheann peac' an an-danadaish. Agus an abbair shibh re sho, creiddeamh ann Dia, agus earbs' a dheanamh afs? 'Ta focall De lan-fhoghainteach a thoirt neart agus comh-fhurtachd do anamaibh an t sluagh naomhaichte; ach ni bheill smidd iomraidh air lamha dhaoin' aingidh a neartachadh, no air dochas an tearmainn a 's lugh' a thoirt do dhuine gun iompocha gun naomhacha.

Ach ma philleas shibh re slighe na trocair, 'ta trocair an 'Tighearn' ag-aibh mar oidheachd ul-lamh. Ann shin is tearainte dhibh ar sonnas earb-fadh re Dia le muinghin agus le danadas; oir ghabh e ar teassairginn mar fhiacha air fein, ann a fhocall. Cho 'n athair caomh e ach d'a chlainn dhileas, cho teassairg e ach dream a chuirreas cul

rìsh an-diabhol, re fant an-barrach faoghalt' agus re
 h ain-miannaibh feol-mhor, agus a thig chum a
 theaghlaich, agus dh'ionfuidh comh-chommuinn nan
 naomha, chum bith mar iochdarana freagarach d'a
 Mhac. Ach mur tig iad a's teach is i sho an
 coirre fein: oir 'ta dorras na trocair fhior-fhof-
 gailte do 'n t fluagh iompoichte, agus cho chran-
 nar gu brath air duine dhiu e. Cho do chuirr
 e riamh leithid na teachdaireachd sho dh'ionfuidh
 aon neach ag-aibh: " 'Ta e ro an-moch anois:
 " cho 'n fhosgail, agus cho toir mi oidheachd
 " dhut, sheadh giodh 'ta thu iompoichte fein."
 'Ta e fhior-ullamh a ghabhail r'ibh, nam bitheadh
 fhìbhs' ach ullamh a philleadh gu croidheil neimh-
 chealgach. Agus foilshichir iomlaineachd na firinn
 sho ni 's foilleire o an da theagasg a leannas, a-
 agus air an abhar shin, gabhaidh mi air m' a-
 ghaidh d' an ionfuidh, mun dean mi tuille fein
 do 'n teagasg sho.

TEAGASG III.

Is taitneach le Dia iompocha agus sonnas dhaoi-
 ne, ach is mio-thaitneach leish am bas agus an
 damna: is roighniche leish gu 'n iompoicheadh
 agus gu mairreagh iad beo, na gu gabhagh iad

air an aghaidh agus gu bafaicheagh iad gu truagh.

Nochdaidh mi dhibh air tus cia mar a thuigir an teagasg sho; agus a rish foilleirichidh mi dhibh a chint agus fhirinn.

1 Agus air tus mar a bhuinneas do thuighinn an teagaisg sho, thugaibh fa dearr na nithe sho a leannas. Is i an tlachd aoin-fhilte cead ghnìomh an anam', a leannas am beachd no an t eolas aoin-fhilte, mun coimh-meas an t anam nithe r'a cheile. Ach leannaidh gnìomh an roighneachaidh, a reimh-chiallaicheas gnìomh a choimh-meisg no a choimh-shinidh; agus feadar an da ghnìomh sho a shineadh dh'ionfuidh chuspoire eas-aotach no contrara, gun chiont' air bith do 'n anam.

2. 'Ta ceime eagfahail no neimh-ionnann anns an toilleileachd, no anns an tlachd neimh-chealgaich. Is coimh taitneach leam cuid do nithibh, as gu dean mi uirrid diu, 's air an urra mi ruigheachd; agus is fìor-thoilteach leam gu deanadh neach eile cuid nithe, sheadh, an uair nach dean mi-fein cuiddeacha leis, do reir mo neart, do bhrìdh gu bheil iommad reasbha bacadh ag-am; giodh do ni mi, sheadh, gach aon ni a 's coir dhomh.

3. 'Ta toill riaghlai-fhir, mar riaghlai-fhear, foilshichte, ann an dealbh' agus ann an curr reachd ann gnìomh: ach is i toill an duine, a chumbachd aoin-fhìlte, natura, mar Aird-thighearn' a mhaoine fein, agus 'ta a thoill foilshichte ann am miannachadh nithe taitneach, agus ann an diultadh nithe mìo-thaitneach.

4. Is i toill riaghlai-fhir, mar reachd-thabhartaidh, air tus, agus gu fionraichte, gu geillir d'a reachd, agus nach cuirrir a pheineachas ann gnìomh ach air na h Jochdarana nach geill. Ach 'ta toill riaghlai-fhir, mar bhreitheamh, ag reimh-chiallachadh gu do choimhdeadh no gu do bhrisheagh an reachd: agus air an abhar sin is i a run duais a thoirt duinn, no dìoghaltas a dheanamh oir-'n d' a reir.

O thug mi dhibh na h eidir-dheallacha feimeil sho, cuirridh mi anois iad ris a ghnòthach ann laimh, anns na briatharaibh a leanas.

1. 'Ta am focall agus an cruthacha ag teagasg, gur eigin duinn eòlas a ghabhail air Dia anns an t saoghal sho: agus mar sin, do reir morluach natuir an duine, ainimnichidh sinn air Dia, maitheas, eòlas, gliocas, cumhachd, ag atharrachadh uaidh' gach neimh-iomlaineachd air bith, agus ag toirt dh' a aird-iomlaineachd nan uille bhuaidhe

Iuach-mhor, do bhrìdh nach bheill doigh a 's fearr ag-ainn chum eolas a ghabhail air.

2. Mar an ceadna, leis an sgrìobur, eidir-dheallachidh fhinn gnìomhara Dhe, do reir an cuspoire eidir-dheallachte, giodh 'ta iad uille mar aon ghnìomh, ann am bith na diadhachd.

3. Agus le tuille danadaish, an uair a labhras fhinn air Crìost, do bhrìdh gu bheill an tuill' abhair ag-ainn o a natur mar dhuine.

4. Mar sho deir fhinn, gu bheill toill, tlachd, no speish aoin-fhilt' ag Dia, do gach neach a 'ta maith, air modh natura no beasach, do reir natur agus tomhaish am maithesh. Agus mar an ceadna gur taitneach leish iompocha agus sonnas nan uille chreataire reasonta, giodh nach tachair sho gu brath.

5. 'Ta toill Dhe, mar riaghlai-fhear agus mar reachd-thabhartaidh an t faoghail, coimh-ghnìomhach chum sonnaish dhaoine, as gu do thairg e dhoibh Crìost agus beatha, mar thiolac faor. Dhealbh e reachd dearmaid peacaidh, do 'n dream nach diult an tiolac sho gu neamh-urramach, ach a ghabhas ris, gu deonach. Thug e iartas teann d'a theachdairibh an tiolac sho a churr ann tairgsh' an t faoghail uille, agus a ghuidheagh orra gabhail ris gu failteach. Rinn e sho uille

chum sonnaish dhaoine, mar reachd-thabhartaiddh, agus mar bu choir dh'a ann an lorg a gheallaidh.

6. Ach gidheadh, is toilleach leish mar lagh-thabhartaiddh, gu teid an dream nach pill am mugha: agus mar bhreitheamh an uair a theid la tairghe nan grafa sheach, cuirridh e an reachd sho ann gnìomh.

7. Mar sho is fìor-thoilleach le Dia gu 'n iompoicheagh an dream nach iompoich gu brath, ach cho 'n ail leish a lan-toill uill' fhoghainteach, agus a mhor-chumbachd a churr ann gnìomh, mar Aird-thighearna, d'an iompochadh gun teagamh air bith. 'Ta commas ag riogh, cul-choimhead a churr air fear-muirt d'a chongbhail o 'n chroich a thoiltinn dh'a fein: Ach ma bhitheas deagh abhar ag riogh gun an ro-churam sho a ghabhail do luchd-muirt, ach sìofs, agus rabha thoirt d'a iochdaranaibh, agus a ghuidheagh orr-a gun iad a bhith ciontach ann am murt, 'ta duil ag-am gu fead e a radh nach bu mhaith leish gu crocht' air son muirt iad; oir cho taitneach leish sho, ach gu bitheagh iad neamh-choirreach, agus gu mairreagh iad beo. Agus ma ni e tuille air son cuidh dhaoine, air abhar sonraicht' eigin, am bheil e mar fhiacha air, shìin a dheanamh air son an

iomlain? Is ceart do 'n Rìogh a radh re uille luchd-muirt agus mi-ghnìomh a rìoghachd, “ Ni
“ bheill tlachd air bith ag-ams' ann ar bas, ach
“ bu roighniche leam gu mor shìbh a thoirt geill
“ do m' reachd, agus a bhith beo; ach mur
“ geill shìbh, is i mo bhreith gu fuilling shìbh
“ bas.” Is ceart do 'n bhreitheamh a radh re meirleach, no re fear-muirt, “ Mo thruaidh a
“ dhuine, cho taitneach leamsa do bhas; b' fhearr
“ leam gu mor gu coimhheadh tu an reachd, a-
“ gus gu teassairgeadh tu t anam fein; ach o nach
“ do choimhid thu an lagh, is eigin domh do dhi-
“ deadh gu bas, oir bu bhreitheamh claon mi mur
“ deanainn shin.” Mar an ceadna, giodh nach bheill tlachd air bith ag dia ann ar leir-sgrìofs, agus air an abhar shin, giodh 'ta e ag toirt gairm dhìbh pilleadh, agus bith beo, gidheadh, is taitneach leish a cheartas fein a dhearbhadh agus a reachd a churr ann gnìomh, agus air an abhar shin, is i a ran shuighichte, mur pill shìbh gu teid shìbh an mugha. Nam bitheadh Dia comh-mhor ann aghaidh baith dhaoìn' aingidh, as gu cuirreagh e a mhor-chumhachd ann gnìomh d'a bhacadh, an shin cho rachadh duine do 'n t sluagh am mugha. Ach 'ta Dia comh-mhor ann aghaidh ar leir-sgrìofs, as gu bheill e ag toirt teagaisg a-

agus rabhaidh dhibh, agus ag curr baisth agus beathaidh fa'r roghainn, agus ag sparragh air a mhinisthere earrallachadh oir-ibh, gun shibh-fein a churr am mugha, ach gabhail re trocair gu deonach, agus mar sho, dh'fhag e gun leith-sgeul shibh; ach mur iompoich sho shibh, gheall e gur i a run shuighichte, ar milleadh le leir-sgrìofs gun teagamh, agus sparr e oir-'n a radh ribh ann a ainm fein, Rann. 8. "A dhuin' aingidh gheibh
 "thu gu dimhin bas!" Agus is beag nach do mhionnaich Crìost a rìsh, agus a rìsh, ag radh,
 "Gu dimhin, dimhin, mur bith shibh iompoich-
 "te agus aith-ghinte, cho 'n fhead shibh doll
 "a's teach ann rioghachd neamha gu brath,"
 Mat. 18- 3. Join. 3. 3. Thugaibh fa dearr gu dubhaint e, "Cho 'n fhead shibh." Is brúadar diamhain, duil a bhith ag-aibh rìsh an rioghachd sho, gun iompocha; oir cho shealbhaich daoine neimh-iompoichte gu brath i.

Chi shibh anois sheagh an teagaisg sho, chi shibh nach bheill Dia, reachd-thabhartaidh an t saoghail gu leir, ag gabhail tlachd air bith ann am bas dhaoin' aingidh, ach gur roighniche leisth gu pilleagh, agus gu mairreagh iad beo: giodh nach i a run gidheadh, gu bith beatha, ach ag an dream a philleas; agus mar bhreitheamh, is

taitneach leis fh ceartas agus foillsheacha a dhìom ann aghaidh peacaidh, giodh nach taitneach leis Truaidh mar ata i int-e fein, an truaidh shin a tharraing daoine aingidh air an anama.

2. Mar a bhuinneas do dhearbha an teagaisg sho, gheibh sibh shin am briatharaibh athghairid, do bhrìdh mar a shaoileas mi, gur urrus leibh a chreidsinn cheanna.

1 'Ta natur graf-mhor an Tighearna foillsichte; Exod. 24. 6. agus 26. 6. agus gu tric ann ionnadaibh eille, ag dearbhadh dhibh nach bheill tlachd air bith aig-e ann ar bas.

2. Nam bu taitniche le dia do bhas, na t iompocha agus do bheatha, cho sparragh e or-t coimhtric pilleagh, ann a fhocall; cho tugagh e dhut coimh-lion gealla air beathaich, nam pilleadh tu; agus cho chuirreagh e impidh or-t gu pilleadh, le uirrid reasoin; mar a dhearbhas an Soisgeul.

3. 'Ta am barrantas a thug Dia do mhinistèribh an t foisgeil ag lain-dearbhagh an teagaisg sho. Nam bu taitniche le Dia do leir-sgrìofs, na t iompocha agus do shonnan, cho sparragh e riamh oir-'ne trocair a thairgsheadh dhut; an t flighe chum na beatha shioruidh, a theagasg dhut, gu diamhair agus gu follusach; a ghuidheadh agus

a ghriofadh or-t pilleadh agus bith beo; fìofs graineileachd agus cuntairt peacaidh a thoirt dut; uirrid as ata ann ar commas a dheanamh chum t' iompochaidh; agus buanachadh le foidhid anns an obbair sho, giodh do bheirreadh tu fuath agus mio.ghnathacha dhuinn air son ar saothair. An deanadh Dia sho air ar son, agus am foilshicheagh e dhibh a reachd chum ar leafs, nam bitheadh tlachd aig-e ann ar bas, agus leir.sgrìofs?

4. Mar an ceadna, 'ta sho foilleir o riaghail ghnathaichte freasdail an Tighearna. Nam bu roighniche le Dia ar leir-sgrìofs agus ar dorainn, na ar n iompocha, agus ar tearmann, cho choimh-shineagh a ghniomhara r'a ghealla; cho chataicheagh e risn fein shibh le caomhalachd gach la; cho n altramagh e shibh le nithibh maith na beathaidh sho, na meadhona shin d' ar treorachadh chum aithreachaish, Romh. 2. 4. cho leagagh e an t slat-smachdachaidh oir-ibh coimhtric, a churr ciall ann-aibh, agus a thoirt mothachaidh cuntairt dibh; cho tugagh e dhibh coimh-lion eishempler, agus cho ghiulaineagh e leibh comh-fhoidhidneach, as a rinn e o la gu la agus o bhliadhan gu bliadhan. Cho chomhara sho gu bheill tlachd aig-e ann ar bas; oir nam bu taitneach leish ar dorainn, nach b' urrus d'a ar n

iommain chum ifrionn o chian fadda? nach feadag e gu tric roimh-e sho, ar spionagh a's fearrann nam beo, am boillsigin ar peacaidh, ar n ain-eol-aish, ar n uaill, agus ar n ain-mianna, an uair bu mhallacha, mionna eithich, no breag bu chaint dibh; an uair a bha shibh gun cheill le misg, no ag deanamh gaire fannoid mu naoimh-reachd De? nach b' urrus d'a stadd a churr air ar n annail, ar cloidh le plaigh, anns an t faoghal sho, agus ar lain-cheanfachadh le dorainn anns an t faoghal eille? an spairn leisth an uillea-chumhachdach an teanga a 's mo an-chaint agus mio-naomhachd a riaghlachadh; glaff-lamh a churr air luchd dian-ruagaidh a 's mo mio-run; buirb nan eas-cairde a 's fuilleachdaiche run, a chiuneachadh; agus a dhearbhadh dhoibh gur beishteaga diblidh fo-chloidh iad? nan amhairceagh e oir-ibh ach le gruaim, thuiteadh shibh bonn os ceann, anns an uaigh. Nan tugagh e barrantas do aon d'a ainglibh, doll a chosgradh deich mile peacach, nach gradd a rachagh an t iartas an gnìomh? nach urrus d'a ar leagail air leabbaidh na h ea-flainte, gus am bith shibh ag buirich le cloidh? an deacair dh' a a thoirt oir-ibh gu 'n ith shibh an an-chaint a thug shibh d'a luchd-muinteara, d'a fho-call, d'a aoradh, agus d'a shlighe naomha? ar

cruaidh air a thoirt oir-ibh curr a shirreadh comh-
na eidear-ghuidhe na h aittim air an d' rinn
shibh di-meas an-dana? nach urrus d'a t fheoil
uaibhreach a chloidh le faigheadaibh agus le h
osnaibh, gus am bith i graineil mar shalchar na
talmhainn, agus mar ionnad comhnuidh neimh-
iomchuidh do 't anam? an fheoil shin a 's eigin
dut anoish a dhiol leish na nithibh a 's fearr a
chordas r'i, agus nach fuail dut a mhio-thoillea-
chadh. An fheoil shin a 's eigin dut a riarach-
adh le biadh, le deoch, agus le h eadach, cia b'
e ni a deirr Dia ann aghaidh sho; cia gradd a
chuirreadh gruaim an uillea-chumhachdaich as
d'i? an uair a bha thu ag tagradh cuish do
pheacaidh gu dian; ag consachadh rish an dream
leish am b' ail do tharraing uaidh-e; ag taisbhin-
eadh 't ain-iochd ann aghaidh do luchd-achmhua-
fain, agus ag gabhail leith-sgeil obbair an dorch-
adaish; nach b' urras do Dhia t' fhuadachadh
leish, agus do churr ann an lathair a Mhorachd
uabhafaich; ann am faiceadh tu deich mile do
mhiltibh aingel glor-mhor ag feitheamh air ca-
thair a bhreitheamhnaish; agus am breitheamh
ag toirt gairm dhut, do chuish a thagradh, a-
gus a cheisht sho a fhreagradh, " Ciod e anoish
" ata ag-atfa r'a radh ann aghaidh do chruthai-

“ fhir; ann aghaidh fhirinn; ann aghaidh a luchd-
 “ muinteara; agus ann aghaidh a naoimh-reachd?
 “ Tagair anois do chuisth mar is fearr is ur-
 “ ra thu. Cia mar a ghabhas tu leith-fgeul do
 “ pheacaidh? freagair air son do shaoghaltachd
 “ an-barraich; do bheatha fheolmhoir; t aimshir
 “ agus gach trocair a mhio-bhuillich thu.” Och,
 nach leaghadh do chroidhe cruaidh; nach ishlì-
 cheadh do shealla borb; nach uainicheadh do
 ghnuisth le h uamhann; nach iompoicheadh do
 bhriathara maslach gu tofd, no gu sgreadda gai-
 rishneach; nan cuirreadh Dia mar shin thu ann
 lathair cathair a bhreitheamhnaisth, agus nan tag-
 ragh e reut a chuisth fein, a chuisth shin a dhid
 thusa coimh-mhio-runach air tallamh? mar bu
 reidh do Dhia a radh re t anam ciontach,
 “ Imthich, na bith tuille anns an fheoil shin
 “ gu la na h aisth-eirigh,” am feadadh tu curr
 ann aghaidh sho? sgoilidh focall a chumhachd
 coimh-cheangal t anama agus do chuirp, agus
 ann shin bithidh gach cumhachd chorpor’a ’ta ag-
 at gun eifeachd, agus gach ball gun mhothacha. Nan
 abradh Dia reut, “ Na bith beo ni ’s faidde; no
 “ triall chum ifrionn;” Am feadadh tu gun gheill
 a thoirt d’a?

Ach cho do rinn Dia sho; ach chaomhuinn e

beo thu gu foidhidneach; chum e fuas thu gu trocairreach; fhuair thu uaidh' an annail leish an d' thug thu an-chaint dh'a; gach tiolac a thug thu mar iobhairt do 'n fheoil; gach tiolac leish an do shafaidh thu do shlugan ciocrach; agus gach uair do 'n aimshir shin a mhio-bhuillich thu air diamhanas, misg agus an-faoghaltachd: agus nach bheill an fhoidhid agus an trocair sho gu leir, ag dearbhadh dhut nach taitneach le Dia do leir-sgrìofs? am fead lochrann lassadh gun ola? an sheafs do thighe gun an tallamh 'g an giulan? cho mho na shin a sheaffas tusa aon uair ann am fearrann nam beo gun chomhna Dhe. Ciod uim-e chum e comh-fhadha beo thu, ach chum as gu smuainticheadh tu air ammaideachd do shlighe, agus gu 'n iompoicheadh tu chum bith beo gu sonna shioruidh? An cuirr neach air bith arm gu deonach ann an laimh a namhaid a churr cath air fein? an cum duine glic follas re fear-muirt a chosgras a chlann; no re fear-tuarusdail chum as gu bu lear dh'a aimshir a mhio-bhuilleachadh le sugra no le diamhanas? is ni cinteach gu do ghiulan Dia leatfa comh-fhadha, chum as gu pilleadh tu agus gu bitheadh tu beo.

5. Of-barr ta paisn Mhic De ag dearbhadh,

nach taitneach le Dia bas dhaoine' aingidh. An faoragh e o bhas iad le luach comh-daor? An cuirreagh e iongantas comh-mhor air aingle, agus air daoine, le aontacha ro ghraf-mhor? an tigeadh Dia ann riochd sheirmhishich a gabhail comhnuidh ann am feoil, agus an gabhagh e Dao-nachd ann aon phearsa leish an diadhachd? Am fuillingeadh Crioft uirrid dolaisih ann a bheathaidh, agus an rachagh e fa bhas mallaichte, air son luchd peacaidh; nam bu taitniche leish am bas na am beatha? nam faiceadh shibh e gu durachdach ag teagaisg shighe na beathaidh, agus ag leigheas creachda luchd ea-slaime, Marc. 3. 23. Nam faiceadh shibh e an-fhadd ann an trosga, Mat. 4. Nam faiceadh shibh e fadd oiche re h urnaidh, Luc. 6. 12. Nam faiceadh shibh e fa dhruhd fallaish fholla, le spairn urnaidh, Luc. 22. 24. Agus nam faiceadh shibh fhuill neimh-chiontach ag smuidrich air a chroich, agus e ag dortaghl amach anama mar iobhairt air son ar peacaidh. Nam faiceadh shibh sho uille, an faoil-eadh shibh gu bu taitneach le Crioft bas shioruidh dhaoine' aingidh?

Na smuaintichibh mor-luach a bhaish a lughdachadh, le radh, gu do bhaisaich e air son dhaoine toght' amhain. Oir is e do pheacas' agus peaca

an t faoghail gu leir an t uallach a bhà air ar fear-faoraidh; agus thug e lain-diola ant' uille, leis' an iobhairt a thug e do cheartas De air an son; agus thairgeadh tairbhe na h iobhairt sho do gach duine fa leath do 'n, t sluagh ach is fìor, nach b' i run Chrìost riamh maitheamhnas agus tearmann a dheonachadh do 'n dream nach pill le creiddeamh agus le h aithreachas. Nam faiceadh agus nan cluinneadh shìbh e, ag caoidh agus ag osnaich air son staidh an t sluagh eaf-umhail gun aithreachas, Luc. 19. 41. 42. No ag gearran air an eaf-urram, Mat. 23. 37. " A Jerusaleim, a Jerusaleim, cia tric a b' ail leam do " chlann a chruinneachadh, mar a chruinnicheas " cearc a h alach fa a sgiathaibh, agus cho b' " ail leibh sho?" No nam faiceadh agus nan cluinneadh shìbh e air crann na croiche, ag eidear-ghuidheadh air son a luchd dian-ruagaidh, " A- " thair thoir maitheamhnas doibh, oir nì bheil " fìofs ac-a cìod e ata iad ag deanamh." Nan cluinneadh shìbh sho, an cuirreadh shìbh ann umhail d'a gu roibh tlachd aig-e ann am bas dhaoìn' aingidh; sheadh ann am bas na h aittim shìbh fein a chaidh am mugha le mi-chreiddeamh toileil?
" An uair a ghradhaich Dia an faoghal comh-
" mhor, as gu d' thug e aoìn-ghin Mhic fèir,

“ chum as cia b' e neach a chreiddeagh ann,
 “ nach rachagh e am mugha, ach gu faidheagh
 “ e beatha shioruidh: ” shaoilinn gu do dhearbha
 e air an doidh sho, ann aghaidh mio-ruin dhaoiñ
 agus dhiabhla, nach bheill tlachd air bith aig' ann
 am bas dhaoiñ aingidh, ach gur roighniche leish
 gu pillleagh iad agus gu bitheagh iad beo gu fona
 na shioruidh.

6. Fa dheoidh, mur creidd shibh sho uille, agus
 mur toillich e shibh, creiddibh focall Chrìost fein;
 oir is aithne dh'a a run fein, ni a 's fearr na is
 aithne dhuinn i. No air a chuidd a 's lugha creid-
 dibh a mhionna: ach treoraichidh sho mi chum
 a cheathraimh teagishg.

TEAGASG IV.

Dhaighnich an Tighearna dhuinn le a Mhion-
 na, nach bheil tlachd air bith aig-e ann am bas
 dhaoiñ aingidh, ach gur roighniche leish gu pil-
 leagh iad agus gu bitheagh iad beo; chum as
 nach bitheagh abhar ag duine do 'n t sluagh an
 fhirinn sho a churr an teagamh.

Ma chuirreas shibh focall an Tighearna ann
 teagamh gu h an-dana, ta duil ag-am nach cuirr
 shibh cunnuil an-dan' air a mhionna. Mar a

mhionnaich Crìost gu follasach, nach fead an dream nach bheill aith-ghinte agus iompoichte doll chum rioghachd neamha gu brath. Mat. 18. 3. Join. 3. 3. Mar an ceadna, mhionnaich Dia nach taitneach leish bas luchd-aingidheachd, ach an iompocha agus am beatha: agus ars' an t Apstol, Eebh. 6. 13—18. “ Do bhrìdh nach fead Dia “ mionnachadh air neach a 's mo na e-fein, “ mhionnaich e air fein, &c. Mionnaichidh daoine gu dimhin, air neach a 's mo na iad fein, agus is e am mionna-daighneachaidh crìoch gach conspoid. Air bith do Dhia deonach, neamh-ch'aoclaidheachd a chomhairl' a thaibhbineadh do oighribh a gheallaidh, dhaighnich e le mionn' i. Chum as trid da ni neamh-ch'aocladhach ann nach fead Dia breag a dheanamh, gu bith comh-fhurtachd laidir ag-ainn, ag teicheagh a ghreammachadh ris an dochas a 'ta roimh-inn, agus a 'ta ag-ainn mar acair ghreammail chin-teach anama.” Ma 'ta duin' air bith do 'n t sluagh nach urrr' a reiteachadh sho re teagasg reamh-ordochaidh, no fìor-dhamnaidh dhaoin' aingidh, is i sho coirre ain-eolais fein; ni bheill abhar air bith aig-e an fhirinn sho a sheanadh, no a churr ann teagamh: oir dhaighnicheagh i le mionna Dhe, agus air an abhar shin cho 'n fheach

dar a lubagh a choimh-shineadh te barr'aillibh mearrachdach, ach barr'aile neimh-chinteach a lubadh d'a h ionfuidh, agus is eigin a chreidsinn gu bheill firinne araid ag comh-fhreagradh dh'i, giodh nach urra ar n anama crìochnaicht'-ne an coimh-reit' a thuighinn ach gu gann.

F E I M

Guidhim or-t, ma 's peacach neimh-iompoich-te thu, co'-thromaich feadh tammail bheig na teagasga shin a chualadh tu, agus sinuaintich co leish an taitneach do pheaca, agus do dh'orainn? is cinteach nach taitneach le Dia iad: oir mhionnaich e mar is beo e nach bheill tlachd air bith aig' ant-a. Agus is dimhin leam nach b' i do run Dia a thoilleachadh le peaca. An abbair thu gu h an-dana, gu d' ol gu do mhionnaich, gu do dhearmaid thu dleasanas naomha, agus gu do mhuch thu comhairl' an spioraid a thoilleachadh Dhe? Mar gu tugadh tu an-chaint do 'n riogh, eas-umhlachd d'a reachd agus ionfuidh mhilteach air fein; agus gu 'n abradh tu, rinn mi sho uille d'a thoilleachadh.

Co eille leish an taitneach do pheaca agus do bhas? cho taitneach le dream air bith air am bheill dreach na diadhachd, oir is eigin gur ionnann

intinn dhoibh'-sin agus do Dhia fein. 'Ta fios ag Dia, gur mio-thlachd le d' luchd teagaisg dileas, amharc or-t ag toirt geill do d' namhad milteach, gu h e-ceilidh ag cur do shonnaish shioruidh ann cuntart, agus 'g-at thilgeadh fein ann laffair ifrionn. Is abhar dubh-broin leo bith ag amharc air an dorainn a rinneagh air t anam, le h ain-eolas, cruaf-croidhe, an-toilleileachd, leisg agus neamh-churam mu thrial trid an t faoghail sho air slighe na beathaidh agus na fhith; is aithne dhoibh, gur comhara baish, agus feirg Dhe iad shin; is aithne dhoibh o fhocall De ciod e is crìoch chosmhail doibh: agus air an abhar shin, cho taitniche leo iad, na le leigh tiom-chroidheach neasgaide plaigh fhaicshinn air daoine tinn a 'ta fa a laimh. Is truagh bith ag leirfinn ar dorainn shioruidh roimh-laimh, agus gun sheol' ag-ainn a gabhail roimp-e! Bith ag faicshinn cia dluth shibh air ifrionn, agus gun sheol' ag-ain a thoirt oir-ibh shin a chreidshinn, agus a thoirt fa dearr! bith ag leirfinn gu b' urrus dibh tearnadh, gu cinteach, nam b' aithne dhuinn ach ar deanamh toilleach, a ghnathachadh nam meadhona! cia dluth shibh do shonnas bioth-bhuan, nam pilleadh shibh, gu curamach, faothaireach, agus le uille dhi'cheall ar beathaidh! ach cho phill shibh.

Giodh do chuirreamaid ar n anama ann geall, cho 'n urra shinn impidh a churr oir-ibh sho a dheanamh. 'Ta shinn ag dealbh gach oich agus la, ciod e a theagaisfheas shinn dibh a churr impidh oir-ibh, ach chaill shinn ar faothair. 'Ta shinn ag dearbhadh dhibh o fhocall De, nach teaf-fairgir shibh mur pill shibh; ach is eigin duinn cuid mhór ag-aibh fhag'ail neimh-iompoichte mar a fhuair shinn shibh. 'Ta duil ag-ainn gu creidd shibh focall De, giodh nach creidd shibh shinne, agus gu toir shibh fa dearr e, ann uair a chí shibh sgriobht' e; ach is diamhain ar duil, agus is diamhain ar faothair mu atharacha flainteil ar n anama. Agus an faoil shibh gur taitneach leinne sho? is tric bu mhaith leinn cruas ar croidh' a ghearran re Dia, ann an urnaidh dhiamhair le dubhachas anama, ag radh, " Och " a Thighearna, labhair shinn reu ann a t ainm, " ach is beag a thug iad fa dearr shinn; dh'in- " nish shinn doibh na dh'iarr thu oir-'n mu chun- " tart an staid neimh-iompoichte, ach cho do " chreidd iad shinn; dh'innish shinn doibh gu do " mhionnaich thu nach bheill shith do 'n duin' " aingidh; ach is gann a chreidmheas an dream " a 's meassa dhiu gu bheill iad aingidh; thaishbin " shinn doibh t fhocall, ann an dubhairt thu, ma

“ chaitheas iad am beatha do reir na feola gu
“ bafaich iad; Romh, 8. 13. ach is caint doibh
“ gu creidd iad thu, giodh nach creidd; agus gu ’n
“ earb iad aif-at, ann uair nach creidd iad smidd
“ do t fhocall, ann duil gu bheill do bhagra
“ breagach; agus deirr iad gur dochas diadhaidh
“ sho; agus giodh do nochdas shinn doibh an t
“ ait ann an dubhairt thu, gu bafaich uille dho-
“ chas an duin’ aingidh, an uair a bhafaicheas e-
“ fein; gidheadh cho ’n urra shinn an iompochadh
“ o an dochas mealtach; Sheanr. 11. 7. Dh’in.
“ nish shinn doibh, cia screattaidh mio-tharbhach
“ am peaca, ach is ionmhuinn leo e; agus uim-e
“ shinn cho treig iad e. Thoir misg shinn doibh
“ gun an sonnas shioruidh a churr gu dana ann
“ geall solaish dhiom-buain pheacaich, d’ an crìoch
“ do’rainn bhìoth-bhuan; agus shean, agus choish-
“ rig iad iad fein, agus cho d’ thug iad fa
“ dearr ar toirmeasg; ach ni iad mar a ni
“ am mor-shluagh peacach: do bhrìdh gu bheill
“ Dia trocaireach, cho chreidd iad a bhagra, ach
“ cuirridh iad an anam’ ann cuntart, cìod e air
“ bith a tharlas. dh’innish shinn doibh gu bheill
“ Dia deonach a ghabhail reu ma philleas iad;
“ agus cho d’ thug sho orr-a ach dail a churr ann
“ aithreachas, agus peacachadh le tuille dana-

“ dais. Is caint do chuid diu gu bheill aith-
“ reachas ann an run an anama, ach 'ta iad do
“ ghnath air aon doidh; arsa cuid eille dhiu,
“ ghabh shinne aithreachas cheanna, gidheadh 'ta
“ iad neimh-iompoicht' o am peacaibh. Ghuidh
“ agus ghrios shinn orr-a pilleadh, agus thairg
“ shinn cuiddeachadh leo, ach cho b' urra shinn
“ impidh a churr orr-a; ach an dream a bha
“ mishgeach 'ta iad mishgeach; an dream a bha
“ ailgheasach feol-mhor, 'ta iad ailgheasach feol-
“ mhor; an dream a bha an-faoghalta, 'ta iad an-
“ faoghalta; agus an dream a bha ain-eolach, borb,
“ agus fein-speisheil, 'ta iad mar shin, gun a-
“ tharacha. Is tearc iad a chi agus a dh'aid-
“ mhicheas am peaca; agus is teirce iad a threi-
“ geas e, ach is abhar misnich leo, gu bheill
“ na h uille dhaoine peacach; mar nach bitheagh
“ peacach iompoichte agus peacach neimh-iom-
“ poichte eidir-dheallaichte. Cho tig cuid diu
“ am fogasg dhuinn, giodh do bhitheas shinn toil-
“ leach an teagasg, ach faoilidh iad gu bheill iad
“ fein lan-fhoghlomta cheanna, gun fheim air
“ tuille. Eisdidh cuid eille r'inn, ach ni iad
“ an an-toill fein. 'Ta cuid mhor dhiu mar
“ dhaoine marbh gun mhothacha; cho 'n urra
“ shinn a thoirt air teagasg an t sonnaish shior-

“ uidh gu druith smidd dh’e air an anama, no gu
 “ faicir a dhreách air an giulan. Mur geill shinti
 “ doibh, mur freagair shinn an ain-iartas, mur
 “ baisth shinn clann dhaoín’ aingidh ro dho-lubaidh,
 “ mur toir shinn dhoibh suipper an Tighearna,
 “ agus mur dean shinn gach aon ní a ’s ail
 “ leo, sheadh ann aghaidh focaill De, bheir iad
 “ fuath agus an-chaint dhuinn; ach ma ghuidh-
 “ eas shinn orr-a am peaca aidmheachadh, agus a
 “ threighshinn, agus an anama a theasfairginn; cho
 “ dean iad shin. Dh’innis shinn doibh, ma
 “ philleas iad, nach diult shinn baisthte d’an clainn,
 “ no suipper an Tighearna dhoibh fein; ach cho
 “ ’n eisdh iad r’inn: b’ ail leo gu tugamaid
 “ eas-umhlachd do Dhia, agus gu leir-sgriosfa-
 “ maid ar ’n anama fein air an iartas-’san,
 “ gidheadh cho pill agus cho teasfairg iad an a-
 “ nama fein air iartas De. Is glíce iad ’n an
 “ fuilibh fein na an luchd teagaisg uille; ’ta iad
 “ air mirre le buirb, agus ro earbsach as an slighe
 “ fein; giodh do chuirreamaid ar n anama ann
 “ geall, cho b’ urra shinn an atharachadh. A
 “ Thighearna, is i sho staid ar treads truagh, a-
 “ gus cho ’n urra shinn a leasachadh; chi shinn
 “ iad ann cuntart tuittim ann ifrionn na dor-
 “ ainn, agus cho ’n urra shinn am bacadh: ’ta

“ fìofs ag-ainn ma philleas iad gu neimh-cheal,
 “ gach, gu teassairgìr iad; ach cho 'n urra fhinn
 “ an impidh fhin a churr orr-a; giodh do ghui-
 “ dheamaid orr-a air ar gluna, pillcadh, cho druith
 “ ar n impidh orr-a, giodh do ghriosamaid sho
 “ orr-a le dearaihbh, chaill fhinn ar faothair: a-
 “ gus am bheil tuille ann ar commas? ”

Is e sho an gearran diamhair, a 's eigin d'ar
 luchd teagaisg a dheanamh le h-òsnaibh mhullad-
 ach, agus an faoil fhìbh gur taitneach leo abhar
 an gearrain? an taitneach leo ar trialls' ann an
 flighe peacaidh chum ifrionn agus dorainn, agus
 gun sheol' air ar baca? bith ag amharc oir-ibh ann
 am meadhon truaigh' gun chommas ac-a thoirt
 mothacha dhibh air ar cuntart? bith ag amharc oir-
 ibh re sugra, agus gun fhìofs ag-aibh am bheil
 uair eidir fhìbh agus ifrionn? bith ag smuaintea-
 chadh cìod e is eigin d'ibh fhullang gu fhìoruidh,
 do bhrìdh nach do phill fhìbh ann an la tairgshe
 nan grafa? agus bith ag smuainteachadh cìod i a
 bheatha fhìoruidh ghlor-mhor a thilg fhìbh uaibh,
 le di-meas toileil? an urra fhìbh a dhealbh nì air
 bith a chuirreas tuille campair air luchd teagaisg
 na sho?

Co anois ata fhìbh ag toileachadh le ar pea-
 ca agus le ar bas? cho taitneach le ar deagh

chairdibh tuigsheach iad. Och, is campar intinn leo bith ag amharc air ar truaigh, is tric a ghuil-leas iad air ar son, an uair nach toir shibh dhoibh ach ro bheagan buidheachais, agus an uair nach bheill mothacha ag-aibh a chaoidheagh ar staidh fein.

Co anoish leish an taitneach ar peaca? co ach tri naimhde mor an Tighearna Dia; na naimhde shin a threig shibh ann ar baisthe, agus rish an do phill shibh anoish, a thoirt lain-gheill doibh.

1. Is dimhin gur taitneach leish an diabhol ar peaca agus ar bas: oir is i sho fir-chrioch uille bhuaireadh, agus fhuirreachrais oir-ibh gach oich agus la. Cho 'n urra shibh a dhealbhaidh nia's taitniche leish an diabhol na shir-ghiulan peacach. Nach aitt leish an uair a chi e shibh ag doll chum tigh mishe, no peacaidh eille? am bheill ceol a's binne leish na bith ag eishdeachd do mhionnachaidh, do mballachaidh, agus t an-chaint? cia taitneach leish bith ag eishdeachd reut, ag toirt an-chaint do t fhear teagaisg, leish an ail do phil-leagh o shlighe peacaidh a threoraicheas chum isfionn, agus do sduireagh air slighe an t soif-geil chum fhlaithieish na gloire? shin solas an diabhoil!

2. Is folas le luchd-aingidheachd do pheaca agus do thruaigh; oir is ionmhuinn leish gach neach a cho's'lafe.

3. Ach gidheadh, 'ta fiosa ag-am nach i do run an diabhol a thoilleachadh, sheadh an uair a thoillicheas tu e: ach is i do run t fheoil fein, an namhad a 's mo agus a 's cuntartaich' a 'ta agat, a thoilleachadh. Is taitneach leish an fheoil a diol do bhia, do dheoch, agus do thruscan, d'a deanamh tlachd-mhor ann cuiddeachd, agus creiddeasach aluinn ann fuilibh an t faoghail. Is taitneach leish an fheoil sugra, ain-mianna, agus diamhanas; sho am poll ann am bathar daoin' aingidh nach iompoich; agus an Dia d'an geill iad; oir is e am bolg an Dia. Phil. 3. 18.

Ach guidhim oir-ibh fannaibh tammall beag agus sinuaintichibh air na nithe sho.

C E I S T I.

An coir dhibh ar feoil a thoilleachadh roimh ar cruthai-fhear? am mio-thoillich sibh an Tighearna, ar luchd teagaisg, ar cairde diadhaidh, agus gach duine, chum ar n ain-mianna bruideil a thoilleachadh? am fiu leibh Dia a riaghlachadh

ar feola? mur riaghlaich e i, na bitheadh duil ag-aibh gu teaffairg e i.

C E I S H T II.

Is taitneach le ar feoil peaca: ach an taitneach le ar coguifh e? nach bheill i ag gearran air ar staidh, agus gu tric ag insheadh dhibh, nach bheill shibh coimh-tearuint' as a shaoileas shibh? agus nach coir dhibh ar n anama agus ar coguifh a thoil-leachadh roimh ar feoil?

C E I S H T III.

Ach nach follair ar feoil a folas fein? is ionmhuinn leifh a chorp am bia, ach an ionmhuinn leifh an dubhan? is ionmhuinn leifh deoch laidir, greim blasta, focair, cluich, agus fugra; is ionmhuinn leifh faibhreachs, deagh alla, agus aird-inbhe shaoghalta; ach an ionmhuinn leifh mallachd Dhe? an ionmhuinn leifh sheaffamh le geilt-chrith an la-thair cathair a bhreitheamhnaifh, gus an toirir breith a thilgeil anns an teinne shioruidh? an ionmhuinn leifh bith air a chloidh leifh na diabhlaidh gu brath? gabhaibh iad sho uille le cheille; oir cho sgarrar ifrionn o pheaca, ach le fir-chreid-

deamh agus iompocha amhain; ma choimheadas shibh ar peaca, is leibh ifrionn gu cinteach. Ma 's folas leibh bas agus ifrionn, cho 'n iongantas giodh do thrialas shibh ann flighe peacaidh: ach mur folas leibh iad, mar is cinteach leam nach cadh, cia taitneach air bith am peaca, an diong e call an t sonnaish shioruidh? am bheill bia, no deoch, no focair; am bheill deagh alla o pheacachaibh, no faibhreas faoghalta ni 's luachmhoire na folas neamhaidh? no an diong iad cloidh an teinne shioruidh? a dhaoine! nach coir do gach neach ag am bheill reafon a chreidsinn gu bheill anam aig-e r'a chall no r'a theassairginn, smuainteachadh air na ceishte sho, mun triall e ni 's faidde?

Sheadh anoish, mhionnaich an Tighearna ann sho, nach folas leis ar bas, ach gur roghainn leis gu pilleadh agus gu bitheadh shibh beo. Gidhcadh, ma thrialas shibh chum baish, mar roghainn air pilleadh; cuimhnichibh nach ann a thoilleachadh Dhe, ach d'ar toilleachadh fein agus an t faoghail, a rinn shibh shin. Ach ma chuirreas shibh am mugha shibh-fein, d'ar toilleachadh fein, agus ma ruidheas shibh chum cloidh shioruidh ag iarraidh solais, agus mur bheill do cheill, do chroidhe, no do ghras ag-aibh, eishdeachd re Dia, no re daoineibh leis an ail ar pilleadh; na bitheadh duil

ag-aibh re tearmann, ach meallaibh duaish ar droch-thoilteanaish, agus gabhaibh aithreachas air modh eille, an uair a bhitheas e ro an-moch.

Mun gabh mi ni 's faidd' air m' aghaidh chum tuille feim a dheanamh do na nithibh shin a chualadh shibh, thugamaid fa dearr an teagaig a 's foighe; agus bheirr shin tuille faith dhuinn.

T E A G A S G V.

'Ta Dia comh-durachdach mu iompocha dhaoin' aingidh, as gu d'aithin agus gu d'carrallaich e gu deinneachdach, " Pillibh, pillibh, ciod uim' a bha-
" faicheas shibh? "

'Ta an teagasg sho ag carrallachadh oir-ibh, feim iom-chuidh a dheanamh do 'n teagasg a chualadh shibh fa dheirre, agus laimhshichir e do reir shin. Am bheill peacach neimh-iompoichte air bith, ag cluintinn briathara durachdach sho an Tighearna Dia? am bheill fearr no beann anns a choimh-thionnal sho anoish, a 'ta ain-eolach air obbair an Spioraid naoimh' a nuadhaicheas agus a naomhaicheas? is coimh-thionnal sonna e, mur bheill cuidh mhor dh'e neimh-iompoichte! cluinibh guth ar cruthai-fhir, agus pillibh ris trid Chrìost, gun dail. An aij leibh colas air toill Dhe!

is i sho a thoill gu pill shibh air ball. An cuirr an Dia beo teachdaireachd chomh-durachdach chum a chreataire; agus nach coir dhoibh geill a thoirt d'i? cluinnibhs' uille a ta beo do 'n fheoil; chuirr an tighearn' a thug dhibh air bith agus ar beatha, teachdaireachd o neamh d' ar n ionfuidh; agus is i sho a theachdaireachd, " Pillibh, pillibh, " ciod uim' a bhafaicheas shibh? " an ti ag am bheill cluafa chum eifhdeachd eifhdeagh e. An deanar di-meafs air guth na morachd shioruidh? ma labhras e le guth na tairnich uabhafaich, ta geilt-chrith oir-ibh. Ach is coir dhibh tuille fuim a ghabhail do ghuth sho a theachdaireachd. Nan insheagh e dhibh gu bafaich shibh am marach, an cuirreadh shibh sho ann neimh-bhridh? ach is is aithne agus earrail an teachdaireachd sho, ann am bheill do bhas no do bheatha shioruidh. Mar gu 'n abragh e rish gach duine fa leath, " sparram or-t, air sgath na h umhlachd " mhionnaicht' a dhligheas tu dhomsa do chru- " thai-fhear agus t fhear-faoraidh, sparram or-t, " cul a churr rish an diabhol, rish an t faoghal, " agus rish an fheoil, agus pilleadh reumfa, chum " as gu bith thu beo gu tearuinte. Aontaichim a " ghuidheagh or-t, ma 'ta gradh ag-at air an Dia a " chruthaich thu, no eagal or-t roimh-e; ma 'ta gradh

“ ag-at air t anam fein, agus air beathaidh, fheadh
 “ beatha fhioruidh, pill agus bith beo; mar a b’ ail leat
 “ tearnagh o dhorainn blioth-bhuain, pill, pill,
 “ ciod uim’ a bhafaicheas tu? ” am bheill croidh’,
 ann an duine, ann an creatuir reasont’, a ’s urra
 an cuirre, an t iartas, agus an earrail dhurachd-
 ach sho a dhiultadh? ma ’ta, nach gabhaidh
 cruaidh e !

Eishdibhs’ uille leish an ionmhuinn shibh-fein
 agus ar sonnas: sho an teachdaireachd a ’s mo solas
 a thainig riamh chum cluafa dhaoine, “ Pillibh,
 “ pillibh, ciod uim’ a bhafaicheas shibh? ” cho do
 ghlassadh fa an-dochas shibh. Sho trocair ann ar
 tairgshe; pillibh agus gheibh shibh i. A dhaoi-
 ne, cia mor an gairdeachas anama leish an coir
 dhibh gabhail rish an teachdaireachd sho! ’Ta
 fios ag-am nach e sho an cead am a chualadh
 shibh i: ach cia mar a thug, no cia mar a bheirr
 shibh anoish fa dearr i? a pheacacha ain-eolach
 neamh-churamach, cluinnibh focall an Tighearna!
 cluinnibhs’ uill’ a dhaoin’ an-faoghalt’ a shafai-
 cheas ar n ain-mianna feol-mhor; shibhs’ a luchd-
 craoish agus mishge, a luchd neamh-ghlain’ agus
 mionna; shibhs’ a luchd cul-chaint, maillaidh, an-
 chaint agus bhreaga; pillibh, pillibh, ciod uim’ a
 bhafaicheas shibh?

Cluinnibhs' uill' a luchd na h aidmheil fhuar-
chrabhaich o 'n leath a muigh, a 'ta ain-eolach
air beathaidh Chrìost, nach do ghabh eolas riamh
air cumhachd a cheasaidh agus aish-eiridh, nach
do mhothaich riamh ar n anama lasta le gradh
dh'a, agus nach do ghabh beatha uaidh-efin, neart
ar n anama; pillibh, pillibh, ciod uim' a bhafaich-
eas shibh?

Cluinnibhs' uille ag am bheill intinne gun
gradh Dhe, gun togra 'n a dhiaidh, agus gun
tlachd ann am muinghin gloire; ach a 'ta ni 's
toighiche gu mor mu shuaimbneas agus mu shoir-
bheacha faoghalta, na mu sholas neamhaidh? shibhs'
uille nach bheill ach leath-chrabhach, agus nach
toir do Dhia ach an umhlachd a sheachnas an
fheoil; agus nach do shean ar fein-speish fheol-
mhor, agus nach do threig gach ni a 'ta ag-aibh
air son Chrìost le lan-run shuighicht' anama, ach
ag am bheill ni faogbalt' eigin co'-luach-mhor
ann ar barr'ail as nach deallaich shibh rish air
son Chrìost fein, giodh d' iarras e oir-ibh e, ach
leish an roighniche doll ann cuntart a dhìom, na
cull a churr rish an ni thoirmishgte shin, pillibh,
pillibh, ciod uim' a bhafaicheas shibh?

Mur cualadh agus mur d' thug shibh roimh-e
sho fa dearr e, cuimhnichibh gu d' insheadh dhibh

anoish o fhocall De, ma philleas shibh, gu bith shibh beo; ach mur pill shibh, gu bafaich shibh gun teagamh.

Ciod anoish a ni shibh a dhaoine? ciod e ata ann ar ruin? am pill no nach pill shibh? na staddaibh ni 's faidd' eidir da bharr'ail: ma 's e an Tigh-earn' ar Dia leannaibh e: ach ma 's i an fheoil ar Dia, thughaibh tuille geill d'i. Ma 's fearr leibh neamh, na tallamh agus folas feol-mhor, thigibh agus iarraibh duthaich a 's fearr, agus taishgibh ar n ionmhas far nach truail meirg no leoghann, agus far nach cladhaich agus nach goidd meirleach, agus mosglaibh anoish le ar n uille neart, dh'iarraidh rioghachd nach gluaishir, Eabh. 12. 28. Buillichibh ar n aimshir ar gnothach a 's airde, agus pillibh fruth ar curaim agus ar faothair chum fruth-chlais eille, anns nach b' abhaist leo rith. Ach ma 's fearr agus ma 's buaine leibh tallamh na neamh; congbhaibh ag-aibh e, deanaibh am feim a 's fearr leibh dh' e agus lean-naibh rish. A dhaoine' an do smuaintich shibh ciod e a ni shibh? mur do smuaintich, bheirr mi earrail no dha eill' oir-ibh, a shealtainn an toir reason oir-ibh focrachadh ar leas ar n anama.

1. Faicibh ciod e an sonnas a dheassaich an Dia trocaireach dhibh: agus cia truagh an

gnothach gu rachagh aon duin' am mugha ann a dhiaigh sho uille. Bha aimshir, ann an roibh cloidheamh lassarra air an t flighe, agus chongbhadh mallachd Reachd Dhe air t aish thu, cia toilleach air bith a bhitheadh tu chum pilleadh re Dia: bha aimshir, ann nach b' urra thu fein agus t uille chairde faoghalta, maitheamhnas do pheacaidh a chaidh sheach a chosnadh dhut, sheadh, giodh do bhitheadh tu 'g a chaoineadh agus 'g a leasachadh gu la do bhaish. Ach thug Criost an ceap-tuifhlidh sho afa an t flighe, le dorta fholla mar ar luach-faoraidh. Bha aimshir, ann an roibh Dia aimh-reidh reut, do bhrìdh nach d' fhuair e diola ann am brishe a reachd: ach anois 'ta e coimh-diolt' ann an sho, agus coimh-reidh reut, as gu d' thug e amach mar lagh, nach cuimhnich e do pheaca dh'ut ni 's mo, ma ghabhas tu re Criost agus re sonnas air cumhnant an t soisgeil, mar ata e 'g an tairgsheadh dh'ut, agus 'g an cuirreagh or-t gu faor, ag dearbhadh dh'ut, gur leat iad ma 's ail leat- Oir, " bha e ann an Criost, " ag reiteachagh an t faoghail ris fein, agus thug " e dhuinne focall na reite shin," 2. Cor. 5. 18. 19. A luchd ceannairc, 'ta iartas ag-ainn an teachdaireachd sho a reic ribh uille, mar o Dhia. " Thigibh oir 'ta na h uille nithe ullamh, Luc.

“ 14. 17.” Am bheill na h uille nithe ullamh, agus am bheill shibhs’ neamh-ullamh? ’Ta Dia ullamh a thoirt oidheachd dhibh, le maitheamhnas gach peacaidh a chuirr shibh ann gnìomh ann a aghaidh, ma thig shibh. Cia fadda, cia toileil, no cia uabhasach air bith a pheacaich shibh, ’ta Dia ullamh d’a thilgeil sho uill’ air cul ma thig shibh. Giodh do theich shibh o Dhia, mar a theich am Mac struidheil o Athair, agus giodh d’ fhann shibh comh-fhadd’ uaidh-e, ’ta e ullamh a rith ann ar comh-dhail, chum ar failteachagh ann an glacaibh a ghraidh, le gairdeachas mu ’r n iompocha, ma philleas shibh. Gheibh an duin’ an-faoghalt’ agus am misg-fhear buaireasach, Dia ullamh a churr failt’ orr-a, ma philleas iad. Nach iompoich sho do chroidhe? A pheacaich, ma ta croidhe feola, agus cho chroidhe cloich’ agat, shaoilinn gu leaghadh sho e. Am fann Aird-riogh neamha re d’ phille, agus am bheill e ullamh a ghabhail reuts’ a thug mio-ghnathachadh’a, agus a dhearmaid comh-fhadd’ e? an gabh etlachd ann a t iompocha, agus gu b’ urrus d’a a cheartas a ghlorachadh ann do leir-sgrìofs? agus nach leagh sho do chroidhe cruaidh, agus nach bheill thu ullamh gu pilleadh? nach bheill uirrid abhair ag-atfa bith ullamh gu teachd,

as ata ag Dia a thoirt cuirre failteach dh'ut?

Ach cho 'n e sho an t iom-lan; rinn Crìost a chuidh fein air a chroich, rinn e an t slighe coimh-reidh dh'ut chum an Athar, as gur urrus dh'ut triall uirr-e, agus is e do bheatha air son Chrìost, ma thig thu. Agus nach bheill thu ullamh anois?

Dheonaicheadh, agus thairgeadh dh'ut maith-eamhnas anns an t foisgeul. Agus an bheill thu ullamh a ghabhail rish?

'Ta luchd teagaisg an t foisgeil ullamh a chuid-deachadh leat, do d' theagasg agus a labhairt briathara shìoth-chainteach an fhuasglaidh re t anam, 'ta iad ullamh a dheanamh urnaigh air do shon, agus a nasgadh do mhaitheamhnais le friothola fuippeir naomh' an tighearna; agus nach bheill thu ullamh anois?

'Ta uille luchd eagail De mu d' thimchioll ullamh a dheanamh gairdeachais mu t iompocha, a ghabhail reut ann an communn nan naomh' agus a thoirt deas-lamh a chomh-chommuinn d'ut', sheadh, giodh do thilgeagh amach o an cuideachd thu: ni bheill do dhanadas ac-a gun mhaitheamhnas a thoirt d'ut, an uiar a chi iad o t aidmheil agus o t iompocha gu d' thug Dia maitheamhnas d'ut: ni bheill do dhanadas ac-a, sheadh do pheac' a chaidh sheach a churr mar chunnail

or-t, do bhrìdh gu bheil cìnt ac-a nach cuir Dia cunnuil or-t air a shon. Cia maslach air bith do ghiulan a chaidh sheach, ma philleas tu gu croidheil agus ma thig thu a's teach, cho diult iad reut; abragh an saoghal na 's ail leo. Agus am bheil iad shin gu leir ullamh a ghabhail reut agus nach bheil thus' anois ullamh a theachd a's teach?

Sheadh, 'ta neamh fein ullamh: gabhaidh an Tighearna reut chum gloir a chuid naomha, giodh bu grainil am bialt thu, ma 's ail leat do ghlannagh; agus gheibh thu ait inbheach ann an lathair cathair a mhorachd: bithidh na h aingle mar chul-choimhead a threorachadh t anamain chum ionnada comhnuidh a ghairdeachais, ma thig thu ach a's teach gu neimh-chealgach. Agus am bheil Dia, am bheil iobhairt Chrìost, am bheil an gealla, agus maitheamhnas ullamh? am bheil luchd teagaisg, am bheil pobul De, am bheil neamh agus aingle ullamh, agus iad shin uille ag feitheamh air t iompocha; agus nach bheil thu fein ullamh? ciod e? nach ail leats' a bha marbh o chian fadda, gabhail re beathaidh? nach ail leats' a bha comh-fhadd as do bheachd, teachd gu d' cheill mar am Mac struidheil? nach ail leats' a 'ta ann centart doll am mugha, gabhail re teaffairinn? Nach bheil thu ullamh a ghreamma-

chadh re Crìost a theasfairgeas tu, an uair ata
thu deas a bhathamh ann doimhne dorainn?
nach ail leat do theasfairginn o isfrionn, an uair
ata thu abbuich re d' thilgeil int-e gun tearmann?
Och a dhuine! am bheill fìofs ag-at cìod e ata
thu ag deanamh? ma bhasaicheas tu neimh-iom-
poichte, theid thu am mugha gun teagamh: a-
gus nì bheill cìnt ag-at am bith thu beo gu ceann
uaire: gidheadh nì bheill thu ullamh gu pilleagh
agus teachd a 's tìgh. Och, a dhuine thruaigh!
nach d' thug thu geill làn-fhadha do 'n diabhol
agus do 'n fheoil? nach bheill do dhiol peacaidh ag-
at? am bheill am peaca co'-mhaith agus co'-thar-
bhach dh'ut as a shaoil thu? am bheill duil ag-at
gu dìong e tuille dh'ut? an roibh coimh-lìon cuir-
re agus coimh-lìon trocair, coimh-lìon buille agus
coimh-lìon eìshhempler ag-at; agus am facadh tu
coimh-lìon duine tairhgt' anns an uaigh, agus
nach bheill thu fìgith do pheacadh, toilleach cul
a churr rìsh, agus teitheagh uaidh-e chum Chrìost?
Cìod e! ann diaidh do d' bharr'ailibh mearachd-
ach bith air an leigeil rìsh d'ut coimh-trìc, ann
diaidh coimh-lìon tagraidh coguìsh, coimh-lìon ruin
agus geallaidh, nach bheill thu ullamh chum pillcagh
agus bith beo? och, nach bheill do chroidh'
agus do shuile fosgailt' a learsainn mor-luach n²

tairghe sho! agus cia solasach an teachdaireachd air an do chuirreadh shinn, sheadh, a thoirt cuirre dh'ut, do bhrìdh gu bheill na h uille nithe ul-lamh?

2. Thoir fa dearr mar an ceadna, gach gairm a bha ag-at chum pilleadh agus bith beo. Cuimhnich cia lion-mhor, cia h ard-ghuthach, cia durachdach, cia uabhasach, sheadh, agus cia solasach mor-bhuineach do ghairm.

Oir is e Dia fein do phrìmh-fhear-cuirridh. is e an rriath a riaghlaicheas neamh agus tallamh a 'ta ag sparragh or-t pilleadh; pilleagh air ball agus gun dail. Bheir e iartas do 'n Ghrein a cuairt a ruith, agus eirigh or-tfa gach maidinn, giodh d' is creatuir co'-ghlor-mhor i, agus nì 's mo gu h an-mor na an tallamh, gidheadh, bheir i geill d' a, agus cho mhio-bhuillich i mionuit d'a h aimshir chumta. Riaghlaichidh Dia na realta sheacharanach uille, agus na speire neamhaidh, agus bheir iad geill d'a. Bheir e iartas do 'n fhainge traothagh agus lionagh, agus do 'n chruthacha gu leir fuirreachd ann a riaghail fein, agus geillidh iad uille. Bheir na h aingle neamhaidh umhlachd d'a thoill, an uair a chuirreas e iad a fhriotholadh do chnuimhibh diblidh talmhaidh mar shinne, Eabh. 11. 14. Gidheadh, ma

dh'iarras e air peacach ach pilleadh cho toir e geill d'a : faoilidh e gur glìce e-fein na Dia, tagraidh e cuish peacaidh agus cho gheill e. Ma labhras an triath uillea-chumhachdach ach am focall, geillidh neamh agus a luchd-aiteachaidh uille dh'a: ach ma ghairmeas e geocach o thigh na misghe, cho gheill e; no ma bheir e gairm do pheacach an-faoghalta feol-mhor, fhein-speisfh feol-mhor a sheanadh agus a inharbhadh, agus intinn a shocrachagh air oidhreachd a 's fearr, cho gheill e.

Nam b' aithne dh'ut Dia, agus nam b' ionmhuinn leat e, thuigheadh tu a ghuth, agus ghlaodhadh tu, ag radh, " Is i sho gairm m' a-
 " thar, agus an ceaddaich mo chroidhe dhomh
 " gun a freagradh? " is aithne do thread Chrìost a ghuth, eisdidh iad ris, leannaidh iad e, agus faodaichidh she iad air ionaltra na beathaidh shioruidh, Join. 10. 4. Nam bitheadh beodhalachd spioradail, agus mothacha ag-at, nach abradh tu anois, " is i sho gairm uabhasach mo Thighearna, co nach freagragh i? " oir ars' am Faidh, Amos. 3. 8. " Bheic an leomhann, co air nach
 " bith eagal? " cho duine Dia, as gu deanadh tu maille, no as gu deanadh tu fugra ris. Cuimhnich na labhair e re pol ann an am iompochaidh,

“ is cruaidh or-tsa breabbagh ann aghaidh nan
 “ dealga, gníomh. 9. 5.” An dean thu tuille di-
 meish air guth an Tighearna? an cuirr thu ann
 aghaidh a Spioraid? an druidh thu do chluas’
 an uair a chluinn thu a ghairm? co is mo a
 chreannas air sho? am bheill fíofs ag-at co d’am
 bheill thu ag toirt eas-umhlachd, co rísh ata do
 chonspoid, agus ciod e ata thu ag deanamh? bu
 ghlice, agus b’ uísa gu mor dh’ut, conspoid a
 churr air an sgitheach dheilgneach, agus a bhreab-
 badh cois-rúishte, no a phronnadh lámh-rúishte,
 no do cheann a sparragh ann turlach lassara. Na
 meallar shibh, cho ghabh Dia re maga, Gal. 6.
 7. Cia air bith eill’ a ghabhas re maga, cho ghabh
 Dia rísh: b’ fhearr dh’ut sugra re teinne ann am
 bratt do thighe, na re teinne feirge loishte do
 Thriath. “ Oir is teinne mílteach ar Dia, Eabh.
 “ 12. 29.” O! nach neimh-iom-chuidh an sáeise
 comhraic do Dhia thu! “ oir is baoghalach an ní
 “ tuitim ann an lámhaibh an De bheo Eabh.
 “ 10. 31.” Air an abhar shin, is uabháfach an
 gnothach conspoid a churr air Dia, no cathachadh
 rísh! mar is ionmhúinn leibh ar n anama, thug-
 aibh fa dearr ciod a ní shibh. Ciod e ata ag-aibh
 re a radh ma thóisicheas e re ar tagragh ann
 am feirg? ciod a ní shibh, ma leagas e ach a lámh oir-

ibh? An cathaich shibh ann aghaidh a bhreitheamh-naisth ann shin, mar a chuirreas shibh a-nois ann aghaidh a ghraisth? ars' an Tighearna Dia, Isa. 27. 4. "Ni bheill ain-fhearg ann-amfa!" ni bheill thachd ag-ams' ann an leir-sgrìofs: cuirrim ann gnìomh e, mar gu b' eadh, le m' an-toill: gidheadh, "co
 " a chuirreadh na dreassa agus an sgitheach a'm'
 " aghaidhs' ann cath? rachainn air am feadh, loisth-
 " ginn le a cheil' iad." Cho chomhrac eidir da sheishe, comhrac teinne re crin-dreassaibh.

Mar sho chi shibh co ata 'g ar gairm, agus aomadh shin shibh chum eishdeachd agus pilleagh air iartas: thugaibh fa dearr mar an ceadna, ciod i an doigh, agus cia tric, agus cia durachdach ata e 'g ar gairm.

1. Ta gach duilleog do leabhar beannuichte Dhe, mar gu b' eadh, ag glaothaich reut gu h'ard-ghuthach, "pill agus bith beo: pill no basaidh tu." Am fead thu sho a leaghadh, no a chuintinn, gun a thoirt fa dearr gu bheill Dia ag toirt gairm pillidh dh'ut?

2. Is e sho iartas gach shearmoin a' chluinn thu: oir ciod eill' is crìoch do gach teagasg diadhaidh, ach bith ag toirt cuirridh dh'ut, ag ear-rallachadh, agus ag curr impidh or-t gu pilleadh.

3. Is i sho comhairl' an spioraid a chuirreas an

innidh shin or-t a rish, agus a rish, gu h uaig-neach ag sparragh or-t pilleadh.

4. Is cosmhuil gur e sho iartas do choguisht fein air uaire. Nach do leigeadh risa d'ut air uaire, gu bheill fonn t anama agus gnìomhara do bheathaidh mi-cheart? nach innis do choguisht gur eigin dut bith mar nuadh-dhuin', agus nuadh-run altram ann a t intinn; agus nach tric a ghlaodh i reut pilleadh?

5. Is e sho iartas eshempleir luach-mhoir nan deagh-dhaoine. An uair a chi thu an giulan neamhaidh, an uair a chi thu iad ag teitheagh o 'n pheaca shin ann am bheill do thlachd-'fa, nach glaoth sho reut pilleadh?

6. Is e sho iartas uill' oibre De. Oir is iad shin mar an ceadna, leabhar Dhe, a theagaisgheas sho dh'ut, le am morachd, an gliocas, agus am maithreas, agus a ghlaodhas reut an cruthai-fhear agus iad fein a thoirt fa dearr le moir-iongantas Sal. 19. 1. " Foilshichidh na neamha glòir Dhe agus taisbainidh na speire obbair a lamha. " Glaodhaidh a ghrian reut pilleadh, gach uair a dhealras i or-t, mar gu 'n abragh i, " Ciod uim' " a shoilshicheas mish' an faoghal, ach a leigeil " glòir a chruthai-fhir rish do 'n t sluagh, agus a " thoirt follas iuil doibh a dheanamh obbair-'sin:

“ agus am faic mi thus’ ag deanamh obbair pea-
 “ caidh gach la, agus ag caitheadh do bheathaidh
 “ ann an trom-choddal an neamh-churaim? mos-
 “ gail thus’ a choid’leas, agus eirigh o mharbhaibh,
 “ agus bheirr Criost follas d’ut. Ephes. 5. 14.
 “ Is mithich dhuinn anoish mosglagh o choddal:
 “ chaitheagh an oiche, agus dhruidd an la r’inn:
 “ uim-e-shin tilgeamaid dh’inn oibre an dorch-
 “ daish, agus cuirreamaid um-ainn eideagh an t
 “ follais. Shiubhlamaid gu h ionraic mar anns
 “ an la, agus na shiubhlamaid ann an craos, no
 “ ann am misfhg, no ann an sheomraibh re macnus,
 “ no ann an ceannairc, no ann an tnuth; ach
 “ cuirribh oir-ibh an Tighearn’ Josa Criost, agus
 “ na deanaibh teagar do ’n fheoil, a shafachagh
 “ a h ain-mianna. Romh. 13. 11——14.”
 Is e an teagasg sho meadhon iompochaidh Au-
 gustin.

7. Is e sho iartas gach trocair a shealbhaicheas
 tu. Nan cluinneagh agus nan tuigeadh tu iad,
 glaodhaidh iad uille reut pilleadh: ciod uim’ a
 ghiulaineas an tallamh thu, ach chum as gu ’n
 iarradh tu an Tighearna, agus gu tugadh tu geill
 d’a? ciod uim’ a thilgeas an tallamh do lon mar
 thorra, ach chum as gu deanadh tu riar an
 Triath? ciod uim’ a bheirr an t aile annail d’ut,

ach chum as gu cliudhaicheadh tu do chruthaifhear? ciod uim' a riarach na creatuire thu le an faothair, agus leo fein; ach chum as gu riarachheadh tus' an Tighearna leo-'san agus leat fein? ciod uim' a bheir e dh'ut uin agus flainte, neart agus reafon, ach a dheanamh a riar? ciod uim' ata ag-at bia, deoch agus eadach ach chum geill a thoirt do d' Dhia? am bheill ni air bith ag-at nach d' fhuair thu? ma fhuair thu iad, nach reafonta dh'ut a sinuainteachadh, co uaidh' agus ciod uim' a fhuair thu iad, agus ciod e am feim is coir dh'ut a dheanamh dhiu. An do ghlaodh thu riamh air cuiddeacha o Dhia ann a t eigin? agus nach do thuig thu ann shin gu b' e do ghnothach pilleagh agus geill a thoirt do t fhearcuiddeachaidh, nan faoragh e thu! rinn Dia a chuidd fein, choigil e tammall beag eille thu, agus dhearbhadh e thu o bhliadhan gu bliadhan; gidheadh, nach pill thu? is aithne dhut coimh-meafs a chrainn fhige mhu-tharbhaich, Luc. 13. 6.—9. Ars' an Tighearna, "Garr anuas e, ciod air son a chuirreas e dragh air an fhearrann?" chuirreagh impidh air, a dhearbhadh fadd bliadhan eille, agus ann shin mur bitheagh e tarbhach a ghearradh. Rinn Criost fein feim iom-chuidd do 'n choimh-meafs sho, a rish agus a rish, anns an

3. agus anns an 6 rann. “ Mur gabh shibh aith-
 “ reachas, theid shibh uill’ am mugha mar an
 “ ceadna.” Cia h iommad bliadhan a bha duil
 ag Dia re torra graidh agus naomhachd ua-tfa,
 ach an d’ fhuair e sho? gidheadh choigil e beo
 thu. Nach tric, le t ain-eolas, do neamh-churam
 agus t eas-umhlachd, a bhrofdùich thu an Dia co’-
 thromach a radh, “ gearr anuas e, ciod uim’ a
 “ chuirreas e dragh air an tallamh?” gidheadh,
 chuirr trocair impidh air ceartas, agus chum foidh-
 id am buille milteach uai-t gus anois; nam
 bitheagh tuigshe duin’ ag-at, chluinneadh tu sho
 uill’ ag glaothaich reut pilleadh. “ Agus am
 “ meas thu a dhuine, gu teid thu as o bhrei-
 “ theamhnas De? no an dean thu di-meas air
 “ faibhreas a mhaitheish, fhoidhid agus fhadd-
 “ fhullangaish, gun fhios ag-at gu treoraich mai-
 “ theas De thu chum aithreachaish? ach a reir
 “ do chruaish fein, agus do chroidhe gun aith-
 “ reachas, taisgaidh tu dhut fein fearg chum la
 “ na feirge, agus foillsheachaidh ceairt-bhreitheamh-
 “ naish De: a bheir do gach duine do reir a
 “ ghnìomhara. Romh. 2. 3.—6.

8. Os-barr, is e iartas gach amhghair gu pil-
 leadh tu gun dail. Glaothaidh tinneas agus cloidh
 reut pilleadh: ’ta bochdainn, call chairde gaoil, a-

agus am beangan a 's caoile do 'n t flait smachdachaidh, ag glaothaich reut pilleadh; gidheadh an toir thu cluas bhodhar do 'n ghairm? thainig iad sho dluth dhut, lott iad thu, agus tharraing iad ofna ghearranach uai-t; gidheadh, an toir iad or-t pilleadh?

9. 'Ta do bhith, agus cruitheachd do natuir, ag iarraidh or-t pilleadh. Ciod air son ata reason ag-at, ach chum thu fein a riaghlachadh, agus geill a thoirt do d' Thriath, eolas a ghabhail air a thoill, agus gluafachd d'a reir? ciod air son ata croidh' eagalach, miannach, gradhach ag-at; ach chum as gu bitheagh eagal an Tighearn' or-t, gu gradhaicheagh, agus gu miannaicheadh tu e os ceann gach ni agus neach?

10. Sheadh, 'ta do mhoid agus do ghealla fein do 'n Tighearn', ag glaothaich reut pilleadh ris agus geill a thoirt d'a. Naishg thu thu fein ris le coimh-cheangal baistidh, threig thu an diabhol, fant an-faoghalt' agus t ain-mianna feol-mhor: agus dhaingnich thu do choimh-cheangal le h aid' mheil an t soisgeil chriostaidh, dh' ath-nuadhaich thu air bord suippeir an Tighearn' e, agus ann aimshir do thinnish iarganaich: agus an geall, agus am mionnaich thu an ni nach coimh-gheall

thu gu brath; an geall thu pilleadh re Dia agus nach pill thu?

Anoish coimh-shin iad shin uille r'a cheile, agus faic an crìoch. 'Ta an scription naomha, agus luchd teagaisg foisgeil Chrìost, agus 'ta an Spiorad naomh' ag glaothaich reut pilleadh: 'ta do choguis fein, 'ta esemplar agus impidh nan deagh-dhaoin' ag glaothaich reut pilleadh: 'ta an saoghal gu h iom-lan, agus gach creatuir a 'ta ag-at anns an amharc, ag glaothaich reut pilleadh: 'ta foidhid fhadd-fhullungach Dhe, ag glaothaich pill: 'ta gach trocair a fhuair thu, ag glaothaich pill: 'ta flat-smachdachaidh Dhe, ag glaothaich pill: 'ta do reafon, agus cruithachd do natuir ag iarraidh or-t pilleadh: agus mar an ceadna, 'ta gach gealla agus mionn' a thug thu do Dhia, gu h aoin-sgeulach ag glaothaich reut pill: gidheadh, an i do run fein pilleadh?

3. Of-barr, a pheacaich chruadh-chroidhich thruaidh! an do smuaintich thu riamh cìod i do dhaimh ris an Dia a 'ta fadd na h uine sho ag glaothaich reut pill? is leis fein thu, dlighidh tu dh'a do bhith agus gach nì a 'ta ag-at; agus nach fead e a choir fein iarraidh or-t? is tu a dhaor-og-laoch, agus aig-efin amhain ata coir air do gheill. 'Ta thu fa raidh a throcair, 'ta do

bheatha ann a laimh: agus cho 'n ail leish do theassairginn air cumhnant air bith eille, ach cumhnant a shoifgeil: is lion-mhor do naimhde mio-runach spioradail leish am b' aitt gu treigeadh Dia thu: gu leigeagh e eidir iad fein agus thufa, agus gu fagagh e thu fa raidh an an-toill: chum as gu leir-sgrìossagh iad thu gu gradd. Agus cho 'n fheadar do theassairginn uath-a, mur pill thu re Dia. Thuitt thu cheanna fa fheirg-'fin le do pheaca: agus cho 'n aithne dhut cia fhadd a ghiulaineas fhoidhid leat. Co ag ata fios nach i sho do bhliadhan, agus nach e sho do la deirreannach air tallamh? 'ta cloidheamh Dhe re do chroidh' am feadh ata fhocall ann do chluaish; agus mur pill thu, is duine marbh thu. Nam bitheadh do shuile comh-fhosgailte as gu bu lear dhut cia an t ait air am bheill thu ag sheafsamh, iodhon air bruaich ifrionn, agus nam bu lear dhut cia lion mile peacach ata ann shin, nach do phill ann an la tairgshe nan grasa; nach bu mhithich leat amharc mu d' thimchioll?

Sheadh, a dhaoine, gabhaibh ar n anama fein anns an amharc anoish, agus innisibh dhomh an taitneach leibh tairgsh' an Tighearna? Chluinn shibh a run; cho taitneach leish ar bas: 'ta e ag glaothaich ribh, "pillibh, pillibh." Is uabhasach

an nì mur gluaish, sheadh mur gliddich sho shibh; agus is uabhafaiche gu mor, ma nì e shibh nì 's neamh-churamaich ann am boilsgin ar truaighe, gu cluinn shibh mor-thruacantachd ar De. Inni-shidh oibreacha an leighish duinn ann cail-eigin, an ionn duinn duil a bhith ag-ainn re ar flainte. O, nach b' aitt an sgeula leish an dream a 'ta ann ifrionn anoish, nam bitheagh an teachdaireachd sho ac-a o Dhia! nach b' aitt leo gu 'n abbairteadh reu, "pillibh agus bithibh beo?" sheadh, nach bu sholasach an sgeula leat fein, nam bithheadh tu cloite le feirg Dhe ach carr aon uaire; no ann diaigh cloidh mìle no deich mìle bliadhan, nan cluinneadh tu ach an cuirre sho o Dhia, "pill, agus bith beo?" gidheadh, an dean thu dì-meas air an teachdaireachd sho, agus an leig thu do luchd teagaisg uairt gun an gnothach?

Faicibh a luchd peacaidh, chuirreadh shinn air theachdaireachd o 'n Tighearn', a churr bas agus beatha ann ar tairghe; cluinneamaid co dhiu is roigniche leibh? 'ta Crìost ann sho agus flaitheas na glòir' aig' ann aon laimh, agus ifrionn na dorainn anns an laimh eille, ag tairgsheagh ar roghainn dibh; ach co dhiu is ail leibh? Crìothnaichidh guth an Tighearna na creaga, agus nach

bith geilt-chrioth or-ts' an uair a chluinn thu an Tighearn' ag bagradh, mur pill gu bafaich thu? nach cluinn, agus nach tuig thu an guth sho, " Pillibh, pillibh, ciod air son a bhafaicheas " shibh?" is guth graidh sho, guth teaff-ghraidh nach fuaraich gu brath, guth do charraid a 's fearr, agus a 's caoimhe, guth na tiom-chroidhe agus na trocair, mar is urrus dut aithneachagh air fhuaime; agus am fead thu di-meafs a dheanamh air? is lear do an Tighearna do thriall, agus ceann t uighe, ni 's fearr gu mor na 's lear dhut fein, agus uim-eshin, glao dhaidh e air do dhiaigh, "pill " pill." Is lear dh'a do leir-sgrioss mur pill thu: ars' an Tighearna ris fh fein; " och tilgidh am " peacach truagh sho e-fein ann an dorainn shior- " uidh mur pill e; is eigin domhs' ann an cear- " tas beantainn ris do reir mo reachd cho'-thro- " maich." Agus air an abhar shin glao dhaidh e air do dhiaigh, " pill, a pheacaich pill!" nam b' aithne dhutsa mar am mile cuid, comh-mhaith as is aithne do Dhia, an cuntart d' am bheil thu buailteach, agus an truaigh is ceann-uighe do d' ghiulan, cho an fheimeadh luchd teagaisg tuill' impidh a churr or-t chum pilleadh.

Os-barr, is e an guth shin a 'ta ag glao dhaidh reuts', a chuir impidh cheanna air na milte, a-

gus a ghairm chum neamh na h anama shin uill' a 'ta 'g a h aiteachadh: agus cho b' ail leo a-nois air mile faoghal, nach freagrah iad, agus nach pilleagh iad re Dia. Ciod anois ata an dream shin a phill air impidh Dhe ag shealbhachadh? is lear dhoibh anois gu b' impidh ghradhach a ghairm-'sin, agus nach roibh i bas-mhor ach slainteil. Agus ma fhreagras tus' a ghairm shin, shealbhaidhidh tu an fonnas ceadna. Is eigin do na mil-tibh ifrionnach bith ag caoidh gu shioraidh nach do phill iad, ach ni bheill anam air neamh leis an doillich gu d' iompoicheagh e.

Sheadh a dhaoine, an ail no nach ail leibh pilleadh? am feim mi tuill' a labhairt ribh? ciod a ni shibh? am pill no nach pill shibh? a dhuine labhair re Dia o d' chroidhe, giodh nach labhair thu reumfa: labhair air eagal gu ghabh e do thosd mar dhiulta. Labhair air ball, air eagal nach toir e an tairgshe cheadna dhut tuille. Labhair do run gu neimh-chealgach; oir cho 'n ail le Dia luchd leannamhainn mealtach. Abbair anois o d' chroidhe, gun tuille fuirreachd, agus gun ghliddeachadh afs an ait sho, " le gras Dhe is i mo run pilleagh " air ball. Agus do bhrìdh gur aithne dhomh " mo neamh-fhoghainteachd fein, roighnich mi " fuirreachd re gras Dhe, agus e-sin a leannamhainn

“ ann a fhlighe fein, mo ghiulan agus mo chuid-
“ deachd ghnathaichte fein a threighinn, agus mi-
“ fein a thoirt suas do chomhairl’ an Tighearna
“ Dia.”

A dhaoine, cho do dhruiddeadh suas shibh ann an dorchadas geintileach, no ann an an-dochas na h aittim a chaidh am mugha, ’ta beatha ann ar tairghe agus gheibh shibh i air cumhnanta rcafonta, ma ’s ail leibh i; sheadh, air cumhnanta faor agus gun luach, ma ghabhas shibh i. ’Ta flighe Dhe comhnard reidh ann do lathair, fosglaidh an Eaglais dhut, agus gheibh thu Crioft, maitheamhnas, agus naomhachd ma ’s ail leat iad. Ciod e ata ag-at ra radh? an ail no nach ail leat iad? mur ail, no mur abbair thu smidd, ach gu gabh thu air t aghaidh gun tamh, is Fianais Dia, an coimh-thionnal sho, agus do choguis fein, cia maith an tairgh’ a fhuair thu ann diugh! cuimhnich gu roibh Crioft ann do thairgh’ agus nach b’ ail leat e. cuimhnich ann diaigh dhut beatha shioruidh a chall, gu roibh i ann do thairghe, comh-mhaith as a bha i ann an tairghe dhaoi’ eille, agus nach b’ ail leat i: agus cho d’ fhuair thu i, do bhrìdh nach pilleadh tu! ach thigeamaid chum an teagaisg a ’s foighe, agus cluinneamaid do leith-sgeula.

T E A G A S G VI.

'Ta an Tighearn' ag aontachadh a chuifh a reafonachadh re peacachaibh neimh-iompoichte, agus ag fìofrachadh dhiu ciod air fon a bhafai-cheas iad?

Is im-reafon iongantach fho, mar a bhuinneas do 'n chonfpoid agus do 'n luchd-confpoid.

1. Is i a cheift a 'ta r'a confachadh, ciod air fon is taitneach le luchd-aingidheachd iad fein a churr am mugha? no ciod air fon is fearr leo bafachadh na pilleadh? agus am bheill deagh-abhar ac-a chum fho a dheanamh?

2. Is iad an luchd-confpoid Dia agus Daoine: an Dia uillea-naomha, agus daoine' aingidh neimh-iompoichte.

Nach iongantach an ni, gu bheill abhar ag Dia a mheafs, gur taitneach le duin' air bith bafachadh agus doll am mugha gu fhioruidh? fheadh, gur i fho roghainn dhaoine' aingidh gu leir; no a chuidd a 's mo do 'n t faoghal? ach arfa fhìbhfe, " cho 'n fhead fhìin bith! oir is natura " do gach neach gur ionmhuinn leifh a thearmann " agus a fhonnas fein; agus is fein-fpeifheile luchd- " aingidheachd na daoine' eille, air a chuidd a 's

“ lugha; air an abhar shìn, an taitneach le neach
 “ air bith doll am mugha?”

1. Is e mo chead fhreagra dh’a fho, gur cin-
 teach nach taitneach le neach air bith olc mar
 olc, gidheadh is taitneach le neach an t olc a
 ghabhas e ann riochd a mhaith: cho mho na shìn
 is taitneach le neach dorainn shioruidh. Cho tait-
 neach leish truaigh mar thruaigh.

2. Ach gidheadh, is ro fhior an nì shìn a
 theagaisfhg Dia dhuinn ann fho, gu bafaich agus
 gu teid daoine aingidh am mugha, do bhrìdh nach
 aill leo ach bas agus dorainn. Agus ’ta fho foil-
 lear air iommad doigh.

1. Do bhrìdh gu triall iad air an t slighe
 chum ifrionn, giodh d’ innis Dia agus daoine
 dhoibh an crìoch agus ceann an uighe: agus giodh
 do gheall Dia coimh-tric ann a fhocall, ma gha-
 bhas iad air an aghaidh anns an t slighe shìn,
 gu teid iad am mugha; agus nach teassairgir iad
 mur pill iad, Ifa. 48. 22. “ Nì bheill fhith air
 “ bith ag a chiontach,” ars’ an Tighearna. Ifa.
 59. 8. “ Cho ’n aithne dhoibh slighe na fhith,
 “ agus nì bheill breitheamhnas air bith ’n an
 “ triall; rinn iad slighe chàra dhoibh fein; cia b’
 “ e neach a thrìallas in-te cho bhith eolas aig”
 “ air fhith.” ’Ta focall agus mionn’ an De bhith-

bheo ac-a, mur pill iad, nach teid iad a 's teach chum a shuaimhnish gu brath. Gidheadh, 'ta agus bithidh iad aingidh, abradh Dia agus daoine an toill! 'ta agus bithidh iad feol-mhor agus faoghalta, giodh d' innish Dia dhoibh, "gur naimh-
 "deanas do Dhia cairdeas an t faoghail, uim-eshin,
 "cia b' e neach a mhiannaicheas an faoghal mar
 "a charraid, ni e namad Dhe dh' e-fein, Sheam.
 "4. 4." Mar sho is toilleach leish na daoinibh shin doll am mugha, giodh nach ann gu direach: is taitneach leo an t slighe chum ifrionn, agus is ionmhuinn leo fìor-abhar an cloidh, giodh nach taitneach leo ifrionn fein, agus giodh nach ionmhuinn leo an dorainn a 's eigin doibh fhulang.

Nach i sho ar ceart staidh a dhaoine? cho bu mhaith leibh bith 'g ar losgagh ann an griosaich ifrionn gu shioruidh, ach lassaidh shibh teinne na dorainn le ar peacaibh, agus tilgidh shibh ann a bhoilshgin shibh-fein; cho bu mhaith leibh bith 'g ar cloidh leish na diabhlaidh gu shioruidh, ach ni shibh am mi-ghniomh a thoillean shin dibh, ann aghaidh gach impidh. Mar gu 'n abradh tu, "olaidh mi fuath-radduin, no deoch do neimh bhaf-
 "mhoir eille, gidheadh cho bhafaich mi. Tilgidh
 "mi mi-fein bonn os ceann o bharr torr an-aird,

“gidheadh cho mhill mi mi-fein; fathaidh mi
“a bhioddag sho ann mo chroidhe, gidheadh cho
“bhuinn mi an t anam aff-am fein; cuirridh mi
“sop teinne re mo thigh, gidheadh cho loisg mi
“e.” Is ionnann a thachair do luchd-aingidh-
eachd: bithidh iad aingidh agus triallaidh iad do
reir an t faoghail agus na feola, gidheadh cho
'n ail leo gu teid iad am mugha. Ach nach
aithne dhibh gu treoraich na meadhona chum
na criche? agus gu do chuirr Dia roimh-e ann a
lagh co'-thromach gur eigin dibh pilleadh no basachadh?
Ma dh'olas neach deoch do neimh bhasmhoir is ionnann shin as fein-mhille; oir cho tachair ni a 's fearr na shin d'a fa dheirre: giodh bu bhlasta leish i, do bhrìdh mìlsheachd an t siucair leish an do choimh-measgagh i, agus giodh nach b' urra neach air bith a churr ann ceill d'a gu bu neimh bhasmhor i, agus nach feadagh e a h ol gu tearainte; ach cho 'n i a bharr'ail agus a mhisneach fein a theasfairgeas anam. Mar sho, ma 's taitneach leibh misg', neam-ghlain' fheolmhor agus an-faoghaltachd, is ionnann sho as mar gu 'n abradh shibh gu soilleir, theid shinn am mugha; oir gun teagamh air bith, theid shibh am mugha gu shioruidh, mur pill shibh. Nach tugadh shibh achmbusan do 'n mheirleach ammaid-

each no do 'n fhear-mhuirt, nan abragh e, " cuir-
 " ridh mi sladd agus murt ann gnìomh, ach cho
 " chrochar mi," an uair is lear dh'a, ma chuir-
 reas e-fein a chiont' ann gnìomh, gu cuirr am
 breitheamh co'-thromach an dioghaltas ann gnìomh
 mar an ceadna. Nan abragh e, " ni mi sladd a-
 " gus murt," is ionnann shin as mar gu 'n ab-
 ragh e, " crochar mi;" agus ma ghabhas shìbhs'
 air ar n aghaidh ann an slighe na neamh-ghlain',
 is ionnann shin, as triall chum ifrionn.

2. Of-barr, cho ghnathaich luchd-aingidheachd
 na meadhona ris an do choimh-cheangail Dia,
 gu neamh-sgarraile fìor-dhochas an t sonnaish shìo-
 ruidh. Ma dhiultas neach bia, is ionnann shin,
 as cùl a churr re beathaidh, mur bheil sheol' aig'
 air bith beo gun bhia. Ma dhiultas neach doll
 air asdar, is ionnann shin as a radh nach rig e
 ceann uighe. Air tuittim do neach ann uisge,
 ma dhiultas e teachd as, agus mur ceaddaich e
 do neach eile cuiddeachadh leish, nochd e gur-
 ail leish e-fein a bhathamh do rìreadh. Mar an
 ceadna, mur ail leibhs' a 'ta neamh-ghlan agus
 mi-dhiadhaidh iompachadh, no na meadhona shin
 a-ghnathachadh leish an iompoichir shìbh, agus
 ma sinuainticheas shìbh gur an-barr sho r'a dhe-
 namh, dhearbh shìbh gur ail leibh doll am mugha

do rìreadh. Oir ma 'ta sheol' ag-aibh chum shìbh-fein a theasfàirginn gun iompocha, fhuait shìbh-sheola nach roibh ag neach eile riamh.

3. Sheadh, cho 'n e sho uille, ach, cho 'n ail le luchd-aingidheachd sonnas shìoruidh fein, giodh bu mhaith leo ac-a nì eigin rìsh an abbair iad neamh, gidheadh cho 'n ail leo neamh mar ata i int-e fein: is fuath le 'n anamaibh i. Is iad na neamha ionnada comhnuidh na fìor-ghlain' gun fìmall, na fìor-naomhachd, an teasf-ghraidh nach fuaraich gu brath, agus na hallelujah cheol-mhoir; agus cho taitneach le luchd-aingidheachd iad shin. Cho taitneach leo, an gradh, an cliudh, agus an naomhachd neimh-iomlan a 'ta re am faghail anns an t saoghal sho fein; agus nì a 's lugha na shin; an iomlanachd neamhaidh: 'ta an solas neamhaidh coimh-fhìor-ghlan spìoradail, as nach feadh luchd-aingidheachd fhir-mhiannachadh.

Mar sho, chi shìbh anois an t abhar a bha ag Dia a mheasf, gu bu taitneach le luchd-aingidheachd an leir-sgrìofs fein: cho phill iad giodh d' is eigin doibh pilleadh no basachadh: is fearr leo doll ann cuntart truaigh' shìoruidh na iompochaadh; agus chum suaimhneas a thoirt doibh fein ann am peaca, cuirridh iad mar fhiacha orra a fein gu tearuinn iad gun iompocha.

2. Mar is abhar iongantais a chonspoid, is a-bhar iongantais an luchd-conspoid mar an ceadna. Is cuish iongantais gu 'n ishlìheadh Dia e-fein comh-mhor, as gu tagragh e a chuish re duine; agus gu bitheagh an duine co'-ro-chrofsanta dhall, as gu feimeagh e sho uill' ann an cuish co'-shoilleir, sheadh, agus gu cuirreagh e ann aghaidh gnothaich rìsh am bheill a shonnas ann earbfadh.

Cho 'n iongantas giodh nach eishd daoine' aingidh r'an luchd teagaisg, agus nach bheill ant-aach daoine mar iad fein, an uair nach eishd iad rìsh an Tighearna: arsa Dia, Esec. 3. 7. an uair a chuir e am Faidh chum sliochd Israel; " cho 'n " eishd tigh Israel reut; oir cho 'n eishd iad reum- " fa; oir 'ta tigh Israel mio-naireach, agus cruadh- " chroidheach uille." Cho 'n iongantas ma chonfaicheas iad ann aghaidh an luchd teagaisg, an uair a chonfaicheas iad ann aghaidh an Tighearna fein, sheadh, ann aghaidh an fhocail a 's foilleir' a labhair e, agus a shaoileas iad gur ann ac-a fein ata a choir: an uair a sgithicheas iad an Tighearna le briatharaibh, is caint doibh, " Co leish a sgithich shinn e, Mal. 2. 17?" Dh'fhiosraich na sagarta shin a rinn di-meas air ainm an 'Tighearn', a cheist an-dana sho; " Co leish a

“ rinn fhinn di-meafs air t ainm? ” agus an uair a thruaill iad Altair, agus a tharraing iad di-meafs air bord an Tighearna, dh’ fhiosraich iad gu mio-naireach; “ Co leisi a thruaill fhinn thu, “ Mal. 1. 6. 7? ” Ach ars’ an Tighearn, “ Is “ maireg do ’n ti a throiddeas r’a Chruthai-fhear! “ troiddeadh na crogana criadha re croganaibh “ criadha na talmhainn; an abbair a chria rish an “ ti a chummas i, ciod e ata thu ag deanamh, “ Ifa. 45. 9? ”

C E I S H T.

Ciod air son a reasnaicheas Dia cuish re duine?

F H R E A G R A I.

Mar is creatuir reasont’ an duine, buinnir rish do reir shin; agus cuirrir impidh reasont’ air: chum na criche sho thug Dia reason d’a r’a ghnathachadh do reir iartaish fein. Shaoileadh neach nach bu choir do chreatuir reasonta, curr ann a-ghaidh an reasoin a ’s fearr air domhan, an uair a nochdar dh’a e.

F R E A G R A II.

Air a chuid a 's lugha, chi daoine nach d'iarr Dia ach ni reasont' orr-a, agus nach do thoir-misg e dhoibh ach ni mi-reasonta, agus air an abhar shin gur reasonta dhoibh geill a thoirt d'a, agus gur mi-reasonta dhoibh bith eaf-umhal. Mar sho, is eigin do 'n dream a theid am mugha ceartas De aidmheachadh, is eigin doibh aidmheachadh gu bu reasonta dhoibh pilleadh rish; is eigin doibh iad fein a dhideagh, agus aidmheachadh nach bu reasonta dhoibh iad fein a mhilleadh le dearmad a dheanamh air Gras De, ann an la tairg-she na slainte.

F E I M.

A luchd-aingidheachd, feachaibh an dean shibh an t iul dibh-fein leish an reason a 's fearr a'ta ag-aibh: chi shibh anois co rish ata ar gnothach. A thruaghain ain-miannaich neimh-iompoichte, ciod e ata ag-atfa r'a radh? am bheill do dhana-das ag-at doll a churr conspoid air Dia? an urra thu a thilgeil a reasoin-'sin bonn os ceann? Am bheill thu deas a dhol ann a dhail? chuir Dia

mar cheist or-t, ciod air son a bhafaicheas tu? am bheill freagra deas na ceishte sho ag-at? an gabh thu os-laimh a dhearbhadh gur e Dia an coir-reach, agus nach tusa? nach truagh an oidhirp sho! an darra cuidh, 'ta an ea-coir ag Dia a 'ta ag iarraidh t iompochaidh, no ag-ats' a 'ta ag diultagh iompochaidh: ghlaodh e reut pilleadh, ach cho phill thu: 'ta e 'g iarraidh or-t pilleagh, air ball, am fadd a mhairreas la tairgshe nan gra-fa, agus 'ta thu 'g a churr air ath-la, ann duil gur leor dhut pilleadh 'n a dhiaigh sho. Is ail leish do lain-iompocha, agus gu bith thu mar nuaidh-chreatuir naomh' agus aith-ghinte; agus faoilidh tusa, gu dean ni a 's lugha na shin an gnothach, agus gur leor an shean-duin' a leassachadh, gun fhas mar nuadh-dhuine. Co anois ag am bheill a choir, ag Dia no ag-atfa? 'ta Dia ag glaodhaich reut pilleadh re beatha naomha, agus cho phill thu; is ni solleir o d' ghiulan eas-umhal, nach pill thu. Ma b' ail leat pilleadh, ciod air son nach do phill thu cheanna? agus ciod air son nach tion-sgain thu 'noish? 'ta do ghiulan fa cheansal do thoille fein. Feadaidh shinn a mheas air chint nach ail leat pilleadh, o nach bheill thu ag pilleadh. Agus ciod air son nach bheill thu ag pilleadh? am bheill leith-sgeul ag-at ris an feadar leith-sgeul a radh?

Giodh nach bheill ann-ams' ach cnuimh, agus do choimh-chreatuir ea-commasach, bheir mi dubh-lan an fhir a 's gllice do 'n t sluagh aingidh, an uair a thagras mi cuish mo chruthai-fhir; agus is moide mo mhishneach gu bheill fios ag-am nach tagair mi ach a chuish a 'ta Dia ag tagradh, agus nach bheill mi ag consachagh ach cuish an ti ag am bith a chuid a 's fearr fa dheirre. Nam bitheagh ag-am ach an da reason choitcheann sho ann a t aghaidh, is cinteach leam nach bith deagh reason air bith ag-ats' air do thaoibh fein.

1. Is cinteach leam nach deagh reason a 'ta ann aghaidh Dhe an reafain agus na firinn; oir cho follas a 'ta ann aghaidh na greine. Ni bheill eolas ann an creatuir air bith, ach eolas a fhuair e o Dhia; agus air an abhar shin cho 'n fhead neach bith ni 's gllice na Dia: is an-danadas a thoilleas shior-chloidh do 'n aingel a 's airde, bith 'g a choimh-meafs fein r'a chruthai-fhear; agus nach ro fhearg-thoilteanach an ni do mheall falchair, no do 'n umaidh a 'ta ain-eolach air fein agus air gach aon ni a chi e, agus a 'ta ni 's ain-eolaiche gu mor na daoine eille, curr ann aghaidh gliocaish an Tighearna? is lan-fhoillsheacha air aingidheachd uabhasach agus ard-chuthach dhaoine

ain-meineach peacach, gu cuirreadh fadh coimh-diblidh conspoid air a Chruthai-fhear no cunnuil air fhocall: sheadh, 'ta sluagh ann ar sgireachdaibh a 'ta co'-ain-eolach bhruideil, as nach urra iad freagra reasonta thoirt air ceist air bith a chuirrir orr-a mu chead-thus a chrabhaidh, gidheadh, a 'ta coimh-ghlic ann am barr'ailibh fein, as gu cuir iad cunnuil agus conspoid gu h an-dana air deirbh-fhirinn De, agus cho chreidd iad i, ni 's faidde na a choimh-shineas i r' an neimh-ghliocas fein, oir is tearc smidd ghliocais a chluinnir as am beal.

2. Mar ata lain-chint ag-am gu bheill a choir ag Dia; mar an ceadna, is lear dhomh gu foil-lear, gu bheill a chuifh a 'ta e ag dideadh, co'-ghraineil, as nach reasonta do dhuin' air bith a tagradh. Am fead deagh abhar bith ag duine do an t sluagh lagh an Tighearn' a bhrisheadh; an Triath ghlor-mhor a cheannaich e, a mhaslachadh agus a mhio-ghnathachadh? am fead deagh abhar bith ag neach air bith, anam neamh-bhah-mhor fein a churr am mugha? cluinnibh, agus comharaichibh ceisht an Tighearna, "pillibh, pillibh, ciod air fon a bhafaicheas sibh?" an ionn dibh bas shioruidh a mhiannachadh? am bheill trom-ghael ag-aibh air ifrionn? ciod e an t a-

bhar a 'ta ag-aibh shibh-fein a mhilleadh gu deonach? ma shaoileas shibh gu bheill cail-eigin abhair ag-aibh peac' a churr ann gnìomh, nach ionn d'ibh a chuimhneachadh gur duaish do 'n pheacas? Romh. 6. 23. Agus smuaintichibh am bheill abhar ag-aibh shibh-fein a milleadh eidir anama agus chorpas gu shìoruidh. Cho choir d'ibh amhain a churr mar Cheist oir-ibh fein, an ionmhuinn leibh an nathair nimhe, ach an ionmhuinn leibh a Gath. Is nì comh-oilteil do neach sonnas shìoruidh a thilgeil uaidh-e, agus peacachagha ann aghaidh Dhe, as nach fèadar deagh reason a churr air; ach mar is moid' a ghabhas e a leith-fgeul fein, is moid' a nochdas e do Chuthach. Giodh do bitheadh moir-fhearachd no rioghachd ann do thairghe air son gach peacaidh a chuirreadh tu ann gnìomh, cho dìongagh an duaish do chall, agus bu chuthach dhut a cosnadh: bu ro shuarrach an tuarufdal, r'a choimh-meas ris an t sonnas a chailleadh tu; giodh do gheibheadh tu air son gach aingidheachd an nì a 's luach-mhoir' agus a 's fearr leat air tallamh, chum do lubadh gu peaca. Giodh do thoillicheadh tu an carraid a 's mo agus a 's fearr a 'ta ag-at; giodh do bheirreadh tu geill do 'n Rìogh a 's aird-inbhich' air tallamh; giodh do theasfairgeadh tu thu fein o 'n

truaigh shaoghalta a 's dorainniche, le peaca; cho bu choir dhut gu bu leor leat shin uill' a churr impidh or-t chum am peac' a churr ann gnìomh. Nam bacadh do dheas-lamh no do dheas-shùil do shonnas; b' fhearr dhut an tilgeil uai-t na doll chum ifrionn d' an teaffairginn. Oir cho teaffairgir bloidh dhiot ma chaillir thu fein gu h iomlan. 'Ta shìoruidheachd shonna, cho'-luach-mhor, as nach coimh-meas ni faoghalt' air bith dh' i. Cho dìong beatha, coroin rioghail, no rioghachd, a call. Cho 'n fhead fìor-abhar, no leith-sgeul bith ag duine do 'n t sluagh, a shonnas shìoruidh a churr ann cuntart. Ma chailleas tu flaitheas na gloire, ciod e a ni suas do chall? ma thilgeas tu thu fein ann ifrionn na dorainn, ciod e a lughd-aicheas do thruaigh, no a bheir suasgla no comh-fhurtachd dhut gu brath? air an abhar shin, ni bheill mor-luach ni a 's leor, ann an ni air bith, a ghabhail do leith-sgeil, ma dhearmaideas tu do shonnas bioth-bhuan: oir ars' air slanai-fhear, " ciod i an tairbhe do neach air bith, an faogh-
 " al uill' a chosnadh, agus anam fein a chall?"
 Marc. 8. 36.

A dhaoine, 's truagh nach aithne dhibh mor-luach nan nithe shin air am bheill shinn anois ag labhairt ribh! cho 'n i ar barr'aills' a 'ta ag

naomh-shluagh nam flaitheasa orr-a. Nam fead-
agh an diabhol doll far am bheill iad shin ann
lathair Dhe air lassadh le teass-ghradh d' an Triath
agus le h umhlachd d'a naoimh-reachd, agus nan
tairgeagh an namhad sho dhoibh deoch bhuairea-
fach bhlafta, no ban-striopach, no cuiddeachd mhac-
nasach d' am meallagh o Dhia na gloire: gui-
dhim oir-ibh innisibh dhomh, cia mar a shaoileas
shibh a chordadh shin reu? sheadh, giodh do thair-
geagh am buairid-fhear dhoibh inbh' agus cumh-
achd rioghail air tallamh, an faoil shibh gu meal-
lagh sho iad anuas o neamh? O cia mor an an-
tlachd agus an fhannoid naomha leish an dea-
nagh iad di-meas air an tairgshe, agus leish an
diultagh iad i! agus ciod air son nach deanadh
shibhs' an ni ceadna, shibhs' ag am bheill neamh
fhosgoilte d' ar creiddeamh, nam bitheadh creid-
deamh ag-aibh chum sho a thoirt fa dearr? ni
bheill anam ann ifrionn, do nach lear anois gur
mi-chiallach neamh a reiceagh air son solais fhcol-
mhoir; oir cho bheagan macnaish no solais, cho
bheagan faibhrish shaogalta no urraim, agus cho
bheagan gean-maith no gealtanaish dhaoin', a mhu-
chas teinn' ifrionn, no a bheirr coimh-leassacha
do 'n neach a chailleas anam. O! nam faiceadh

agus nan cluinneadh shibh na nithe shin a creid-
mheas daoine' eill' o fhocall De, dh' aidmicheadh
shibh nach bheill abhar no barrantas reasont' ag
duine do 'n t sluagh anam fein a leir-fgrìofs', a-
gus cho leigeagh an t eagal dibh tamh aon oich'
eill' a ghabhail gus an runaicheagh shibh pilleagh
agus bith beo.

Ma chi shibh neach ag sparragh a laimh anns
an teinne gus an loishgir dh'e i, is iongantais leibh
sho; ach feadaidh cail-cigin do ghne abhair bith
ag neach chum sho a dheanamh; mar a bha ag
Easpuig Cranmer a loishg dh'e an lamh a chuirr
e re papanachd. Ma chi shibh neach ag sgath-
adh coish no gairdin d'e-fein, is shealla deistinn-
each shin; ach feadaidh deagh abhar bith aig-e
chum sho a dheanamh, iodhon a thearmann fein.
Ma chi shibh neach a bheir a chorp d'a losgadh
gu luaithe, no d'a chloidh le h innealaibh do-
rainn, agus an neach shin-fein ag diultadh tear-
mainn; is ro chruaidh sho air fuill agus feoil.
Ach feadaidh abhar far-mhaith bith aig-e chum
sho a dheanamh; mar a chi shibh, Eabh. 11. 35.
36. Agus mar a rinn iommad fianais no Mair-
tireach crìofaidh. Ach duin' a churr cul rish
an Dia a chruthaich e, agus a rith chum teinn'
isrionn, agus sìofs aig' air a chuntart, agus cuir-

re aig-e gu pilleadh chum as gu bith e tearuin-te; is giulan sho nach gabh reason air bith a leith-fgeul. Oir diongaidh neamh gach ni a chaillir 'g a teagradh, agus gach saothair a bhuillichir uirr-e. Ach cho diong ni air bith call neamha.

Guiddim oir-ibh, anoish fosglaibh ar n anama do 'n teagasg sho. Mar a leigeadh rish dibh nach bheill abhar ag-aibh shibh-fein a mhilleadh, innishibh dhomh ciod air son a dhiultas shibh pilleadh re Dia chum bith beo gu sonna? ciod air son nach bith shibhs' a luchd an-saoghaltachd, misge, ain-eolais agus neamh-churaim, co-naomha agus co'-churamach m' ar n anama, rish gach dream eille a 's aithne dhibh? nach bith ifrionn co'-loisheach dhibh as do 'n chuidd eille do 'n t sluagh pheacach? nach coir d' ar n anamaibh bith co'-luach-mhor ag-aibh as ata an anama fein ag daoine eille? nach bheill uirrid ughdaraish ag Dia os ar ceann, as ata aig-e os an ceann-'fan? air an abhar shin, ciod air son nach sluagh naomhaichte shibh comh-mhaith reu-'fan?

A dhaoine, reasonaich Dia ribh o natur na cuishe fein, agus nochd e dhibh gu foillear, nach mo ata do reason ag-aibh bith mio-naomha, na ata ag-aibh ar n anama fein a mhilleadh; a-

agus mur tuig shibh sho, agus mur pill shibh, is coimhuil gu bheill shibh ann staidh an-dochaisth.

Agus anois, an darra cuid 'ta abhar ag-aibh dh' ionfuidh ar deanadaisth, no ni bheill. Mur bheill, an cathaich shibh ann aghaidh reasoin? an dean shibh ni agus gun abhar ag-aibh a dheanamh? ach ma shaoileas shibh gu bheill abhar ag-aibh, taishbinibh e. Reasonaichibh a chuisth reumfa ar coimh-chreatuir, carr tammair bhig, oir is ussa dhibh sho gu mor, na a reasnachadh re Dia. A dhuine, innist domh anois, ann lathair an Tigh-earna, mar gu bitheadh tu re basachadh air ball, ciod air son nach runaich thu pilleagh an diugh, sheadh, mun gluaisth thu as ionnad do bhonna? an bheill abhar ag-at sho a dhiultadh no a dhearmad? an bheill abhar ag-at a thoillicheas do choguisht fein? an bheill abhar ag-at a thagras tu gu dana mar do leith-sgeul ann lathair cathair breitheamhnaist do Thriath? ma 'ta abhar ag-at cluinneamaid e, cuir ann ceill agus dearbh e. Ach mo thruaidh is an-chaint gun sheagh ann ait reasoin, a chluinn shin gach la, o 'n t sluagh ain-diadhaidh. Bu nar leam a h ainmeachadh mur b' eigin domh.

1. Ars' aon neach, " mur teassairgir ach na " daoine iompoichte, naomhaichte, mar a labhras

“ tufa, ann shin cho bhith neamh ach follamh,
 “ agus gu cuiddicheadh Dia leish a mhor-shluagh.”

F R E A G R A. .

Ciod e! is cosmhuil gu saoil shibh nach bheil
 colas ag Dia, no nach ionn a chreidsinn! na
 meassaibh gur shibh-fein an t iomlan, oir 'ta naomh-
 shluagh gun aireamh ag Dia. Ach is fearr dhibh
 am feim shin a theagaisg Crìost a dheamh do 'n
 fhirinn sho: Mat. 7. 13. 14. “ Rachaibh a 's
 “ teach air an dorras chumhann le spairn; oir is
 “ cumhann an dorras agus is aimh-leathan an t
 “ sligh' a threoraicheas gu beatha, agus is beag
 “ a gheibh colas uirr-e; ach is farsaing an dorras,
 “ agus is leathan an t sligh' a threoraicheas gu
 “ mille, agus is mor a theid a 's teach uirr-e.”
 Luc. 12. 32. Arfa Crìost r'a naomh-shluagh,
 “ na bitheagh eagal or-ts' a thread bhig: oir is i
 “ deagh-thoill ar n Athar an rioghachd a thoirt
 “ dibh.”

C U N N U I L II.

“ Is cinnteach leam ma theid mo leithid-s' chum
 “ ifrionn, nach bith dith cuideachd uirr-e.”

F H R E A G R A

Agus am foish no comh-fhurtachd dhutfa shin?
no an faoil thu nach faigh thu ni 's leor do
chuiddeachd air neamh? an caillir le dith cuid-
deachd thu? no an creidd thu nach cuirr Dia a
bhagar ann gnìomh, do bhrìdh gu bheill coimh-
lion duine ciontach? is barr'aile mealtach iad shin
uile.

C U N N U I L III.

“ Ach 'ta na h uille dhaoine peacach, sheadh
“ an dream a 's fearr.”

F R E A G R A.

Ach cho sluagh peacach neimh-iompoichte na
h uille dhaoine. 'Ta naomh-shluagh De faor do
pheaca graineil; is uallach trom agus abhar broin
leo an laighe; is e an guidhe durachdach gach
la gu lughdaicheadh Dia i, cathaichidh iad gu
spairneil ann a h aghaidh gach la, agus is bliadh-
an leo gach uair gus am bith iad faor dh'i. Nì
bheill iad fa ain-tighearnas peacaidh.

C U N N U I L IV.

“ Cho lear dhomh gur fearr luchd-aidmheil a
 “ chreiddeimh na daoine eile: 'ta iad comh-
 “ shantach, chealgach, fhoir-neartach re sluagh air
 “ bith.”

F R E A G R A.

Cho 'n ionnann do dheanadas luchd beal-chra-
 bhaidh, agus do ghnìomharaibh dhaoine naomh-
 aichte. 'Ta sluagh gun aireáimh, taitneach ann an
 rosgaibh Dhe: giodh do chuirreas an saoghal mior-
 runach iommad ciont' às an leath, air nach do
 sinuaintich iad riamh agus nach dearbhar gu-
 brath. Is tric le luchd-aingidheachd an naomh-
 shluagh a dhideagh air son peacaidh croidhe,
 nach lear do neach ach do Dhia fein; gun abhar
 air bith, ach do bhrìdh nach urra iad a dhearbha-
 adh 'n an aghaidh, gach ciont' a 'ta foillear 'n an
 gnìomharaibh fein.

C U N N U I L V.

“ Ach cho duine neamh-ghlan, mìshgeach, no
 “ foir-neartach mi; agus air an abhar shin, ciod

“ air fon a ghlaodhas tu reum iompochadh.”

F R E A G R A.

Mar nach ginteadh thu agus por nan ain-mian-na feol-mhor ann do natur, agus mar nach gluaisheadh tu d’ an reir comh-mhaith re daoine’ eille! nach peaca comh-mhor reu shin, intinn thalmhuidh gun chreiddeamh gun umhlachd a bhith ann an duine, agus an gradh a dhligheir do Dhia a thoirt do ’n t faoghal? sheadh, ceaddaichibh dhomh insheadh dhibh, gu bheil moran a sheachnas peaca maslach, comh-taite ris an t faoghal, comh-traileil do ’n fheoil, comh-ain-eolach air Dia, agus co’-choimh-dheas mu neamh ann an guilan a ’ta neamh-mhaslach re h amharc air, as ata daoine’ eille ann an gnìomharaibh peacach a ’ta mormhaslach ann am fianais an t faoghail.

C U N N U I L VI.

“ Ni bheil mi mio-runach, no cronail do neach air bith; agus ciod air fon a leir-sgrìof-
“ fas Dia mi? ”

F R E A G R A.

An cronn leat di-meafs a dheanamh air an Dia a chruthaich thu le a mhearaibh gun mhearrachd, agus a chuir chum an t faoghail thu do d' fduireadh gu sonnas le focall a chumhachd? an cronn leat barrachd speis a thoirt do 'n chreaitur na a bheir thu do 'n chruthai-fhear; agus a thairghe ghras'ail a dhiultadh gu tair'eil gach la? is e doimhne do pheacaidh bith gun mhoth-acha peacaidh: cho mhothaich am Marbh gu bheil e marbh! nan aith-bheodhaichteadh thu, chidh-eadh tu tuille do mhearrachd ann-at fein, agus b' iongantas leat gu roibh thu co'-neamh-mothachail air do chuntart.

C U N N U I L VII.

“ Is mealta mi, mur cuir thu daoine air mirre
 “ cuthaich ann ait an iompochaidh: is leor a
 “ churr buaireas in-chinn air sluagh peacach, bith
 “ ag smuainteachadh air gnothach a 'ta comh-
 “ an-ard os an ceann as nach lear dhoibh e.”

F R E A G R A I.

Am fead thusa bith ni 's mo air mirre euthaich na ata thu? air a chuidd a 's lugha, am bheill euthach a 's cuntartaiche na di-meafs a dheanamh air do shonnas shioruidh, agus thu fein a mhillleadh gu deonach?

F R E A G R A II.

Ni bheill duine fìor-shocrach ann ceill gus an iompoichir e; cho 'n aithne dh'a Dia, no Crioft; cho 'n aithne dh'a e-fein, no an faoghal; cho 'n aithne dh'a peaca; agus cho 'n aithne dh'a an gnotach a dh'earb Dia ris a dheanamh air tallamh; gus an iompoichir e. Ars' an scription "Is mi-reasont' an sluagh aingidh, no, is ammaideachd le Dia gliocas an t faoghails", 1. Cor. 1. 20." Agus air teachd do 'n Mac struidheil gu ceill, runaich e pilleadh, Luc. 15. 17. Nach glic an faoghal, an uair a bheir iad eas-umhlachd do Dhia, agus a ruidheas iad chum ifrionn, air eagal bith gun cheill?

F R E A G R A III.

Ciod e ata anns an obbair a dhiarras Crioft, a chuirreas duin' a's a bheachd? an cuirr teaff-ghradh do Dhia, earbs' a's, gairm air, smuainte solasach air gloir shìoruidh, cul a churr re peaca, gradh brathaireil, agus speish do obbair an Tighearna; an cuirr na nithe shìn daoìn' air mìrre cuthaich?

F R E B G R A IV.

An uair a ghearranas slàibh gu bheil na nithe shìn an-ard air ar son, 'ta shìbh ag dideadh Dhe fein, do bhrìdh gu d' thug e na nithe shìn duinn mar obbair, agus gu do chuirr e fhocall ann ceill duinn, ag sparragh air gach neach leish an ail sonnas, gluafachd d'a reir gach oich' agus la. An an-ard re beantainn doibh, na nithe shìn chum an do chruthaicheadh shìnn, agus chum am bheil shìnn beo? Ma gearranas shìnn sho, nì shìnn neamh-dhaoine bruideil dhinn fein; agus 'ta shìnn mar dhream nach bean re gnothaichibh a 's airde na nithe talmhuidh feol-mhor. Ma 's an-ard na slaitheasa re smuainteachadh orr-a, agus re teagar

a dheanamh dhoibh, is an-ard iad mar an cead-na r'an shealbhachadh gu brath.

F R E A G R A V.

Nan ceaddaicheadh Dia do dhuine ceann-lag, a chiall a chall air uaire le sinuaintibh air nithe shioruidh; tharladh sho o ain-eolas an duine shin air nithe shioruidh, agus do bhrìdh gu do thrìall e gun Fhear iuil: agus b' fhearr leam gu mor mor bith ann an staid an fhir shin, na ann an staid an t sluaigh cheann-laidir neimh-iompoicht' a mheallas mi re cuthaich mar an gliocas.

C U N N U I L VIII.

“ Shaoilinn nach bheill uirrid curaim ag Dia
 “ do sinuaintibh, do bhriatharaibh, agus do gnìomh-
 “ araibh dhaoine; as nach bheill e coimh-dheas
 “ ump-a.”

F R E A G R A.

Tuigir uaidh' sho nach creidd shìbh focall De, agus mur creidd, cìod e a chreidmheas shìbh? nach tugagh ar reas'oin fein d'ibh teagasg a 's fearr

na a chunnuil shò, giodh nach creidd shìbh an scription? an faoil shìbh nach roibh curam ag Dia dhinn, an uair dh'aontaich e ar cruthachadh le focall a chumhachd, ar congabhail suas le a laimh threin, agus ar n altrom le a mhaitheas nach traogh? an dean duine glic obbair innealt' ann diamhanas? an dean no an ceannaich shìbh uair-eadair dh'amharc air gach la, gun churam a ghabhail am bith e ceart no mi-cheart? air chint mur creidd shìbh gu bheill fuil ag Dia ann a fhreasdal sonraicht' air ar 'n intinne, agus air ar giulan, cho chreidd shìbh gu bheill fuil aig' air ar n uir-easbha, no gu diolar leis e. Agus nan gabhadh Dia coimh-beag curaim dhibh as a shaoileas shìbh, cho bhitheadh shìbh beo gus anois: bhitheadh cead gallar ann an gleac spairneil dh' fheachainn co dhiu is luaith' a chuirreagh afdibh. Sheadh, thathaicheadh na diabhl shìbh agus dh' fhuadaicheagh iad leo shìbh beo, mar a chosgras an gairbh-iasg am minn-iasg, agus an ealt fheoil-reabach na h ealta eille. Cho 'n urra shìbh a smuainteachadh nach do chruthaich Dia an duine chum crìch no feim eigin: agus ma chruthaich e chum feim air bith e, is ann chum bith sonna ann an geill a thoirt d'a fein. Agus an faoil shìbh nach maith le Dia gu freagrach.

an duin' a chrìoch shìn, agus gu deanagh e an obbair chum an do dhealbhagh e; an obbair o 'n fruth sonnas d'a anam?

Sheadh leis a chunnuil ain-diadhaidh sho, b' ail leibh a dhearbhadh, gu do chruthaich agus gu do chum Dia suas an saoghal ann diamhanas. Ach ciod air son a chruthaich e creatuire ioch-daranach na talmhainn, ach chum feim an duine? nach bheill an tallamh 'g ar giulan, agus 'g ar n altrom? nach bheill gach beathach a 'ta air, ag freasdal d'ar feim, leo fein agus le an faoth-air? an do dhealbh Dia aras co'-ghlor-mhor; an d' thug e do an duine mar ionnad comhnuidh e; agus an do chruthaich e luchd freasdail d'a mar an ceadna; agus anois an faoil shibh nach bheill duil ag Dia re ni eigin o lamhaibh an duin' air a shon sho uille? an faoil shibh gur comma le Dia ciod e a smuainticheas, a labhras, no a nì an duine? ma shaoileas shibh sho, 'ta ar barr'ail ro mhi-reasonta.

C U N N U I L IX.

“ Nach bu mhaith an saoghal, an uair nach roibh an crabha co'-docrach do 'n t fluagh?

F R E A G R A I.

Bu ghnath leifh gach linn an aimshir a chaidh sheach a chliudhachadh. Bu ghnath leifh an t faoghal a 'ta thus' ag cliudhachagh a radh gu b' fhearr linn an sheinn-shearachd na an linn fein, agus b' i roghainn an sheinn-shearachd an linn a chaidh sheach: b' e sho gearran gach linn do 'n t faoghal. Is lear dhuinn olc ar linne fein, ach cho lear dhuinn an t olc a chaidh sheach.

F R E A G R A II.

Mar mo bharr'ail, 'ta shibh do rìreadh: oir faoilidh daoine an-faoghalta nach bheill linn a 's fearr na an linn a 's taitniche leo fein: an linn ann am bith iad fàbhach solasach. Agus nì bheill e mar cheist or-m, nach abbair an diabhol comh-mhaith ribhs' gur iad na linn' a chaidh sheach a b' fhearr, an uair a fhuair e-fein moran solais, an-barr geill, agus beagan eaf-umlachd. Ach is e faoghal a 's fearr gu mor mor, an uair a gheibh Dia moran graidh, speis agus geill. Agus ciod eill' am modh air an aithnich shibh maitheas no olcas an t faoghail ach sho?

C U N N U I L X.

“ 'Ta coimh-lion gne chrabhaidh ann, as nach
“ bheill fìofs ag-ainn cìod e an creiddeamh d' am
“ bith fhinn; uim-e fhin, fannaidh fhinn mar
“ ata fhinn.”

F R E A G R A.

Do bhrìdh gu bheill iommad gne chreiddeimh
ann, am bith thusa do 'n chreiddeimh a 's meaf's
a 's aithne dhut? ni bheill neach a 's faidde o
fhlig'h' an fhir-chreiddeimh na am peacach an-
faoghalta, ifrionnach, neimh-iompoichte: oir cho
chuirr a bharr'ail sho, no a bharr'ail ud air shea-
charan e, mar neach eille: ach is aon sheacharan
claon a bheatha gu h iomlan. Nan rachadh tu
air turrus rìsh am bitheadh t anam ann earbsa, an
staddadh, no am pilleadh tu air t aish, do bhrìdh
gu tarladh slighe dho-chomhnard gharbh or-t, no
do bhrìdh gu faiceadh tu cuidd do 'n luchd-astair
ag triall air sligh' a mharc-shluaigh, cuidd air slighe
nan coishiche, agus cuidd ag leim fail, sheadh, a-
gus cuidd eill' ag call na slighe? no nach b'
fhearr leat an t sligh' iarraidh gu curamach spair-

neil? ma ta cuidd do luchd-tuarasdail ag-at, nach bheill eolach air t obbair a dheanamh gu ceart, agus cuidd a 'ta mi-dhileas, am bu mhaith leat cach eill' a bhith diamhain, do bhrìdh gu faic iad d' an co'-luchd-tuarasdail cuidd re mille gnòthaich, agus cuidd eille re macnus?

C U N N U I L XI.

“ Cho lear dhomh gur fearr staidh dhaoine
 “ diadhaidh na staidh dhaoine' eille. 'Ta iad co'-
 “ aim-beartach dhocrach re luchd-aingidheachd
 “ fein.”

F R E A G R A.

Abbair gu bheill daoine diadhaidh ni 's aim-beartaich agus ni 's docraich na daoine' eille, an uair a chi Dia fhin iom-chuidh: gidheadh an faoil thu gur tuarasdail leo focair agus faibhreas faogh-alta? thaishg iad an ionmhas agus am muinghin ann an faoghal eille, no cho 'n fhir-iochdarana do Chrìost iad. Mar a 's lugha 'ta ac-a, a 's moid' a 'ta ac-a r'a fhaghail: agus fannaidh iad gu neimh-ghearranach, gus an toir Dia dhoibh na

nithe shìn a 'ta dh' easbhuidh orra, dheanamh an fonnaish coimh-lionta.

C U N N U I L XII.

“ Ann diaigh dhut uirrid a radh 's is urra
 “ thu, is i mo run'sa, mo dhochas a churr ann an
 “ Dia, agus earbs' a dheanamh afs, an ni a 's
 “ fearr a 'ta ann mo chommas a dheanamh, ach
 “ gun uirrid leath-troim a churr or-m fein le
 “ crabha 's ata thus' ag iarraidh or-m.”

F R E A G R A I.

An e shìn bith ag deanamh an ni a 's fearr a
 'ta ann do chommas, an uair nach pill thu re
 Dia, ach a bhitheas do chroidh' ann aghaidh geill
 dhurachdaich naomh' a thoirt dh'a? creiddim gur
 e shìn an ni a 's fearr a 'ta ann do ruin, ach
 cho 'n e an ni a 's fearr a 'ta ann do chommas; a-
 agus is e shìn abhar do dhorainn fa dheirre.

F R E A G R A II.

Is e m' iartas durachdach, gu cuirr thu do
 dhochas ann an Dia, agus gu dean thu earbs' afs.
 Ach ciod e rìsh am bheil do dhuil? an i do dhuil

gu teassfairgir thu, ma philleas tu, agus ma naomhaichir thu? gheall Dia shin dut; agus na caomhuinn duill a bhith ag-at ris. Ach ma shaoileas tu gu teassfairgir thu gun iompocha agus gun bheathaidh naomha, cho 'n e sho dochas a churr ann an Dia, ach anns an Diabhol, agus ann-at fein: oir cho d' thug Dia an gealla sho dhut, ach a cheart atharach: ach thug an diabhol agus t fheinspeish dhut e, agus mhosgail iad an dochas shin ann-at.

Sheadh, mur bheill cunnuil ag-aibh ann aghaidh iompochaidh agus beathaidh naomha ach an leithid shin, chaill shibh ar faothair, oir ni bheill ant' uill' ach neimh-ni: agus ma shaoileas shibh gur deagh abhar dhìbh gach cunnuil dhiu shin, a churr impidh oir-ibh cul a churr re Dia agus shibh-fein a thilgeil ann an ifrionn na dorainn; gu teassfairgeadh Dia shibh o leithid shin do reason, agus o chruadh-chroidh' ain-eolach gun mhothach. Am bith do mhisnich ag-aibh gach cunnuil dhiu shin, a churr ann ceill mar leith-sgeul, ann an lathair cathair-breitheamhnaish an De mhoir? an faoil shibh gur leith-sgeul do neach air bith a radh ris an Tighearna, " cho do phill mi do " bhrìdh gu roibh uirrid ag-am r'a dheanamh " air tallamh; do bhrìdh nach bu taitneach leam

“ giulan cuidh do luchd-aidmheil a chreiddeimh;
“ agus do bhrìdh gu facadh mi coimh-lion gne
“ chrabhaidh ag daoine.” O, cia gradd a leigeas
follas an laidh shin ris, laigshe mhaisteach nan
cunnuile shin. An roibh an faoghal ag-at re cu-
ram a ghabhail d’e? thugagh an faoghal d’an-
d’ thug thu geill, do thuarasdal dut, agus teaf-
fairgeagh e thu ma ’s urr’ e. Nach roibh fao-
ghal a b’ fhearr ag-at re curam a ghabhail d’e,
ar tus? nach do sparragh or-t rioghachd De agus
a ceartas iarraidh air tus, agus nach do ghealladh
gu cuirrir na h uille nithe eille reut, Mat. 6.
33. Agus nach d’ infheadh dhut, gu bheill an
diadhachd ag am bheill gealla na beathaidh a ’ta
a lathair, agus a ’ta chum teachd, tarbhach chum
nan uille nithe, 1. Tim. 4, 8. An do chum
peaca luchd-aidmheil a chreiddeimh air t aish thu?
Bu chora dhut bith ni b’ uirreachair, agus rabh’
a ghabhail o an cuil-fleamhnacha-’san bith air t
fhaicill, agus bith ni ’s curamaich; is e an scriop-
tur agus cho ’n e an giulan-’san bu riaghail dut.
An do chum iommad gne chreiddeimh an t fao-
ghail air t aish thu? cho do theagaisg an scriop-
tur, riaghail do ghiulain, dut ach aon flighe, agus
b’ i shin an t flighe cheart: nan leannadh tu a
chuidh a bha comhnard reidh dh’ i, cho rachadh

tu riamb air sheacharan. Nach cuirr an leithid sho do fhreagraibh amla tofdach or-t? mur cuirr, 'ta sheol' eill' ag Dia, a chuirreas tofd or-t gu fhioruidh. An uair a chuirr Dia mar cheist air an duine neimh-iompoichte, Mat. 22. 12. "A "charraid cionnas a thainig thus' ann sho gun "truscan bainthe um-at?" is e shin re a radh, ciod e do ghnothach do m' eaglais, ann am measg m' fhior-luchd-crabaidh, gun chroidhe agus giulan naomh' ag-at? ciod e am freagra thug an duine neimh-iompoicht' air a cheist sho? cho d' thug sinidh; ach bha e tofdach, gun dad da r'a radh aig-e. Druididh a cheist shoillear sho, agus morachd uabhasach na diadhachd, beal nan daoine' aingidh shin a 's tull-chuifhich ann ar measg, giodh nach cuirrir cosg or-tsa, le h aon ni a 's urra luchd teagaisg a radh reut anoish, ach consaichidh tu gur ceart do chuifh fein cia mi-cheart air bith i. 'Ta deirbh-fhiofs ag-am nach bith feim dhut fa dheirre, ann an aon leith-sgeul a 's urra thu anoish a churr ann ceill, an uair a ranfaichir do chuifh ann an lathair an Tighearna agus an t faoghail gu leir.

Sheadh, is gann a chreidmheas mi gur taitneach le ar coguisibh fein ar leith-sgeula. Oir ma 's taitneach is cosmhuil nach bheill aithreachas ann

ar ruin. Ach ma 'ta sho ann ar ruin, is cosmhuil nach mor ar n earbs' afs a chunnuil a 'ta shibh ag curr air, no afs an leith-sgeul a 'ta ag-aibh ann a aghaidh.

Ciod e anois a pheacaich neimh-iompoichte? am bheill deagh abhar ag-at gun iompochadh air ball agus le t uille chroidhe? no an triall thu chum ifrionn dh' ain-deon gach reasoin? thoir an airre dhut fein trath, oir is ro an-moch dhut shin a dheanamh gu gairrid. Am fead thu gearran a dheanamh air Dia, air obbair, no air do thuarasdal? am meassa an t uachdaran Dia na an diabol agus an fheoil d'an geill thu? am bheill cron ann an giulan naomha? am fearr giulan an-saoghalta, agus mio-naomha na e? an abbair do choguisht reut gu dean iompocha agus beatha naomha do chroinn? ciod e an cron a ni iad? an olc leat spiorad Chríost a bhith ann-at? an olc leat croidhe fíor-ghlan? nam b' olc bith naomh', an abradh Dia, " bithibh naomha, oir 'ta " mishe naomha!" 1. Pead. 1. 16. An olc bith cosmhuil re Dia? nach do chruthaich Dia an duine do reir a dhreach' fein? is i an naomhachd sho iomhaigh Dhe: chaill Adhamh i, agus is ail le Críost a h aísheag dhutfa, agus do an dream shin uill' a theasfairgeas e le fhocall agus le a spiorad

Ciod air son a bhaisteadh thu fein agus do Chlann do 'n spiorad naomha, mar do t fhear-naomh-achaidh, mur ail leat gu naomhaichir thu, agus ma shaoileas tu gu dean naomhacha do chroinn? innis dhomh gun bhreag, mar ann anlathair an Tighearna; giodh d' is leasg leat bith naomha, nach b' fhearr leat basachadh mar naomh, na mar dhroch-dhuine? nam bitheadh tu re basachadh air ball, nach b' fhearr leat basachadh mar dhuin' iompoichte, na mar dhuine neimh-iompoichte? mar dhuine fìor-ghlan neamhaidh, na mar dhuine feol-mhor talmhuidh? agus nach a-bradh tu le Balaam, " Aireamha. 23. 10. Basaichims' mar am firean, agus bitheadh mo chrìoch " dheirreannach mar a chrìoch-'sa? " agus ciod air son nach guidh thu anois, an ni shin a ghuidheadh tu air adhart baish? anois no ann diaigh sho, is eigin dut iompochadh, no thig or-t oiche tinnis agus baish anns nach fead thu sho a dheanamh, giodh do b' ail leat e.

Ach ciod e ata eagal or-t a chall ma philleas tu? an caill thu do chairde neimh-iompoichte? ma chailleas gheibh thu cairde eill' a 's fearr na iad; gheibh thu Dia, Crìost, an Spiorad naomha, agus gach crìostuidh. Gheibh thu aon charraid a 's fearr dhut, agus a ni tuill' air do shon, na 's urra

gach carraid saoghail a dheanamh. Mhealladh na cairde shin a chaill thu, chum ifrionn thu, ach cho 'n fhead iad do theaffairginn: ach teaff-airgidh an carraid a gheibh thu t anam o ifrionn, agus bheir e thu chum a shuaimhnish shioruidh fein.

'Ta eagal or-t gu caill thu t aibhneas, agus nach bith la subhach ag-at gu brath ma philleas tu. Mo thruaigh, an solasaiche leat sugra ammaideach feol-mhor, na beatha chrabhach, smuainte air gloir shioruidh, teaff-ghradh do Dhia, seirc do 'n chinne daona, shith coguis agus aibhneas anns an Spiorad naomha, ann am bheill staid nan gras' ag coimh-sheaffamh? Romh. 16. 17. Nam bu mho an solas leat smuainteachadh air t shearrann agus air t oireachd, nam bitheadh Tighearnas na tire gu leir ag-at, na smuainteachadh air cluith clainne big; ciod air son nach fearr leat smuainteachadh air rioghachd neamha, mar t oireachd, na air faibhreas an t saoghail gu leir? mar is ammaideachd leanbuidh a bheir air clainn bhig uirrid tlachd a ghabhail ann an nithibh faoin, as nach cuir iad ann an geall t oireachd iad; mar an ceadna is ammaideachd an-barrach a bheir or-tfa uirrid tlachd a ghabhail do t inbhe, do d' shaibhreas agus do d' sholas saoghalta, as nach cuir thu

iad ann an geall an t sonnaish neamhaidh. Ach ciod e ni thu air son solais, an uair a chailleas tu iad shin? nach smuaintich thu air sho? an uair a chrìochnaicheas do sholas faoghalta le h uabhas, agus a theid e a's mar final le droch bholtrach, bithidh solas neamhaidh an naomh-shluaigh ag shior-dholl am mead. Bhlaish mi fein beagan do 'n t solas neamhaidh, ann an dearcagh air an deirbh-beachd a 'ta ag-am air gradh Dhe ann an Crìost; agus ann an reamh-smuainteacha air an la bheannaicht' a 'ta re teachd: agus tharraing mi lain-deoch do 'n t solas thalmhuidh, gidheadh, is eigin domh aidmheachadh o mo mhothacha fein, nach coimh-meas d' a cheil' iad: is eigin domh aidmheachadh ma shoilshicheas grian na beathaidh gu dealrach oir-n, gur solasaich aon la ann an staid na naomhachd, na shioruidheachd ann an staid an t solais pheacaich. "Is fearr la ann an
 " aras De, na mile la ann an ait eille: is fearr leam
 " doirsh-fhearachd ann an aras mo Dhe, na comh-
 " nuidh ann am pailionibh aingidheachd." Sal. 84.
 10. 'Ta gaire luchd-aingidheachd, mar ghaire luchd-cuthaich, do nach lear an dorainn fein: uim-e shin arfa Solomh rish a ghaire shin, "is mirre
 " cuthaich e: agus re sugra ciod e is feim dh'a?
 " Eccles. 2. 2. Is fearr doll chum tigh brain?

“ na chum tigh fleadha: oir is i shin crìoch dheir-
“ reannach gach aon duine, agus taishgidh am beo
“ ann a chroidh’ i. Is fearr bron na gaire: oir
“ leassaichir an croidhe le dubhachas na gnuish.
“ Bithidh croidh’ an duine ghlic ann an tigh broin:
“ ach croidhe nan ammadan’ ann an tigh an t
“ fùgraidh. Is fearr dhuinn eifhdeachd re h ach-
“ mhufan an eagnaigh, ‘na eifhdeachd re h abh-
“ ran nan ammadana, oir ‘ta gair’ an ammadain
“ mar fhuaim droighnich fa phoit: is diamhanas
“ sho mar an ceadna. Eccles. 7. 2—6.” ’Ta
an solas feol-mhor gu leir, mar an solas a bheir
sgrioba na claimhe do ’n neach air am bith i:
is i an ea-slàint a bheir air an solas sho a mbian-
nachadh: agus b’ fhearr le duine glic na an solas
sho uille, bith faor o an ea-slaime. Nì bheill ar
fugra ard-ghuthach, ach mar ghaire duine chigilte:
nì e gaire gun abhar gairdeachais. Is glìce dhut
gu mor t oireachd a thoirt air son gair’ a thoirt
or-t le cigle, na cul a churr re gradh Dhe, re
solas na naomhachd, re dochas neamhaidh, agus
thu fein a churr am mugha; chum as gu ciglir
t fheoil le solas peacaidh carr tammaill bhig.
Smuaintich mar dhuine gear-chuifheach an glic
an giulan sho. Is e do natur mio-naomhaicht’
a bheir or-t giulan naomh’ a mheas mar leath-

trom, agus giulan ain-miannach a mheas mar sholas. Ma philleas tu, bheir an Spiorad naomha dhut natur agus togra eille, agus ann shin, is solasaiche leat gu mor cul a chur re do pheaca, na bith 'g a altrom ni 's faidde; agus is caint dhut ann shin, nach roibh eolas ag-at air solas beathaidh, agus nach roibh thu riamh ceart, gus an do ghabh thu tlachd ann an Dia, agus ann an naomhachd.

C E I S H T.

Ciod air son ata daoine coimh-mhi-reasfont' ann an gnothach ris am bheill an sonnas ann earbsa? 'ta iad leoir-ghear-chuifheach ann an gnothaichibh eille, ach ciod air son ata iad coimh-leasg gu h iompochadh, as gur saothair chailte bith ag labhairt reu, air cuish co'-shoillear; oir triallaidh cuidh mhor dhiu gu bruach na h uaighe, sheadh, agus trid gleann dorch agus sgaile baish gun iompocha?

F R E A G R A

Chum a cheist sho fhuasglagh ann am briatharaibh aith-ghearr.

1. 'Ta an-barr graidh do 'n t faoghal agus do 'n fheoil ann an natur dhaoin' aingidh, rugadh iad le por nan ain-mianna peacach, agus 'ta an natur co'-naimhdeil do Dhia agus do naomhachd, as ata an nathair do n duine: agus an uair a bhitheas gach teagasg a gheibh iad, ann an aghaidh droch-ruin shuighicht' an natuir, cho 'n iongantas giodh do chailleas luchd teagaisg an faothair, agus giodh nach toir iad buaidh le 'n impidh.

2. 'Ta luchd-aingidheachd ann an dorchadas co'-duibh-nealach thiugh as nach lear dhoibh an ni shin a chluinn iad. Mar dhuin' a rugadh dall, a chluinn mor chliudh an t follais: ach is comma, dh'a sho mur lear dh'a e. Cho 'n aithne dhoibh Dia, no cumhachd an t foisgeil, cho 'n aithne dhoibh an spiorad naomha, no giulan sheirceil do reir an fhir-chreiddeimh: cho 'n aithne dhoibh iom-chuidheachd, cint, mor-luach, agus buanas na h oireachd neamhaidh. Cho 'n aithne dhoibh an t iompocha, no intinn agus giulan naomha, sheadh, giodh do chluinn iad iom-radh orr-a. Dhallagh iad le duibhre dorch an ain-eolais. Chaidh iad air sheacharan peacach, mar dhuin a chaill a fhli-ghe anns an oiche, gun fhios aig-e c'ait ann roibh

e, gus an do bhrìsh an la speur-ghlan a dheanamh an iuil dh'a gu ceann uighe.

3. 'Ta duil an-toilleil ac-a nach feim iad lain-iompocha, ach cuidd atharachaidh; agus gu bheill iad air an t flighe chum neamha cheanna; agus gu bheill iad iompoichte giodh nach bheill. Agus ma chi thu neach a chaill an t flighe gu turr, ni bheill feim dhut bith ag glaodhaich rìsh pilleadh, mur creidd e gu bheill e air sheacharan.

4. Is trailleacha daoine' aingidh d' an ain-mian-naibh feol-mhor, 'ta iad bait' ann an faoghaltachd, agus cho ni leo ach follar talmhuidh. Chuir an ain-mianna ciocrach, an togra neimh-gheanmnaidh, agus am buaireas intinn, afa an ceill iad, agus fhuair iad lamh-ann-uachdar orr-a comh-mhor, as nach urr' iad a dhiultadh geill doibh, no ni air bith a thoirt fa dearr ach iad: air an abhar shin ars' am misg-fhear, " is ionmhuinn leam deagh dheoch laidir, agus cho bheo " mi afa a h eagmhuish." Ars' an geocach, is " ionmhuinn leam cuirim shobhail, agus cho fo " las leam ach i." Ars' an neamh-ghlan, " is " ionmhuinn leam m' ain-mianna feol-mhor, a- " gus cho sonnas leam, ach an lan-daothainn." Is ionmhuinn le cluith-fhear macnas, agus cho

ni leish ach e. Mar sho is trailleacha ceangailte do 'n t saoghal agus do 'n fheoil iad, agus is ea-commas an toilleileachd, agus an ni nach ail leo a dheanamh, cho 'n urr' iad a dheanamh, ma 's fìor iad fein. 'Ta an duin' an-saoghalta co'-churamach mu nithe talmhuidh, as nach bheill uin, croidhe, no run aig-e, chum smuainteachadh air nithe neamhaidh, ach mar dh'ith bath grana feol-truagh Pharao, na bath breadha reamhar, Gin. 41. 4. Mar an ceadna, shluig smuainte talmhuidh smuainte neamhaidh.

5. 'Ta cuidh dhaoine fuaduichte le fruth na droch-cuideachd, agus ni bheill ach droch bhar-rail ac-a air giulan diadhaidh, do bhrìdh gu cluinn iad an luchd-commuinn 'g a shìr-dhìdeadh: no air a chuidh a 's lugha, faoilidh iad gur tearuinte dhoibh am mor-shluagh a leannamhainn, agus mar sho theid iad air an aghaidh ann an slighe peacaidh; agus giodh do spionar neach agus neach eill' uath-a, d' an tilgeil ann an ifrionn, cho chuirr sho oilt orr-a, oir cho lear dhoibh e'ait ann do thilgeagh iad: ach mo thruaigh triallaidh iad ann an slighe peacaidh, gun fhioss ac-a gu bheill an luchd-gaoil agus commuinn, a 'ta ann an dorainn, 'g a chaoineadh sho gu goirt. Luc. 16. Bu mhaith leish an duine dhoichiollach shaibhir ann an ifrionn,

neach a thoirt rabha d' a chuig brathairibh, mun rachagh iad chum ionnad shin na 'dorainn. Is cosmhuil gu b' aithne dh'a an run agus an giulan, agus gu roibh cabhag orr-a chum ifrionn, gun smuainteachadh gu roibh am brathair ann shin; sheadh, agus gur gann a chreiddeagh iad aon neach a dh'inshreadh dhoibh gu bu chomhnuidh dh'a ionnad na shior-chloidh. Is cuimhne leam shealla, a dh'innis duin' uasal eigin domh, (Mr. R. Rowly o Shrewsbury air drochaid Acham) a chonnaic e-fein air drochaid Severn. Bha fear ag iommhain tread reamhar uan', agus choinnich ni eigin iad, a chuirr sgaoim orr-a, as gu do leim aon uan air balla na drochaid, agus air fleamh-nachadh d'a chossuibh thuitt e anns an t fruth; chonnaic each an t uan-s' ag doll afs an shealla, agus leim gach aon diu ann diaigh a cheile tharr an Drochad anns an t fruth cheadna; agus is beag nach do bhathagh iad uille; cho roibh fioss ag an deirre ciod e bu diol do 'n toisheach, ach shaoil iad gu bu tearuinte dhoibh a mhor-chuideachd a leannamhainn; ach co'-luath as a thuitt iad bonn os ceann tharr a bhalla, mhothaich iad a-tharacha. Is amhail a thachair do 'n t sluagh fheol-mhor neimh-iompoichte. Basaichidh neach laimh reu, agus tuittidh e ann an ifrionn, agus

leannaidh neach eill' e: agus triallaidh Cach air an loirg, do bhrìdh nach smuaintich iad c'aist ann deach' iad. Ach an uair dh' fhosgailleas am Bas an fuile, agus a chi iad an dorainn a 'ta air an taoibh eille do 'n bhalla; sheadh, ann an faoghal eille, ciod e nach tugagh iad air son bith far an roibh iad!

6. Of-barr, 'ta namhad mio-runach, inleachdach, agus neamh-fhaicshionnach ag luchd-aingidheachd, namhad a leagas a cheap-tuifhlidh anns an dorchadas; agus is prìomh-obbair dh'a bith ag bacail an iompochaidh; 'g an congghail far am bheill iad; ag curr impidh orr-a gun smidd do 'n scrioptur a chreidshinn; gun dragh a churr air an intinne leish; droch-bharr'ail a bhith ac-a air beathadh dhiadhaidh; a mheas gur an-barr neimhfheimeil i, agus gu teaffairgir iad gun iompocha, agus gun uirrid dragh; agus gu bheill Dia co-trocaireach as nach leir-sgrìofs e an leithid shin; air a chuid a 's lugha, gu fead iad fuirreachd tammal beag eille; an daothainn solais a ghabhail; an faoghal a leantainn beagan nì 's faidde; agus ann shin, cul a churr rish le h aithreachas. Leish na h aish-inleachdaibh mealtach sho, congghaidh an diabhol cuidh mhor do 'n t sluagh fa

bhruidd, agus treoraichidh she chum a dhorainn fein iad.

Is iad shin, agus an leithid eille do cheapaibh tuishlidh, a chongbhas an-barr sluaigh o iompocha. Giodh do chaith Dia agus Criost, an spiorad naomh' agus luchd teagaisg, uirrid faothair air an iompocha; gidheadh, do bhrìdh gu do chuirreagh tofd air an reason, agus nach urra iad freagra thoirt air an Tighearn' a ghlaodhas air an diaigh, (' Pillibh, pillibh, ciod air son a bhaisaicheas shibh? ') chailleadh gach faothair a bhuillicheagh air cuid mhoir dhiu; agus cho 'n fhag iad anois ag luchd-teagaisg r'a dheanamh, ach fuigheadh fhios, agus an dorainn a chaoidh.

Thaishbineagh anois d'ibh reasontachd iartaish De, agus mi-reasontachd eas-umhlachd dhaoin' aingidh. Agus mur dean sho feim, agus ma dhiultas luchd-aingidheachd pillleadh, bheirir fa dearr anns an ait a 's foighe, co ag am bheil a choirre ma theid iad am mugha. Agus treoraichidh sho shinn chum an teagaisg dheirreannaich; ion-dhon.

T E A G A S G VII.

Mur iompoich daoine aingidh ann a dhiaigh sho uille, cho 'n i coirre Dhe ach an coirre fein gu leir-sgrìofar iad, is i an an-toill fein fìor-abhar an dorainn: oir bafaichidh iad do bhrìdh gur roighniche leo bas na iompocha.

Ma theid sibh chum ifrionn, am foirir oir-ibh? shaor Dia e-fein o ar fuill; cho luidh coirre ar leir-sgrìofs air-'sin. Feadaidh fear teagaisg neamh-churamach, agus an dream a bheir misneach dh'ibh anns an olc, agus nach toirmisg ar peaca dh'ibh, cuidd d' ar ciont' a tharraing orr-a fein; ach bithibh cìnteach, nach agrar ar Dia i: Ars' an Tighearna mu Fhion-ghara gun torra, ann diaigh dh'a a thog'ail ann am fonn tarbhach, na clocha thilgeil às, agus rogha nan cranna fiona shuidheachagh ann, Isa. 5. 3. 4. " Guidhim oir-
" ibh thugaibh breith, cidir misg' agus m' Fhion-
" ghara. Am feadar tuill' a dheanamh re m'
" Fhion-ghara, ach na rinn mi risg?" mar an ceadna, am feadadh Dia tuill' a dheanamh r'ibhs' ach na rinn e? Chruthaich e ar corpa gu h iongantach; chuir e anama reasont' ant-a d' an riaghlachadh; chum e suas sibh leisg a chumhachd; dh'altrom e sibh leisg a mhaitheas; thug

e air creatuire eille bith freasdalach dh'ibh; thug e dh'ibh lagh co'-thromach iom-lan d' ar sduireadh: an uair a bhrìsh shìbh e, agus a chuirr shìbh afe di'bh-fein, dh'amhairc e oir-ibh le tiom-chroidhe; dh'aontaich e gu h iongantach graf-mhor Aon-mhac shìoruidh a bhasachadh, mar iobhairt air son ar peacaidh, agus bha e ann an Crìost ag reiteachagh an t saoghail ris fhèin. Thug Crìost di'bh e-fein, agus beatha shìoruidh mar thiolac saor, ma ghabhas shìbh e agus ma philleas shìbh. Air a chumhnant reasonta sho thairg e dh'ibh gu saor lan-mhathèamhnas ar n uille pheacaidh. Sgrìobh e sho ann a fhocall, naìshg e le a spiorad e, agus thairg e dh'ibh le a luchd teagaisg e, gu tric agus gu minnig agus ghuidh iadsan oir-ibh a ghabhail agus pilleadh re Dia. Thug iad earraile oir-ibh ann a ainm-'sin, reasaich iad a chuìsh r'ibh, agus fhreagair iad ar n uille chunnuile fann. Dh' fhuirrich Dia fadda ri'bh. Dh' fhuilling e an-chaint uai-bh. Chum e suas shìbh gu graf-mhor ann am boillshegin ar peacaidh: chuartaich e shìbh leis gach gne throcair! cho'-maishg e solas le ar dolas, a chuimhneachadh ar n ammaideachd dh'ibh, agus d' ar gairm g' ar ceill: bu tric a Spiorad ag gleac r' ar n anamaibh, agus ag radh reu, fa leath, "pill

“ a pheacaich, pill air iartas do Dhe: c’ait ann
“ triall thu? ciod e is obbair dhut? an aithne
“ dhut do chrìoch, no ceann t uighe? cia fhadd
“ a bheir thu fuath do d’ chairdibh, agus
“ gradh do d’ naimhdibh? c’uin a threigeas tu gach
“ peaca, a philleas tu re d’ Dhia, a bheir thu suas
“ thu fein d’a umhlachd, agus a chuirreas tu
“ t Fhear-saoraidh ann an sheilbh t anama? c’uin
“ a tharlas sho? ” thagradh leas t anama reut air
a mhodh sho. Agus air bith dhut maill-triallach,
sparragh or-t cabhag, agus ghlaodh Dia reut
greassachd or-t, ag radh, “ Ann diugh, am feadh
“ a mhairreas an la, na cruadhaich do chroidhe:
“ nach pill thu anois gun tuille maille? ” chuir-
reagh beatha ann do lathair; leigeadh ris dhut an
solas neamhaidh anns an t foisgeul: dhearbhadh
a chint dhut, agus cìnt dorainn shìoruidh na h
aittim a chaidh am mugha. Mur b’ ail leat sheal-
la do Fhlaitheas na gloire, agus do ifrionn na
dorainn, ciod e tuill’ a dh’ iarradh tu? thaishbi-
neadh dhut, mar gu b’ eadh, Crìost ceast ann am
fia’naish do shuile. Gal 3. 1. Dh’ inisheadh dhut
gu minning, gur duine cailte thu mur pill thu
ris; agus is coimh-tric a chualadh tu olc agus
diamhanas peacaidh; agus diamhanas solais agus
saibhris an t saoghail-s’; giorrad agus neimh-chint

do bheathaidh; agus shioruidheachd solais agus dorainn an t saoghail eille. Leigeadh sho agus tuille ris dhut, a ris agus a ris; agus an roibh thu sgith 'g a eishdeachd: agus is lughaid a thug thu fa dearr e, gu cualadh tu e coimh-minnig, mar Mhadda Ceaird, air an d' fhuair cleachdainn lamh-ann-uachdar comh-mhor, as gu coidil e gu fuaimhneach fa fhualm nan ord', agus na drith-leanna ag fraddadh mu a chluasa; agus giodh nach d' iompoich sho uille thu, gidheadh, 'ta thu beo, agus gheibh thu trocair ann diugh, ma 's ail leat i. Anois leig a chuisth fa raidh do reasoin fein; agus fiosraich dh'e, an i coirre Dhe no do choirre fein, ma theid thu am mugha gun iompocha ann a dhiaigh sho uille? ma bhafaich eas tu anois; is ann do bhrìdh gur fearr leat bas na beatha. Ciod e tuille dh' fheadar a radh reut? no innis fein ma 's aithne dhut, ciod eill' an doigh air an teassairgìr thu? an abbair thu, " och bu mhaith leam iompochadh mar nuaidh- " chreatuir, ach cho 'n urra mi; bu mhaith leam " mo chuiddeachd, mo smuainte, mo bhriathara, " agus mo ghnìomhara atharachadh, ach cho 'n " urra mi shin a dheanamh." Nach b' urra thu nam b' ail leat? ciod e a bhac thu ach aingidheachd do chroidhe fein? co a thug or-t peacach-

adh; no a chum ar t aish thu o leas t anama?
nach roibh an teagasg, an uin, agus an commas
ceadna ag-atfa gu bith diadhaidh, a bha ag do
dheadh nabaidh? agus ciod air son nach feadadh
tusa bith diadhaidh mar esin? an do chrannadh
dorras na h eaglais or-t? no, nach do chum thu
fein amach thu? no, nach do shuigh agus nach do
choidil thu; agus nach cualadh tu mar nach
cluinnadh tu. An do chuir Dia cunnuil or-t
ann a fhocall, an uair a thug e cuirre do pheacachaidh
pilleadh; agus a gheall e dhoibh trocair
nam pilleagh iad? an dubhairt e, “ Bheir mi
“ maitheamhnas do gach neach a gabhas aithreachas
“ chas, ach dhutsa?” an do dhiult e commas
aoraidh dhut? an do thoirmisg e dhut urnaigh
a dheanamh, ni 's mo na do chach eille? 'ta fios
ag-at nach do thoirmisg. Cho d' iommain Dia
uaidh-e thu, ach theith thu fein uaidh-e. Agus
an uair a ghairm e d'a ionfuidh thu, cho b' aill
leat teachd. Nan diultadh Dia dhut gealla agus
tairghe choitcheann na trocair, no nan abragh e
reut; “ sheas uai-m, cho bhith gnothach air bith
“ ag-am re do leithid; na dean urnaigh reum,
“ oir cho 'n eisd mi reut. cho toir mi fear
“ ar t aithreachas cia a mhead, agus cho fhreagair
“ air mi cia durachdach air bith dh'iarras tu tro-

“ cair.” Mur fagadh Dia ag-at mar mhuinghin ach an-dochas bha far leith-sgeul ag-at. Agus dh’ fheadadh tu a radh, “ ciod air son a gha-
 “ bhas mi aithreachas, agus a philleas mi, a-
 “ gus gun fheim air bith dhomh ann?” ach cho b’ e sho do chor-’sa. B’ urrus dhut Crìost a bhith ag-at mar Tighearna agus mar Leigh, mar ata e ag daoine eille, ach cho b’ ail leat e; do bhrìdh nach do mhothaich thu tinn ni’s leor thu fein, air son an Leigh; agus nach b’ ail leat deal-lachadh re t ea-flainte: dubhaint tu le do chroidhe mar an luchd ceannairc, Luc. 19. 14. “ Cho ’n
 “ ail leinn am fear sho mar riogh.” Ghabhadh Crìost thu fa a sgiathaibh flainteil, ach cho b’ ail leat shin, Mat. 23. 37. Nach an-barrach an speis do leas dhaoine a thaishbin an Tighearna ann a fhocall fìor-ghlan? nach an-mhor an tiom-chroidhe leis an dubhaint e, “ O! nan eishdeadh
 “ mo shluagh reum, agus nan gluaisheagh iad ann
 “ mo shlighibh! Sal. 81. 13. O! gun a leithid
 “ shin do chroidhe anns an t sluagh sho, as gu
 “ bitheadh m’ eagal-’s’ orr-a agus gu coimhid-
 “ eagh iad m’ uill’ aitheanta do ghnath, chum
 “ an leas fein agus leas an clainne gu brath!
 “ Deut. 5. 29. O! gun iad a bhith glic, O! nach
 “ tuigeagh iad sho, agus nach meallagh iad an-

“criòch dheirreannach!” bhitheadh Dia dhut mar
 Dhia, agus bheirreagh e dhut sonnas mor mar
 do mhiann, nan tugadh tu geill d’a; ach thug
 thu barrachd speish do ’n t saoghal agus do ’n
 fheoil na a thug thu dh’a, agus uim-e-shin cho
 d’ eifid thu rish; giodh do chliudhaich thu e, ag
 toirt mor-ainm dh’a, gidheadh cho b’ ail leat e
 fa dheirre. Air an abhar shin cho n iongantais
 ma thug e suas thu do ain-miannaibh do Chroidhe,
 a ghluafachd do reir t an-toill’ fein. Dh’ aon-
 taich e a chuifh a thagradh reut, agus chuir e
 mar cheist or-t, “ciod e ata ann-amfa, no ann
 “m’ obbair, as gu bitheadh tu comh-mhor a’m’
 “aghaidh! ciod e an cronn a rinn mi or-t a
 “pheacaich? an do thoill mi an gnathacha mio-
 “shuairc sho o do lamhaibh? is iommad trocair
 “a thaibhin mi dhut; agus ciod air son a ni thu
 “di-meas or-m? am mishe no an diabhol is na-
 “mhad dut? an ann o bheathaidh naomha, no
 “o ghiulan peacach, ata abhar ag-at teitheadh?
 “ma theid thu am mugha, is tu fein an coir-
 “reach; oir threig thu mishe do Dhia tearmainn,
 “Jer. 2. 17. Nach toir t aingidheachd fein
 “smachd or-t, agus do pheaca achmhusan dut?
 “is urrus dut fhaicshinn gur olc agus shearbh
 “an ni dhut gu do threig thu mishe, Jer. 2. 5.

“ 6? ciod e an crohn a fhuair thu dhomh, an
 “ uair a threig thu mi agus a leann thu dia-
 “ mhanas? Jer. 2. 5. 6.” ‘Ta an Tighearn’ ag
 gairm neamh’ agus talmhainn mar fhia’naish’ a
 thagraidh re a shluagh. “ Eifhdibh a shleibhte, agus
 “ a bhunnaite laidir na talmhainn, conspoid an Ti-
 “ ghearna; or ‘ta conspoid ag an Tighearna re a
 “ shluagh, agus thagrah creh Israel. O! mo shluagh!
 “ ciod e a rinn mi or-t, agus co leis a thuirshich mi
 “ thu, tog fia’naish a’m’ aghaidh, oir shaor agus thug
 “ mi ‘mach as an Egipt thu. &c. Mic. 6. 2. 3. 4.
 “ Cluinnibh a Fhlaitheasa, agus eifhd a thallaimh;
 “ oir labhair an Tighearna. Dh’ oill agus thog
 “ mi Clann, agus chathaich iad a’m’ aghaidh. Is
 “ aithne do ‘n damh a shealbhadoir, agus do ‘n
 “ Affal Prassach a Thighearna; ach cho ‘n aithne
 “ do Israel Mishe, agus cho sinuaintich mo shluagh
 “ or-ms’. Och fhinneacha peacach, a shluaigh
 “ an-troim le h-ea-coir, a shliochd luchd-uille!
 “ &c. Jer. 1. 2——4. O! a dhaoine mi-glic
 “ agus ei-crionna, an dioll shibh commain an
 “ Tighearna mar sho: nach e t Athair a chean-
 “ naich thu? nach do chruthaich, agus nach do
 “ dhaingnich e thu? Deut. 32. 6.” An uair a
 chunnaic Triath na flainte gu’ do chuirr thu cul-
 rish fein, gu’ d’ fhag thu e, agus gu’ roibh thu

ag shealg nithe diom-buan faoghalta, leig e do
 mhi-ghliocas risa dut, agus ghairm e thu gu h
 obbair a bu tarbhaich, ag radh, “ ciod air son
 “ a bhuillicheas tu t airgid air ni nach arran?
 “ agus do shaothair air ni nach sasaich? Eisdh gu
 “ durachdach reumfa, agus ith an ni a ’ta maith,
 “ agus bitheadh tlachd ag t anam ann an rea-
 “ mhrachd. Claon do chluas agus thig chug-
 “ amfa; cluinn, agus mairridh t anam, agus ni
 “ mishe coimh-cheangal shioruidh reut, sheadh
 “ ghrafa daingeann Dhaibhidh. Jer. 55. 2. 3.
 “ Lorgaichibh an Tighearn’ am feadh ata e fo-
 “ fhaghail, gairmibh air am feadh ata e am fo-
 “ gus. Treigeagh an droch-dhuin’ a shlighe, a-
 “ gus an duine mi-cheart a smuainte: agus pil-
 “ leagh e chum an Tighearna, agus ni e trocair
 “ air, agus chum ar De-inne, oir bheir e lan-
 “ mhaitheamhnas. Rann. 6. 7.” Agus an uair
 nach eisdheadh tu, nach d’ thug thu do ’n Tigh-
 earn’ abhar bith ag gearran or-t, agus coirre do
 leir-sgrìofs fhagail ag t an-toilleileachd chrossanta
 fein? “ bitheagh iongantas an-mor oir-ibh a nea-
 “ mha fa an ni sho, bitheagh eagal an-oilteil oir-
 “ ibh ars’ an Tighearna! oir chuirr mo shluagh-
 “ ’fa da olc ann gnìomh; threig iad mishe tob-
 “ bar an uisge bheo, agus thochail iad dhoibh-

“ fein tobbar, tobbar brishte nach cum uishege.
 “ Jer. 2. 12, 13.” Is minnig a thug Crìost cuir-
 re saor dhut, ag radh, “ thigeagh an neach air
 “ am bheill tart: agus glacadh gach neach leish
 “ an ail, uishege na beathaidh gu saor. Foil. 22.
 “ 17.” Ach ann diaigh gach tairgshe, thug shibh
 abhar do Chrìost an gearran sho a dheanamh
 oir-ibh; “ Cho tig iad chug-amfa, chum as gu
 “ faigh iad beatha. Join. 5: 40.” Thug e cuir-
 re dhut chum fleadh nan naomh’ ann an riogh-
 achd a ghraish: agus o nach roibh toill ag-at d’i,
 ghabh thu mar leith-sgeul, nach ceaddaicheadh t
 fherrann, t eallach, agus do ghnothaiche saogh-
 alta dhut geill a thoirt d’ a chuirre, agus mar
 sho, bhrosduich thu e chum feirg’, agus chuir e
 roimh-e nach blais thu a shuipper gu brath. Luc.
 14. 15—25. Co anois an coirreach, co ach thu
 fein? co is priomh-abhar do d’ leir-sgrìofs, ach t
 an-toill cheannairceach? oir roighnich thu doll am
 mugha. Leig Crìost fein ris a chuish gu h iom-
 lan, Sheanr. 1. 20—33. “ Glaodhaidh an eag-
 “ na ’mach; leigidh shi a guth amach anns na
 “ fraidibh. Glaodhaidh shi anns an ait a ’s mo
 “ tathaich, ann am fosgla nan geata: cuirridh shi
 “ a briathar ann ceill anns a chathair, ag radh.
 “ Cia fhadd a dhaoine shimplidh, a ghradhaich-

“ eas shibh shimplidheachd? agus a bhitheas tlachd
“ ag luchd-fannoid ann am fochaid, agus a bheir
“ luchd-ammaideachd fuath do 'n eolas? pillibh
“ air m' achmhufan; feachaibh, dortaidh mi mo
“ bhriathara 'mach oir-ibh. Do bhrìdh gu do
“ ghlaodh mi, agus gu do dhiult shibh, gu do shìn
“ mi amach mo lamh, agus nach d' thug aon
“ duine fa dearr. Ach chuir shibh mo chomh-
“ air! uill' ann neimh-brìdh agus cho b' ail leibh
“ m' achmhafan. Nì mishe fos gaire fa ar don-
“ nas: agus fannoid an uair a thig ar n eagal.
“ An uair a thig ar n eagal mar leir-sgrìofs, a-
“ gus a thig ar mille mar iom-ghaoith; an uair a
“ thig ar faracha agus ar teantach oir-ibh. Ann
“ shìn gairmidh iad or-msa, ach cho fhreagair
“ mi: iarraidh iad mi gu moch, ach cho n fhaigh
“ iad mi. Do bhrìdh gu d' thug iad fuath do 'n
“ eolas, agus nach do roighnich iad eagal an Tigh-
“ earna. Cho b' ail leo smidd do mo chomhairle,
“ rinn iad di-meas air m' achmhafan uille. Uim-
“ e-shìn ithidh iad do thorra an slighe fein, agus
“ lionar iad le an aish-inleachdaibh fein. Oir cof-
“ graidh cuil-sleamhnacha dhaoine simplidh iad,
“ agus sgrìoffaidh sonnas luchd-ammaideachd iad.
“ Ach cia b' e dh' eishdeas reumfa, is daingeann
“ a chomhnuidh, agus suaimhneach o eagal an

“ uile.” B' iom-chuidh leam an teagasg sho a churr ann ceill dibh, gu h iom-lan, do bhrìdh gu leig e ris h lan-abhar leir-sgrìofs luchd-aingidheachd. Cho sgrìoffar iad do bhrìdh nach do theagaisg Dia iad, ach do bhrìdh nach do ghabh iad foghlam. Cho teid iad am mugha do bhrìdh nach do ghàirm Dia iad, ach do bhrìdh nach do phill iad air impidh. Is i an an-toill fein fìor-abhar an dorainn.

F E I M.

O na briatharaibh a labhradh r'ibh, foghlamaibh of-barr na nithe sho a leanas.

1. Uaidh-e sho chi shìbh, nach Dia-mhasla agus ain-diadhachd amhain, Dia a choirreachagh air son leir-sgrìofs dhaoìn' aingidh; ach mar an ceadna, gur mìo-natur' an nì do luchd-aingidheachd a chassaid sho a churr air an cruthai-fhear. Glaodh-aìdh iad gu gearrannach, ag radh, nach d' thug Dia gras doibh, gu bheil a bhagra borb, agus nar leigeadh Dia gu leir-sgrìoffar gach duine neimh-iompoichte agus mìo-naomhaichte; agus is cruaidh an gnothach leo gu smachdaichir peaca dìom-buàn le dìoghaltas bioth-bhuan; agus is caint doibh ma theid iad am mugha, nach fead iad a leasachadh:

an uair is shior-obbair dhoibh bith ag cosgragh an anama, agus cho chum iad an lamha o 'n leir-sgrìofs fein air impidh Dhe no dhaoine. Saoilidh iad gur neimh-iochd-mhor an nì do Dhia an leir-sgrìoffadh, gidheadh, 'ta iad co'-ain-iochd-mhor dhoibh fein, as gu ruidh iad gu dian chum ifrionn; giodh d' innis Dia dhoibh nach bheill i ach ro ghairrid uath-a, gidheadh, cho chuirr impidh, gealla, no bagra stadd orr-a. Chi shinn gur beag nach bheill iad lain-mhìlte: 'ta am beatha neamh-churamach, fheol-mhor, shaoghalt', ag dearbhadh gu bheill iad fa chumhachd an diabhoil; 'ta fìofs againn ma thig bas orr-a roimh iompocha, nach fead an faoghal gu leir an teassairginn; agus do bhrìdh neimh-chint am beathaidh, is abhar eagail gach la gu tuitt iad ann an teinne na dorainn. Air an abhar shin 'ta shinn ag guidheadh, gu durachdach ag guidheadh orr-a, truadhas a ghabhail d' an anamaibh, agus gun iad fein a mhillleagh an uair ata trocair dluth dhoibh; agus cho 'n eìshd iad r'inn. Ata shinn ag earrallachadh orr-a am peac' a threighshinn, agus ruidh chum Chrìost gun dail, agus cail-eigin do thruadhas a ghabhail diu fein; ach cho chuirr iad tiom-chroidhe no trocair ann gnìomh. Gidheadh, faoilidh iad gur neimh-iochd-mhor an nì do Dhia am milleadh gu shìo-

ruidh. Och a thruaghana an-toilleit peacach! cho 'n e Dia ata ain-iochd-mhor dh'ibh, ach shibh-fein. Fhuair shibh fios gur eigin d'ibh pilleadh no losgadh gu shioruidh, ach cho phill shibh. Fhuair shibh fios ma ghleidheas shibh peaca, gu gleidh shibh mallachd Dhe leifh; gidheadh, gleidhidh shibh e. Fhuair shibh fios nach bheill flighe chum sonnaifh ach flighe na naomhachd, gidheadh, cho bhith shibh naomha. Ciod eille b' ail leibh Dia a radh ribh? ciod cille b' ail leibh e a dheanamh r'a throcair? thairg e dh'ibh i, agus dhiult shibh i. Ata shibh ann an doimhne peacaidh agus ann an cuntart dorainn, agus shin Dia amach dh'ibh a lamh thearmainn, gidheadh, dhiult shibh a chuiddeacha. Ghlannagh e dh'ibh fall peacaidh, ach is fearr leibh oir-ibh e. Is ionmhuinn leibh ar n ain-mianna, craofs, mislig agus macnas, agus cho treig shibh iad. Am b' ail leibh gu giulain-eadh Dia chum neamha shibh d'ar n ain-deon? no am b' ail leibh gu togagh e shibh-fein agus ar peaca chum neamha le cheile? is ni sho co'-dho-dheanta re h iompocha na greine gu dorchadas. An faoil shibh gu fosgailir na neamha fionghlan, do 'n anam neamh-ghlan mhio-naomha! cho 'n fhosgailir gu brath, do ni neimh-ghlan air bith, Foils- 21. 27. " Oir ciod e an com-

“ munn a bhitheas ag follas re dorchadas, no
 “ ag Crìost re belial? 2. Cor. 6. 14. 15.” Ciod
 anois a ni shibh? an glaoth shibh air trocair o
 Dhia? ciod air son? ghlaodh Dia r’ibh trocair a
 dheanamh oir-ibh-fein, ach cho do rinn. Chi
 luchd teagaisg cup na mi-cheille, deoch mhillidh
 coirp agus anama, ann an lainn fir-misge, glao-
 dhaidh iad ris iochd a dheanamh air fein, agus
 gun an cup a churr r’ a bheal; ach cuirridh e
 r’ a bheal e, oir is toigh leis e, agus olaidh she
 as e, giodh do rachagh ifrionn shios leis; gun
 leith-sgeul air bith ach nach fead e a leasachadh.
 Ciod e dh’ fheadas neach a radh re a leithid shin
 do dhuine? teagaisgidh shinn do thruaghanaibh
 ain-diadhaidh, neamh-churamach, agus an-saoghal-
 ta, “ Nach dean a leithid sho do ghiulan an gno-
 “ thach, agus nach toir e chum nam flaitheasa
 “ gu brath iad. Nam bitheadh beithir mhuileach
 “ ann toir oir-ibh nach luathaicheadh shibh ar
 “ ceim? ach giodh ’ta mallachd Dhe, agus an
 “ diabol, agus ifrionn an toir oir-ibh, cho ghluais
 “ shibh, ach cuirridh shibh mar cheist, ciod air
 “ son a ghreasad? am bheill an t anam neamh-
 “ bhas-mhor coi’-neamh-luach-mhor as sho ann
 “ ar barr’ail? O! deanaibh iochd oir-ibh fein!”
 ach cho toir iad fa dearr shinn, agus cho

ghabh iad truadhas air bith dhiu fein. Teagaishtidh shinn doibh gur shearbh an crìoch; oir co is urra comhnaidh a ghabhail anns an teinne shioruidh? gidheadh, cho truagh leo iad fein. Agus an abbair na truaghana mio-narach shin, gu bheill Dia ni 's trocairich gu mor, na gu leir-sgrìofs she iad. An uair is iad fein a 'ta gu h an-dana, ain-ìochd-mhor, ag ruidh chum leir-sgrìofs. Giodh do rìgeamaid iad ceann-rùisgte, agus giodh do chuir-reamaid ìmpidh orr-a air ar gluna lubta, cho 'n urra shinn a churr stadd orr-a; ach chum ifrionn is ail leo doll, gidheadh, cho chreidd iad gur i is ceann-uighe dhoibh, gus an tuitt iad int-e bonn os ceann. Giodh do ghuidheas shinn orr-a air ghaol an De a chruthaich agus a choimhid iad; air ghaol Chrìost a bhafaich air an fon; agus air ghaol an anama bochd; truadhas a ghabhail diu fein; gun doll ni 's faidh' air an t slighe chum ifrionn; ach pillcadh re Chrìost, am feadh ata a lamha shìnte d' an glacail gu failteach; toisheadh air beatha nuadh, am feadh ata Dorras nan grafa fosgailte; agus trocair a ghabhail anois, am feadh ata trocair fo-fhaghail: giodh do ghuidheas shinn sho orr-a cho 'n atharraich ar n ìmpidh iad. Giodh b' ionnann leinn e 's am bas, cho 'n urra shinn a thoirt orr-a, sheadh, smuainteachadh

air an cuntart, agus ni a's lugha gu mor na shin
pilleagh uadh-e. Gidheadh, is urrus leo a radh,
“ 'Ta duil ag-ainn gu bith Dia trocaireach.”
Ach an do smuaintich shibh riamh gu dubhairt e,
Isa. 27. 11. “ is sluagh gun tuighf' air bith
“ iad; uim-e-shin cho dean an ti a chruthaich
“ iad trocair orr-a; agus cho taisbinn an ti a
“ dhealbh iad geann-maith dhoibh.” Mur fgead-
daich neach eille shibh air bith dh'ibh lom-nochta,
mur beathaich e shibh air bith dh'ibh ocrach :
ma thilgeas e ann an gainn-tir, ma bhuaileas, agus
ma chloidheas e shibh; nach abbair shibh gur duine
gun iochd e? gidheadh' ni shibh a mhile uirrid sho-
oir-ibh fein, tilgidh shibh uai-bh ar n anama a-
gus ar corpa gu shioruidh, ach cho ghearrain shibh
ar n ain-iochd fein gu brath. Sheadh, ach is ei-
gin, (mar a shaoileas shibh) gur ain-iochd-mhor
an Dia a dh' fhuirrich r'ibh gu trocaireach gus
anoish, ma smachdaicheas e shibh fa dheirre. Mur
toir an Dia fìor-ghlan comas do na truaghan-
aibh traileil sho faltradh le di-meas air fuill a
Mhic, agus mar na h iudhuighe bith ag caitheadh
smuga ann a cadan; bith ag deanamh tailcish air
Spiorad nan grafa; fannoid air peaca, agus maga
air naomhachd; bith ag deanamh tuille di-meisla
air trocair shlainteil, na air fall an ain-mianna feol-

mhor; agus ann a dhiaigh sho uille, mur teaffair-gir iad leis an trocair a dhiult iad, agus nach b' ail leo, cho 'n abbair iad ach ain-tighearna gun iochd re Dia fein. Ach is e sin am breitheamh co'-thromach, a thomhaisheas gnìomhara air meidh a cheartaish neamh-acairach; giodh nach cliudhaichir e ann an lathair cathair breitheamhnais nan truaghana tair'eil shin.

Is aithne dhomh iommad gearran fonraicht' a nì daoine neimh-iompaicht' air an Tighearna, ach cho 'n fhuirrich mi r' am freagradh gu fonraicht', oir thilg mi bonn os ceann iad, ann mo leabhar air breitheamhnas, agus leaghadh iad e. Nam bitheadh luchd-conspoid an t saoghail, co'-churamach a sheachnadh peacaidh agus leir-sgrìofs, as a bha iad dicheallach a ransachagh abhar na dorainn, agus d' a leith-thilgeil mar chunnuil air Dia, chuirreagh iad an gear-chuisth ann gnìomh air modh a bu tarbhaich dhoibh fein, agus dheanagh iad ea-coir a bu lugha air an Tighearna. An uair ata Torathair co'-ghraineil re peaca ann-ainn, dioghaltas an-trom ann toir air ar n anama; agus ifrionn ag fosgladh gu h uabhasach d'ar slugadh beo; shaoileadh neach gu bu cheist shoillear, shoi-fhreagraidh, co an coirreach? an e Dia, no an duine prìomh-abhar ciontach na dor-

ainn shin? is luchd breitheamhnaish co'-chairdeil dhoibh-fein cuidh dhaoine, as gur uffa leo gearran a dheanamh, sheadh, air maitheas neimh-chrìoch-naidheach lan-fhoirfidh, na air an anama mi-bheasach fein; is teomadh leo aithrìsh a dheanamh air an ceid-shinshireachd a dubhairt re Dia, "mheall an nathair mi agus dh'ith mi. Agus a bhean a fhuair mi uai-t fein, thug i dhomh, agus dh'ith mi." Mar sho dh' fhag Adhamh agus Ebhe gu cealgach coirre an ceannairc ag Dia fein. Agus mar an ceadna ars' an sliochd neimh-iompoichte, re Dia, " 'Ta an t eolas a thug thu dhuinn neamh-fhoghainteach a thuigshinn ar leas; 'ta an toill a fhuair shinn uai-t neamh-fhoghainteach a roighneachadh ar son-naish; 'ta na cuspoire leish an do chuartaich thu shinn, ag mealladh fuirreachraish ar n anama d' an ionfuidh fein; agus 'ta am buaireas d' an do cheaddaich thu ionfuidh a thoirt oir-'n, ag toirt buaidh." Ann aon fhocall, giodh do chruthaich Dia an duin' ann an inbhe beagan a 's ishle na inbhe nan aingle, gidheadh, cho toillich inbh' air bith an duin' aingidh, a 's ishle na lan-fhoirfidheachd an Uillea-chumhachdaich!

C U N N U I L.

“ Cho 'n urra shinn shinn-fein iompochadh;
 “ cho 'n iompoichir gu brath shinn, mur iom-
 “ poich Dia shinn; cho 'n urra shinn gne a dhe-
 “ namh gun ghras De: ni bheill an togha o an
 “ ti leish an ail, no o an ti a ruidheas, ach o
 “ Dhia a ni trocair.”

F R E A G R A.

'Ta da ghne throcair ag Dia, r'an tairbhineadh;
 trocair an iompochaidh; agus trocair an t flana-
 chaidh; agus cho toir e trocair na flainte
 chailte, ach amhain do 'n dream leish an ail i,
 agus a ruidheas d'a h ionfuidh; oir gheall e i
 dhoibh-'fin, agus dhoibh-'fin amhain. Ni trocair
 an iompochaidh deonach daoine mi-dheonach; a-
 agus giodh nach airridh air toill agus ar dicheall
 fein air gras sho Dhe; gidheadh, 'ta ar diulta toil-
 leil ag toiltinn nach toirir dh'ibh e. Is i ar mio-
 thoill fein ar neamh-chommas, agus cho ghabh
 i leith-sgeul ar peacaidh, ach an-tromaichidh shi e.
 B' urrus d'ibh pilleadh nam b' ail leibh; agus m^a
 'ta ar toill co'-thruailte, as nach fead ni air bith

ach gràs foghainteach Dhe ar n iompochadh, is moid' ar n abhar an gras sho iarraidh, aontachadh leish, meadhona nan gras' a ghnathachadh do reir ar commaish, gun an dearmad, agus gun chathachadh 'n an aghaidh. Deanaibh an ni a 's fearr a 'ta ann ar comnas, agus ann shin gearrainibh ma bitheas abhar ag-aibh, gu do dhiult Dia a ghras d'ibh.

C U N N U I L.

“ Is cosinhuil gu b' ail leat a radh fadd na
“ h Uine sho, gu bheill saor-thoill ag an duine.”

F R E A G R A.

Gun dragh a churr oir-ibh le conspoid dho-thuigshinn mu an t saor-thoill; toillicheadh sho shibh, iodhon, gu bheill saor-thoill ag-aibh, no commas na nithe shin a 's taitneach leibh a roighneachadh, agus na nithe shin a 's mio-thaitneach leibh a dhiultadh. Mothaichidh gach duin' an commas sho ann fein. Ach gu truagh! o an-barr ar neamh-churaim is tric leinn gu gabh shinn ar leafs ann riochd ar n aimh-leish, agus gur mio-thaitneach leinn e, agus gu diult shinn e: agus

gu gabh shinn ar n aimh-leas ann riochd ar leas, agus gu taìtinn e r'inn, agus gu roigh-nich shinn e. Anois nach feimeil an neamh-churam sho air smachd o Dhia, d' ar mosgladh; agus ma dhiultas shinn mosgladh gu brath, nach do thoill shinn gu buanaichir an smachd gu shioruidh? abraibh gu bheill namhad mio-runach agaibh, a bheirr ionfuidh mhilteach oir-ibh-fein gach uair a tharlas shibh air, agus a chosgras ar clann gus am bith fuill an croidh' ag smuidrich air faobhar a chuid arm'! an gabh shibh a chaint sho uaidh-e mar leith-sgeul, "och cho roibh saor-
 " thoill ag-am, is e sho mo natur; cho 'n fhead
 " mi maith a roighneachadh mur toir Dia gras
 " domh?" an gabh shibh a leithid sho do leith-sgeul o sgolloig a ghoiddeas ar maoin shaoghailta? an cum an leith-sgeul sho luchd muirt agus meirle o 'n chroich? mur cum, an faoil shibh gu saor e shibhs' o dhioghaltas an Uillea-chumhachdaich air an do rinn shibh shir-cheannairc an-dana?

2. Uaidh sho thug-aibh fa dearr na tri nithe shin.

1. Cia aish-inleachdach am buaired-fhear an diabhol.

2. Cia cealgach an ni am peaca.

3. Cia ammaideach an creatuir an duine truailte.

Is aish-inleachdach am buaired-fhear an dia-

bhol do rìreadh, cuirridh e impidh air moran triall chum an teinne shioruidh gu deonach, ann aghaidh gach earraill agus comhairl' a gheibh iad d'an congbhail uaidh-e. Is ni mealtach am peaca gu dimhinn, cuirridh e droidheachd air na milte, chum sonnas shioruidh a churr ann geall neimhni! is ammaideach an creatuir an duine gu dearbh, o am meallar beatha bhioth-bhuan le fhios, air ni ro shuarrach; sheadh, agus le namhad air am bheill e lain-eolach. Shaoileadh tu gu bu ni doidheanta do dhuine glic air bith, air impidh a naimhde gu leir, ann geall beagain, e-fein a thilgeil ann an teinne, ann an uisge, no ann an slochd guail, chum a leir-sgrìofs: gidheadh, 'ta daoine fo-aomaidh le h impidh an diabhoil chum iad fein a thilgeil ann an ifrionn. Nam bitheagh ar saoghal ann ar lamhaibh fein; as gu feadadh shìbh bith beo gus am milleadh shìbh shìbh-fein; cia fhadd a mhairreadh shìbh air tal-lamh? ach giodh 'ta ar beatha bhioth-bhuan comh-mhor ann ar lamhaibh fein, fa Dhia, as nach millir shìbh gu shioruidh, gus am mill shìbh shìbh-fein; gidheadh, cia tearc iad a chongbhas an lamha o an leir-sgrìofs fein? anois, cia h in-leachdach an diabhol, cia truailidh an duine, agus cia mealtach droidh'eil am peaca?

3. Tuigibh uaidh sho mar an ceadna, nach mor an t abhar iongantais ma bhacas daoine aingidh, daoine eill' o thriall air an t flighe chum nam flaitheasa; ma 's ail leo coimh-lion neach a bhith neimh-iompoichte 's is urr' iad; ma bu mhaith leo moran a tharraing chum peacaidh agus an glassagh ann! am fead shibh duil a bhith ag-aibh gu dean iad iochd air daoine eill' an uair nach dean iad iochd orr-a fein? an faoil shibh gu sheafs iad air leir-sgrìofs dhaoine eille, an uair nach sheafs iad air an leir-sgrìofs fein? cho mheassa do dhaoineibh eill' iad na dhoibh-fein.

4. Fa dheòigh, foghlamaibh uaidh sho, gur e ard-namhad an duine neimh-iompoichte e-fein; gur e dìoghaltas a 's mo a nithir air anns an t saoghal sho, fhag'ail dh'a fein; gur i mor-obbair grais Dhe a theasfairginn uaidh-fein; gur coir d'a ghearran, agus d'a ard-chaffoid bith air fein, do bhrìdh nach bheill obbair a 's deacaire aig-e na curr ann a aghaidh fein; no namhad a 's mo aig-e, na a chroidhe ain-miannach agus an-toill aingidh, re h urnaigh a dheanamh 'n an aghaidh gu durachdach, agus re gleac spairn'eil a chongbhail reu gach la. Tuigibh ma b' ail leibh maith a dheanamh air daoine eille, agus an cuid-deachadh chum neamha, gur e cruadh-chas a 's

mo a 'ta ag-aibh anns an obbair sho, an teaff-airginn uath-a fein, o an daill' intinn, o an an-toill thruaillidh, o an ain-miannaibh do-theagaisg, o am buaireas brafs agus mi-riaghaileach. Dh'ainmnich mi na nithe shin, amhain, chum as nach cuirinn sgitheas oir-ibh, agus fagaidh mi d'ar smuaintibh fein iad.

Anoish a dhaoine, ranfaich fhinn amach na ciontaich mhor shin, luchd millidh an anama, iodhon, daoine fein, agus an an-toill aingidh; agus ciod e anoish a nitheir reu, ach breith a thoirt orr-a do reir an dearbhaidh a 'ta ag-aibh air am mio-runm mheilteach; agus carrallachadh orr-a an aingidheachd dhorainneach sho aidmheachadh ann an lathair an Tighearna, iad-fein uir-ishleachadh air a son, agus gun a curr ann gnìomh tuille gu brath. Rish na trì ceannaibh sonraichte shin cuiridh mi beagan eille.

1. Chum impidh a churr oir-ibh.
2. D'ar n uir-ishleachadh.
3. D'ar n aith-leaffachadh, ma 's ionn domh duil a bhith ag-am gur urra mi shin a dheanamh.

1. Is aithne dhuinn uirrid do natur ro ghrasmhor an 'Tighearn' a 'ta toilleach maith a dheanamh agus trocair a thaisbaineadh; as nach bheill

abhar ag-ainn a churr ann umbail gur e abhar ciontach ar dorainn, no a radh gu bheill e neimh-
 iochd-mhor: oir is e ughdar gach maitheish, agus
 Dia tearmainn nan uille: congbhaidh e fuas iad
 le h uillea-chumbachd, riaghlaichidh she iad le
 gliocas gun mhearrachd, agus altromaidh she iad
 le maitheas nach traogh: “ 'Ta suile gach duil’
 “ air bith ag feitheamh ar, agus bheir e bia
 “ dhoibh ann an am iom-chuidh, fosglaidh she
 “ a lamh fhial, agus fasaichidh she ciocras nan
 “ uille nithe beo. 'Ta e ceart ann a uille shligh-
 “ ibh, agus naomha ann a uille ghníomharaibh.
 “ Sal. 145. 15.—17. 'Ta e Maith mar an
 “ ceadna do na h uillibh; agus 'ta a chaomh-
 “ throcair os ceann uille ghníomhara. Sal. 155.
 “ 17.” Uaidh sho chi shibh nach e Dia ughdar
 peacaidh no mi-cheartaish.

Ach mar a bhuinneas do 'n duine, is ni foil-
 lear gu bheill intinn dorch, a thoill crosta, agus
 ain-mianna ag tilgeil a shonnaish bonn os ceann;
 'ta e cuimshichte re h obbair a leir-sgrìofs fein,
 le h ammaideachd agus le truaillidheachd. Nam
 faiceadh shibh uan marbh air an t flighe, co dhiu
 a choirricheadh shibh mar ughdar a mhillidh, a
 chaor, no an sheannach, air bith dhoibh mar-aon
 ag sheaffamh dluth dh'a? ma chi shibh tigh brishte

agus an teaghlach milte, an luaith' a shaoileadh shibh gur e an Rìogh no am breitheamh glic agus co'-thromach, ag nach roibh feim air am maoin, a mhill iad; no am meirleach ladron? air an abhar shin arfa Sheumus, 1. 13—15. “ Na
“ h abradh aon neach an uair a bhuairir e, gu
“ bheill e buairte le Dia; oir cho 'n fheadar Dia
“ a bhuaireadh le h olc, ni mo a bhuaireas e aon
“ neach. Ach 'ta gach aon neach buairte, an
“ uair a thairngir agus a mheallar e le ain-mian-
“ naibh fein. Ann a dhiaigh shin, an uair a gha-
“ bhas ain-miann toircheas, beirridh shi peaca;
“ agus an uair a chrìochnaichir am peaca, beir-
“ ridh she bas.” Chi shibh ann sho gur e am
peaca garlach ar n ain-mianna fein, agus nach coir ainmneachadh air Dia mar gu b' e a b' Athair dh'a; agus gur e am bas iarmud ar peacaidh fein, agus an torra shin a thilgeas e dh'ibh air bith dh' a abbaidh. Mar ata neimh anns an damhan-alla, 'ta ionmhas an uile ann-aibh-fein, o an gin-nir ar leir-sgrìofs; agus o an snìomhar lionta ar dorainn. Is ni foillear gur e ar natur fein fìor-abhar ar truaighe.

2. Is ni foillear gur shibh-fein is luchd millidh d' ar n anamaibh, o 'ta shibh co'-obbann a ghabhail rìsh gach gne bhuaireish, ach beag, a thair-

gir dh'ibh. Is gann ata an diabhol co'-ullamh d' ar brosdachadh chum uile, as ata shibh-fein a thoirt eifhdeachd dh'a, agus a dheanamh mar is ail leish. Ma buaireas e shibh gu mio-bharr'aile sheachranach, geillidh shibh. Ma bhacas e dh'ibh deagh run, 'ta sho foi-dheanta. Nam fuaraicheagh e ar deagh mbianna, cho 'n e shin a 's doi-dheanta. Nam b' ail leish ar n ain-mianna grana fhad-dadh, ta iad so-laista. Nam b' ail leish ar brosdachadh gu smuain, gnìomh, no giulan droch-mhunta, 'ta shibh easgaidh, cho 'n fheim shibh flatt no sporr. Nam bacagh e shibh o smuain, o ghnìomh, no giulan naomha; is beag a ni shin, cho 'n fheim shibh sparrag. Cho sgrud shibh a chogar aimh-leassach, cho chuir shibh cul rish mar a chuirreas e ann ceill e, agus cho mhuch shibh fradd an uile a sheideas an diabhol ann-aibh: ach aomaidh shibh leish, bheir shibh comh-dhail dh'a ann am meadhon slighe, ghabhaidh shibh a chomhairle, agus brosdachaidh shibh e d'ar buaireadh. Is urrus iasg coimh-chiocrach r'ibh a ghla-cadh; iasg a ruidheas ag iarraidh loin, agus a ghla-cas an dubhan lom, mur tachair bia a 's fearr air.

3. Is ni foillear gu bheill ar leir-sgrìofs uaibh-fein, o a chuirreas shibh an aghaidh gach ni agus

neach a chuidicheas leibh, a theassairgeas shibh, a nì maith oir-ibh, no a bhacas ar dorainn. Chuidichheadh Dia leibh, theassairgeagh e shibh le fhocall, ach cuirridh shibh ann a aghaidh, oir is ro theann leibh iartas. Naomhaicheagh e shibh le a Spiorad, ach cuirridh shibh ann a aghaidh, agus muchaidh shibh a chomhairle. Ma bheir neach air bith dh'ibh achmhufan air son peacaidh, bheir shibh an-chaint dh'a; agus ma b' ail leish ar n iompochadh gu beatha naomha, agus fios ar cuntairt a thoirt d'ibh, bheir shibh ro bheagan buidheachaish d'a, ag radh, " Gabhsa curam maith " do d' leas fein, oir cho fhreagair thu air ar " fon-'ne." No air a chuid a 's lugha, cuirridh shibh bhar ar n eadain e le buidheachas miochroidh'eil, ach cho phill shibh ar impidh. Giodh do bheirreagh luchd teagaisg muna diamhair mar chuiddeacha, cho tig shibh d' an ionfuidh; cho mhothaich ar n anama diblidh feim ac-a fein air cuiddeacha. Nan ceasnaicheagh iad shibh, 'ta shibh ro sheann r'ar ceasnachadh, giodh nach bheill shibh ro sheann chum bith ain-eolach agus mio-naomha. Cia b' e ni a 's urr' iad a radh r'ibh chum ar leas, 'ta shibh coimh-fhein-speish-eil, agus ghlic ann ar barr'ailibh fein; sheadh, ann an doimhne ar 'n ain-eolaish, as nach toir

shibh feart air aon ni nach cord r'ar barr'ailibh mearrachdach, ach cuirridh shibh ann an aghaidh ar luchd teagaisg, mar gu bu ghlice shibh-fein na iad; cuirridh shibh ann an aghaidh gach ni a 's urr' iad a radh r'ibh, le ar n ain-eolas, ar n an-toilleileachd, ar conspoid ammaideach, ar leith-sgeulaibh fann, agus ar diulta mi-reasonta; agus cho ghabh shibh gu failteach re maith air bith a thairgir dh'ibh.

4. Of-barr is ni leor-shoillear gur luchd fein-sgrìofs shibh; oir tharraing shibh abhar ar leir-sgrìofs, sheadh, o an Dia uille-bheannaichte fein. Cho chord inleachd a ghliocais r'ibh. Cho chord a cheartas r'ibh, ach meassaidh shibh e mar ain-iòchd. Cho chord a naomhachd r'ibh, ach is ul-lamh leibh a smuainteachadh gur cosmhuil r'ibh-fein e, agus gu bheil e co'-shuarrach mu pheaca r'ibh-fein. Cho chord fhirinn r'ibh, ach saolidh shibh gur breagach a bhagra, sheadh, a bhagra aird-thighearnail, no ard-ughdarach. Giodh do shaoileadh neach gu bheil meafis ard-urramach ag-aibh air a mhaitheas, gidheadh, mio-ghnathaidh shibh e ann an cail-eigin, a neartachadh ar peacaidh, mar gu bu leith-sgeul peacaidh d'hibh, gu bheil Dia trocaireach, agus faibhir pailt ann an gras.

5. Sheadh, bheirr shibh leir-sgrìos o an Fhear-shaoraidh bheannaichte, agus bas shìoruidh o thriath na beathaidh bioth-bhuain. Nì bheill abhar misnìch a 's mo ag-aibh chum peac' a chùrr ann gnìomh, na gu do bhàsaich Crìost air ar son; mar gu rachadh cuntart baisth shìoruidh sheach, agus air an abhar shin gur tearuinte dh'ibh peacachadh le danadas: mar gu bu trall Crìost do 'n diabhol, agus d' ar peacaibhs', agus mar gu b' eigin d'a feitheamh oir-ibh am feadh a bheirr shibh obbair dh'a; agus do bhrìdh gur e leigh an anama, agus gu bheill commas aig-e an dream shin uill' a theassairginn gu h iom-lan a thig chum Dhe d'a thrìd, faoilidh shibh gur eigin d'a a cheaddachadh dh'ibh a chuiddeacha a dhiultadh; gur eigin d'a a chungaidh-leighis a mhìobhuilleachadh oir-ibh; agus faoilidh shibh gur eigin d'a ar teassairginn giodh nach tig shibh chum Dhe d'a thrìd; mar sho, is e an t earbs' an-dan' a nì shibh às bas Chrìost, a 's abhar do chuid mhoir d' ar peaca.

Cho sinuaintich shibh gu d' thainig Crìost, a shao-
ragh a shluaigh o am peacaibh agus d' an naomh-
achadh mar shluagh sonraichte dh'a fein, agus
d'an cummagh ann an naomhachd re h iomhaigh
an Athair neamhaidh, agus an ceann-aird. Mat. 1.

21. Tit. 2. 14. 1 Pead. 1. 15. 16. Col. 3. 10, 11. Phil. 3. 9. 10.

6. Mar an ceadna, bheir fhìbh ar dorainn fein o fhreasdal agus o oibribh De. An uair a smuainticheas fhìbh air reimh-colas agus ordocha fhioruidh Dhe, is ann d'ar cruadhachadh fein ann am peaca, no a lionagh ar n anama le smuaintibh conspoideach, mar gu bu choir do ordocha De faothair ar n aithreachaisn agus ar giulain naoimh' a chaomhnadh, no, mar gu b' e abhar ar peacaidh, agus ar leir-sgrìofs. Ma smachdaicheas e fhìbh is ard ar gearran; ma shoirbhicheas e leibh, is moid' a dhio-chuimhnicheas fhìbh e, agus is lughaid a smuainticheas fhìbh air a bheathaidh a 'ta chum teachd. Ma shoirbhicheas luchd-aingidheachd, dio-chuimhnichidh fhìbh a chrìoch a leigeas risn gliocas agus ceartas freasdaid De; agus is ullamh leibh a smuainteachadh gur comh-mhaith bith aingidh agus diadhaidh. Agus mar sho bheir fhìbh ar bas fhioruidh fein o gach ni.

7. Agus bheir fhìbh an leir-sgrìofs ceadna o chreatuiriibh agus o throcair ar De. Thug e dh'ibh a chreataire mar chomhar a ghraidh, agus mar chungaidh chum umhlachd a thoirt d'a fein, ach gnathaichidh fhìbh iad ann aghaidh iar-

taish chum ar n ain-mianna feol-mhor fein a shafachadh. Ithidh agus olaidh shibh chum cosg n ocraish agus ar n iotaidh, ach cho 'n ann chum gloir Dhe, agus d' ar deanamh neart-mhor ann a obbair. Mio-ghnathaichidh shibh ar truscana chum spors. Tairngidh ar faibhreas ar n anama o neamh. Seididh ar n urram agus ar deagh-alla suas shibh le h uaill. Ní an neart agus an t flaint' a mheallas shibh, neamh-churamach dearmadach shibh mu ar crích. Sheadh, mio-ghnathaichidh shibh trocair dhaoín' eille, chum ar dochair fein. Ma chi shibh an urram agus am mor-luach, brofdaichidh sho ar tnuth agus ar farmad. Ma chi shibh an faibhreas is ulamh leibh a shantachadh. Ma dhearcas shibh air breadhachd stuamadh, mosglaidh sho ar togra neimh-ghéanmnaidh. Agus is maith an ní mur droch-cord shealla do 'n diadhachd fein re ar radharc.

8. Iompoichidh shibh gu peaca, na deagh thiolacta shin a bhuillich Dia oir-ibh, agus meadhona shin nan gras' a dheaffaich she d'a eaglais. Ma 'ta ceatfadh agaibh a 's luach-mhoire na ata ag daoín' eille, safaidh shibh uallach fein-speisheil: mur bheill ag-aibh ach tiolacta coitcheann, meafaidh shibh iad mar ghrafa sonraichte. Meafaidh shibh eifheadh ar dleasdánaish mar dheagh ob-

bair a ghabhas ar leith-sgeul, giodh nach cuir shibh ar dleasdanas ann gnìomh. Iompoichir ar n urnaigh gu peaca, do bhrìdh gu toir shibh speish do 'n ea-coir ann ar croidhibh, Sal. 66. 18. Agus do bhrìdh nach triall shibh o ea-coir an uair a ghairmeas shibh air ainm an Tighearna, 2. Tim. 2. 22. 'Ta ar n urnaighe graineil, do bhrìdh gu 'n aom shibh ar cluas o eishdeachd an reachd, Shean. 28. 9. Agus do bhrìdh gur deishe leibh iobhairt nan ammadan' a thoirt do Dhia, na eishdeachd agus geill a thoirt d'a fho-call. Eccle. 5. 1. Cho cheasnaich shibh shibh-fein, roimh ghabhail fuippeir an Tighearna, ach do bhrìdh nach dean shibh aithn' air corp an Tighearna, ithidh agus olaidh shibh breitheamhnas d'ibh-fein. 1. Cor. 11. 28, 29.

9. Sheadh, ni shibh fath peacaidh agus leir-fgrìofs do 'n Dream rish am bith ar co'-luadar, agus d' an gnìomharaibh. Ma bhitheas eagal De orr-a, is beag oir-ibh iad. Ma bhitheas iad ain-diadhaidh leannaidh shibh an ceime. Ma 'ta luchd-aingidheachd lion-mhor, faoilidh shibh gur tearuinte dh'ibh an leanmhuinn le danadas. Ma 'ta daoine diadhaidh annamh is moid' a ni shibh do dhi-meas orr-a le danadas. Ma ghluaisheas iad gu dìreach faoilidh shibh gu bheil

iad ro fhaicilleach thearuinte; ma thuitteas neach dhiu ann am buaireas sonraichte, tuishlidh shibh air a mhuinn, agus pillidh shibh o naomhachd do bhrìdh gu bheill daoine' eille neamh-iom-lan ann an naomhachd: mar gu bu bharrantas laghail dh'ibh shibh-fein a churr afs a mhuinneal do bhrìdh gu do chuirr daoine neamh-fhaicilleach iad fein afs na h altaibh. Ma leigeas am fuar-chrabhach rish e-fein, is caint d'ibh gur ionnann doibh uille, agus meassaidh shibh gu bheill shibh-fein coimh-ionraic rish an dream a 's fearr dhiu. Ma gheibh an duine crabhach an tuishle a 's lugha, ma ghearras e a mhear, bheir sho mishneach dh'ibh ar slugan fein a ghearradh. Ma labhras luchd teagaishg r'ibh gu foillear saor, is caint d'ibh gu do throdd iad r'ibh. Ma labhras iad r'ibh gu macanta ciuin, no gu fuar-chainteach, an darra cuid coidlidh shibh, no cho mho a dhruthas an teagaisg oir-ibh, na air an stòl air an fuidh shibh. Ma shnaigeas mearrachd do 'n eaglaish, fluigidh shibh e gu ciocrach, agus dididh cuid eill' an teagaisg crioftuidh, air son an iomroill shin, giodh 'ta an foisgeul gu h iom-lan ann a aghaidh. Agus ma b' ail le luchd teagaishg ar tarraing o mhearrachd sheann air bith, ag nach bheill mar bharrantas ach gu do fhreamhaich e fadd iom-

mad linn ann an cleachdainn dhaoine, 'ta shìbh coimh-diomach an uair a chomhairlicheas iad d'ibh a leasfachadh, agus cul a churr rish, as giodh do bhitheagh ar n anama agus ar fonnas ann earbsadh rish, agus leannaidh shìbh gu teann re sheann mhearrachd, an uair is ard a chluinnir ar glaoth gearranach ann aghaidh mearrachd nuaidh. Is tearc conspoid a tharlas am measg luchd teagaisg an t foisgeil, nach tarraing shìbh ar bas fein uaip-e. Cho toir shìbh eishdeachd, no air a chuidd a 's lugha, cho toir shìbh geill, sheadh, do theagasg fìor-ghlan an fhir nach coimh-shin r'ibh ann am barr'ailibh: 'ta neach nach eishd re fear teagaisg do bhrìdh gu leagh e a shearmoin, agus neach eille nach eishd rish do bhrìdh nach leagh e i. 'Ta neach nach eishd re fear teagaisg do bhrìdh gu 'n abbair e urnaigh an Tighearna; agus neach eille nach eishd rish do bhrìdh nach abbair e i. 'Ta neach nach eishd rish an dream a ghabhas leish an caspuigeachd, agus neach eille nach eishd rish an dream nach gabh. Mar sho b' urrus a nochdadh dh'ibh ann iommad cas eille, gu tarraing shìbh leir-sgrìofs o gach nì a thig dluth dh'ibh; is nì coimh-shoillear gur luchd fein-sgrìofs daoine' ain-diadhaidh, agus gu bheill an dorainn wath-a fein.

Anois, air smuainteachadh dh'ibh air na nithen a chualadh shibh agus air ar slighe fein, shaoilinn gu bu choir dh'ibh a chuimhneachadh ciod e a rinn shibh, naire ghabhail d'e, agus bith lan-uir-ishlicht' an uair a bheir shibh fa dearr e. Agus mur dean shibh sho, dearcaibh air na firinne sho a leannas.

1. Is pcaca am fein-mhille, a'ta ann aghaidh an tograidh a 's neart-mhoir a 'ta ann ar natur, iodhon, togra an fhein-thearmainn. 'Ta speish natura ag gach bith mhothachail d'a leafs, d'a sonnas agus d'a foirfidheachd fein. Agus an roighnich shibhs' ar leir-sgrìofs fein? an uair a sparrar oiribh ar nabaiddh a ghradhachadh mar shibh-fein: 'ta sho ag reimh-chiallachadh gur natura dh'ibh shibh-fein a ghradhachadh. Ach mur gradhaich shibh ar nabaiddh, ach mar a ghradhaicheas shibh shibh-fein, is cosmhuil nach b' olc leibh gu rachagh an sluagh gu leir am Mugha.

2. Cia mor ata shibh ann aghaidh ar ruin agus ar tograidh fein! 'Ta fios ag-am nach miann leibh ar leir-sgrìofs fein, sheadh, an uair a bhitheas shibh 'g a thoiltinn; faoilidh shibh nach bheill shibh ach ag deanamh maith dh'ibh-fein, le bith ag fasachadh ar n ain-mianna feol-mhor. Ach mo thruaidh ni bheill sho ach mar dheoch

do 'n uisg' fhuar ann ain-teafs fiabhraish, a mheadaicheas an tinneas agus a ghoimh. Nam b' ail leibh folas, faibhreas agus urram, iarraibh iad sho anns an ait ann am bheill iad so-fhaghail, agus na bithibh 'g an shealg air an t slighe chum ifrionn.

3. Nach truagh, gu' deanadh shibh an' ni shin oir-ibh-fein, nach urra neach eille air tallamh, no ann an ifrionn a dheanamh oir-ibh! giodh do chruinnicheadh gach duin air tallamh agus diabhol ann an ifrionn a thoirt ionfuirg oir-bh, cho 'n fhead iad ar milleadh gu shiorvidh mur aontaich shibh-fein, no a thoirt oir-ibh peacachadh mur aontaich shibh leo. Agus an dean shibh an' ni shin oir-ibh fein nach fead duine no diabhol a dheanamh oir-ibh? is beag oir-ibh an diabhol do bhrìdh gur e ar namhad a dhealbhas ar do-rainn. Agus am bith shibh ni 's measta na diabhlach dh'ibh-fein? is i sho ar staid chuntartach nan tuigeadh shibh i; an uair a ruidheas shibh o dhiadhachd chum peacaidh, agus a dhiultas shibh pilleag air iartas De, ni shibh tuille mor ann aghaidh ar n anama fein na dh'fheadas duine no diabhol a dheanamh of-barr. Agus giodh do chuirteadh shibh ar gear-chuist gu leir ann gnìomh a chummag an aimh-leist a 's mo dh'ibh-fein, cho

'n fheadadh shibh dorainn a dhealbh' a bheirreadh barr uirr-e sho.

4. 'Ta shibh mi-dhileas anns a ghnothach a dh'earb Dia r'ibh. Dh'earb e moran d' ar sonnas r'ibh-fein, agus am meall shibh e ann a earb-fa? sparr e oir-ibh ar croidh' a chòimhead le ar n uille dhicheall; agus an e sho coimhead a ni shibh a'r? Shean. 2. 23.

5. Thoir mis'ag shibh do gach aon neach eille truadhas a ghabhail d'ibh, an uair nach gabh shibh truadhas dh'ibh-fein: ma ghlaodhas shibh, ag iarraidh trocair o Dhia ann an la ar n amlaghair; ciod e rish am fead shibh duil a bhith ag-aibh, ach gu 'n iommain e uaidh-e shibh, ag radh, " cho ghabhadh shibh truadhas d'ibh fein: agus " co a tharraing an leir-sgrìofs sho oir-ibh, ach ar " n an-toille aingidh fein?" agus ma chi ar brathaire shibh ann an dorainn shioruidh, an truagh leo shibh, agus gur shibh-fein luchd millidh ar n anama, agus cho ghabhadh shibh comhairl' ar leasf?

6. Is abhar shior-chloidh d'ar n anamaibh ann an ifrionn, bith ag sinuainteachadh, gu d'iommain shibh shibh-fein gu deonach chum ionnad shin na dorainn. Och, nach cradh-croidhe leibh gu brath bith ag cuimhneachadh, gur e sho ar deanadas

fein? gu d' fhuair shibh fìofs an leir-sgrìofs
 sho roimh laimh, a rìsh agus a rìsh, ach nach
 do sheachainn shibh e: gu do pheacaich shibh gu
 toilleil, agus gu do phill shibh gu deonach o
 Dhia: gu roibh uin agus aimshir ag-aibh mar a
 bha ag daoine eille, ach gu do mhuigh-nathaich
 shibh iad: bha luchd-munaidh ag-aibh, mar a bha
 ag daoine eille, ach dhiult shibh an teagasg: bha
 esempleire naomha ag-aibh, ach cho do ghluais
 shibh d'an reir, thairgeadh dh'ibh Crìost, gràs a-
 agus gloir, mar a thairgeadh do chach iad, ach
 thug shibh tuille speis d'ar n ain-miannaibh feol-
 mhor, na a thug shibh dhoibh! chuirreadh luach
 ann ar lamhaibh, ach cho roibh cròidhe ann-aibh
 d'a bhuilleachadh. Shean. 17. 16. Nach shior-
 chloidh d'ar n anamaibh smuainteachadh air an
 ammaideachd sho? och, nach bheill ar fuile fos-
 gailte, a leirinn gu do rinn shibh ea-coir air ar
 n anama gu deonach! och nach do thuig shibh
 ni 's fearr briathara sho Dhe! Shean. 8. 33—36.
 “ Eisdh re teagasg bith glic agus na diult e. Is
 “ beannuicht' an neach a dh'eisheadas reumfa, ag
 “ fairre gach la ag mo gheata, ag feithean ag
 “ urfanna mo dhoirthe. Oir cia b' e neach a
 “ gheibh mishe gheibh e beatha, agus gheibh e
 “ deagh ghean o 'n Tighearna. Ach an ti a

“ pheacaicheas ann m’ aghaidhs’ ni e ea-coir air
“ anam fein: an dream a bheirr fuath dhomh,
“ gradhaichidh shiad bas.”

Air teachd dhomh anois chum co’-dhuna na
h oibre sho, is doillich le m’ anam deallachadh
r’ibh, air eagal ann diaigh mo shaothair, gu meall
ar n ain-mianna feol-mhor shibh, gu cuirr agus
gu gleidh an diabhol agus an faoghal shibh, ann
an suaimhneas an neamh-churaim gus am mos-
gail shibh ann an ifrionn. O ro mhead mo
churaim d’ ar n anamaibh, is eagal leam sho,
mar is aithne dhomh gu bheil shibh fo-lubaidh
gu h aimh-leas: gidheadh, seadaidh mi a radh
leis an fhaidh Jeremiah 17. 16. “ ’Ta fios
“ ag-ats’ a Thighearna, nach do mhiannaich m’
“ la na truaighe.” Cho do mhiannaich mi le
Sheumus agus le Join, gu tigeadh teinne o neamh
a leir-sgrìofadh na h aittim shin a dhiult gabhail
re h Josa Criost, Luc. 9. 54. Ach shaothairich
mi fadd na h uine sho a ghabhail roimh an tein-
ne shioruidh shin: agus is doillich leam gu roibh
feim ag-aibh air mo shaothair! is truagh nach
roibh shibh coi’-neimh-fheimeil air mo shaothair-
’s’ ann am barr’ail Dhe agus dheagh dhaoin’, as
a bha shibh ann ar barr’ailibh fein! a chairde
caomh! is co’-doillich leam gu luidheadh shibh

ann an dorainn an teinne shioruidh, agus gu crannar dorras nan neamha oir-ibh gu brath, as ma 's urra mi gabhail roimh-e, gu cuirr mi a cheisht sho oir-ibh aon uair eille, " ciod e a-
 " noish ata air ar n airre? am pill no am ba-
 " faich shibh?" amhaircim oir-ibh mardh' amh-
 airceas leigh air duin' ea-slan ann an tinneas
 cuntartach, ag radh, " giodh 'ta thu ann an ga-
 " bha comh-mhor, nan gabhadh tu ach a chun-
 " gaidh-leighish sho, agus nan diultadh tu ach
 " na nithe milteach sho, chuirrinn m' anam ann
 " an ait t anama, ach mur gabh thu mo cho-
 " mhairl', is duine marbh thu." Ciod e ar bar-
 r'ail air a leithid sho do dhuine, mur fead a leigh
 no a chairde gu leir, impidh a churr air aon chun-
 gaidh-leighish a ghabhail d'a theaffairginn fein,
 no beagan do nithibh neimheil milteach a sheach-
 nadh? shin an staid ann am bheill shibh. Ach
 cia mor air bith an cuntart ann am bheill shibh
 do bhrìdh ar peacaidh, pillibh ach anoish re Crioft,
 agus gabhaibh a leigheas, agus mairridh ar n an-
 ama beo gu sonna. Sgeathaibh am peaca bas-
 mhor amach le h aithreachas, agus na pillibh
 tuille ris an fgeathraich mhiltich, ach re leas
 ar n anama, agus bithidh shibh gu maith. Ach nam
 bitheagh ar gnothach-ainn re ar corpaibh, bhith-

eadh cuid fhìofs ag-ainn cìod e a dheanamaid r'ibh. Giodh nach aontaicheadh fhìbh, chongbhamaid no cheanglamaid fhìbh, agus dhortamaid an ioc-shlainte fhìofs ar slugana, chongbhamaid nithe dochannach uai-'bh. Ach cho bhuinnir re ar n-anamaibh air an doidh sho; cho 'n fhead shinn ar n iompochadh ann aghaidh ar toille. Cho ghiulainir luchd-cuthaich chum neamha fa chuibhreach. Feadar ar milleagh ann aghaidh ar toille, oir pheacaich shìbh le ar toill, ach cho 'n fheadar ar teaffairginn ann aghaidh ar toille. B' iomchuidh leish an Dia uille-ghlic, cuid mhor do shonnas agus do leir-fgrìofs dhaoìn' a churr fa roghainn an toille fein: chum as nach teid neach air bith chum neamha, ach an neach a roigh-nich an t slighe chum neamha, agus nach teid neach air bith chum ifrionn, ach neach d' an eigin a radh, " fhuair mi mo roghainn; thug " mo thoill fein ann shò mi." Nam feadainn a thoirt oir-ibh bith lan-toilleach le run shocrach anama, bhitheagh an obbair tuille 's leith-dheanta. Ach mo thruaidh, an eigin duinne ar daimh a chall, agus dhoibhsin an Dia, an sonnas, agus an anama a chall, a's cagmhuish sho? ach nar leigeadh Dia! is mor an t iongantas leam, gu bheil daoine co'-ain-ìochd-mhor, agus air coimh-

beag mothachaidh anns na gnothaichibh a 's mo, an uair ata iad coi'-deigh-mheineach, shuairc, agus chompant' anns na gnothaichibh a 's lugha. Mar mo bharr'ail, 'ta gach coimhearsnach a 'ta ag-am coimh-sheirceil domh, as nan iarrainn co'-fta reasonta dhomh fein o gach neach fa leith dhiu, gu deonaicheagh iad e; gidheadh, an uair a thig mi dh' iarraidh orr-a an gnothach a 's fearr air bith a dheanamh dhoibh fein, 'ta moran diu nach toir dhomh ach eishdeachd fhoidhidneach. Ni bheill fios ag-am an faoil no nach faoil an sluagh, gu bheill fear teagaishg do rireadh ag labhairt o 'n chrannaig do reir eolaish: gidheadh, shaoilinn gur tearc coimhearsnach ata ag-am, nan fuighinn leish gu caidreach, ag insheadh dh'a ciod e a chonnaire, no ciod e a rinn mi, no ciod e is aithne dhomh anns an t faoghal, nach creidmhadh agus nach tugadh fa dearr mo sheanchas: ach an uair a dhearbhas mi dhoibh o fhocall an De nach breagaichir, ciod e a chi iad fein anns an t faoghal a 'ta re teachd, taishbinidh iad le an giulan, an darra cuidd nach creidd, no nach toir iad fa dearr mo theagasg. Ma tharlas mi air neach air bith dhiu air an t flighe, agus ma dh'insheas mi dh' a shud flochd guail, no sho beo-ghainneamh, no shin luchd

millidh ann an leabb' fhollaicht' ag feitheamh or-t; is urrus domh impidh a churr air doll taobh eille. Ach an uair dh' insheas mi dhoibh gu bheill an diabhol ann an leabb' fhollaicht' ag feitheamh an leir-sgrìofs, gu bheill am peaca milteach dhoibh, agus nach fuail bith ag fugaradh re h ifrionn, triallaidh iad air an aghaidh mar nach cluinneagh iad smidd. Gu fìor a choimhearfnacha, 'ta mi co'-durachdach r'ibh o 'n chrannaig, as ata mi ann an co'-luadar cairdeil; agus ma bheirr shìbh fa dearr mi gu brath, guidhim oir-ibh thugaibh ann sho fa dearr mi. Shaoilinn nach bheill neach ag-aibh uille, nam bitheadh m' anam fa a raidh, nach bitheadh toilleach a theasfairginn, giodh nach fead mi a ghealtainn gu treigeagh e a pheaca air mo shon. Innis dhomh a mhìshg-fhir, am bheill thu co'-ain-ìochd-mhor dhomhs' a labhras reut, as nach leigeadh tu sheach cup no dha dìghe, nan faoileadh tu gu teasfairgeadh shin m' anam o ifrionn? am b' fhearr leat gu lùisginn ann an shin gu shìoruidh, na gu bitheadh tu fein neimh-mhìshgeach mar dhaoìn' eille? ma b' fhearr leat shin, nach eigin domh a radh, gur Torathair gun ìochd thu, agus nach duine? nan tiginn ocrach no lom-nochta dh'ionfuidh do dhorraish, nach deallaicheadh tu re tuille

na cup dighe chum mo theaffairginn? is cinteach leam gu deallaicheadh: nam bu tearmann do m' anam e. 'Ta fìofs ag-am gu cuirreadh cuidd ag-aibh shibh-fein ann an cuntart air mo shon. Agus nach gabh shibh of-laimh, air m' impidh, deallachadh re ar n ain-miannaibh feol-mhor air sgath ar sonnaibh fein? an diultadh tu cead cup dighe, a dhuine, a theaffairginn m' anamas', nam bitheagh a thearmann ann earbsa re d' gheannachd? agus nach dean thu shin a theaffairginn t anama fein? creiddibh mi a dhaoine, guidhim oir-ibh ann diugh co'-durachdach ar n anama fein a theaffairginn, as a ghuidhinn uai-'bh tearmann domh fein, nam feiminn doll mar dheirceach dh'ionfuigh ar dorfa d'a iarraidh. Agus air an abhar sho nan eishdeadh shibh reum ann shin, eishdibh anois reum. Nam bu truagh leibh mis' ann an amhghar, guidhim oir-ibh gabhaibh truadhas anois d'ibh fein. Guidhim oir-ibh a rish, ma' air mo gluna lubta, eishdibh re ar Fear-faoraidh, agus pillibh air impidh-'sin, chum as gu bith shibh beo. Shibhs' uill' a bha fa ain-eolas, fa neamh-churam, agus fa an-danadas gus an diugh; shibhs' uill' a bha bait' ann an ro-churam saoghalta, agus nach do chuimhnich Dia, no glair fhioruidh: shibhs' uill' a 'ta fa thrailleileachd d'

ar n-ain-miannaibh feol-mhor, do bhia, do dheoch agus do shugra neimh-gheanmnaidh: agus shibhs' uille do nach aithne riachdanachd na naomhachd, agus nach roibh eolach riamh air obbair naomhachaidh an spioraid ann ar n-anamaibh, agus nach do ghabh re ar Fear-faoraidh beannaichte le creid-deimh beo, le h iongantas, buidheachas, agus mothacha d'a ghradh, agus nach do mhothaich riamh speish a 's mo, no gradh a 's croidheile do Dhia agus do neamh, na a bha ann-aibh d' ar fuaimhneas feol-mhor, agus do nithibh talmhuidh: guidhim oir-ibh gu durachdach, cho 'n ann amhain air mo sgath-'fa, no air sgath ar n-anama fein, ach air sgath an Tighearna, na triallaibh aon la tuille ann ar cead flighe; ach amhaircibh air gach leith, agus glaodhaibh re Dia, ag iarraidh grais an iompochaidh, chum as gu nuadh-chruthaichir, agus gu teaffairgir shibh o na plaighibh a 'ta dluth dh'ibh, agus d' ana bheill shibh buailteach. Agus ma ni shibh gne gu brath air mo shon, deonaichibh an ath-chuinge sho, pillibh o ar droch shlighibh, agus mairribh beo; diultaibh dhomh aon ni a dh'iarras mi gu brath dhomh fein, ma dheonaicheas shibh ach sho dhomh. Agus ma dhiultas shibh sho dhomh, is comma leam aon ni eill' a dh'fheadas shibh a dheonachadh. Sheadh,

ma 's ail leibh aon ni a dheanamh gu brath air iartas an Tighearn' a chruthaich agus a shaor shibh, na diultaibh sho dh'a: oir ma dhiultas, is comma leish ciod eille dh' fheadas shibh a dheonachadh dh'a. Ma 's ail leibh gu freagair e ar n urnaighe gu brath, gu deonaich e ar n iartas, agus gu toir e tearmann d'ibh ann uair baish, ann la breitheamhnaish, no ann amhghar air bith; na duiltaibh dh' a an ath-chuinge sho anoish ann an la ar focair. O! creiddibh mi a dhaoine. Cho 'n fhaic shibh bas agus breith-camhnas, neamh agus ifrionn, le ar fuilibh corpora an uair a bhitheas iad fadd uai-'bh, air an doigh air am faic shibh iad dluth dh'ibh. Ann shin cluinnidh shibh leithid na teachdaireachd a chuirr mish' ann ceill d'ibh, le tuille mosglaidh agus fuirreachraish anama.

Sheadh, giodh nach bheill barr'ail comh-mhaith ag-am air gach neach, 'ta duil ag-am gur i run cuidd ag-aibh pilleagh anoish agus bith beo: agus gu bheill shibh ullamh a churr na ceisht shin, a chuirr na h Judhuighe air Peadar, (an uair a bhiorragh an intinne,) ag radh, Gniomh. 2. 37. "Fhead-
 " ra agus a bhrathaire ciod e a ni shinn? Ci
 " an doigh air an lain-iompoichir shinn? 'Ta
 " shinn toilleach bith umhal do Dhia, nam b'

“ aithne dhuinn ar dleasdanas. Nar leigeadh Dia
 “ gu diult shinn iompochadh, agus gu roighnich
 “ shinn leir-sgrìofs, mar a rinn shinn gus a-
 “ noish.”

Ma 's i sho run, agus ma 's iad shin smuainte
 ar n anama, feadar a radh r'ibh mar a dubhairt
 Dia re sluagh a thug deagh ghealla dh'a, Deut.
 5. 28. 29. “ Is maith a labhair iad gach focall
 “ a chuirr iad ann ceill; O! gun a leithid shìin do
 “ chroidh' ant-a, as gu bitheadh m' eagal orr-a,
 “ agus gu coimhideagh iad m' aitheanta gu
 “ brath:” is far-mhaith ar run-'sa, agus O! gun
 chroidh' ann-aibh d'a curr ann gnìomh! agus
 an duil gu tachair shin, is croidheil a sheolas mi
 dh'ibh cìod e a nì shìbh; agus shin gu h aith-
 ghearr, chum as gur ussa dh'ibh a chuimhneach-
 adh r'a churr ann gnìomh.

S H E O L A I.

Ma b' ail leibh bith iompoichte agus teaffairg-
 te, gnathaichibh dìcheall spairneil, a thuigshinn
 feim agus fìor-natur an iompochaidh, cìod air
 son, co uaidh-e, co dh' ionfuigh, agus co leishe
 is eigin d'ibh iompochadh.

Tuigibh ciod i an staidh bhronach ann am bheill shibh, gu h uair ar n iompochaidh, chum as gu faic shibh nach staidh i ann an tearainte dh'ibh comhnaidh a ghabhail. 'Ta shibh fa chionta gach peacaidh a chuirr shibh riamh ann gnìomh; fa fheirg Dhe, agus fa mballachd an lagha; is trailleacha cuibhrichte do 'n diabhol shibh, 'ta shibh faothaireach ann a obbair gach la, ann aghaidh an Tighearn', ann aghaidh ar leas feip, agus maith dhaoine eile: 'ta shibh gu spiorad'ail marbh agus granna, air bith dh'ibh gun bheatha, gun natur agus gun dreach naomha na diadhachd. 'Ta shibh neimh-iom-chuidh air obbair naomha, cho dean shibh gne a 'ta fìor-thaitneach le Dia. 'Ta shibh gun ghealla gun chint ag-aibh air tearmann uaidh-e, mur pill shibh. Ta shibh shiorbhualteach d'a cheartas, gun fhios ag-aibh c'uin a spionar chum ifrionn shibh, ach ta lain-chint ag-aibh gu teidd shibh am mugha, ma bhafach-eas shibh anns an staidh shin: agus cho ghabh ach iompocha roimh an chuntart ann am bheill shibh. Cho dean fuairceas, leasfacha, no dicheall a 's lugha na lain-iompocha tearaint' ar n anama gu brath. Cuimhnichibh ciod i is ciall do 'n truidh mhio-natura sho, agus mar an ceadn' am feim a 'ta ag-aibh ar iompocha.

Agus ann shin is eigin gu tuig shibh ciall an iompochaidh: is ciall d'a, nuadh-chroidhe, nuadh-run agus nuadh-cho'-luadar naomha.

C H E I S T I.

Ciod air fon is eigin duinn iompochadh?

F R E G R A.

Chum gach crìoch dhiu sho a leannas, agus air am fead shibh righeachd.

1. Air iompochadh dh'ibh, is beo-bhlaidhe do chorp Chrìost shibh gu neimh-mheadhonach, bi-thidh sheilbh ag-aibh ann, ath-nuadhaichir shibh do reir iomhaigh Dhe, eidichir shibh le a ghras-aibh uille, beodhaichir shibh le beathaidh nuaidh neamhaidh, teaffairgir shibh o ain-tighearnas an diabhoil agus a pheacaidh, faorar shibh o mhal-lachd an lagha, gheibh shibh maitheamhnas ann an uille pheacaibh ar beathaidh, gabhaidh Dia r'ibh mar a Chlann, bheir e comas d'ibh ar n Athair a radh ris le danadas, agus doll d'a ionfuidh le h urnaigh ann aimshir teinn agus riachdanaish, agus gabhaidh e r'ibh mar a gheall e; gheibh shibh an Spiorad naomh' a gha-

bhail comhnuidh ann-aibh, d' ar naomhachadh agus d' ar sheoladh: gheibh shibh comh-pairt ann am brathaireachas, co'-chommmunn agus urnaigh nan naomha: nithir iom-chuidh air obbair De shibh; faorar shibh o ain-tighearnas peàcaidh; bithidh shibh mar bheannacha feim'eil do 'n ionnad ann am bith ar comhnuidh, agus gheibh shibh gealla na beathaidh sho, agus na beathaidh a 'ta chum teachd, Cho bhith dith nithe air bith oiribh a 'ta do rireadh maith dh'ibh, agus gheibh shibh neart a ghiulan ar n amhghara feim'eil; blaishidh shibh cail eigin do cho'-chommmunn De anns an Spiorad; gu fonraicht' anns gach ordo naomha, ann am bheill Dia ag deaffachadh cuirrim shlainteil d' ar n anamaibh; is shibh oighreacha neamh' am feadh a bitheas shibh air talamh; gheibh shibh reimh-shealla do 'n ghloir shioruidh le fuil creiddeimh, agus mar sho bithidh shibh beo, agus gheibh shibh bas ann an shith: agus cho bhith shibh gu brath co'-uir-ishiòl bhochd, as nach bith ar sonnas ni 's an-mo gu mor na ar truaighe.

Cia luach-mhor gach beannacha dhiu shin, nach ainmnich mi ach gu h aith-ghcarr, agus a 'ta re am faghail anns a bheathaidh sho fein.

2. Agus ann an am baish theid ar n anama dh'ionfuidh Chrìost, agus ann an la breitheamh-naisth, frionnaichir, agus gloraichir ar n anama agus ar corpa, agus cuirrir ann sheilbh iad ann an gairdeachas ar Tighearna: agus nithir suas ar sonnas leis na solasaibh sonraichte sho.

1. Nithir coi'-lìonta shìbh: nithir neamh-bhas-mhor ar corpa bas-mhor, agus cuirridh ar truaillidheachd uirre neamh-thruaillidheachd; cho bhith shìbh ocrach no iot-mhor, sgith no ea-slan tuille: cho bhith abhar eagail ag-aibh roimh nàire, roimh dholas, roimh bhas no roimh ifrionn. lan-shaorar ar n anama o pheaca, agus lan-ulmhaichir shìbh a ghabhail colaisth air Dia, agus a thoirt graidh agus cliu dh'a.

2. Is obbair dh'ibh dearcagh air glòir an Fhìr shaoraidh, ann an co'-chuiddeachd neamhaidh nan naomha: agus shealla a ghabhail do ghloir an De uille-bheannaichte; ard-chuspair ar graidh a dheanamh dh'efin a ghradhaich shìbh; agus a chliudhachadh gu fhìoruidh.

3. Meadaichidh ar glòir, glòir Jerusaleim nuaidh, cathair an De bhith-bheo, agus is mo sho dh'ibh na solas aonranach.

4. Gloraichir am Fear-saoraidh ann ar glòir-'se, cliudhaichir a mhorachd leibh gu fhìoruidh, agus

is taitneach leis fhìbh, oir is fhìbh faothair anama: agus is mo dh'ibh sho na ar gloracha fein.

5. Agus gloraichir ann ar gloir-'fe morachd fhioruidh an De bhith-bheo: mar a chliudhaichir a mhorachd leibh, mara cho'-partaicheas e a ghloir agus a mhaitheas r'ibh, agus mar is taitneach leis fhìbh, agus coi'-lìontachd oibre ghloirmhoir fein ann an gloir Jerusaleim nuaidh, agus ann an gloir a Mhic fhioruidh.

Is cìnteach gu fead an deirceach a 's aim-beartaich ann ar measg, sho uill' a shealbhachadh gu fhioruidh.

2. Chi fhìbh cìod air son is eigin d'ibh iompochadh: agus anois, is eigin d'ibh a thuigshinn co uaidh' is eigin d'ibh iompochadh: agus ann aon fhocall, is eigin d'ibh iompochadh o ar feinspeish fheol-mhoir, crìoch an t sluagh neimhiompoicht' uille. Is eigin d'ibh iompochadh o ain-miannaibh feol-mhor, leis an ail gu toillicheadh fhìbh iad fein roimh Dhia, na h ain-mianna shin, a 'ta 'g ar mealladh chum sho a dheanamh. Is eigin d'ibh iompochadh o 'n diabhol, agus o 'n t faoghal, am bia leis am meall an t iasgair cealgach shin ar n anama. Agus mar sho is eigin d'ibh iompochadh o gach peaca toille a 's aithne dh'ibh.

3. Is eigin d'ibh a thuigshinn co dh'ionfuidh is coir dh'ibh iompochadh, iodhon dh' ionfuidh Dhe mar ar crìoch; dh' ionfuidh Chrìost, mar an t slighe chum an Athar; dh' ionfuidh naomhachd mar an t sligh' a dh' ordoich Crìost; agus mar sho dh' ionfuidh feim uille mheadhona nan gras' a thaig an Tighearna dh'ibh mar chuiddeacha.

4. Fa dheoidh, is eigin d'ibh a thuigshinn co leish is coir dh'ibh iompochadh. Iodhon le Crìost, an t aon Fhear-saoraidh, agus an t aon Fhear eadar-ghuidhe; agus leish an Spiorad fhior-ghlan, am Fear-naomhachaidh; agus leish an fhocall mar inneal iompochaidh an Spioraid; agus le creid-deimh agus aith-reachas mar na meadhona agus na dleasdanasfa ion-choimh-liont' air ar taoibh-'fe. 'Ta sho uille riachdanach.

S H E O L A II.

Ma 's ail leibh iompocha agus bith tearuinte, smuaintichibh gu durachdach ann an uaigneas; oir millidh neamh-churam an faoghal. Rachaidh gu tric air uaigneas agus smuaintichibh ann shin air a chrich chum an do rinneadh shibh; air ar beathaidh a chaith shibh, air an aimshir a chaill shibh, agus air a pheac' a chuirr shibh ann gnìomh:

sinuaintichibh air gradh, fullangas agus iom-láin-eachd Chríost; air a chuntart d' am bheill shibh buailteach; air dluthas baish agus breitheamhnaish d'ibh; agus air mor-luach chinteach an t solais neamhaidh! sinuaintichibh air uabhas cinteach, agus air dorainn bhíoth-bhuan ifrionn, agus air an shíoruidheachd shín mar-aon; sinuaintichibh air riachdanas an iompochaidh, agus naomhachd beathaidh; maothaichibh ar n anama le sinuaintibh mar iad shín.

S H E O L A III.

Má 's ail leibh iompocha agus bith tearuinte, feithibh air focall De, meadhon gnathaicht' an iompochaidh. Leaghaibh na císidibh na scríptura naomha, agus sgríobha diadhaidh eill' a chuirreas r'ibh an scríptur gu tric; agus feithibh air shearmonacha follasach an fhocaill. Mar a shoilshicheas Dia an saoghal leis a ghrein, agus cho 'n ann leis fein amháin: mar shín iompoichidh agus teaffairgidh Dia an sluagh le a luchd teagaisg, oir is iad follas an t saoghail. Gníomh. 26. 17, 18. Mat. 5. 14. An uair dh' uiríshlich e Pol gu míorbhailleadh, chuir e Ananias d' a ionfuidh. Gníomh. 9. 10. Agus an uair

a chuirr e aingel dh' ionfuidh Chorneliush, dh'iar-
ragh air fìofs a churr air Peadar, a dh' insheadh
dh'a ciod e bu choir dh'a a chreidsinn agus a
dheanamh.

S H E O L A IV.

Cleachdaibh dh'ibh-fein doll dh' ionfuidh Dhe
le h urnaigh dhurachdaich gu tric. Aidmhichibh
agus caoidhibh ar beatha a chaidh sheach, agus
iarraibh gras d' ar foillsheachadh agus d' ar n
iompochadh. Guidhibh maitheamhnas gach pea-
caidh a chaidh sheach, agus gu toir Dia a Spio-
rad d'ibh, dh' atharrachadh ar croidh' agus ar gi-
ulain, agus d'ar fhuireag air a shlighe fein, agus
d' ar teassairginn o bhuaireas. Agus faothairi-
chibh ann an obbair an Tighearna gach la gun
fgitheas.

S H E O L A V.

Sguirribh air ball do gach peaca toill' a 's
aithne dh'ibh, staddaibh agus na triallaibh anns
an t slighe shin tuille; na bitheadh misg oir-ibh
tuille, ach sheachnaibh fath agus ionnad na mi-
cheille. Na mallaichibh, na mionnaichibh, agus
na cainibh tuille. Tilgibh uai-'bh le grain ar n

ain-mianna agus ar folas peacach: agus marinn shibh ea-coir ar neach, thugaibh coi'-leaf-facha dh'a, mar a thug Zacheus. Ma chuirreas shibh ar fhenn-pheaca ann gnìomh a rìsh, an ionn d'ibh duil a bhith ag-aibh re beannacha Dhe air meadhona ar n iompochaidh?

S H E O L A VI.

Ma bha droch-cuiddeachd ag-aibh roimh-e sho, atharraichibh iad air ball, ma dh' fheadas shibh. Cho 'n ann le cul a churr re ar daimh dhileas, ach re ar companachaibh peacach agus neimh-fheimeil, agus ceangailibh shibh-fein re luchd eaggail an Tighearna, agus iarraibh colas uath-a air an t flighe chum neamha

S H E O L A, VII.

Thugaibh suas shibh-fein do 'n Tighearn' Josa, leigh ar n anama, chum as gu glan e shibh le fhuill, gu naomhaich e shibh le a Spiorad, le fhocall, agus le a luchd teagaisg, meadhona iompochaidh an Spioraid. Is e Crìost an t flighe an fhirinn agus a bheatha; agus ni bheill flighe re doll chum an Athar ach trid Chrìost. Join.

14. 1. Ni mo ata ainm eille fa neanbh, o an
 fruth ioc-shlainte mhiorbhailleach. Gníomh. 4.
 12. Air an abhar shin gabhaibh eolas air a phear-
 fa agus air a natur, tuigibh ciod e a rinn, a dh'
 fhuilling, agus a ni e air ar son; agus smuainti-
 chibh cia mar a bhitheas e lain-diongmhalt' a
 riarachadh ar n uill' uir-easbhuidh.

S H E O L A VIII.

Ma 's ail leibh do ríreadh pilleadh agus bith
 beo, deanaibh sho air ball agus gun dail. Mur
 ail leibh pilleagh anoish, cho 'n ail leibh pilleadh
 gu brath. Cuimhnichibh gu bheill shibh fadd na
 h uine sho ann ar fuill fein; fa chionta nam milte
 peaca, agus fa fheirg Dhe air an son; gu bheill
 shibh ann ar sheafsamh air bruach ifronn, agus
 gun ach ceim eidir shibh agus bas. Agus am
 fead ach duine gun cheill bith suaimhneach anns
 a chuntart sho? air an abhar shin, mosglaibh,
 mosglaibh gu gradd, agus teithibh le ar n anam-
 aibh; mar a theitheadh shibh o thigh a ghabhadh
 teinne os ar ceann'. Och! nam bu lear dh'ibh
 an shior-chuntart ann am bheill shibh, an call
 do-labhairt fa am bheill shibh gach la, agus cia
 founa tearuinte dh' fheadadh shibh bith, nan

iompòicheadh shibh, nam bu lear dh'ibh sho, cho sheaffadh shibh diamhain, ach philleadh shibh air ball. 'Ta moran ag doll am mearrachd nach pill gun dail agus gu deonach, an uair a leigir rish doibh gur eigin dhoibh iompochadh no doll am mugha. 'Ta ar beatha neimh-chinteach gearr; agus ciod i an ftaidd ann am bith shibh ma bhafaicheas shibh gun lain-iompocha! dh' fhuirich shibh an-fhadd cheanna; bha shibh ro fhadd ag deanamh ca-coir air Dia, fasaidd am peaca neart-mhor, agus freamhaichidh e gu teann, mur spion shibh afs a bhun e gun dail. Fasaidd ar n iompocha ni 's cruaidhe agus ni 's cuntartai-che, ma chuirreas shibh dail ann; 'ta moran agaibh cheanna r' a dheanamh, agus air an abhar shin na cuirribh dail anns an obbair uille, gu deirre ar n aimshir, air eagal gu treig Dia shibh, agus gu toir e suas dh'ibh-fein shibh, agus ma tharlas sho theid shibh am mugha gu shioruidh.

S H E O L A IX.

Ma 's ail leibh pilleadh re beathaidh gu brath, pillibh air ball agus gu h iomlan deonach. Na tairgibh an coi'-cheangal sho a dheanamh re Crìost, iodhon gu roinn shibh ar n anama eidir

e-fein agus an faoghial, gu treig shibh cuid d'
ar peacaibh air iartaf-'sa; gu gleidh shibh cuid
cille dhiu; agus gu cuir shibh uai-'bh uirrid as
a cheaddaicheas ar n ain-mianna dh'ibh a sheach-
nadh. Is fein-mhealtoireachd sho: oir is eigin
d'ibh gu croidheil deonach cul a churr rish gach
ni a 'ta ag-aibh, no cho deisciple do Chrìost
shibh, Luc. 14. 26. 33. Mur gabh shibh Dia
agus sonnas mar chranchar, agus mur leag shibh
ar n uille mhaoin gu h ishiol ag cossa Chrìost,
cho deisciple dh' a shibh. Ach cho 'n fhuil-
lear leibh cranchar do dheagh nithibh talmhuidh,
oir cho leor-daothainn leibh Dia, agus gloir shio-
ruidh, agus is diamhain bith 'g an tairgsheadh
dh'ibh mar shonnas coi'-lionta. Cia crabhach
air bith shibh ann ar barr'ailibh fein, gidheadh'
mur bheill ag-aibh do 'n chrabha ach treibh-dhi-
reas, foirbheacha, solas, agus tearmann feolmhor,
na h earbaibh ar sonnas reu, oir cia taitneach
air bith leibh-fein iad sho, 'ta iad air chint, co'-
dorainneach bhaf-mhor re h ain-diadhachd fhol-
lasach, giodh d' is i an dreach beagan is fearr.

S H E O L A X.

Ma 's ail leibh pilleadh agus bith beo, iompoichibh gu runach, agus na gabhaibh uin fhad-da d'ar comhairle, mar ann an gnothach amharafach. Na bithibh iom-luath, mar dhaoin' a 'ta neimh-chinteach, an e Dia, no an i an fheoil, uachdaran a 's fearr; an i neamh, no ifrionn ceann-uighe a 's fearr; an e am peaca, no an i an naomhachd flighe a 's fearr. Ach cuirribh uai-'bh ar sheann-ain-mianna feol-mhor, agus roighnichibh leasfacha beathaidh, air ball, agus le ruin shuidhicht' anama: na bitheagh aon run ag-aibh an diugh agus run eill' am maireach; ach thugaibh littir-dheallachaidh do 'n t faoghal uille; agus le lan-ruin thugaibh suas shibh-fein agus gach ni a 'ta ag-aibh do Dhia. Anoish air cluintinn, no air leaghadh sho dh'ibh, roighnichibh leas ar n anama, suill fa 'n caiddil shibh oiche eille, agus fa 'n gluais shibh afs an ait sho. Suill fa 'm bith fath ag an diabhol ar fuadachadh leish, roighnichibh iompocha. Oir cho phill shibh gu brath, gus an roighnich shibh pilleadh, le lan-ruin agus dian-thogra gun-

ch'aochla. Gabhaibh an uirrid sho do sheola slainteil.

Anois rinn mishe mo dhicheall anns an obbair sho, chum as gu 'n iompoich shibh air iartas De, agus gu bith shibh beo gu sonna shiorruidh. Ach ciod i a bhuill a bhitheas air mo shaothair cho 'n aithne dhomh. Chuir mi por iartaish De, ach cho 'n urra mi a thoirt air fas. Cho 'n fhead mi doll ni 's faidde le mo theachdaireachd; cho 'n urra mi a sparragh ann ar n anamaibh, no a thoirt uirr-e oibreachadh ant-a; cho 'n fhead mi ar n obbair-s' a dheanamh air ar son, iodhon, a thoirt oir-ibh oidheachd a thoirt do mo theachdaireachd, no smuainteachadh uirr-e: ni mo is urra mi a dheanamh obbair De, iodhon, ar n anama fhosgladh chum a gabhail air oidheachd; no a thoirt shealla-sul dibh air flaitheas na gloire, no air ifrionn na dorainn, no a thoirt maoth-chroidhe nuadh dh'ibh. Nam b' aithne dhomh tuill' a dheanamh chum ar n iompochaiddh, is doigh leam gu deanainn e gu deonach.

Ach, O! Athair chaoimh nan uille Spiorada, mhionnaich thu mar is beo thu, nach taitneach leat leir-sgrìofs dhaoine aingidh, ach gur roighnich leat gu pilleagh agus gu bitheagh iad beo; na diult do bheannacha do gach impidh agus

Sheola dhiu sho, agus na ceaddaich do d' naimh-
 dibh buadhachadh ann do lathair; na leig do
 mbealtoir mor an anama lamh-ann-uachdar fhagh-
 ail air do Mhac, air do Spiorad, no air t fhocall.
 Amhaire le tiom-chroidhe air gach peacach truagh
 neimh-iompoichte, leish nach truagh e-fein, agus nach
 iarr cuideacha. Faiceagh an dall, cluinneagh am bo-
 dhar, agus mosglagh am marbh air t iartas; agus
 na leig le peaca no le bas curr ann a t aghaidh.
 Duishg an neamh-churamach, fuasgail gach im-
 cheisht, focraich an duin' uddalach, agus shilleadh
 fuile gach peacaich a leaghas na briathara sho le
 dearaibh frassach an aithreachaish air son pea-
 caidh; aishig an ciall doibh, agus pill re do Mhac
 iad, fuill fa 'n iommain am peaca chum dorainn
 iad. Ma labhras tu ach am focall bithidh buill
 air mo dhicheall fann-'sa, a theaffairginn morain
 anama chum an gairdeachaish shioruidh, agus
 chum do ghloir bhioth-bhuan-'sa. Amen.

C R I O C H.

T R I U R N A I G H E:

Aon do theaghlachibh;

Aon eille do pheacach lan aithreachaish; agus

Aon r'a gnathachadh air la an Tighearna, leish an dreim shin amhain a dh' fheimeas a leithid shin do chuiddeacha.

A leaghoir, leish an da abhar a leannas, bhros daicheadh mi, cum na h urnaighe sho a churr ris an leabhar-sa.

1. Chi mi gu bheill moran sluaigh ann am bheill cail-eigin do dheagh thogra, ag dearmad A'ra crabhach a thoirt do Dhia ann an teaghlachuibh do bhrìdh an laighe, agus an ain-eolaish; ach 'ta duil ag-am nach dearmaid iad an dleasdanas sho, ma gheibh iad beagan cuiddeachaidh. Agus giodh 'ta moran urnaighe sgriobhta, gidheadh, is tearc teaghlach bochd ag am bheill iad, agus feadaidh mishe m' urnaighe fein a thoirt dhoibh ni 's faoire, na dh' fheadas mi urnaighe eill' a cheannach dhoibh.

2. 'Ta cuid dhaoine d' an cosmhuil bith iompoichte chum aithreachaish agus nuaidheachd beathaidh, le beannacha Dhe air leagha mo

fgriobhaidhs', ag guidheagh or-m riaghail a fduir-
eagh an teaghlaiche ann an urnaigh, a fgriobhadh
dhoibh, mar chuiddeacha, do bhrìdh nach do
chleachd iad urnaigh a dheanamh ann lathair
dhaoin' eille.

Ma 's beo mi a fgriobhadh riagail a fduircadh
theaghlaiche anns an urnaigh, is i mo run tuill'
a churr reu sho.

Urnaigh teaghlaich, moch-thrath agus trath
feasfair.

O! DHE, is tus' an Spiorad fhioruidh, neimh-
chriochnaidheach, agus iom-lan ann cumhachd, ann
gliocas agus am maitheas; cho 'n fhaic rosga bas-
mhor, agus cho lan-tuig eolas cruthaichte do na-
tur; 'ta do lathaireachd leinn gach am; is lear
dh'ut diambaireachd ar n anama; is aithne dh'ut
ar peaca agus ar n uireasbha! ach iarraidh tu
ar n aidmheil mar obbair ar n aithreachaish, agus
ar n iartas mar obbair ar mianna agus ar n earb-
faidh mhacanta! och is truadh nach fearr an air-
ridh ar n anama air do lathaireachd fhior-ghlan,
agus nach bheill shinn ni 's iom-chuidh' air an
obbair mhoir agus naomha sho! O! thus' a bheir
cuirre trocaireach do pheacachaibh truadh teachd

do t ionfuidh air slighe na beathaidh nuaidh; na coinnich shinn an do cheartas mar theinne laf-rach, ach gabh rinn air sgath ceartaish Mic do ghraidh, oir 'ta ar muinghin ann a fhir-cadar-ghuidhe.

Is tusa ard-chruthai-fhear nan uille nithe, dhealbh thu shinn do reir t iomhaigh fein, chum eolas a ghabhail or-t, gradh agus umhlachd a thoirt dh'ut: ach thruaill am peaca ar cumhachda uille, chlaon e ua-ts' iad, agus o 'n chrich chum an do chruthaich thu shinn: ghabhadh, ghinneadh, agus ghluaish shinn ann am peaca, ag an-tromachadh ar gin-chionta agus ar truaighe. Giodh do bha fios ag-ainn gu bu tu ar shealbhadoir, ghluaish shinn mar dhaoin' air an comhairle fein. Ghairm shinn or-tsa mar ar Riogh agus ar riaghlai-fhear, ach rinn shinn ceannairc or-t, agus thug shinn umhlachd d'ar n an-toill fheol-mhoir fein: is fionmhaitheas agus gradh thu, is tu ughdar gach aon, ni air bith a 'ta maith agus ion-mholta. Agus bu choir d'ar n anamaibh teass-ghradh a thoirt dh'ut gu deonach; ach 'ta iad ain-eolach air do mhor-luach, ag iarraidh folais ann an diamhanas faoghalta, agus ann an fasacha an ain-mianna fcol-mhor. Ghlac an faoghal cealgach sho ar gradh, ar curam agus ar smuainte, ar briathara,

ar n aimshir agus ar faothair, mar gu bu shir-
ionnad-comhnuidh agus oighreachd bhioth-bhuan
d' ar 'n anamaibh e, am feadh a dhearmaideagh
ar Dia, agus ar n anama nach bafaich. Chuirr
thu ciocras gloire shioruidh ann-ainn, ghlaodh thu
r'inn a h iarraidh, agus ar smuainte a thogbhail
suas reut fein : ach ghluaish shinn mar nach
creidmheamaid t fhocall, agus rinn shinn di-meafs
air gairdeachas neamhaidh a thairg thu dhuinn,
agus roighnich shinn folas diom-buan feol-mhor.
Thug shinn A'ra dh'ut gu diamhanach, agus umh-
lachd dh'ut gu fuar-chrabhach le ar briatharaibh
amhain. Thug shinn t ainm uabhasach ann dia-
mhanas; agus mhio-ghnathaich shinn do la nao-
mha. Thug shinn eas-umhlachd d' ar n uach-
daranaibh, agus dhearmaid shinn ar n iochdarana.
Bu choir dhuinn ar teaghlaiche a riaghlachadh
mar eaglaish naomha De, ach bu tighe diamha-
naish, faoghaltachd, agus tallachaidh air an staidh
iad. Bha ar smuainte ciontach ann diamhanas,
ann amnaideachd, ann amla, am mio-rain, agus
ann ain-miannaibh fallach neamh-ghlan. Bha ar
teanga ciontach ann caint ammaidich dhiamhain,
am briatharaibh feargach, ann an-chaint, ann co'-
radh fallach mio-stuamadh, ann cul-chaint air
daoin' cille, agus am moran breagaibh. Cho

do ghradhaich shinn ar coimhearsnach mar shinn-fein; ni mo a rinn shinn do chach an ni a b' ail leinn uath-a: ach bha shinn uille fein-speisheil, gu h uallach ag miannachadh meafs mor agus aird-inbhe; gu fantach ag iarraidh ar leafs, agus ar folaisih ain-miannaich fein; an uair a ghabh shinn ro bheagan curaim do leafs corpora agus spioradail dhaoin' eille. Bha shinn ro mhall a ghradhachadh ar naimhde, agus mio-chroidheil a thoirt maitheamhnas cionta dhoibh. Mhio-ghnathaich shinn do thiolaca, mhio-bhuillich shinn ar n aimshair luach-mhor le diamhanas, is ro bheag feim a rinn shinn air tallamh.

Giodh do shollair do throcair iongantach dhuinn Fear-faoraidh, agus cungaiddh-leighisih ni 's leor ann-san: agus giodh do thug thu dubh-'lan eolaisih aingle agus dhaoine, ann am foillsheacha iongantach sho do gliocaisih agus do ghraidh; gidh-eadh, fhuair shinn tuisihle air t fhocall le ar neimh-chreiddeimh, agus dhearmaid shinn an t flainte mhor sho gu neamh-mhothachail. Cia neamh-churamach a chuala agus a leagh shinn do shoisgeul? nach beag a chuirr gradh agus fulangas ar Slanai-fhir oir-'n? bheirreamaid buidheachas do neach air bith a bheirreadh dhuinn tearmann no saibhreas saoghalta: ach cia mio-bhuidh-

each a bha fhinn do Chrìost, a rinn an uirrid sho, a theaffairginn ar n anama o leir-sgrìos fhioruidh! mo thruaigh, 'ta ar croidheacha do-lubaidh agus neamh-uir-ìshlichte, coi'-dheish mu pheaca agus mu dhiom cho'-thromaich Dhe, agus coi'-dheish mu Chrìost agus mu a ghrafa. Agus is ceart dh'uts' an trocair air an do rinn fhinn uirrid di-meish, a dhiultadh dhuinn gu fhioruidh.

Ach buinn r'inn O! Thighearna do reir do mhaitheish fein, agus do reir ar feim an-barraich-ne; agus na smachdaich fhinn do reir ar droch-thoilteanaish. Pheacaich fhinn mar dhaoine, ach bith thusa trocaireach mar Dhia. Mar ata ar peacaidh-'ne lion-mhor, bitheadh do ghrafa ni 's lion-mhoire gu mòr! thug thu Slanai-fhear do 'n chinnea-daona, an uair bu naimhde dh'ut fhinn; agus bha thu ann an Crìost ag aith-reiteachagh an t faoghail reut fein: is i do run aird-thighearnail, fath a dheanamh d'ar beag-luach, agus d'ar truaigh, a ghlorachadh do ghraidh agus do trocair iongantaich, ann am moran peacaidh a laghadh, agus am fead shinne gun mhoran graidh a thoirt d'huts' air a shon sho agus ann a dhiaigh sho uille; ma chuirreas fhinn an teagamh, gu bheil thu deonach maitheamhnas a thoirt do 'n chreidmheach a 'ta lan aithreachais, ni fhinn

ea-coir an-barrach air faibhreas do ghraish. Dh'iarr
 thu shinn an uair nach d'iarr shinne thufa! is
 ann air t iartas fein a shirreas shinn thu, agus
 a ghuidheas shinn trocair. Thug thu dhuinn na
 ceart mhianna shin a dhortas shinn amach ann
 do lathair. Ghuidh thu oir-'ne bith reidh reut,
 agus gabhail re d' ghras: agus an cuirr shinn ann
 teagamh gu bheil thu toilleach a dheonachadh?
 Ata coi'-leaffacha iom-lan do d' cheartas air fon
 ar peacaidh, ann an iobhairt agus deagh-thoiltea-
 nas do Mhic, agus ioc-shlainte ni 's leor dh' fhi-
 reannachadh a chreidmhidh a 'ta lan aithreachaish
 ann do lathair. Thug thu do Mhac mar fhear
 teagaisg gun mhearrachd do t eaglais: is Riogh
 lan-chumbhachdach d' ar riaghlachadh, d' ar coi-
 mhead, agus d' ar fireannachadh e. Thug thu
 do Spiorad a naomhachadh ar n anama; agus 'ta
 do ghradh lain-dhiongmhalta chum ar sonnaish
 agus ar fuaimhnish shioruidh. Air an abhar shin,
 bheir shinn suas shinn-fein dh'utfa ar Dia, ar n
 Athair, ar Fear-saoraidh agus naomhachaidh; agus
 guidheamaid or-t, gabh r'iun air cumhnanta coi'-
 cheangail do ghrafa. Na cuimhnich ann ar n a-
 ghaidh ammaideachd, ain-eolas, agus ain-mianna
 ar n oige: lagh dhuinn ar peaca diamhair agus
 follasach; ar peaca neamh-churaim, braishineachd,

agus an-danadaish; gu sonraichte na peacaidh
shin a chuirr shinn ann gnìomh gu deonach,
ann aghaidh ar n eolais, agus co'-spairn do
ghrais. Ath-nuadhaich agus lan-naomhaich shinn
le do Spiorad: buinn uai-'nn an sheann-chroidhe
clochaidh, agus thoir dhuinn an croidhe maoth,
bruite agus foi-theagaisg: thoir dhuinn an natur
naomha neamhaidh; naomhaich shinn le dreach
t fhior-ghlaine: thoir oir-'ne shinn-fein, agus gach
ni a thug thu dhuinn, a choisfhreachtha dh'utfa
d' am buinn iad, gu h iom-lan. Lan-umhlaich
do d' riaghail uille chumhachda ar n anama
agus ar corpa. O! leig ris duinn do mhaitheas
nach traogh, t iom-lanachd ghlor-mhor, agus do
thìrocair iongantach, a thug thu dhuinn ann Crìost;
dort amach do ghradh air ar n anama le do Spio-
rad naomha, gus an toir do ghradh oir-'ne, gur
eigin duinn do ghradhachadh, os gach ni agus
neach, le ar n uille chroidhe, le ar n uill' anam
agus le ar n uille neart. Lalladh dealra do ghraidh
ar n anama, chum as gu toir shinn teass-ghradh
dh'ut gu deonach; gu blais shinn tioniscana an t
sonnaish agus an t folais neamhaidh ann do
ghradh; gu tuig shinn nach bheill doigh ag-ainn
air ni 's leor a thoirt dh'ut do ghradh; agus gu
'n abbair shinn gu neimh-chealgach gur fadda leinn

gus am fead fhinn tuille thoirt dh'ut. Cho chead-
daich ar neimh-iom-laineachd dhuinn a radh, gu
toir fhinn gradh dh'ut do reir do mhor-luaich, oir
'ta sho os ceann neart aingle agus dhaoine: ach,
och, nach urra shin uirrid graidh a thoirt dh'ut
as bu mhaith leinn! gus an rig fhinn air an staidh
lain-bheannaichte shin, ann an gradhaich fhinn
thu ni 's mo na is urra fhinn anois a mhian-
nachadh! giodh nach peacaicheamaid riamh am
focall no ann gnìomh, is peaca, peaca nach ur-
ra fhinn a chaidheadh gu brath, easbhuidh ar
graidh dh'utfa; is uallach nach urra fhinn a ghiu-
lan, masla ar natuir thruailte! cho 'n iarr fhinn
tuille sonnaish anns a bheathaidh sho, ach bar-
rachd eolais or-tfa, agus neart a thoirt tuille graidh
dh'ut. Thoir dhuinn Spiorad na h uchd-mhacachd,
a lionnas fhinn le ruin mhacanta dh'utfa ar Dia,
agus ar n Athair neamhaidh, a 'ta reidh r'inn ann
an Crios. Thoir oir-'ne ar n ard chrìoch araid
a dheanamh dhiotfa, agus do ghloir iarraidh anns
gach gnìomh. Deonaich gur e dian-thogra ar n
anama, thus' a thoilleachadh anns gach ni, soir-
bheachadh le do rioghachd, agus do thoill a dhe-
namh. Ardaich do ghloir os ceann nan neamha,
naomhaich t ainm air an tallamh uille, iompoich
an faoghal geintileach gun chreiddeimh, agus

cuirr fa cheanfal do mhic e. Thoir riaghlai-
 fheara glic agus naomha do na finneachaibh; ra-
 chadh foisgeul do mhic amach mar a ghrian, a
 shoilfheachadh gach cearna do 'n tallamh. Och,
 nach gabhagh an faoghal a 'ta fa mhi-riaghail Rìgh
 mhio-runaich an dorchadaish, re do naoimh-reachd,
 agus nach tugagh iad geil d' a! och, gun iad a
 bhith ni 's cosmhuile re luchd-aiteachaidh naomh-
 a nan neamha, ann am maish agus ann an
 coi'-sheirm na naomhachd! aith-leassaich gach eag-
 laish a 'ta truailte agus fa dhorehadas. Tilg
 anuas an t ain-tighearnas, an ain-diadhachd, an
 eireceachd agus an sgarra shin, a chongbhas a-
 mach eolas, naomhachd agus shith. Dion agus
 beannaich na h eaglaishe aith-leassaichte; gu son-
 raichte anns na rioghachdaibh ann am bheil
 shinne. Beannaich ar n aon uachdaran dligheach,
 agus an teaghlach rioghail uille; agus gach neach
 a 'ta ann an ughdaras; muin ar luchd teagaisg,
 agus thoir aodhaire commasach diadhaidh do
 gach tread anns na rioghachdaibh sho. Thoir
 fonn shioth-chainteach, diadhaidh, foi-theagaisg do
 'n t sluagh. Cuirr impidh oir-'ne, do rioghachd
 agus do cheartas fein iarraidh ar tus: agus cuirr-
 'fe gach aon ni feimeil eille r'inn. Cum suas
 agus beathaich ar natur le nithibh riachdanach,

agus deonaich gu bith shinn lan-toillichte le ar n
 arran ladh'ail; agus foidhreach fa 'n uir-easbhuidh
 a thoill ar peaca. Teagaisg dhuinn ar n aimshir
 luach-mhor a dheagh-bhuilleachadh, agus gun a
 mio-bhuilleachadh le diamhanas peacach; ach
 crìoch a churr air an obbair ris am bheill ar
 beatha shioruidh ann earbsa; agus ar giulan a bhith
 mar bu mhaith dhuinn anns an uair dheirrean-
 naich. Deonaich aithreachas, agus maitheamh-
 nas gach la ann am peaca gach laidh, trid Chrìost:
 agus thoir dhuinn muinghin ann a eidir-ghuidhe-'fin
 do reir ar shir-fheim. Teagaisg dhuinne le do
 mhor-ghradh, agus le do throcair a mhaitheas
 peaca, ar coimhearfnach a ghradhachadh mar shinn-
 fein; ar n eafcairde a ghradhachadh, ciont' a
 mhaitheadh, agus maith a dheanamh air gach neach
 do reir ar commaish fein; agus am feim-'fin. Cuid-
 dich leinn cathachagh ann aghaidh an diabhoil, an
 t faoghail agus na feola, agus buaidh a thoirt orra.
 Coimhid shinn o 'n pheaca chealgach, agus na leig
 dhuinn shinn-fein iommain gu buaire. Dion shinn
 o ain-eolas agus o neimh-cheiddeimh, o ain-diadh-
 achd agus o fhuar-chrabha, o uaill agus o shaogh-
 altachd an-barrach, o leisg' agus o shafacha
 ar n ain mianna peacach feol-mhor. Cuir imp-
 idh oir-'n A'ra a thoirt dh'ut ann an naomh-

achd; t ainm uabhasach a luadh gu h urramach; do la naomh' a chuimhneachadh agus a choimhead gu curamach. Gleidh shinn o eas-umhlachd pheacach a thoirt d' ar n uachdaranaibh; o dhearmad ciontach a dheanamh air ar n iochdarana; agus o eas-coir a dheanamh air aon neach ann smuain, am briathar, no ann gníomh! coimhid shinn o bhuaireas peacach na feirge; o smuaintibh agus o mhiannaibh; o bhriatharaibh agus o ghníomharaibh neimh-gheanmnaidh. Cum shinn o mheirle agus o mhealtaireachd a dheanamh air daoine eile; o bhreagaibh, o mhasla, agus o chul-chaine. Marbh an fhein-speis shinn a 'ta ann aghaidh leas ar coimhearsnaich. Dion shinn o an dioghaltas a thoill shinn. Co-oibricheagh ar n uill' amhghara chum ar leas. O! cuiddich leinn triall tríd an t saoghail dhiombuain sho, 'g ar n ulmhachadh fein fa choinne baish. Bitheagh ar n anama agus ar co'-luadar air neamh. Na treig shinn ann aimshir ar n amhghair dheirreannaich. Ach glac ar n anama ann uair baish, agus thoir do Chríost iad.

ABBAIR MOCH-THRATH.

Dion, fduir agus beannaich shinn an diugh, ann ar slighe agus faothair laghail, chum as trath fcaisair gu toir shinn dh'ut buidheachas le gairdeachas trid Josa Criost, ar n aon Slannai-fhear: agus le a bhriatharaibh'-sin, co'-dhunaidh shinn ar n urnaighe: " Ar n Athair'n a 'ta air neamh, gu ' beannaichir t ainm, gu tigeadh do rioghachd, " gu deanthar do thoill air tallamh mar ata i " air neamh, thoir dhuinn an diugh ar n arran ' ladh'ail, agus maith dhuinn ar fiacha, mar a " mhaitheas shinn d' ar feicheannaibh, agus na " leig ann am buaire shinn, ach saor shinn o " olc: oir is leats' an rioghachd agus a chumh- " achd, agus a ghloir gu fhioruidh. Amen."

ABBAIR TRATH FESCAIR.

Coimhid shinn an nochd, agus deonaich dhuinn an suaimhneas coirp agus anama shin, a dh' ulmhaicheas shinn chum faothair an laidh a 's foigshe, air sgath Josa Criost ar Slannai-fhir; agus le a bhriatharaibh'-sin co'-dhunaidh shinn ar n urnaighe: " Ar n Athair'n a 'ta ar neamh, &c.

Hh

Aidmheil agus urnaigh peacaich a 'ta fa
aithreachas.

O! DHE Ian-chumbhachdaich, uille-ghlic agus
ghraf-mhoir, giodh d' is beag or-tsa uille luchd
deanta na h aingidheachd, agus giodh nach fead
thu bith reidh re peaca; gidheadh, trid eadar-
ghuidhe do Mhic uille-bheannaichte, amhairc le
tìom-chroìdhe or-msa peacach truadh, a ta ag
tuittiin le glunaibh lubta ag cois-stol do ghraish.
Nam freagrainn an ard chrìoch araid fhior-ghlan
shin chum an do chruthaichheadh agus an do shao-
radh mi, dh' fheadainn anois teachd do t ion-
fuidh le muinghin agus le danadas Mic, agus le
deirbh-bheachd gu dean thu cuspair do ghraidh
dhiom: ach rinn mi ceannaire ammaideach ann
a t aghaidh! dhearmaid mi gu deonach an Dia a
chruthaich mi; an Slanai-fhear a shaoir mi; agus
a ghloir shioruidh a chuirr thu ann mo thairgshe.
Dhio-chuimhnich mi an gnothach air an do
chuirr thu chum an t Saoghail mi; ghluaish mi
mar nach cruthaichteadh mi, ach chum beagan
aimhir a struidheagh ann an fuaimhneas feol-
mhor, agus mo chorp a reamhrachadh mar lon
do dhaolaibh na h uaigne. Dhio-chuimhnich mi

le mo thoill gur duine mi, a fhuair reafon chum
m' fheoil a riaghlachadh, eolas a ghabhail air
mo Dhia, reamh-sheall' a ghabhail do m' bhas,
agus do ftaidd na neamh-bhasmhorachd. Chuir
mi mo reafon fa cheanfai chumhachda iochdara-
nach m' anama, agus ghluais mi mar bhruid a
bhafaicheas. Och! an aimshir luach-mhor a chaill
mi, agus cho 'n fhead an faoghail gu leir a toirt
air a h aish! O! an cuirre graf-mhor a dhearmaid
mi! O! gairm Dhe a dhiult mi! an gradh ion-
gantach rish an do chuir mi cul le diom-buidh-
eachas: agus an trocair shaibhir a mhio-ghnathaich
agus a dh' iompoich mi gu macnus peacach! cia
domhainn a chiont' a chuir mi ann gníomh! a-
agus cia mor na 'co'-fhurtachda a chaill mi! dh'
fheadainn bith fadd m' aimshir ann do ghradh-'s
a Dhe throcairich; agus ann an folas t fhocaill
agus do shlighe fhior-ghlain; ann an reimh-sheal-
la solafach neamha gach la; agus ann an aibh-
neas an Spioraid naoimhe, nan gabhainn do
naoimh-reachd-'fa mar riaghail: ach dh' eisd mi
rish an fheoil, agus rish an t faoghal aingidh
chealgach, agus roighnich mi beatha dhiom-buan
pheacach, roimh do ghradh-'fa agus roimh ghloir
shioruidh!

Och! ciod e a rinn mi o thainig mi chum an t saoghail! thug peaca agus ammaideachd ua-m m' aimshir. Is nar leam aith-shealla a ghabhail do gach bliadhann a mhio-bhuillich mi; no smuainteachadh air a bhuaire leifh an d' aom mi: och! ciod e an diamhanas a mheall o m' Dhia mi? nach beag a bhia ag-am air son an t solais naomh' a chaill mi? mar Esau reic mi mo ghin-cheart gu fantach air aon lan beil; a thoilleachadh mo Mheanm-mhacnuifh, mo chiocraifh, agus m' ain-mianna, rinn mi di-meafh air gach folas neamhaidh; agus tailceas mio-natura air maithceas mo chruthai-fhir! rinn mi tair air gradh agus gras m' fhir fhaoraidh! chuirr mi ann aghaidh do Spioraid naomhe; chuirr mi tofd air mo choguis, agus compar air do mhinishtere, agus air mo chairde ro dhileas fein. Chuirr mi anns an staidh mhulladaich thruaidh sho mi-fein, agus is abhar naire agus uallach dhomh fein mi, agus is uabhann leam Dia, a bhitheagh ag-am mar mhuinghin agus mar sholas, mur bu mhi-fein an coirreach.

Is lear dh'utfa mo pheaca diamhair, giodh nach lear do dhaoineibh e; is aithne dh'ut gach ni a 'ta 'g a an-tromachadh! O! Thighearna, fhuair mo pheaca amach mi! fhuair mo pheaca agus

mo dholas lamh-ann-uachdar or-m! ma dh' amhairceas mi air mo dhiaigh, chi mi m' aingidheachd air toir m' anama mar namhad neart-mhor, deasf do m' ghlaca agus do m' leir-fgrìofs! ma dh' amhairceas mi romh-am, chi mi do bhreitheamhnas co'-thromach uabhasach, agus 'ta fìofs ag-am nach faor thu an ciontach, ach air cumhnanta foisgeil do Mhic. Ma dh'amhairceas mi air m' anam, chi mi croidhe truailte dorch. Ma dh'amhairceas mi an taobh amach dhiom, chi mi an saoghal ag fhior-thairgsheadh nuadh-bhuaire do m' mhealladh. Ma dh' amhairceas mi os mo cheann, chi mi do mhorachd uabhasach d'an d' thug mi oil-bheim. Ma dh' amhairceas mi fo-m, chi mi ionnad na dorainn fhioruidh a thoill mi, agus a chuiddeachd ifrionnach air an airridh mi! is eagal leam bith beo, agus is mo an t eagal leam basachadh!

Ach gidheadh, an uair a ghabhas mi shealla do d' Mhac; do shaibhreas do throcair; agus do d' choi'-cheangal; 'ta duil chinteach ag-am gu coi'-shin do mhaitheas re d' mhorachd; is fìor-ghradh thu, agus 'ta do throcair os t obbair uille. Dh'aontaich do Mhac bith co'-graf-mhor do pheacaichaibh, air modh coimh-iongantach, rinn agus dh' fhuilling e uirrid chum ar slainte; as nan cuir-rinn ann ceisht gu bheill thu toilleach maith-

camhnas peacaidh a dheonachadh, gu'n an-trom-
aichinn m' uille chionta, le h eas-onoir a thoirt
do d' throcair gun choi'-meas a chuirr thu romh-
at a ghlorachadh. Of-barr chi mi sgrìobht' ann
t fhocall, gu do rinn thu coi'-cheangal grais trid
Chrìost, agus gu d' thug thu reachd dearmaid a-
mach, ann an do dheonaich thu cheanna maith-
eamhnas do na h uillibh, air chumhnanta, ach
gu saor; ag toirt doibh maith-eamhnas an uille
pheacaidh, gun neach air bith a dhruideaghl a-
mach a philleas reut trid Josa Crìost, le creid-
deimh, aithreachas, agus leasfacha beathaidh neimh-
chealgach. 'Ta do throcair a thaisbin thu chean-
na dhomh, ag meadachadh mo mhuinghin, do
bhridh nach do leir-sgrìofs thu mi, agus nach d'
thug thu thairrish mi do chruadhas mo chroidhe
fein; ach gu bheil thu ag leigeil ris mo pheac-
aidh agus mo chuntairt domh roimh dholl domh
a's aite teassairginn.

O! uim-cshin, amhairc or-msa peacach, a 'ta
air mo ghluna lubt' ann do lathair, ag bualadh
m' uchd mar am maor cìof-chain, agus leis an
nar mo shuil a thoghbhail re neamh. O! Dhe dean
trocair or-msa peacach. 'Ta mi ag aidmheach-
adh, cho an e amhain mo pheaca ginn ach am-
maideachd agus cuthach m' oige, lionmhorachd

peacaidh m' ain-eolais, agus m' eolais, mo neamh-churaim agus mo thoilleileachd, mo dhearmaid agus mo ghniomhara, ann aghaidh an reachd natura, agus ann aghaidh graish agus foisgeil do Mhic. O! mo Dhia, teassairg mi, agus deonaich dhomh maitheamhnas, air sgath faibhrish do throcair, air sgath iobhairt agus mor-luach do Mhic, agus air sgath geallaidh a mhaitheamhnaish a thug thu dhuinn trid do Mhic; oir ant-a shin amhain ata mo mhuinghin uille. Na did mi oir 'ta mi 'g am dhìheadh fein. O thus' a dh' fhosgail tobbar luach-mhor do pheaca agus do neamh-ghlaine, gu h iom-lan ionnail mi o m' aingidheachd, agus glan mi o m' pheaca. Giodh d' thoill mi o d' cheartas m' iommainn chum ifrionn gu gradd, thugadh do throcair buaidh ann mo thearmann. Ni bheill tlachd air bith ag-at ann leir-sgrìofs peacaich, ach is roighniche leat gu pilleagh e le h aithreachas agus gu bitheagh e beo. Mur bheill m' aithreachas mar is ail leat, O! maothaich mo chroidhe cruaidh clochaidh, agus deonaich dhomh aithreachas slainteil. Pill, mi reut fein, O! Dhe mo shlainte; agus dealradh do ghnuish or-m. Cruthaich croidhe glan, agus ath-nuadhaich Spiorad ceart ann-am. Air pilleadh dhomsa do Mhac fhruidheil truadh, na coinnich am feirg mi, ach

failtich mi ann an glacaibh do chaomh-throcair. Na tilg o d' shealla mi, agus na fogair ua-t mi le luchd deanta na h aingidheachd. O! Athair a dh' fhuilling mi gu foidhreach an uair a rinn mi di-meas or-t, anois, air iarraidh dhomh do t ionfuidh, na diult mi, agus mi ar mo ghluna anns an luaithre ag guidheadh do throcair. Dh' iompoich thu Manasseh aingidh, agus Saul t fhear dian-ruagaidh, agus thug thu maitheamhnas doibh. agus 'ta moran air neamh, a bha naimhdeil d'ut! mar an ceadna, le maitheamhnas a thoirt do ro iomarcaidh mo pheacaidh's' gloraich lan-shaibhreas do ghraifh.

Ni bheill mi ag iarraidh commas peacachaidh a rish, ach faora o chumhachd mo natuir pheacaich. Deonaich dhomh do m' nuadhachadh Spiorad do Mhic, a naomhaicheas uille chumhachda m' anama. Thoir dhomh an reafon, agus an natur nuadh neamhaidh, agus Spiorad na h uchd-mhacachd do m' ath-chruthachadh do reir t iomhaigh ghlor-mhoir fein, chum as gu bith mi naomha mar ata thu fein naomha. Soillich mi le h eolas slainteil or-t fein agus air do Mhac Jofa Criost. O! lion mi le d' ghradh, chum as gu focraich mi m' anam gu h iomlan or-t; agus gu gabh mi tlachd os gach ni, ann

an cuimhne do mhorachd neamhaidh. Ruidh-
eadh mo sinuainte gu saor air do dhiaigh le
tlachd! labhradh mo theanga gu solasach saor,
or-t fein, air do ghloir, air do rioghachd, air t
fhocall agus air do shlighe. O! taishgir m' ion-
mhas air neamh, agus labhram le tlachd air an
ionnad aoibhinn shin gach la. Deonaich gur e
ard-ghnothach m' anama choishreacta gach la,
thus' a thoilleachadh, agus a chliudhachadh; do
rioghachd a churr air a h aghaidh, agus do riar
a dheanamh! cuir t eagal ann mo chroidhe, chum
as nach treig mi gu brath thu! bha tuille na a
choir fein ag an t faoghal sho do m' anam chean-
na; ach anois ceasar an faoghal dhomhsa, agus
mishe do 'n t faoghal, trid croish Chrìost. Nz
gradhaichim an faoghal no nithe faoghalta gu h
an-barrach: ach air bith do bhia agus do eadach
ag-am, thoir or-m bith toillichte leo. Marbh m'
uill' ain-mianna feol-mhor, chum as nach amh-
airc mi le fant ann diaigh na feola ach ann diaigh
ann Spioraid. Coimhid mi o ribbe na cuiddeachd
aingidh, o chomhairle agus o shlighe dhaoin'
ain-diadhaidh. Beannaich mi le co'-chommunn
nan naomha mar chuiddeacha; agus leish na mea-
dhonaibh shin uill' a dh' ordoich thu a shoir-
bheachadh le ar slaint' agus naomhacha. Och

gun mo shligh' a bhith coi'-direach as gu feadainn do naoimh-reachd a choimhead. Na leig dhomh pilleadh re h ammaideachd gu brath, no coi'-cheangal mo Dhe a dhearmad. Cuidich leam mo chhead thogra peacach a mhuchadh, agus grain a ghabhail do gach sinuain agus miann pheacach. Neartaicheadh do Spiorad mi ann aghaidh gach buaire, chum as gu toir mi buaidh, agus gu buanaich mi umhal dh'utfa gu brath. Ulmhaich mi fa choinne fullangaish, baish, agus breitheamhnaish, chum as an uair is eigin domh an faoghal peacach sho fhagbhail, gu fead mi mo Spiorad a thoirt suas le gairdeachas, ann an lamhaibh dileas m' Fhir shaoraidh chaoimh; agus chum as nach aireamhar mi le luchd-aingidheachd, a bhafaicheas ann am meadhon am peacaidh neamh-laghta, agus a thriallas chum do-rainn shioruidh: ach gu bith mi ann Crìost, leish a cheartas a 'ta o Dhia trid creiddeimh; agus gu rig mi air aish-eirigh nam fireanta: chum as gu brofdaich cuimhn' a pheacaidh agus na dorainn o'n do shaor thu mi, mo fhir-chliu dh'utfa mo Chruthai-fhear, m' Fhear-saoraidh agus m' Fhear-naomhachaidh.

O! gu gairmeadh agus gu 'n iompoicheadh tu finneacha truadh an-iodhol-araidh agus an neimh-

chreiddeimh; agus lion-mhorachd luchd-fuar-
 chrabhaidh ain-diadhaidh, ag am bheill an t ainm
 crìostuidh, gun fhirinn, gun chumbachd, agus
 gun beathaidh an t foisgeil. O! cuir amach
 luchd-saothair chum t fhomhairidh agus na ba-
 cagh an diabhol iad. Soirbhich le foisgeul, agus
 le rioghachd do Mhic, chum as gu 'n iompoichir
 tuille pheacacha do t ionfuidh, agus gu bith an
 tallamh sho ni 's cosmhuile re neamh; agus chum
 as an uair a chruinnicheas tu shinn uill' ann aon
 bhuidhinn fa Chrìost, gu toir shinn dh'utfa le gradh
 agus le gairdeachas iom-lan, rioghachd, cumhachd
 agus gloir, gu futhainn fhioruidh. Amen.

Urnaigh agus molla do Dhia air la an
 Tighearna.

A Jehobhah ghlor-mhoir, ata thu gu neimh-
 chriochnaidheach os ceann cliu aingle, agus gu
 sonraicht' os ceann cliu chnuimhe peacach mar
 shinne: gabhagh e fadd o ar n anamaibh a smuain-
 teachadh gu feim thu aon ni a 's urra shinn
 a dheanamh, no gu fead ar n uille mholla gne
 air bith a churr re do shonnas! ach dh' ardaich
 do ghradh agus do throcair shinn chum na h inbh'
 urramaich sho, agus thug thu dhuinn ar sonnas

mar dhleasdanas: agus theid gach neach a 'ta fadd ua-t am mugha; ach is maith dhuinne teachd dluth dh'ut: agus air eagal gu bacadh diamhanas agus gnothaiche faoghalta shinn, shonraich thu amach do la naomha, chum as gu dearc shinn le smuaintibh socrach, air do ghradh, agus air do chliu; agus chum as gu feith shinn air an Tighearna gun bhuaireas, agus gu blais shinn ar suaimhneas shioruidh fein roimh laimh. O! bith thus' anoish mar Spiorad beatha-aidh, foillshe, graidh agus cumhachd do 'n dreim a ni do riar! beodhaicheagh a bheatha neamhaidh shinn, chum a ghnathaich neamhaidh sho; chum as ann do shollas co'-partaichte, gu faic shinn thu fein trid creiddeimh: chum as gu las ar gradh le teass-chrabha solasach, trid co'-partachaidh bhlasta do ghraidh: chum as gu bith gach ni a 'ta ann-ainn, (ag cathachagh ann a t aghaidh,) lannmachdaichte le d' neart, a 'ta follasach ann ar laigshe; agus chum as mar sho, gu bith an iobhairt shin dh' inn-fein, agus d' ar cliu, a thairgeas shinn gu h umhal air t iartas, taitneach leat, agus ionn-gabhail r'i, trid Josa Criost.

Is Dia thus' agus thus' amhain; is tu an Spiorad neamh-bhas-mhor, do-fhaicshinneach, shioruidh agus neimh-chrionaidheach ann am bith agus ann an iom-laineachd: roimh chruthacha an t

faoghail, o shioruidheachd gu shioruidheachd is tusa Dia. 'Ta t eolas neimh-chriochnaidheach: 'ta thu lain-eolach or-t fein, agus air gach ni agus neach: ach cho 'n fhead aon neach eille t iom-lanachd a thuighinn: is maith do run, sheadh, is fìor-mhaitheas agus gradh foirfe i: is ionmhuinn leat thu fein agus t uill' obbair! is tu an t uillea-chumhachdach, agus 'cho chruaidh or-t cuish air bith: is tu Cruthai-fhear an t faoghail uille: ghairm thu gach ni o neimh-ni! labhair thu agus dhealbhadh an domhan! thug thu bith do na h ainglibh glor-mhor, agus do gach Spiorad tuigsheach eille! dhealbh thu na flaith-easa uille! las an follas air t iartas! chruthaich thu grian agus realta: thug thu dhoibh an cumhachda iongantach, agus an obbair, chum as le an follas, le an teafs, agus le an shiubhal, gu toir iad beatha agus gluafachd, agus gu bith iad chum aimshire agus mithishe, air tallamh. Cia glor-mhor thu O! Thighearna, ann an oibribh iongantach shin do chumhachd! 'Ta am morachd, an gloir, agus am fearta, an-ard os ceann ar tuigshe dhorch-ne. Bheir na h ard-aingle ag am bheill eolas a 's fearr orr-a, na ata ag-ainn, agus a 'ta ag aiteachadh nan aird-ionnada combnaidh glor-mhor, cliu a 's fearr na ar cliu'ne d'huts' an Cruthai-

fhear cumhachdach, a dhealbh le t fhocall cruth iongantach an t faoghail, an uair a sheinm realta na maidne coi'-sheirm, agus a bhrìsh uille mhacraidh De amach le binn-cheol gairdeachais. Chruthaich thu an tallamh tìrrim agus a mhuir, agus gach creatuir a 'ta 'g an aiteachadh: gach ean agus iasg, gach beathach agus plant', ann an iomarcaidh iongantaich eagfamhail, le maish agus feartaibh dhealbh thu iad uille. Is iad t oibre mor agus iongantach do-sgrudaidh, an t aer agus na neala, an deallanach agus an tairneannach, na frassa agus an sneachd, gaoth agus crioth-thalmhainn, liona agus tradha iongantach na fairge, sheadh, 'ta a chnuimh no a bhlath a 's lugha, gu h an-ard os ceann ar tuigshe agus ar n eolais. Air an abhar shin cionnus a lan-tuigeas daoine bas-mhor, morachd agus riaghail iongantach innealt' an t faoghail? cionnus a fheidhich thu an tallamh air neimh-ni? agus ciod e ata ann a dhoimhne? cia mar ata thu ag congabhail suas, agus ag glua-fachd a chruthachaidh uille; agus ag buanachadh a riaghail sheolta? cia mar a dhortas tu gu frassach, fear-ta cumhachdach solasach an teas neamhaidh anuas air nithe talmhaidh? cia mar a dhruideas tu suas an fhairge le dorfaibh gainmhein, agus a rinn thu truscan d'i do na nealaibh, agus crioff-pasgaidh do

'n dorchadas thiugh; ag radh thig an fheadh sho, ach na teid ni 's faidde? cia mor a Thighearna, agus cia lion-mhor t oibre: le gliocas gun mhear-rachd, le maitheas nach traogh, agus le h uillea-chumhachd dhealbh thu iad uille!

Ach is e an duin' an creatuir a 's luach-mhoir a chruthaich thu dh' aiteachadh na tal-mhainn; sheid thu annal na beathaidh ann a phollaruibh, agus dh' fhas anam beo ann; chruthaich thu e ann an inbh' a 's ifhle beagan na na h aingle; chuirr thu coroin air do ghloir agus do mhor-luach; thug thu uachdaranachd dh'a os ceann uill' oibre do lamh' air tallamh; agus chuirr thu fa a cheanfal iad uille. Dhealbh thu e a reir do dhreach fein, thug thu anam tuig-sheach dh' a, toill shaor o fhoirneart, agus com-mas a curr ann gnìomh. Chruthaich thu e chum eolas a ghabhail or-t fein, gradh agus geill a thoirt dh'uts' a Chruthai-fhear maith, glic agus cumh-achdach. Shuidhich thu air tallamh e, chum triall trid na beathaidh sho, dh' ionsuidh do lathair-eachd ghlòir-mhoir fein: mar is tu a shealbhadoir, is tu mar an ceadn' a riaghlai-fhear, a phrìomh-mhaith, aird-fhear-commaoin, a chrìoch araid agus Athair caomh; chum as gu tugagh e lan-umhlachd neamh-fhuasgailte, agus gradh dh'ut.

Thug thu dh' a reafon agus iartas, mar riaghail mhaith, naomha agus cho'-thromaich, chum as le giulan a reir do chomhairle, gu toillicheagh e thu, agus gu shealbhaicheagh e lan-shonnas. Dheonaich thu dh'a gach ni a bha feimeil chum umhlachd, chuirr thu mar fhiacha air le faibhreas do thoir-bheartaish geill a thoirt dh'ut. Ach thuit e gu gradd o a neimh-chionta, agus o inbh' urramaich, le pilleagh o Dhia, chreidd e am buaireadair farmadach mealtach, sheadh, an uair a chuirr e farmad agus eealgair eachd afs do leath'fa: mar nach dearbhadh t uill' oibre agus do throcair iongantach, gur fìor agus maith thu. Is e sho a thug an duin' ammaideach d'a Thighearna, ann eiric a mhaitheish, threig e carraig a shlainte: agus le h aon duine thainig peaca 's teach do 'n t faoghal, agus bas le peaca. Ach rinn trocair gairdeachas ann aghaidh breitheamhaish, agus cho do leig thu amach t fhearg iomlan; ach re bine baish choi'-cheangail thu gealla Fir shaoraidh. O! gu cliudhaicheadh daoine Dia, air fon a mhaitheish, agus air fon a ghnio-mhara iongantach do chlainn nan daoine!

Mar a thug thu gealla trocaireach do na sheann-athairibh; mar an ceadna, ann an iomlaineachd na h aimshir chuirr thu do Mhac chum an t faoghail. Thainig e, agus ghabh e ar natur'ne chum a dhiadhachd: ghabhagh e leis an spiorad naomha; rugagh le h oigh e; bha e fa 'n lagh; chaidh e fa dhi-meas; ghabh e riochd sheirbhifich air; agus dhealbhadh mar dhuin' e. O! aontacha iongantach! O! gradh gun choi'-meas! chuirr aingle ann ceill e; ghabh iad iongantas mor dh'e; ranfaich iad e; agus shir-dhearcaidh iad air iomarcaidh gliocais De. Cia h ishiol anois is coir do pheacachaibh faorta tuittim, gu h umhal, ag gabhail iongantais chrabhaich d' a ghras! cia h ard is coir dhoibh binn-cheol buidheachais a sheinm d' am Fear-faoraidh!

Thainig e chum an t faoghail sho, a cho'-luadar re daoinibh, chum eolas a thoirt doibh air an Dia neamh-fhaicshionnach, agus air nithe do-learfainn an t faoghail eille: thainig e mar shollas, agus mar shlanai-fhear an t faoghail, a thoirt beatha agus neamh-bhas-mhorachd chum foillsie. Bha e naomha, neamh-choirreach, neamh-thruailte, eidir-dheallaichte o pheacachaibh, agus ag coi'-lionadh gach ceartaish, chum bith mar shagart iom-chuidh, agus mar shlanai-fhear foghain-

teach do pheacachaibh. Mhuin e dhuinn le teagasc agus eishempleir fhoirfe, geill a thoirt do Dhia gu h umhal, di-meas a dheanamh air fant an-barrach saoghalta, fein-speish a sheanadh agus a chrois a ghiulan, chum as gu rig shinn air coroin do 'n ghloir shioruidh. Dh' uir-ishlich she e fein, fa chassoid agus fa an-chaint chealgaich an t fluaigh pheataich, agus fa bhas maslach craiteach na croiche, chum as gu deanagh e dh' e fein iobhairt agus reiteach air son ar peacaidh, agus eiric air son ar n anama ciontach, chum as gu bith shinn leighishte le a bhuillibh. O gradh gun choi'-meas ar slanai-fhir, a leag shios anam luachi-mhor, sheadh, air son a naimhde! chuir e bas agus uaigh fa cheansal, agus namhaich she do gach Fir-chreidmheach iad. Air an abhar shin ghabh e co'-pairt ann am fuill agus ann am feoil, chum as trid baish, gu sgriossagh e an diabol ag an roibh cumbachd baish; agus gu faoragh e an dream a bha le h eagal baish, fa bhruid, fadd aimshir am beathaidh gu leir. Sholair e coi'-cheangail graish do 'n chinnea-daona, agus naisbhg she e mar a thiomna le fhuill. Agus anois 'ta maitheamhnas ag-atfa chum as gu bithir fa t eagal, agus gu toirir geill d'ut le muinghin. O! Athair, is e do ghradh do 'n t saoghal,

a thug t aoibh-ghinn Mhic dhuinn, chum as cia b' e neach a chreidmheas ann nach teid e am mugha, ach gu shealbhaich e beatha shioruidh. Bha thu ann Crìost ag reiteachadh an t saoghail reut fein, gun am peac' a churr-as an leath. Thug thu briathar na reite do d' luchd teagaisg, a churr impidh air luchd-aingidheachd, sheadh, ann a t ainm fein, agus ann an ait Chrìost, bith reidh reut. Sparr thu orr-a do throcair a thairg-sheadh do gach neach, agus an eigneachadh 's teach le durachd chum as gu lionar do thigh, agus gu bith bord do mhoir-fhleada bheannaichte lan le h aoidhibh. Cho chuir thu cul re h aon neach a thig do t ionfuidh trid Chrìost; cho diult thu trocair do neach air bith, ach do 'n duine chrossanta nach gabh r'i gu brath: bheir thu beatha shioruidh do mhacraidh baist; agus 'ta a bheatha sho ann do Mhac; oir 'ta e leor-chom-masach a lain-theaffairginn gach neach a thig do t ionfuidhs' air impidh agus air a chumhnanta fein. Do mhead as a ghabh ris, thug thu com-mas bith mar mhacraidh De. Thug thu dhoibh Spiorad do Mhic mar an ceadna; sheadh, Spiorad na h uchd-mhacachd, d' an ath-nuadhachadh do reir t iomhaigh naomha, chum as gu bith iad còsmhuil re an Athair neamhaidh; d' an naomh-

achadh dh'ut fein, agus le dortadh do ghraidh air an anama, d' an tarraing suas do t ionfuidh fein ann an gradh. Rinn thu popul sonraichte dh'ut fein diu, agus ead-mhor mu dheagh-oibre, chum am bheill thu 'g an aith-ghinneamhainn. Bheir thu dhoibh mar an ceadna aithreachas chum na beathaidh: agus ceasaidh tu an fheoil le a h ain-miannaibh: teagaisgidh tu dhoibh bith meaf-fara, co'-thromach, diadhaidh; agus teaffairgidh tu iad o an droch linn sho; marbhaidh tu an sant an-barrach faoghalta; chum as gu bith an gradh ag-at fein, agus gu bith thu dhoibh mar lan-shonnas. O! cia an gradh leish an do ghradhaich thu sluagh truadh ceannairceach peacach, as gu 'n iompoichteadh iad chum bith mar chlainn De! sheadh, mar oighreacha neamha agus mar cho'-oighreacha le Criost; chum as air fullang duinn leish, gu gloraichir leish shinn.

Thog thu t eaglais air carraig, air an Fhear eidir-mheadhoin bheannaichte; chum as nach buadhaich cumhachd ifrionn ann a h aghaidh. Rinn thu a fear teagaisg, a sagart agus a righ dh' cfin: uaidh-'sin fhuair shinn colas or-tsa, agus air do thoill. Air a sgath-'san, ta shith, failte, agus commas doll do t ionfuidh ag-ainn. Is e Tighearna nam marbh agus nam beo. Thug

thu na h uille nithe ann a lamhaibh, agus dheonaich thu dh'a ard cheanfal t eaglais. An uair a chaidh e suas air neamh, thug e iartas d' a mhinistheribh, eaglais uill' a chruinneachadh, a riaghlachadh, agus a theagasg: thug e an Spiorad gun mhearrachd d' a Apstolaibh, d' an treorachadh chum gach firinn; agus Spiorad nan cumhachda miorbhailleadh a thoghbhail fia'naish leish do 'n t saoghal. Theagaisg iadfan dhuinn gach aon ni air bith a dh'iarr e orr-a, agus thug iad teagasg an scription dhiadhaidh, do na h aodhairibh agus do 'n luchd teagaisg shin, d' an d' ordoich thu a choimhead agus a churr ann ceill, agus ris an d' earb thu do thread ionaltradh gu crìoch an t saoghail. Agus giodh do thruaill peaca, agus giodh do roinn eidir-dheallacha t eaglaishe gu truagh; gidheadh 'ta thu ann am measg, ag giulan leish an an-fainneachd, ag toirt do chomhairle dhoibh, 'g an gairm chum naomhachd, shith, agus graidh; agus is aithne dh'ut do chruithneachd fein ann am measg a mhoill.

O gu molladh daoine' an Tighearna air son a mhaitheish, agus air son a ghnìomhara iongantach do chlainn nan daoine: cia glòr-mhor thu ann an naomhachd, a Thighearna, agus cia h urramach ann an coi'-thionnal do naomha, agus an

uille shluaigh a 'ta timchioll or-t? 'ta naombachd iom-chuidh air do thigh gu shioruidh: agus ann do theampul labhraidh gach neach air do ghloir. Gu beannaichir t ainm a chruthai-fhir chumhachdaich: gu beannaichir t ainm fhir shaoraidh ghlor-mhoir: agus gu beannaichir t ainm a Spioraid fhior-naomha. O! gu cliudhaicheadh ar n anama morachd an Tighearna le tuille buidheachais, agus gu deanadh ar Spiorad gairdeachas ann an Dia ar Slanai-fhear, a rinn iochd oir-'n ann ar staidh chailte, oir mairridh do throcair gu shioruidh. Cliu dh'ut air son ar bith. Cliu dh'ut air son ar saoraidh o pheaca agus o ifrionn. Cliu dh'ut gu d' thug thu shinn le baisthte fa choicheangal nan grafa, agus chum t eaglais. Cliu dh'ut air son nan fochair mor agus diadhaidh sho; nach bheill shinn coimbeach coigreach ann am measg nan geintileach agus an t saoghail gun chreiddeimh; ach gu bheill shinn ann an coimhearsnachd nan naomha, agus do theaghlach De. Molla dh'ut gu fead shinn sheaslamh ann an lathair do naombachd, cliu a thoirt dh'ut ann an coi'-thionnal nan creidmheacha, agus nach d' fhogradh shinn o obbair agus o chuiddeachd naomha. Is fearr la ann do chuir na mile la. Is fearr leinn doirsh-fhearachd tighe De, na comh-

naidh ann an tigh rioghail na h aingidheachd. Is beannaicht' an dream a chluinn an fhuaim aibhneach, agus a bhitheas tarbhach fa dhruchd neamha; gluaisidh iad ann an dealra do ghnuis, ann t ainm ni iad gairdeachas fadd an laidh, agus ardaichir iad ann do cheartas; oir is tus' an gloir agus an neart; agus ann do dheagh gheann bithidh iad tearainte, aitt agus aird-inbheach.

Ach gu sonraichte, cho 'n fhead an dream a thug thu chum eaglais fhaic-shionnaich an t fuaigh nuaidh-ghinte, morachd do ghrais a leoir-chliudhachadh. An uair a bha shinn gun Dia anns an t faoghal, agus gun speis neimh-chealgaich ag-ainn diot, ach ag ruagagh ar n ain-mian-na feol-mhor, agus diamhanaish chealgaich an t faoghail; an uair nach roibh Dia ann ar smuaintibh, agus nach roibh tlachd ag-ainn ann do shlighe naomba; an uair a rinn shinn di-meas air gras, a chuirr shinn cath air do Spiorad, agus a chuirr shinn peaca re peaca: ann shin ghabh thu truadhas d'inn, air bith dhuinn screattaidh le fuill ar creachda; chuirr thu do bhrisgar d' ar n ionfuidh; thug thu buaidh dh'a air ar n anama croifanta, thug thu oir'-n smuainteachadh air ar staid agus air ar slighe, agus dheonaich thu dhuinn cail-eigin do cho'-brutha intinn'

agus do aithreachas. Is solasach ath-smuainteach-adh air spairn agus buaidh do ghraish, air caomh-alachd do throcair, agus air co'-fhurtachd do ghraidh. An uair a bha eagal oir-'n gu leir-sgrìostadh le ar peacaibh shinn, agus nach gabhadh tusa gu brath re sluagh ceannairceach grain-eil mar shinn; cia saor a mhaith thu dhuinn ar n uille chionta? cia cairdeil a ghlac thu shinn? cia toilleach a nochd thu trocair, agus a thug thu buaidh air ar n anama le lan-shaibhreas do ghraidh? O! cia iomarcach na peacaidh a mhaith thu dhuinn? nach bu mhor faothair do Spioraid re ar n anamaibh ain-eolach, borb, fein-speisheil, ain-meineach, saòghalta, agus eas-umhal! cia h iommad trocair, tearmann, agus co-fhurtachd a dheonaich thu dhuinn o an am shin? Cia h iommad miann a thug thu dhuinn agus a shafaich thu? cia h iommad amhghar a laghdaich no a naomhaich thu! cia h iommad uair sholasach tharbhach a chaith shinn leats' ann uaigneas! agus leats' agus le d' shluagh ann an co'-chom-munn nan naomha! is lion-mhor a Thighearna t oibre iongantach, agus do smuainte trocaireach air do luchd-muintiora: nam b' ail leinn am meaf, agus an curr ann ceill gu riaghail each, rachagh an aireamh tharr ar tuigshe. Agus air an

fon fhin uille, 'ta fhinn ann sho, mar shagarta De, ag tairgshheadh iobhairt ar cliu agus ar buidheachais le gairdeachas, dh'utfa, ar cranchar agus ar slainte fhioruidh.

An uair a chrìochnaichir a bheatha dhocrach ghearr sho, gheall thu dhuinn fuaimhneas fa reut fein gu fhioruidh. Treoraichidh, agus fduiridh tu fhinn le do chomhairle, trid an fhafaich sho, agus bheirr thu fhinn ann an am iom-chuidh chum do Ghloir. Cho d' thug thu dhuinn ann diamhanas na ceatfa sho, do t iarraidh fein, a ghabhail eolais or-t, a thoirt graidh dh'ut, agus a ghabhail tlachd ann-ut: coi'-lionaidd tu, air chint coi'-lionaidd tu, natur agus gras gu foirfe, agus bheirr thu orr-a gu rig iad air an crìch. Cho bhith moir-thionscna, obbair agus fullungas an fhir shaoraidh ann diamhanas. Cho bhrìshir do ghealla naisgte. Cho d' ath-nuadhaich, agus cho do naisg do Spiorad fhinn ann an diamhanas chum an laidh bheannaichte. Cho mheall an geall-daighnich, an airlich, agus t fhia'naish a thug thu dhuinn fhinn. Cho teid ar mianna agus ar n ofna am mugha: agus 'ta tionscna fann na foillshe agus a ghraidh fhin, ag reamh-thaishbineadh gu shealbhaich, sheadh, gu lain-shealbhaich fhinn foirfeachd mor mar ar mianna, agus

mairreannach mar ar n anama. 'Ta shìol sho a ghraish, ag tarragradh gloire: agus 'ta reamh-bhlais a ghraidh ag dearbhadh, gu bith shinn sonna ann do ghradh'sa gu shioruidh. Cho 'n fhag ar duil ann do mhaitheas, cho 'n fhag do Mhac agus do choi'-cheangal, gu brath shinn follamh agus maslaichte.

Air an abhar shin, beannaichidh shinn t ainm a Thighearna, mar dhream a shaoragh o bhas agus o ifrionn, mar dhream a dh' ardaicheadh chum inbhe do-chlainne, mar dhream a theasfairg thu o an naimhdibh uille; ach gu sonraicht' uai-'nn fein, agus o ar peacaibh: beannaichidh shinn t ainm, mar dhream a 'ta ag tionfheadh air gloir, agus ag am bheil duil bith sonna le Crìost, gu shioruidh air neamh, a's an crannar amach, gach peaca agus dolas, gach namhad agus eagal, agus cho chuir iad tuille campair air ar n anama gu brath.

Gheibh shinn reimh-shealla le fuil a chreiddeimh do 'n la shonna shin, do Jerusaleum nuadh, do ainglibh gun aireamh, agus do spioradaibh foirfe nan naomha! chi shinn an dealra glormhor, an teast-ghradh, agus an coi'-sheirm fhoirfe! chluinn shinn le creiddeimh am binn-cheol buidheachais agus cliu! roimh-e sho, bha iad ishiol dubh-bronach ann am peaca agus ann an dolas, ann an iomarcaidh laighe, fullan-

gaist agus eagail, mar ata shinn fein. Ach le creiddeimh agus foidhid thug iad buaidh. Agus le creiddeimh agus foidhid is ail leinn ar Tighearna agus iadfan a leanmhainn gu dluth. 'Ta an t am dluth dhuinn ann an iompoichir an fheoil sho chum luaithre gu gradd, agus suasglar ar n anama o chuibhreach corpora, agus theid iad do t ionfuidh fein. Is gairrid gus an tach-air sho. Ann shin, is diom-buan ar peaca agus ar n amhghar: ann shin, chi shinn thu aghaidh re h aghaidh! agus gheibh shinn follas o d' Dheal-ra! cho bhith shinn tuille ag glaodhaich, no ag ofnaich ann dorchadas. "Och! gun tuill' eolais" "ag-ainn air do mhor-luach a Thighearna!" ann shin, bheirreamaid gradh fìor-ghlan, foirfe, gun truaille, dh'ut; agus cho 'n fheimeamaid bith ag ofnaich agus ag glaodhaich, "och! gun ag-ainn" "anama lasta le gradh dh'ut." Ann shin, chliudhaicheamaid thu, gu h intinneach, le buidheachas agus le gairdeachas, a 'ta os ceann ar tuigshe agus ar tograidh anns an am sho.

O! tuite foillshe agus graidh bheannaicht', a fhruthas air ar n anama gu fhioruidh o d' ghnuis ghlor-mhoir gun smail! cia h an-ard an t sabait fhioruidh, agus an cliu foirfe shin gun tosd, os ceann ar di-chill dhiblidh gun neart! mar ata

cathair bhuadhach De, os ceann eaglais neamh-fhoirfe, leanbaidh, agus aimh-reidh fein air tallamh.

Beodhaich a Thighearna, beodhaich ar ciocras ann diaigh na staidde agus an laidh bheannaichte shin. Thig a Thighearn' Josa, thig gu gradd, agus coi'-lion t fhocall, chum as gu bith shinn leat, agus gu faic shinn do ghloir. Na fuirrich gus am failnich creiddeamh air tallamh. Na fuirrich gus an toir cumhachd an dorchadais buaidh air fuileach t oighreachd gu h iom-lan, agus gus an dean i an faoghal sho ni 's cosmhuile re h ifrionn; no gus an sguirr daoine diadhaidh agus treibh-dhireach ann am measg clainn nan daoine. O! c'uin a ghabhas an faoghal reut mar an cruthaifhear, c'uin a ghabhas iad grain do iodholaibh agus a sguirreas iad do mhi-chreiddeimh? c'uin is oighreachd do d' Mhac a chuid eille do 'n t sluagh gheintileach? c'uin is rioghachd dh'a uille rioghachda na talinhuinn? O! c'uin a leannas an tallamh eishempler neamha, agus a ghabhas daoine tlachd ann an deanamh do thoille? c'uin a chuirreas an duin' uaibhreach, an-faoghalta, agus ainmiannach cul re cealgaireachd, agus a ghluaisheas e gu h umhal naomha le Dia? c'uin a philleas an t ammadan truadh a sheanas an Tighear-

na ann a chroidhe, agus nach gairm òir t ainm, ach a dh' itheas do shluagh mar arran? c'uin a bhitheas eagal t ainm air, agus a fguirreas e do chathachadh ann aghaidh a chruthai-fhir? deifrich a Thighearna slainte do shluaigh, agus coimhid iad ann an treibh-dhireas agus ann am foidhid gu brath. Dean trocair air gach eaglais ain-eolaich agus neimh-iompoichte air tallamh: dion iad o Ain-tighearnas a Phaipe agus Mhahomet, a chong-bhas amach meadhona eolais agus leasachaidh beathaidh: agus aithig dhoibh an cead fhior-ghlaine, agus aoin-fhilteachd aoin-sgeulach, chum as gu bith an follas ag dealragh amach, a chosnagh an t saoghail gheintilich gun chreiddeimh, a dh' iommaineagh o Chrìost le an truallidheachd. Dion agus leasfaich ni 's mo, agus ni 's mo, na h eaglaishe aith-leasfaichte; agus aith-bheodhaich eolas, naomhachd, agus shith ann a measg. Beannaich na rioghachda sho, le follas, naomhachd, agus shith an t foisgeil. Beannaich ar n aon uachdaran laghail, agus a theaghlach rioghail uille, agus gach aon neach cill' ann ughdaras, beannaich iad, leis gach gliocas, naomhachd agus sonnas, a 'ta feimeil dhoibh fein agus do leas cummanta nan rioghachda sho. Dean na h iochdarana dleasdanach dh'ut fein, agus d' an uachdaranaibh

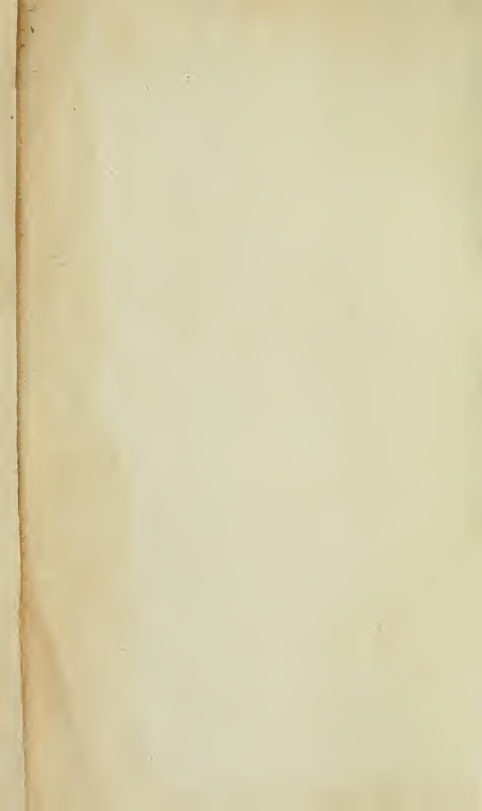
saoghailta, chum as gu bith ar beatha shio-chain-teach, suaimhneach, anns gach diadhachd agus ionracas. Beannaich gach coi'-thionnal le foilshibh lassarradh dealrach; agus tilgir luchd reic agus ceannaidheachd amach afs do theampul. Na bacadh mio-run an diabhoil, no naomh-ghoidd dhaoine, foisgeul do rioghachd, agus na meallagh iad o obbair t fhomhairidh do luchd-saothair coishricte dileas.

Deonaich dhuinn nithe feimeil na beathaidh sho, agus bitheamaid lan-toillichte le toirbheartas do laimh; agus sgriosf ar n an-saoghaltachd agus ar n ain-mianna feol-mhor.

Teagaisg dhuinn bith beo gach la trid creid-deimh ann ar fear-saoraidh, agus afs a leath'san, deonaich dhuinn shior-chommas doll do t ionfuidh fein. Maith dhuinn peaca gach laidh, agus cuidich leinn gradh agus maitheamhnas a thoirt do dhaoineibh eille.

O! dion shinn o chogar cealgach an diabhoil, o aish-inleachdaibh an t saoghail, o mhealtoireachd luchd peacaidh, agus o gach togra truailidh feol-mhor. Agus na toir thairrish shinn do pheaca, no d'ar n an-sant; no do mhio-run dhiabhola no dhaoin' ain-diadhaidh; no do 'n dioghaltas mhillteach a thoill ar peaca.

Thoir eolas dhuinn air obbair na beathaidh, agus air mor-luach ar n aimshir ghairrid nach mair ach sheall; agus cuiddich leinn ar n uin a bhuilleachadh chum co'-fhurtachd d' ar n anamaibh, an uair a ghabhas shinn aith-shealla dh'i. Teagaisg dhuinn mar dh' aireamhar leinn ar laidh, chum as gu focraich ar croidh' air gliocas. Na leig dhuinn bith mar an t ammadan, a struidheas le diamhanas an aimshir luach-mhor shin, ris am bheil a shonnas shioruidh ann earbsa, an aimshir, nach fead an faoghal gu leir, a ghairm air a h aish. Deanamaid t obbair le ar n uille neart, gu sonraicht' ann ar n eallainibh agus ann ar daimhibh fa leath. Deanamaid ar gairm agus ar tagha cinteach-buillicheamaid ar n aimshir, ann an obbair thainich a chreiddeimh, na muinghin agus na sheirce. Cum shinn do shior re fairre, agus do ghnath ullamh fa choinne baish agus breitheamhnaish, ag gabhail faddail gus an tig an Tighearna. Bitheagh ar n anama agus ar co'-luadar air neamh, o am bheil duil ag-ainn re ar fear-faoraidh; agus le a bhriatharaibh co'-dhunaidh shinn ar n uill' urnaighe — “ Ar n Athair'n a 'ta ar neamh, &c.”

12-1-81

